

Πόλις POLIS

Λαλεῖν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τῇ ζώσῃ
Speaking Ancient Greek as a Living Language

Πρῶτος βαθμός, τεῦχος τοῦ μαθητοῦ
Level One, Student's Volume

by Christophe Rico

with the collaboration of Michael A. Daise

Illustrations by Pau Morales

Συνέγραψεν Χριστόφορος ῚΡίκω
συνεργοῦντος Μιχαήλ Δαῖζ
καὶ διαγράφωντος Παύλου Μωράλες

Polis: Speaking Ancient Greek as a Living Language

Level One, Student's Volume

By Christophe Rico

Copyright © Polis - The Jerusalem Institute of Languages and Humanities
(Registered Association 580539591), 2015

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced or transmitted or utilized in any form by any electronic, mechanical, or other means, including photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the Polis Institute.

info@polisjerusalem.org
www.polisjerusalem.org

8 HaAyin Het Street, Jerusalem

ISBN 978-965-7698-00-6

Polis Institute Press is a subsidiary of Polis - The Jerusalem Institute of Language and Humanities

Illustrations by Pau Morales

Design and Layout by Lior Ashkenazy, Lotte Design

To Gérard Lignac

Acknowledgements

The Polis method comes from more than fifteen years teaching ancient Greek in Jerusalem. It is difficult to articulate all I owe to my colleagues and students, both for the choice of exercises and for the order of chapters. Let me thank them all here for the precious help they have given me in this work.

I particularly wish to express my gratitude to Professor Jordash Kiffiak, who tested the method in his own teaching. He has enriched the book by developing a series of exercises on Greek cases especially for it.

My gratitude, also, to Sabina Soper, who organised and edited the audio files, taking the character of Rhoda. And thanks to all those who took part in the recording with her: Eyal Nahum (Nikolaos), Nicola Agnoli (Alexandros), Michel Petrossian (Philippos), Wasso Kikuni (Nikanor), Lyse Kikuni (Martha), Mélanie Gunnoo (Bernikè) and Benoît Colonval (Nestor).

The following people composed the lyrics of the 7 songs that are displayed in the audio files:

Angel Tabares (*Alphabet; Hen, duo, tria, humeis anastête pantes; Elthe moi, Rhodê*)

Marc Faride (*Hen, duo, tria; treche, Philippe, treche*)

Pascaline Dedji (*Aineite ton Theon*)

Domenico Pontari (*Ti ginetai*)

Marc Vaillot (*Planatai ho Philippos*)

I also wish to thank Denis Coutier for the drawings he has created for this book as well as Deborah Broda who colored Pau Morales illustrations.

And regarding the first edition of this book, I wish to thank Emmanuel Vicart for the ideas he offered as well as Alejandro Bertelsen for the mise en page solutions he suggested.

I also wish to thank Lior Ashkenazy from Lotte Design for the page design and layout and Nar Vinleaf for the cover design.

Christophe Rico

Table of Contents Περιεχόμενα.

Introduction. Εἰσαγωγή.....	II
Foreword. Πρόλογος.....	VII
Commands (TPR). Ἐντολαί.....	1
1. Τὸ δίδαγμα τὸ πρῶτον. Ἀναγινώσκειν.....	5
2. Τὸ δίδαγμα τὸ δεύτερον. Γράφειν.....	15
3. Τὸ δίδαγμα τὸ τρίτον. Τίς εἶ σύ;.....	23
4. Τὸ δίδαγμα τὸ τέταρτον. Ἐν τῇ στρατιᾷ.....	45
5. Τὸ δίδαγμα τὸ πέμπτον. Δείξόν μοι τὰς χεῖρας.....	61
6. Τὸ δίδαγμα τὸ ἕκτον. Ἐν τῷ γυμνασίῳ.....	73
7. Τὸ δίδαγμα τὸ ἕβδομον. Δός μοι τὸ βιβλίον.....	97
8. Τὸ δίδαγμα τὸ ὄγδοον. Ἐν σχολῇ.....	111
9. Τὸ δίδαγμα τὸ ἕνατον. Τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου.....	121
10. Τὸ δίδαγμα τὸ δέκατον. Τί ποιεῖ ὁ Χριστόφορος;.....	135
11. Τὸ δίδαγμα τὸ ἐνδέκατον. Ὁμιλία κωφῶν.....	151
12. Τὸ δίδαγμα τὸ δωδέκατον. Νῦξ καὶ ἡμέρα.....	165
13. Τὸ δίδαγμα τὸ τρισκαίδέκατον. Περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.....	183
14. Τὸ δίδαγμα τὸ τεσσαρακαίδέκατον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν.....	201
15. Τὸ δίδαγμα τὸ πεντεκαίδέκατον. Περὶ δυσκόλου ἵππου.....	223
16. Τὸ δίδαγμα τὸ ἑκκαίδέκατον. Ὁ ποιμὴν ὁ καλός.....	243
17. Τὸ δίδαγμα τὸ ἑπτακαίδέκατον. Περὶ Βουκεφάλου καὶ Νέστορος.....	263
18. Τὸ δίδαγμα τὸ ὀκτωκαίδέκατον. Κρούουσιν ἐπὶ τὴν θύραν.....	277
19. Τὸ δίδαγμα τὸ ἑννεακαίδέκατον. Διψᾷ ὁ Νικόλαος.....	295
20. Τὸ δίδαγμα τὸ εἴκοστον. Ποῦ ἐστὶν ὁ Βουκέφαλος;.....	311
A word about the Polis Institute	327

Linguist Christophe Rico (Ph.D. Greek Linguistics, Sorbonne University, 1992; Habilitation à Diriger des Recherches, Strasbourg University, 2012) belongs to the Faculty of the University of Strasbourg and teaches ancient Greek at the École Biblique et Archéologique Française de Jérusalem and the Polis Institute (www.polisjerusalem.org). He has authored some forty scholarly articles treating Indo-European languages, general linguistics, translation theory, hermeneutics and Koine Greek. And he serves as a member of the Editorial Committee for 'la Bible en ses Traditions'. Since 1993 Dr. Rico has been applying the teaching methods commonly used for modern languages to Koine Greek and, as a culmination of his work, has created and written the Polis method.

Artist Pau Morales (Diploma of Barcelona Arts Faculty, 1999) has won art competitions in Barcelona, Madrid and Rome and has given exhibitions in several European countries. Illustrator of numerous works published in Catalonia, he has also drawn the illustrations presented in the Polis method. (www.paumorales.com).

Michael A. Daise (Ph.D., Princeton Theological Seminary, 2000) is Associate Professor in the Department of Religious Studies, College of William and Mary, where he has been awarded Alumni Fellowship Award for excellence in teaching. Author of *Feasts in John: Jewish Festivals and Jesus' 'Hour' in the Fourth Gospel* (Mohr Siebeck, 2007), as well as numerous articles on the Gospel of John, the historical Jesus, the Dead Sea Scrolls and Second Temple Judaism, he is a veteran member of the 'Enoch Seminar: International Scholarship on Second Temple Judaism, Christian, Rabbinic, & Islamic Origins', serves on the North American editorial board of *Annali di Storia dell' esegesi* (Bologna) and works on the editorial board and as book review editor for the *Journal for the Study of the Historical Jesus* (Brill).

About the book

The first edition of the Polis method has been published in French (Editions du Cerf, 2009), Italian (Edizioni San Paolo, 2010) and German (Helmut Buske, 2011). The English edition of Polis fully revises the first edition and expands its original twelve chapters to twenty.

Introduction

This course is intended for all who wish to read ancient Greek texts without a dictionary. The *Polis* method is an introduction to Greek through the dialect which has yielded some of the most important works of literature: Koine Greek. From Plutarch to the New Testament authors, from Polybius to the Septuagint translators, from Plotinus to the author of the treatise *On the Sublime*, a host of writers have composed their texts in the common dialect (*koinê dialektos*: κοινή διάλεκτος) from which Western culture has sprung. Since the literature of this dialect spans over a thousand years, we had to choose a reference point: the first century AD. The Greek from this period has the advantage of lying midway between early (3rd c. BC – 2nd c. BC) and late Koine (3rd c. – 10th c. AD) and, further, allows us to read the most interesting Greek works of Antiquity and the early Middle Ages.

Vocabulary

This method proceeds by offering a series of Greek texts ordered according to a natural progression. To compose them we drew material from concordances of Apollonius Dyscolus (grammatical vocabulary), Plutarch (daily terms) and the New Testament (common vocabulary). These three corpora allow us to base the language of our texts on a vast range of literature from the first century AD. Whenever these concordances did not provide the word needed, they were supplemented by the vocabulary of the Septuagint.

In some cases, such as *téléphōnon* (τηλέφωνον), we created neologisms for objects that were non-existent at the beginning of the Christian era. It thus became possible to produce texts that carry the full strength of a living language. Further, we drew from the various concordances frequent idioms and ways of speaking specific to first century Greek. This allowed us to produce some texts which could be considered centos of the New Testament. Moreover, we included in this first English volume of *Polis* two passages from the New Testament that are lightly reworded for the beginner.

Pronunciation

Lingua ex auditu: this book comes together with audio files that comprises the recordings of all the lessons¹. Pronouncing Koine Greek is a very sensitive issue, since it entails many pedagogical, emotional and identity factors. Two major options are available for the student: the historical and the modern.

1. Modern Greek pronunciation

A growing number of Greek teachers recommend modern Greek pronunciation when studying ancient Greek. Several reasons are usually given. First, it is argued that nobody will ever attain the exact pronunciation of ancient Greek, since no recording of it exists. Further, since at least Byzantine Greek pronunciation has been very close to modern pronunciation, the continuity between these different periods of Greek culture would be lost if one adopted another way of pronouncing ancient Greek. It would be a pity, it is argued, to sever the student from a natural link with modern Greek culture, the heir of the ancient Greek world. From this point of view modern Greek pronunciation is the best way to pronounce ancient Greek.

2. Historical pronunciations

Despite these arguments favouring a modern Greek pronunciation, we have decided to follow an historical one. The main reason concerns the communicational character of our method. Due to the main phonetic changes Greek has undergone since Antiquity, many words have become impossible for the hearer to distinguish. True, Septuagint and New Testament texts are continuously read with modern Greek pronunciation in Orthodox liturgy, without confusing the learned reader. Yet there is a difference between reading a text and interacting orally. According to modern Greek pronunciation, we should pronounce **τείχος** ('walls of a city') exactly as **τοιχος** ('wall of a room'): [tihos]. And even more problematic, the basic words **ἡμεῖς** ('we') and **ὕμεῖς** ('you') are impossible to distinguish in modern Greek pronunciation. Both are heard as [imis] and modern Greek has resolved the ambiguity by developing two different words for 'we' and 'you': **εμεῖς** [emis] and **εσεῖς** [esis].

¹ You can download for free the audio files from our site: www.polisjerusalem.org

And, though no authentic recording of ancient Greek exists, this does not mean that phoneticians cannot reconstruct it with a fair degree of certainty. Some precious clues have helped: the tendencies of ‘general phonetics’, spelling errors recorded in ancient inscriptions, the spelling of Greek loan words in other ancient languages such as Latin and even descriptions of Greek phonetics by ancient Greek grammarians. Consequently, phoneticians have reached a large consensus about the exact pronunciation of ancient Greek at the different stages of its development.²

The historical pronunciation of Koine Greek is more difficult to define within clear chronological and geographical boundaries than that of Attic Greek. For Attic it suffices to adopt the reconstructed historical pronunciation of Athenian Greek during the 5th and 4th centuries BC. But Koine Greek is a language that spans some one thousand years—from the 3rd century BC till the beginning of the Middle Ages—in large regions of the eastern Mediterranean.

a) Historical first century AD pronunciation

Extensive research has been conducted on the pronunciation of New Testament Greek by Randall Buth. Those curious to know the real first century pronunciation of Greek will find an example in the audio files associated to this volume, a reading from the beginning of the Prologue in John’s Gospel as it could have been pronounced by the time it was redacted.

b) Historical early Koine Greek pronunciation

The pronunciation chosen for this book, however, is more conservative. Save for three consonants, it is quite close to the one Erasmus reconstructed for classical Greek, the so-called ‘Erasmian pronunciation’. As a matter of fact, we followed the pronunciation that belonged to the cultural elite at the beginning of the Koine period, even though for the sake of convenience the consonants ϕ , θ and χ are here pronounced [f], [θ] and [h] instead of the historical [p^h], [t^h] and [k^h].

² Michel Lejeune, *Phonétique historique du mycénien et du grec ancien* (Tradition de l’humanisme 9 ; Paris : Klincksieck, 1972) ; W. Sidney Allen, *Vox Graeca : A Guide to the Pronunciation of Classical Greek* (3d ed.; Cambridge: Cambridge University Press, 1987); Georgios Babiniotis, *Συνοπτική ιστορία της ελληνικής γλώσσας* (Athens, Ellenika Grammata, 1998). Note also the different Wikipedia articles on this topic in either English, Greek or French.

Our decision might at first glance seem arbitrary. Why should we adopt the phonological system in place at the beginning of Koine Greek, when the language we are learning belongs to the first century AD? The decisive factor was pedagogical. In the first century Greek pronunciation had become far removed from spelling, a phonetic evolution that adds complexity to a language already reputed to be challenging to learn. Many diphthongs, for instance, coalesced with vowels, so that *οι* was pronounced as *u*, *αι* as *e* and *ει* as *i*. Further, the difference between smooth and rough breathing had disappeared. Conversely, since the unity of Koine Greek rests on its literary spelling, which was maintained with almost no alteration till the beginning of the Middle Ages, it has seemed better to adopt a pronunciation that comes as close as possible to the written texts (this is why we distinguish circumflex from acute accents when reading the Greek texts).

Exercises

1. Physical exercises

This course draws upon techniques routinely applied in teaching modern languages. During the first session, the student will proceed without written material. The focus will rather be on reacting to different commands in Greek (*total physical response technique*), following the video. Whenever a student hears a Greek directive, such as «*δείξόν μοι καθέδραν*» (*deixon moi kathedran*: ‘show me a chair’), he or she is invited physically to respond to the directive, even if a reply in Greek is not yet known. This first session familiarizes the student with the usual requests and object names he or she will face during the course.

Almost every lesson starts with some *total physical response* exercises. In a class with an instructor these are readily done: just act according to the directions of the teacher. If you are studying privately, we advise you to leave these exercises for the end of each lesson, once you have first had contact with the vocabulary. Attempt to comprehend and implement the instructions in Greek you hear in the video: stand up, sit down, put the book on the table and the like. This will lead you to internalize the vocabulary in a very efficient way.

2. Oral exercises

Some exercises invite you to improvise a conversation in Greek, following the guidelines of a dialogue that has appeared in the lesson. Again, they are easy to implement in a class with a teacher. But, if you are studying privately, you can either skip them or find another independent student with whom to interact.

3. Written exercises

Each lesson includes two or three study texts accompanied by illustrations that help elucidate their meaning. The method provides a rich variety of exercises (fill-in-the-blanks, matching phrases, questions and answers, etc.), in order to keep the student engaged. Some fifteen characters, most of them students, will appear in the composed texts. They will follow us all along the *Polis* method. The strong personality of each one creates a context for the reader—a framework for interpretation—and helps students understand the different texts.

How to study

Three different steps must be followed: listening, reading out loud, reading silently. We advise first listening to the recordings three or four times without reading the texts, even if you do not fully understand their meaning. After this listen several more times with the printed version in front of you. Then read the texts without the recordings, first aloud and finally in silence.

As for any living language, regularity is the key to success. **Schedule a fixed time every day to study Greek (about half an hour).** You will not reach the goal by studying hard one day, then forgetting to do so the next. Self-discipline is what matters. The student who is faithful to thirty minutes of study per day will manage within one year to read a simple narrative from the New Testament directly. He or she will understand most of the passage without needing to translate. That will be the best reward for such effort. Good luck for a successful Greek course!

Foreword

A European, American or Mediterranean person will have difficulty appreciating his or her origins, his or her culture, without knowing Greek. Greek is the language in which the key words of the western world have been coined. Think about the *symbol* of a *cathedral*, about the *political scene*, the *prognosis* of a *pediatrician* or the *scandal* of a *logotype*: thousands of words belonging to our daily life come from Greek. Who can possibly trace the Hellenic origin of the words *conscience*, *concept* or *circumstance*—glosses of the Greek words *suneidēsis*, *sullēpsis* and *peristasis* which entered the English language after they had passed through Latin? To a large extent our scientific, literary and religious vocabulary is based on Greek roots or corresponds to concepts first coined in this language. Any person wishing to know the origins of western culture in any depth should first master Greek.

The evolution of classical studies over the last fifty years has nevertheless made such study difficult. Up till the middle of the 20th century the cultural *élite* in the west was able to read Latin, at least to a certain extent. Some scholarly articles were still published in that language and in certain cities you could find universities which taught exclusively in Latin.¹ Up until the sixties, a small but influential audience was even able to read Greek. In France, for instance, from the age of twelve till the end of their secondary studies pupils majoring in literature devoted eight hours per week to Latin and Greek. The situation was similar in many other countries in Europe.

Today, many students who choose to study the classics only begin learning those ancient languages in university. Education programs are now preventing students from reaching the same level in classical languages as former generation had done. For the first time since antiquity, a gap has ruptured continuity with the cultural roots of the western world. To a large extent, the texts upon which our culture is grounded have become alien to us, particularly in their original languages. Some twentieth century works, which freely quoted Greek² or Latin³ sentences without translation, are now very difficult to read even for scholars.

¹ This is what occurred among the pontifical universities in Rome, which aimed at an international audience.

² Cf. Marie-Joseph Lagrange, *Évangile selon Saint Jean* (3d ed.; EBib 20: Paris: Gabalda, 1927).

³ See, for instance, Henri de Lubac, *Exégèse médiévale. Les quatre sens de l'Écriture* (2 vols. ; Théologie 41-42, 59 ; Paris : Aubier, 1959-64). For its last reprint each Latin quotation had to be translated into French.

It could be worse, and it is. Some masterpieces of philology are no longer accessible to learned people. With more than 20,000 pages *in folio* the *Thesaurus Graecae Linguae* by Henri Estienne⁴ is perhaps the most complete Greek dictionary ever written. It has nevertheless fallen into disuse because it translates each Greek word into Latin. Another ambitious edition completed in the 19th century gives a Latin version of all works by the Greek fathers of the church.⁵ When a Greek text has no available translation into a modern language, it is rarely quoted, even in a specialized article.

Strange as it may seem it is precisely when a knowledge of Greek starts to disappear from our culture that a thirst for its study increases in an amazing way. Throughout the world, students, scholars and professionals want to learn the language of the Hellenes in growing numbers. However, the reputation of Greek as a difficult language discourages would-be learners. Many teachers of Greek encounter disaffection among their students after the three first months. And despite the many years they have spent in studying the language, specialists are seldom able to read a Greek work from cover to cover without a dictionary. A mature scholar recently confided her frustration to me: ten years of study and a continuous contact with Greek through her career did not enable her to read that language without a lexicon. For so many specialists Greek is a realm in which entrance is prohibited without the pass of a translation.

A problem of methodology or a curse? Is it impossible to read Greek as one reads French or Spanish, when those languages have been studied for several years? Under what conditions can the language of the Hellenes become the familiar tongue that allows us entry into that vast library which was the cradle of our civilization?

Classical Greek and Koine Greek

Despite some exceptions, the normal practice among Greek teachers is to teach right from the start literary texts chosen from all dialects and periods. The poor student is often confronted with the most heterogeneous Greek excerpts, from the works of Homer (8th century B.C) to those of Lucian (2nd century A.D). Within this amalgam a reference point can be singled out: the pure dialect of Isocrates, the ideal Attic of the 5th to 4th centuries B.C. Nevertheless, the concern for variety leads the best

⁴ (ed. H. Stephanus; 8 vols. ; Paris : A. Firmin Didot, 1831-1865).

⁵ J.-P. Migne, ed., *Patrologiae cursus completus. Series graeca* (162 vols. ; Paris, Garnier, 1857-1886).

language textbooks to furnish readings from other dialects, adding some footnotes to aid the student when necessary.

The language studied then becomes as intangible and abstract as the one created by the main Greek dictionaries, Liddell and Scott's *Greek-English Lexicon* and Bailly's *Dictionnaire grec français*, which span thirteen hundred years of Hellenism and draw from at least six dialects.⁶ It would be as if *Webster's Dictionary* endeavored to mix all the words that have been used in British, American, and other dialects of English from the 8th century to the present. For each verb one would feel lost trying to sort out the correct conjugation, spelling or definition. What sense could one make of it?

To be efficient, a Greek textbook must stick to a single dialect that is attested in a narrow time frame and teach it from beginning to end. But which one? And by what criteria shall we choose it?

Despite appearances, classical Greek is grounded upon a very small corpus of texts, both because of its geographical limits (it being only the dialect of Athens) and because of its chronological span (5th to 4th centuries B.C.). Thus, works such as those of Pindar (Doric dialect), Sappho (Aeolic), Herodotus (Ionian) or Homer (Epic) are not included in classical Greek. What is more, it excludes the huge corpus of texts from Koine. Only ten or so important writers composed their works in the dialect of Athens:

- a) in philosophy, Plato and some Sophists, from whom we only have fragments;
- b) in history, Xenophon and Thucydides;
- c) in tragedy, the dialogues of Aeschylus, Sophocles and Euripides (the choruses are written in Doric);
- d) in comedy, Aristophanes;
- e) in rhetoric, three orators offering extensive compilations of speeches (Lysias, Demosthenes and Isocrates), to which we can add some texts written by half a dozen other rhetoricians.

⁶ Attic, Ionian, Aeolic, Doric, Epic and Koine.

This corpus amounts to less than 5% of all Greek works preserved from antiquity⁷. How is it possible then, that the Attic dialect could become the reference required for studying Hellenism?

Since Erasmus' time, Attic has taken a privileged place in the west, a place that has eclipsed all other Greek dialects. It has become the representative *par excellence* of ancient Greek, leading many to regard Koine Greek as the impoverished dialect of those who couldn't truly write in Attic. And didn't ancient Greek writers, themselves, feel very much the same way? The style of Isocrates, for instance, has exerted a decisive influence upon Koine Greek from the first century A.D. up till the end of antiquity. If such was the case with the ancient Greek writers, themselves, how dare we take a different path?

Many Greek works of late antiquity, from those of Lucian to the epistle to Diognetus, try to imitate Attic prose. But it would be a serious mistake to equate the syntax, morphology and vocabulary of literary Koine with the same in literary Attic. The language of Christian writers in the first centuries A.D. is as far removed from classical Greek as modern literary English is from Shakespeare. Formal texts from late antiquity are written in a literary Koine that imitates the classical Greek only in some secondary features. Koine must be considered a language in its own right.

The student who decides to learn Greek will find many reasons to start with Koine. First, the relative simplicity of that dialect. Koine grammar is much simpler than other Greek dialects. Once mastered, it facilitates cognitive transfers that enable the student to read Attic or Ionian texts, as well.

Koine is in fact the most useful of all Greek dialects, being by far the best attested. More than ninety per cent of ancient Greek texts are written in Koine. In no other language can one find so many essential works for western civilization. The foundational texts of many literary and scientific disciplines have been written in it. The following list, albeit incomplete, bears witness to this:

The Elements, by Euclid, for geometry

⁷ In 2007 *Éditions Budé*, the French equivalent of the Loeb Classical Library, listed ninety-five volumes for Attic and three hundred and fifty two for other dialects, most of them in Koine. The *Sources Chrétiennes* collection listed two hundred and forty-nine volumes, all in Koine. If one calculates only from these sets, which encompass all known works in Attic and part of those in Koine, classical Greek would represent some 15% of all ancient Greek literature.

The Almagest or *Great Treatise*, by Ptolemy, for astronomy

On the Usefulness of the Parts of the Body, by Galen, for physiology and medicine

The Parts of Animals, by Aristotle, for zoology

Enquiry into Plants, by Theophrastus, for botany

The Politics, by Aristotle

The Grammar, by Dionysius Thrax

On Syntax, by Apollonius Dyscolus

Rhetoric, by Aristotle

Poetics, by Aristotle, for literary theory and criticism

Geography, by Strabo

Elements of Harmony, by Aristoxenes

Metaphysics, by Aristotle

Last but not the least, most of the key texts of Christianity were written in Koine: the Septuagint, the New Testament and the Greek fathers of the church.

But the importance of Koine goes well beyond the foundational texts of western civilization. Many post-classical authors have deeply influenced western culture, either historians (Polybius, Diodorus Siculus, Josephus, Arrian) or orators (Libanius), either novelists (Longus, Chariton, Achilles Tatius) or biographers (Plutarch), either literary critics (the unknown author of the treatise *On the Sublime*) or rhetoricians (Demetrius). All the philosophers that came in Plato's wake, whether Epicureans, Stoics, Neoplatonicians or Sceptics, wrote in Koine.

Finally, literary Koine Greek carries the advantage of having been remarkably stable for nearly thirteen hundred years, from the third century B.C. up to the tenth century A.D.

If we bracket the specific case of New Testament Greek, Koine is almost never taught with these wider purposes in view. Despite its present alienation from most of the western world, it deserves to be recognized for what it is: the language spoken at the cradle of our civilization.

Another way to teach Greek

What method ought we adopt to learn this dialect? Traditional teaching of classical languages doesn't seem to be user-friendly: vocabulary lists, countless

declensions, translation exercises in which the student spends most of the time skimming a voluminous dictionary. Right from the very beginning the student must translate literary texts, which by definition are much more difficult than simple conversations. The student barely grasps the fundamentals of grammar, when he or she is compelled to translate difficult excerpts, ever deprived of enjoying ancient texts in their original wording. Taught as a dead language, Greek becomes the obsolete instrument of a bygone culture. At best the student can only hope to translate easy texts (with a dictionary) after five years of intensive study.

The situation with biblical Hebrew is quite different. In Israel so many students can read a narrative text from the Bible after just one year of study! Taught as a living language, Hebrew is a language that many pupils manage to master, so as to have quick access to biblical or rabbinical texts. What student of Greek can say as much?

Around 1880, François Gouin, a French Latin teacher, decided to go to Germany for several months, to learn German, following traditional methods of learning. His teaching experience had convinced him of the advantages these methods had to offer. Once in Hamburg, he locked himself in his room and read a German grammar (with all its irregular verbs) from cover to cover. After ten days of confinement, he went to the university, to put his new knowledge to the test. Alas. Passing from one classroom to another, he found himself unable to understand a single word of what was being said.

But François Gouin was a man with an iron will. He came back to his room and studied the eight hundred Germanic roots. Eight days later, he once again failed to understand the simplest sentence at the university! So he started translating Goethe and Schiller. He then memorized a full book of dialogs. He even memorized 30,000 words from a dictionary. To no avail. Gouin left Germany without being able to speak or even understand its language.

Returning home, he was surprised to hear his three year old nephew speak fluent French, despite being only able to babble before his trip. Gouin decided immediately to study children's language-acquisition and created a textbook for learning foreign languages, based on conversation: no parsing, no memorization of vocabulary lists, no translation exercises.⁸

⁸ See François Gouin, *L'Art d'enseigner et d'étudier les langues. Langage objectif* (Paris, Ecole Pratique des langues vivantes, 1895).

If Gouin's story makes us grin, it is doubtless because many of us have similar tales. When I first arrived at Jerusalem in 1992, I was utterly determined to speak Hebrew. For three years I had taken Hebrew grammar courses at the University of Provence. Yet, I was quite disappointed to see that I couldn't read a newspaper or understand a single word on television. After a two-month intensive course at Hebrew University, however, I experienced a dramatic improvement: I could read a newspaper, I started understanding TV. Wasn't it possible to apply the same teaching methods to ancient Greek?

Thus began the *Polis* method, teaching Greek as a living language. From the very first day students hear only Greek and are invited to speak in Greek. Full immersion in the language leads them to assimilate its grammar and vocabulary much more rapidly. Within two years the student can read a narrative text without a dictionary, without needing to translate to understand what is written.

The Polis method was first published in French at *Éditions du Cerf* (2009), then translated into Italian (San Paolo Press, 2010) and German (Helmut Buske Press, 2011). This English version is an expanded and revised text of the original French edition. A Spanish version will soon follow. The method is now being adapted for teaching Biblical Hebrew, Latin and dialectal Arabic. In the coming years we hope to propose a full collection of textbooks following the same language study techniques.

These techniques are constantly being updated and developed at *Polis, the Jerusalem Institute of Languages and Humanities*.⁹ Jerusalem, the city of the Bible, the cradle of monotheism and the melting pot of Semitic and Hellenistic cultures, furnishes an apt setting for discovering the roots of our civilization through language study. More than half of ancient and medieval writings can be read today only in Greek, Latin, Hebrew or Arabic. Hence, the 21st century person is rendered incapable of understanding and assimilating his or her spiritual heritage, since it has become impossible to access its cultural roots. For this reason we consider languages to be an indispensable gateway to human sciences.

However, languages must be taught in an effective manner; that is, in an appealing way. Thus, the Polis method was developed, turning Polis into one of the very few institutions in the world that teach the so-called dead languages (e.g., Koine

⁹ www.polisjerusalem.org

Greek, Biblical Hebrew, Latin) as modern languages. From the first day the instructor speaks only the language being taught, and the students are requested to do the same.

The book you hold in your hands teaches Greek as a living language, so as to open a door to the rich library of Koine literature. It is perhaps the prerequisite for rediscovering our heritage and knowing our roots that much better.

This lesson is available in youtube. Search "First Greek (koine) lesson with Prof. Christophe Rico - Part I & Part II".

Ἑντολαί *Commands*

Παρουσιάζουμε τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτήσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάζει αὐτοῖς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ

For the first session we advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands (cf. audio file).

Ἐν τῷ οἰκήματι τῆς σχολῆς *In the classroom*

1. Τί ὄνομά σοί ἐστίν;	29. Δείξόν μοι γυναικα
2. Κάθισον.	30. Δείξόν μοι βιβλίον
3. Ἀνάστηθι	31. Δείξόν μοι ποτήριον
4. Κάθισον ἐπὶ τὴν καθέδραν	32. Δείξόν μοι ὑδρίαν
5. Κάθισον ἐπὶ τὴν τράπεζαν	33. Δείξόν μοι κάλαμον
6. Περιπάτει βραδέως	34. Δείξόν μοι διδασκαλον
7. Περιπάτει ταχέως	35. Δείξόν μοι κάλαμον μικρόν
8. Περιπάτει ὀλίγον	36. Δείξόν μοι κάλαμον μέγαν
9. Περιπάτει πολὺ	37. Δείξόν μοι βιβλίον μικρόν
10. Τρέχε	38. Δείξόν μοι βιβλίον μέγα
11. Στήθι	39. Δείξόν μοι κέντρον
12. Πορεύθητι ἐκεῖ	40. Ἄνοιξον τὴν θύραν
13. Ἐλθὲ πρὸς τὸν πίνακα	41. Κλείσον τὴν θύραν
14. Ἐλθὲ πρὸς τὴν θύραν	42. Θες τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν
15. Ἐλθὲ πρὸς τὴν θυρίδα	43. Ἄρον τὸν κάλαμον
16. Ἐλθὲ ὧδε	44. Ἄρον τὴν καθέδραν καὶ ἐλθὲ ὧδε
17. Ἄψαι τοῦ βιβλίου	45. Ἄρον τὴν καθέδραν
18. Ἄψαι τῆς τραπέζης	καὶ πορεύθητι ἐκεῖ
19. Ἄψαι τῆς καθέδρας	46. Ἄρον τὸ πινακίδιον καὶ κάθισον
20. Ἄψαι τοῦ τοίχου	47. Ἀνάστηθι καὶ ἄρον τὸ πινακίδιον
21. Δείξόν μοι τράπεζαν	48. Ἀνάστηθι καὶ δεῖξόν μοι βιβλίον
22. Δείξόν μοι καθέδραν	49. Ἀνάστηθι καὶ περιπάτει
23. Δείξόν μοι πινακίδιον	50. Ἀνάστηθι καὶ τρέχε
24. Δείξόν μοι μαθητὴν	51. Ἐπαρον τὰς χεῖρας
25. Δείξόν μοι μαθήτριαν	52. Κάθες τὰς χεῖρας
26. Δείξόν μοι θύραν	53. Ἐπαρον τοὺς ὀφθαλμούς
27. Δείξόν μοι τοῖχον	54. Κάθες τοὺς ὀφθαλμούς
28. Δείξόν μοι ἄνδρα	55. Ἐπαρον τὴν κεφαλὴν

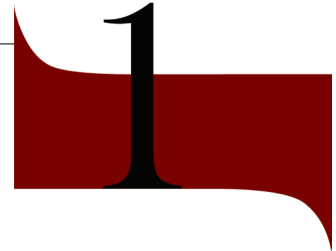
-
56. Κάθες τὴν κεφαλὴν
57. Ἐπαρον τὸν πόδα
58. Κάθες τὸν πόδα
59. Ἐκτεινον τὴν χεῖρα
60. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας
61. Ἐκτεινον τὴν κεφαλὴν
62. Ἐκτεινον τὸν πόδα
63. Ἐκτεινον τοὺς πόδας
64. Ἐκτεινον τὸν δάκτυλον
65. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους
66. Ἐκτεινον τὴν γλῶσσαν
67. Στράφηθι εἰς τὰ δεξιὰ
68. Στράφηθι εἰς τὰ ἀριστερά
69. Περιπάτει
70. Στήθι
71. Στράφηθι εἰς τὰ ἀριστερά
72. Ἐκτεινον τὴν χεῖρα
τὴν ἀριστεράν
73. Ἐκτεινον τὴν χεῖρα
τὴν δεξιάν
74. Δός μοι νόμισμα
75. Λάβε νόμισμα
76. Ἐξελθε ἐκ τοῦ οἰκήματος
77. Εἴσελθε εἰς τὸ οἶκημα
78. Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν καθέδραν
79. Κατάβηθι ἀπὸ τῆς καθέδρας
80. Ἄρον ποτήριον ψυχροῦ
81. Ἄρον ποτήριον πλήρες
82. Ἄρον ποτήριον κενόν
83. Λάβε μῆλον
84. Φάγε καὶ πίε
85. Λάλει βρεττανιστί
86. Λάλει γαλλιστί
87. Λάλει ἑλληνιστί
88. Κράζον
89. Κροῦσον τὴν θύραν
90. Κροῦε τὴν θύραν
91. Δεῖξόν μοι καθέδραν
92. Ἀκολουθεῖ μοι
93. Ἐκτεινον τὴν κεφαλὴν
94. Ἐκτεινον τὸν δάκτυλον
95. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους
96. Ἐκτεινον τὴν γλῶσσαν
97. Ἐκτεινον τὴν χεῖρα
τὴν δεξιάν
98. Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον;
99. Ζήτησον τὸ βιβλίον
100. Ἄρον ποτήριον κενόν
101. Λάβε μῆλον
102. Ἀκολουθεῖτέ μοι
103. Ἐπάρατε τὰς χεῖρας
104. Κάθετε τὰς χεῖρας
105. Ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμούς
106. Κάθετε τοὺς ὀφθαλμούς
107. Κάθετε τὸν πόδα
108. Ἐκτείνετε τὴν χεῖρα
109. Ἐκτείνετε τὰς χεῖρας
110. Στράφητε εἰς τὰ ἀριστερά
111. Περιπατεῖτε
112. Στήτε
113. Στράφητε εἰς τὰ δεξιὰ
114. Δότε μοι νόμισμα
115. Λάβετε νόμισμα
116. Ἀνάβητε ἐπὶ τὴν καθέδραν
117. Κατάβητε ἀπὸ τῆς καθέδρας
118. Φάγετε καὶ πίετε
119. Λαλεῖτε βρεττανιστί
120. Λαλεῖτε γαλλιστί
121. Λαλεῖτε ἑλληνιστί
122. Κράξατε
123. Κρούσατε τὴν θύραν
124. Κρούετε τὴν θύραν
125. Δός μοι δύο βιβλία
126. Δός μοι τρία βιβλία
127. Δός μοι τέσσαρα βιβλία
128. Δός μοι πέντε βιβλία

1. Ἐξελθε ἐκ τοῦ κήπου
2. Εἰσελθε εἰς τὸν κήπον
3. Δός μοι τὴν σφαῖραν
4. Λάβε τὴν σφαῖραν
5. Βάλε τὴν σφαῖραν
6. Πιάσον τὴν σφαῖραν
7. Δείξόν μοι δένδρον
8. Δείξόν μοι πετεινόν
9. Δείξόν μοι ἄνθος
10. Δείξόν μοι ἄνθος φοινικοῦν
11. Δείξόν μοι ἄνθος λευκόν
12. Δείξόν μοι ἄνθος ξανθόν
13. Δείξόν μοι δένδρον ποῶδες
14. Δείξόν μοι τὸν ἥλιον
15. Στράφηθι εἰς τὸν φραγμόν
16. Κάθισον ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν
17. Ζήτησον τὴν σφαῖραν
18. Θεάσαι τὰ δένδρα
19. Δείξατέ μοι τὴν ὁδόν
20. Δείξατέ μοι δένδρα μεγάλα
21. Δείξατέ μοι δένδρα μικρά
22. Θεάσασθε τὰ δένδρα
23. Ζητήσατε τὴν σφαῖραν
24. Ἐπάρατε τὸ φύλλον
25. Κάθετε τὸ φύλλον
26. Ἐπάρατε τὸν λίθον
27. Δείξατέ μοι κλάδους
28. Δότε μοι τὴν σφαῖραν
29. Λάβετε τὴν σφαῖραν
30. Πιάσατε τὴν σφαῖραν
31. Δείξατέ μοι τὸν οὐρανόν

Τὸ δίδαγμα τὸ πρῶτον

Τὰ στοιχεῖα · τὰ ὀνόματα τῶν γραμμάτων

The elements: the names of the letters

A	α	ἄλφα	[a]
B	β	βῆτα	[b]
Γ	γ	γάμμα	-γ- : [g]; γάμμα: ['gamma] -γγ-: [ɣg]; ἐγγύς: [eɣ'gys] -γκ-: [ɣk]; ὄγκος: ['oŋkos] -γχ-: [ɣħ]; ῥέγchw: ['reɣħo:]
Δ	δ	δέλτα	[d]
E	ε	ἔ ψιλόν	[e]
Z	ζ	ζῆτα	[zd]
H	η	ῆτα	[e:]
Θ	θ	θῆτα	[θ] ὥσπερ τὸ <i>mou<u>th</u></i> ἐν τῇ βρεττανικῇ γλώσσῃ. as in the word "mouth"
I	ι	ἰῶτα	[i]
K	κ	κάππα	[k]
Λ	λ	λάμβδα	[l]
M	μ	μῦ	[m]
N	ν	νῦ	[n]
Ξ	ξ	ξι	[ks]
O	ο	ὀ μικρόν	[o]
Π	π	πί	[p]
P	ρ	ῥῶ	[r] ὥσπερ τὸ <i>Pe<u>r</u>ú</i> ἐν τῇ σπανικῇ γλώσσῃ. as in the word "Perú" in Spanish (a rolled "r" sound)
Σ	σ, ς	σῖγμα	[s] σ- / -σ- / -ς : σεισμός
T	τ	ταῦ	[t]
Υ	υ	ῡ ψιλόν	[y] ὥσπερ τὸ <i>m<u>u</u>r</i> ἐν τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ. as in the word "mur" in French or as in the word "cure"
Φ	φ	φῖ	[f]
X	χ	χι	[ħ] ὥσπερ τὸ حليب ἐν τῇ ἀραβικῇ γλώσσῃ. as in the word حليب in Arabic (an aspirated "k" sound)
Ψ	ψ	ψῖ	[ps]
Ω	ω	ὦ μέγα	[o:]

Ἀνάγνωσις Α΄

Reading

π, ρ, τ

α, ε, η, ι, ο

Ἀνάγνωθι. Read.

1. Ποτήρια.	2. Πίε.	3. Πίετε.	4. Τρία.
5. Πάτερ, πίε.	6. Πέτρε, πίε.	7. Τρία ποτήρια.	
8. Πίε τρία ποτήρια.	9. Πίετε τρία ποτήρια.	10. Πάτερ, Πέτρε, πίετε.	

Ἀνάγνωσις Β΄

Reading

ν, χ

Ἀνάγνωθι. Read.

1. Ποτήριον.	2. Πίε ποτήριον.	3. Πέντε.
4. Πέντε ποτήρια.	5. Τρέχε.	6. Πέτρε, τρέχε.
7. Τρέχετε.	8. Πάτερ, τρέχε.	9. Πίετε πέντε ποτήρια.
10. Πέτρε, τρέχε.	11. Πάτερ, πίε ποτήριον.	

Ἀνάγνωσις Γ΄

Reading

κ, λ, ζ,

υ, ω

Ἀνάγνωθι. Read.

1. Ποτήριον κενόν.	2. Κέντρον.	3. Τρία κέντρα.
4. Τρία ποτήρια κενά.	5. Τρέχε ταχέως.	6. Τρέχε πολύ.
7. Πίε πολύ.	8. Πίε ταχέως.	9. Τρέχετε πολύ.
10. Ταχέως πίετε.	11. Πάτερ, ταχέως τρέχε.	
12. Πίε πρὸς τὸν πίνακα.	13. Ταχέως πίε πέντε ποτήρια.	
14. Ταχέως πίετε πρὸς τὸν πίνακα.		
15. Πέντε ποτήρια κενὰ καὶ τρία ποτήρια πλήρη.		
16. Πίε πολὺ καὶ τρέχε πολὺ.		
17. Ταχέως πίε τρία ποτήρια πλήρη πρὸς τὸν πίνακα.		
18. Τρέχε ταχέως καὶ πίε πολὺ.		

Ἡ τάσις Accentuation

Τόνος ὀξύς λόγος, κάθεσ τήν κεφαλήν, πορεύθητι
Acute accent

Τόνος βαρύς κάθεσ τήν κεφαλήν
Grave accent

Τόνος περισπώμενος καλῶς, περιπατεῖτε
Circumflex accent

Αἱ δίφθογγοι Diphthongs

αι	[aj]	αυ	[aw]	α	[a:]
ει	[ej]	ευ	[ew]	η	[e:]
οι	[oj]	ου	[u]	ω	[o:]

Παραδείγματα Examples

Παῦλε καὶ Πέτρε, περιπατεῖτε [ˈpaulekaɪˈpetreperipaˈteite]

Λάλεῖ γαλλικῇ γλώσσῃ [ˈlaleɪgalliˈkeegloˈosse:]

Κροῦε [ˈkruue]

Πετεινὸν λευκόν [peteɪˈnonlewˈkon]

Ζῶον [ˈzdoon]

Παῦλε, τρέχε [ˈpauleˈtrehe]

Κοιμή [ˈkojneˈe]

Περιπατεῖτε [peripaˈteite]

Δίφθογγοι [ˈdifθongoj]

᾽Ανάγνωσις Δ᾽ *Reading*

Αἱ δίφθογγοι *Diphthongs*

᾽Ανάγνωθι. *Read.*

1. Κροῦε.
2. Κρούετε.
3. Πετεινόν.
4. Πετεινὸν λευκόν.
5. Παῦλε, περιπάτει.
6. Παῦλε καὶ Πέτρε, περιπατεῖτε.
7. Ποῦ ἐστιν ποιήτης ;
8. Λάλει πολύ.
9. Λάλει κοινῇ.
10. Ζῶον χλωρόν.

᾽Ανάγνωσις Ε᾽ *Reading* **γ, σ**

1. Λάλει. Λάλει γαλλιστί.
2. Λάλει πολύ. Λάλει πολὺ γαλλιστί.
3. Πολὺ λαλεῖτε. Πολὺ λαλεῖτε γαλλιστί.
4. Λάλει τῇ γαλλικῇ γλώσσει.
5. Λαλεῖτε τῇ γαλλικῇ γλώσσει.
6. Περιπάτει.
7. Περιπατεῖτε. Πολὺ περιπατεῖτε.
8. Καλῶς. Καλῶς περιπάτει.
9. Καλῶς λάλει. Καλῶς λάλει γαλλιστί.
10. Πολὺ λάλει. Πολὺ λάλει γαλλιστί.

Τὰ πνεύματα *Breathings*

Πνεῦμα ψιλόν · <i>Smooth breathing</i>	’
Παράδειγμα · <i>Example</i>	ἐγγύς : [egɣʹlys]
Πνεῦμα δασύ · <i>Rough breathing</i>	’
Παράδειγμα · <i>Example</i>	ἱλαρός : [hilaʹros]

’ = [h] , ὥσπερ τὸ هنا ἐν τῇ ἀραβικῇ γλώσσῃ.
as in the word هنا in Arabic (or as in the word “horse”)

᾽Ανάγνωσις ς’ *Reading* δ, μ, ν

᾽Ανάγνωθι. *Read*

1. Λόγος. Λόγος δύσκολος.
2. ᾽Όνομα.
3. ᾽Εμμανουήλ.
4. ᾽Όνομά μοι ᾽Εμμανουήλ ἐστίν.
5. Γάλλος.
6. ᾽Εγὼ Γάλλος εἰμί.
7. ᾽Ιλαρός.
8. ᾽Εμμανουήλ ἱλαρός ἐστίν.
9. ᾽Ιταλία.
10. ᾽Ιταλία καὶ Γαλλία.

ῥΑνάγνωσις Ζ΄

Reading

β, θ, ξ

ῥΑνάγνωθι. Read.

1. Βάρβαρός εἰμι.
2. Βρεταννία μεγάλη ἐστίν.
3. Καθέδρα.
4. ῥΑνάβηθι ἐπὶ τὴν καθέδραν.
5. Κατάβηθι.
6. Κατάβηθι ἀπὸ τῆς καθέδρας.
7. Δεῖξόν μοι καθέδραν.
8. Δεῖξόν μοι δένδρον.
9. Δός μοι νόμισμα.
10. Δός μοι βιβλίον.

ῥΑνάγνωσις Η΄

Reading

ζ, φ, ψ

ῥΑνάγνωθι. Read.

1. Φιλόσοφος.
2. Δεῖξόν μοι φιλόσοφον.
3. Ζῶον. Δεῖξόν μοι ζῶον.
4. Χαίρω.
5. Ψῦχος. Ψῦχός ἐστιν.
6. Ψαλμός. Δεῖξόν μοι ψαλμόν.
7. Τρέχε.
8. Ταχέως τρέχε.
9. Βραδέως περιπάτει.
10. Στῆθι.

Ἀνάγνωσις ὀνομάτων Θ'

Reading words

Ἀνάγνωθι. Read.

1. λόγος	ῥυθμός	κόσμος
2. μῆμος	χάρις	στωϊκός
3. διάλογος	φιλοσοφία	γεωγραφία
4. μουσική	μαθηματικός	κλινικός
5. τέτανος	τυφῶν	ποίησις
6. μῦθος	πένταθλον	μετεωρολογία
7. πρᾶξις	λυρικός	γεωμετρία
8. πολιτικός	βιβλιοθήκη	διδάσκαλος
9. δύσκολος	Πέτρος	Σίμων
10. πατήρ	Γαλιλαία	Παῦλος
11. τραγωδία	κωμωδία	πνεῦμα
12. δεσπότης	θώραξ	δημοκρατία
13. κατάλογος	δίσκος	γυμνάσιον
14. μυστήριον	φιλόανθρωπος	ψευδώνυμος
15. διάλεκτος	κατακλυσμός	Φαρισαῖοι

Ἀνάγνωσις ὀνομάτων Ι'

Reading words

Ἀνάγνωθι. Read.

1. ὕμνος	ἀνωμαλία	ἵπποπόταμος
2. λεξικόν	βάρβαρος	τοξικός
3. ἵπποδρομος	ἁρμονία	ἀθλητής
4. ἀκροβάτης	ἀριθμητική	ἄτομον
5. μαρτυρία	δύο	σκοτία
6. ἀστερίσκος	ὀβελίσκος	ἀστρονομία
7. ἀπολογία	ἱλαρός	ἀπορία
8. θρόνος	σεισμός	πρόβλημα

9. αὐτόχθων	ὠροσκόπος	αὐστηρός
10. πάντες	ἔρημος	φύσις
11. Χριστός	στρατηγός	Θεός
12. Δέδαλος	λευκός	Σαμαρία

Ἀνάγνωσις ἐπιγραφῶν Κ'

Reading titles

Ἀνάγνωθι. Read.

1. ΣΧΟΛΗ	ΣΙΜΩΝ	ΜΟΥΣΙΚΗ
2. ΛΕΞΙΚΟΝ	ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟΣ	ΜΑΡΤΥΡΙΑ
3. ΗΜΕΡΑ	ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ	ΔΕΔΑΛΟΣ
4. ΠΕΤΡΟΣ	ΠΑΥΛΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
5. ΠΛΑΤΩΝ	ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Ἡ διάστιξις

Punctuation

Ἡ στιγμή
Period.

Περιπάτει βραδέως.

Ἡ μέση στιγμή
Colon or semicolon.

Κράξον · Καλὴ ἡμέρα.

Ἡ ὑποστιγμή
Comma.

Ἀνάστηθι, Πέτρε, καὶ περιπάτει.

Ἡ ὑπερτελεία στιγμή
Question mark.

Τί ὄνομά σοί ἐστιν;

Ἀνάγνωσις λόγου

Reading a text

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος,
καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.
Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.
Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν.
Ὁ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν,
καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει,
καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.
Ἐγένετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ,
ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·
οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός,
ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ.
Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.
Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο,
καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.
Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι,
τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.
Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ,
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.
Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον·
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
Ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·
ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη,
ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.
Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε·
μονογενὴς Θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς
ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

Ὁδὴ

Song

ῚΑλφα, βῆτα

ῚΑλφα, βῆτα,
γάμμα, δέλτα, ἔ ψιλόν.
Ζῆτα, ῆτα, θῆτα, ἰῶτα.
Κάππα, λάμβδα,
μῦ, νῦ, ξῖ, ὀ μικρόν.
Πῖ, ῥῶ, σῖγμα, ταῦ, ὕ ψιλόν.
Φῖ, χῖ, ψῖ, ὦ μέγα.

Ταῦτά ἐστιν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, τὰ γράμματα
Ταῦτά ἐστιν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, τὰ γράμματα.

ῚΑλφα, βῆτα,
γάμμα, δέλτα, ἔ ψιλόν.
Ζῆτα, ῆτα, θῆτα, ἰῶτα.
Κάππα, λάμβδα,
μῦ, νῦ, ξῖ, ὀ μικρόν.
Πῖ, ῥῶ, σῖγμα, ταῦ, ὕ ψιλόν.
Φῖ, χῖ, ψῖ, ὦ μέγα.

Τὸ δίδαγμα τὸ δεύτερον

Γραφή Writing

Τὰ μείζονα γράμματα Capital letters

Γράφε τὰ γράμματα ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

Write the letters on the line.

A

.....

B

.....

Γ

.....

Δ

.....

E

.....

Z

.....

H

.....

Θ

.....

I

.....

K

.....

Λ

.....

M

.....

Γράφε τὰ γράμματα ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

Write the letters on the line.

N	N	
Ξ	Ξ	
Ο	Ο	
Π	Π	
Ρ	Ρ	
Σ	Σ	
Τ	Τ	
Υ	Υ	
Φ	Φ	
Χ	Χ	
Ψ	Ψ	
Ω	Ω	

Τὰ μικρότερα γράμματα Lowercase letters

Γράφε τὰ γράμματα ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

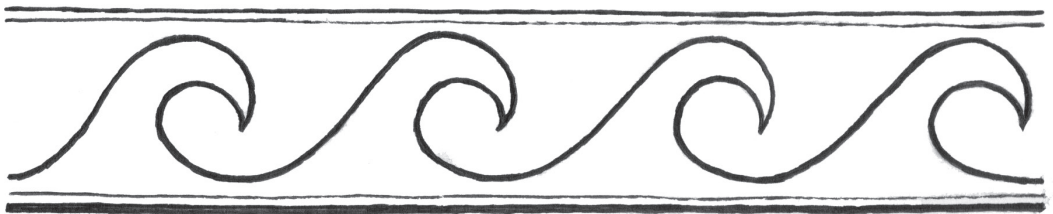
Write the letters on the line.

α	α	
β	β	
γ	γ	
δ	δ	
ε	ε	
ζ	ζ	
η	η	
θ	θ	
ι	ι	
κ	¹ κ ² ₃	
λ	¹ λ ²	
μ	μ	
ν	ν	
ξ	ξ	

Γράφε τὰ γράμματα ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

Write the letters on the line.

ο	ο	
π	π	
ρ	ρ	
σ	σ	
ς	ς	
τ	τ	
υ	υ	
φ	φ	
χ	χ	
ψ	ψ	
ω	ω	

Οἱ ἀριθμοί

Numbers

0	οὐδέν
1	έν
2	δύο
3	τρία
4	τέσσαρα
5	πέντε
6	έξ
7	έπτά
8	ὀκτώ
9	έννέα
10	δέκα

Γραφή ἀριθμῶν καὶ ὀνομάτων

Writing numbers and names

Γράφε τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

δύο
 τρία
 τέσσαρα
 πέντε
 οὐδέν
 έξ
 έπτά
 ὀκτώ
 έννέα

δέκα
σεισμός
Νικόδημος
ἄνθος
ὄνομα
νόμισμα
Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος
.....
Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος

Γραφή λόγων *Writing sentences*

Γράφε τοὺς λόγους ἐπὶ τὴν γραμμὴν.

Τί ὄνομά σοί ἐστιν ;
.....
Λάλει κοινῇ διαλέκτῳ.
.....
Δείξόν μοι ἄνθος ξανθόν.
.....
Λάλει. Λάλει γαλλιστί.
.....
Λάλει πολύ. Λάλει πολὺ γαλλιστί.
.....
Πολὺ λαλεῖτε. Πολὺ λαλεῖτε γαλλιστί.
.....
Λάλει τῇ γαλλικῇ γλώσσῃ.
.....

Λαλείτε τῇ γαλλικῇ γλώσση.

.....

Περιπάτει.

.....

Ἀνάστητε πάντες.

.....

Ἄνω τὰς χεῖρας ἐπάρατε.

.....

ᾠδὴ Ἐν, δύο, τρία

Ἐν, δύο, τρία ·

ὕμεις, ὑμεῖς ἀνάστητε πάντες.

Τρία, τέσσαρα, πέντε ·

ἄνω τὰς χεῖρας ἐπάρατε, ἄνω τὰς χεῖρας ἐπάρατε.

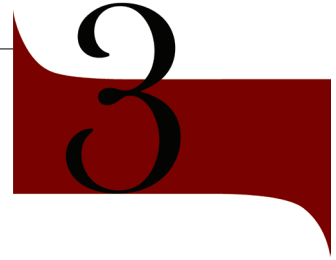
Πέντε, ἕξ, ἑπτὰ ·

τὰς χεῖρας, τὰς χεῖρας κάθετε πάντες.

Ὀκτώ, ἑννέα, δέκα ·

πάλιν ταχέως καθίσατε, πάλιν ταχέως καθίσατε.

Τὸ δίδαγμα τὸ τρίτον*

Παιδιαί

Playing. Students form two lines, one in front of the other. The first student of one line asks a question to the first one of the other line; the other answers and then both go to the back of their respective lines. Each student, in turn, must ask and answer according to the model.

1. A · Ἐγὼ A εἰμι.
Τίς εἶ σύ ;

B · Ἐγὼ B εἰμι.
Τίς εἶ σύ ;

Γ ·
2. A · Ἡμεῖς A καὶ B ἐσμέν.
Γ · Ἡμεῖς Γ καὶ Δ ἐσμέν.
.....
3. A · Ἡμεῖς A καὶ B ἐσμέν.
Τίνες ἐστέ ὑμεῖς ;

* This lesson is available in Youtube. Search for "Polis method, Christophe Rico: Third lesson."

Γ · Ἡμεῖς Γ καὶ Δ ἐσμέν.
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;

ς · Ἡμεῖς Ε καὶ ς ἐσμέν.
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
.....

4. Α πρὸς Β · Τίς ἐστὶν οὗτος / αὕτη ;
Β · Οὗτος / αὕτη Γ ἐστίν.

Β πρὸς Γ · Τίς ἐστὶν οὗτος / αὕτη ;
Γ · Οὗτος / αὕτη Δ ἐστίν.

Δ πρὸς Ε ·

5. Α πρὸς Β · Τίνες εἰσὶν οὗτοι / αὗται ;
Β · Οὗτοι / αὗται Γ καὶ Δ εἰσίν.

Β πρὸς Γ · Τίνες εἰσὶν οὗτοι / αὗται ;
Γ · Οὗτοι / αὗται Δ καὶ Ε εἰσίν

Δ πρὸς Ε ·

Students form a circle. Each student is given a number. A student calls a number according to the model and the number called answers

6. Δύο · Ἡμεῖς Α [ἓν] καὶ Β [δύο] ἐσμέν.
Πέντε καὶ ἕξ, τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;

Ἑξ · Ἡμεῖς Γ [πέντε] καὶ Δ [ἕξ] ἐσμέν.
Ὀκτὼ καὶ ἑννέα, τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
Ἑννέα ·

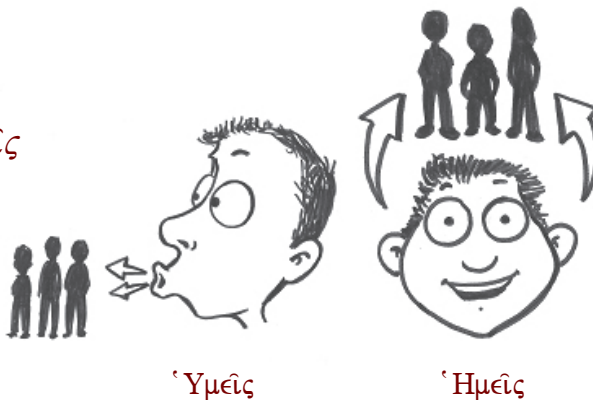

Τίς εἶ σύ ;

- ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Χαίρετε. Ἐγὼ Χριστόφορός **εἰμι**.
 Τίνες **ἐστε** ὑμεῖς ;
 ΜΑΡΘΑ · Ἡμεῖς **ἐσμεν** Τίμων καὶ Μάρθα.
 Ἡμεῖς **ἐσμεν** οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.
 Καὶ τίς **εἶ** σύ ;
 Ἄρα **σὺ εἶ** ὁ διδάσκαλος τοῦ Νικολάου ;
 ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Ναί, **ἐγὼ εἰμι**.
 ΤΙΜΩΝ · Ἄρα φρόνιμός **ἐστίν** ὁ Νικόλαος ;
 ΜΑΡΘΑ · Σίγα, Τίμων. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ **ἐστίν**.
 ΤΙΜΩΝ · Ἄρα πολὺ μανθάνει ὁ Νικόλαος ;
 ΜΑΡΘΑ · Σίγα, Τίμων. Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι **εἰσίν**.
 ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Ναί, Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι **εἰσίν** σφόδρα.
 ΤΙΜΩΝ · Ἄρα Νικόλαος καλὸς μαθητὴς **ἐστίν** ;
 ΜΑΡΘΑ · Σίγα δὴ, Τίμων. Ἐρρωσο, διδάσκαλε.
 ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Ἐρρωσθε.

Ἡμεῖς / Ὑμεῖς

Ὑμεῖς	Τίνες ἐστε ὕμεῖς ;
Ἡμεῖς	Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.

Παιδιαί Playing

1. A · Σὺ εἶ B.
Τίς εἰμι ἐγώ ;

B · Σὺ A εἶ.
Τίς εἰμι ἐγώ;
Γ ·
2. A · Ὑμεῖς Γ καὶ Δ ἐστε.
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;

Γ · Ὑμεῖς A καὶ B ἐστε.
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;

ς · Ὑμεῖς E καὶ ς ἐστε.
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;
.....

Μελέτημα Α΄ Exercise 1

1. Τίνες ἐστὲ ;
..... ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου.
2. Τίνες ;
..... ἐσμεν Φίλιππος καὶ Νικάνωρ.
3. Ἐὰρ φίλοι ἐσμέν ;
Ναί, φίλοι ἐστὲ σφόδρα.
4. Ἐὰρ ἐστε οἱ γονεῖς τοῦ Φιλίππου ;
Ναί, ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Φιλίππου.
5. Ἐὰρ φρόνιμοί ἐσμεν ;
Ναί, φρόνιμοί ἐστε.

Εἰμί The verb εἶμι

Ἐγὼ Χριστόφορός εἶμι.
Τίς εἶ σύ ;
Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστὶ(ν)
Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι εἰσὶ(ν)

Ἑντολαὶ καὶ ἐρωτήματα Commands and questions

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς.

We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν · To one student:

1. Κάθισον ἐπὶ τὴν καθέδραν.
2. Ἐπαρον τοὺς ὀφθαλμούς.
3. Κάθες τοὺς ὀφθαλμούς.
4. Βλέψον εἰς ἐμέ.
5. Ἐπαρον τὰς χεῖρας.
6. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
7. Ἐκτεινον τοὺς ὀφθαλμούς.
8. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
9. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
10. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
11. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
12. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
13. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
14. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
15. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
16. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
17. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
18. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
19. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
20. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
21. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
22. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
23. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
24. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
25. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
26. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
27. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
28. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
29. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
30. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
31. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
32. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
33. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
34. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
35. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
36. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
37. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
38. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
39. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
40. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
41. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
42. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
43. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
44. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
45. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
46. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
47. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
48. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
49. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
50. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
51. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
52. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
53. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
54. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
55. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
56. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
57. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
58. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
59. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
60. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
61. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
62. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
63. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
64. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
65. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
66. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
67. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
68. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
69. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
70. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
71. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
72. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
73. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
74. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
75. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
76. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
77. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
78. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
79. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
80. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
81. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
82. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
83. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
84. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
85. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
86. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
87. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
88. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
89. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
90. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
91. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
92. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
93. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
94. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
95. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
96. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
97. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
98. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.
99. Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους.
100. Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.

Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.

Τίς εἶ σύ ;

Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.

Ἐκτεινον τὰς χεῖρας.

Τίς εἶμι ἐγώ ;

7. ᾤΑρα Στέφανος καὶ Ἰσοκράτης ἔσμεν ἡμεῖς ;
.....
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;
.....
8. ᾤΑρα ἀστρονόμος ἐστὶν Νικόλαος ;
.....
9. Ἀνάστηθι
Στράφηθι εἰς τὰ δεξιὰ.
Ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς· To two or three students:

1. Καθίσαιτε ἐπὶ τὴν καθέδραν.
2. Ἐπάραιτε τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἐπάραιτε τὰς χεῖρας.
3. Κάθετε τοὺς ὀφθαλμούς
Κάθετε τὰς χεῖρας.
4. Βλέψαιτε εἰς ἐμέ.
Ἐκτείναιτε τοὺς δακτύλους.
5. ᾤΑρα μαθητὴς εἰμι ἐγώ ;
ᾤΑρα Ἰάκωβός εἰμι ἐγώ
Τίς εἰμι ἐγώ ;
6. ᾤΑρα διδάσκαλοί ἐστε ὑμεῖς ;
7. ᾤΑρα Ἰάκωβος καὶ Νικόλαός ἐστε ὑμεῖς ;
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
8. ᾤΑρα Στέφανος καὶ Ἰσοκράτης ἐσμέν ἡμεῖς ;
.....
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;
9. ᾤΑρα φρόνιμοί εἰσιν οἱ μαθηταί ;
10. Ἀνάστητε.
Στράφητε εἰς τὰ δεξιὰ.
Ὑποστρέψαιτε εἰς τὴν καθέδραν ὑμῶν.

Τὸ ὑποκείμενον *The subject*

Ἴδε ταύτας τὰς φράσεις · Look at these sentences :

1. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.

Τὸ ὑποκείμενον

The subject

Τίς ἐστίν καλή ;

Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.

‘Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσά’ ἐστίν τὸ **ὑποκείμενον**
ἐν τῇ φράσει ·

‘Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.’

‘Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα’ is the subject in the sentence

‘Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.’

2. Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.

Τὸ ὑποκείμενον

The subject

Τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου ;

Ἡμεῖς.

‘Ἡμεῖς’ ἐστίν τὸ **ὑποκείμενον**
ἐν τῇ φράσει ·

‘Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.’

‘Ἡμεῖς’ is the subject in the sentence

‘Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.’

Μελέτημα Β’ *Exercise 2*

Ἀποκρίθητε τοῖς ἐρωτήμασιν καὶ εὑρετε τὸ ὑποκείμενον.

Answer the questions and find the subject.

Παράδειγμα · / Example: **Βερνίκη** μαθαίνει πολὺ.

Τίς μαθαίνει πολὺ ;

→ Βερνίκη. Τὸ ὑποκείμενόν ἐστίν ‘Βερνίκη’.

1. Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.
Τίνες εἰσὶν ὅι γονεῖς τοῦ Νικολάου ;
→
2. Ἐγὼ Χριστόφορος εἰμι.
Τίς ἐστιν ὁ Χριστόφορος ;
→
3. Ὑμεῖς ἐστε Τίμων καὶ Μάρθα.
Τίνες εἰσὶν ὁ Τίμων καὶ Μάρθα ;
→
4. Ὁ Ἀλέξανδρος φρόνιμος ἐστίν.
Τίς ἐστιν ὁ φρόνιμος ;
→
5. Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι εἰσίν.
Τίνες εἰσὶν ὁ φίλοι ;
→

Τὸ ἐπιγεγενημένον The predicate

Ἴδε ταύτας τὰς φράσεις · Look at these sentences :

<p>1. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.</p> <p style="text-align: center;">↑</p> <p style="text-align: center;">Τὸ ἐπιγεγενημένον</p> <p style="text-align: center;">The predicate</p> <p>ἡ καλὴ ἐστίν τὸ ἐπιγεγενημένον
ἐν τῇ φράσει ·</p> <p>ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καλὴ ἐστίν.</p> | <p>2. Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.</p> <p style="text-align: center;">↑</p> <p style="text-align: center;">Τὸ ἐπιγεγενημένον</p> <p style="text-align: center;">The predicate</p> <p>οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου ἐστίν
τὸ ἐπιγεγενημένον ἐν τῇ φράσει ·</p> <p>Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.</p> |
|---|---|

Μελέτημα Γ' Exercise 3

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν εὑρετε τὸ ἐπιγεγενημένον.

Find the predicate in the following sentences.

Παράδειγμα · Χριστόφορός ἐστὶν ὁ διδάσκαλος.

→ Τὸ ἐπιγεγενημένον ἐστὶν 'ὁ διδάσκαλος'.

1. Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.

→

2. Ἐγὼ Χριστόφορός εἰμι.

→

3. Ὑμεῖς ἐστε Τίμων καὶ Μάρθα.

→

4. Ὁ Ἀλέξανδρος φρόνιμός ἐστιν.

→

5. Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι εἰσίν.

→

Τὸ ἄρθρον The article

Τὸ ἀρσενικὸν ἄρθρον.

Masculine article

Παραδείγματα · Examples

Ὁ ἀριθμός.
Ὁ διδάσκαλος.
Ὁ μαθητής.

Τὸ θηλυκὸν ἄρθρον.

Feminine article

Παραδείγματα ·

Ἡ οἴκησις.
Ἡ γλῶσσα.
Ἡ σχολή.

Τὸ οὐδέτερον ἄρθρον.

Neuter article

Παραδείγματα ·

Τὸ πνεῦμα.
Τὸ βιβλίον.
Τὸ ὄνομα.

Μελέτημα Δ΄

Exercise 4

Στήσουν κατὰ τὸ γένος αὐτῶν ταῦτα τὰ ὀνόματα .

Place these names in the table according to their genre:

ἡ μαθήτρια - ὁ ἀριθμός - τὸ ὄνομα - τὸ ἐνικόν - ἡ εἰρήνη - ἡ γλῶσσα

 Ἀρσενικόν	 Θηλυκόν	 Οὐδέτερον
ὁ ἀριθμός	ἡ μαθήτρια	τὸ ὄνομα
.....		

Μελέτημα Ε΄

Exercise 5

1. Τίς ἐστιν ὁ διδάσκαλος ;
2. Ἐὰν διδάσκαλός ἐστιν Νικόλαος ;
Οὐ,
3. Τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου ;
.....
4. Τίς εἶ σύ ;

5. Ἐὰν ἀστρονόμοι ἐσμέν, ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ;

Οὐ,

6. Ἐὰν φιλόσοφοι ἐστε ὑμεῖς ;

Οὐ,

7. Ἐὰν καλή ἐστιν ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ;

Ναί,

Τί / Τίς	
Τί εἰμι ἐγὼ ;	Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι.
Τίς εἰμι ἐγὼ ;	Ἐγὼ Χριστόφορός εἰμι.

Τέχνη καὶ ἐθνικὸν Profession and nationality

Ἡ τέχνη. Παραδείγματα • Examples :
 ὁ ἀστρονόμος, ἡ ἀστρονόμος ὁ φιλόσοφος, ἡ φιλόσοφος
 ὁ διδάσκαλος, ἡ διδάσκαλος ὁ μετεωρολόγος, ἡ μετεωρολόγος
 ὁ μαθητής, ἡ μαθήτρια ὁ μάγειρος, ἡ μαγείρισσα

Ἡ τέχνη. Παραδείγματα • Examples :
 ὁ ἀστρονόμος, ἡ ἀστρονόμος ὁ φιλόσοφος, ἡ φιλόσοφος
 ὁ διδάσκαλος, ἡ διδάσκαλος ὁ μετεωρολόγος, ἡ μετεωρολόγος
 ὁ μαθητής, ἡ μαθήτρια ὁ μάγειρος, ἡ μαγείρισσα

Τὸ ἐθνικόν. Παραδείγματα •

Ἕλλην (ὁ, ἡ)	Σπάνιος, Σπανία
Ἰταλός, Ἰταλή	Ἑλβήτιος, Ἑλβητία
Γάλλος, Γάλλη	Ἰλλύριος, Ἰλλυρία
Βρετανός, Βρετανή	Ἰσραηλῆτης, Ἰσραηλίτις
Ἰερνός, Ἰερνή	Παλαιστίνος, Παλαιστινή
Γερμανός, Γερμανή	Σύρος, Σύρα
Βέλγης, Βέλγη	Φοῖνιξ, Φοίνισσα
Λυσιτανός, Λυσιτανή	Μαυρούσιος Τιγγίτης, Μαυρουσία Τιγγίτις

Μελέτημα 5' Exercise 6

Ἐρωτήσατε ἀλλήλους πόθεν ἐστὲ καὶ τί ἐστε.

Ask one another where you come from and what your profession is.

Παράδειγμα · Τί εἶ σύ ; (ἡ ἀρχιτέκτων, Βελγική)

Ἐγὼ ἀρχιτέκτων εἰμί.

Πόθεν εἶ σύ ;

Ἐγὼ Βέλγη εἰμί.

1. Τί εἶ σύ ; (ὁ ἀστρονόμος, Μαυρουσία Τιγγίτις)

.....

.....

.....

.....

2. Τί εἶ σύ ; (ἡ μαθήτρια, Σπανία)

.....

.....

.....

.....

3. Τί ἐστε ὑμεῖς ;

(ὁ διδάσκαλος· Λουκᾶς. Ἡ μαγείρισσα· Μαριαμ. Λυσιτανία, Συρία)

.....

.....

.....

.....

4. Τί εἶ σύ ; (ὁ μάγειρος, Φοινίκη)

.....

.....

.....

.....

5. Τί εἶ σύ ; (ἡ διδάσκαλος, Γερμανία)

.....

.....

.....

.....

6. Τί ἐστε ὑμεῖς ;

(ὁ μετεωρολόγος· Στέφανος. Ἡ φιλόσοφος· Πρίσκιλλα. Ἑλβηττία, Ἰταλία)

.....

.....

.....

.....

Τίς είμι ;

Τὸ προώνυμον·

Χριστόφορος

Τὸ ὄνομα·

ῚΡίκω

ῚΗ ἡμέρα τῶν γενεσίων·

25 / 06 / 1962.

ῚΗ τέχνη·

Διδάσκαλος

ῚΟ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου·

05 47 34 78 11

ῚΗ οἴκησις ἢ ἠλεκτρονική·

Χριστόφορος ῚΡίκω@πολισκοινή.κομ

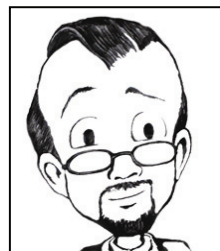
ῚΗ οἴκησις τῇ ἀγγαρείᾳ·

ῚΗ ρύμη τοῦ βασιλέως Δαυεῖδ 91228

ῚΙερουσαλήμ.

Τὸ ἐθνικόν·

Γάλλος

Γράψατε ἐπὶ τῷ πίνακι Write in the box.

Τίς εἶ ;

Τὸ προώνυμον·

Τὸ ὄνομα·

ῚΗ ἡμέρα τῶν γενεσίων·

ῚΗ τέχνη·

ῚΟ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου:

ῚΗ οἴκησις ἢ ἠλεκτρονική·

ῚΗ οἴκησις τῇ ἀγγαρείᾳ·

Τὸ ἐθνικόν·

Πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς ;

- Λουκάς καὶ Φοίβη · Χαίρετε
Μάρθα καὶ Τίμων · Χαίρετε, πῶς ἔχετε ;
Λουκάς καὶ Φοίβη · Καλῶς.
- Μάρθα · Ἑμεῖς ἐσμεν Μάρθα καὶ Τίμων.
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
- Λουκάς · Ἑμεῖς ἐσμεν Λουκάς καὶ Φοίβη.
Ἀπὸ τῆς Γερμανίας ἐσμέν.
Καὶ πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς ;
- Μάρθα · Ἑμεῖς Βέλγαι ἐσμέν.
Ἐγὼ μαγείρισσά εἰμι καὶ Τίμων κάπηλός ἐστιν.
Καὶ ὑμεῖς, τί ἐστε ὑμεῖς ;
- Λουκάς · Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι, ἀλλὰ ἡ τέχνη δύσκολός ἐστιν.
- Τίμων · Ἄρα δύσκολος σφόδρα ;
- Λουκάς · Ναί, δύσκολος σφόδρα · οἱ μαθηταὶ δύσκολοί εἰσιν.
- Φοίβη · Καὶ ἐγὼ φιλόσοφός εἰμι · ἡ φιλοσοφία τέχνη καλή ἐστιν.
- Μάρθα · Ἐρρωσθε, ἡμεῖς ὑπάγομεν.
- Λουκάς καὶ Φοίβη · Ἐρρωσθε.

Σκηνή *Drama*

- A καὶ B · Χαίρετε
 Γ καὶ Δ · Χαίρετε.
 A καὶ B · Ἡμεῖς ἐσμεν A καὶ B.
 Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
 Γ καὶ Δ ·
 A καὶ B ·
 Γ καὶ Δ ·
 A καὶ B ·
 Γ καὶ Δ ·
 A καὶ B ·
 Γ καὶ Δ ·

Τὰ μέρη τοῦ λόγου *Parts of speech*

Ὄνομα Noun	Ἐπίθετον Adjective	Ῥῆμα Verb	Ἐπίρρημα Adverb
γλῶσσα	δύσκολος	ἔστιν	σφόδρα
διδάσκαλος	καλή	ἐρωτῶσιν	καλῶς
ἔρημος	ἐλληνική	σίγα	ναί
ἐθνικόν	γάλλος	δός	οὔ

Μελέτημα Ζ' *Exercise 7*

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν, εὑρετε τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ ἐπιρρήματα. *In the following sentences find the nouns, adjectives, verbs and adverbs.*

1. Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι, ἀλλὰ ἡ τέχνη δύσκολός ἐστιν.
.....
2. Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.
.....
3. Ἐγὼ μαγείρισσά εἰμι καὶ Τίμων κάπηλός ἐστιν.
.....
4. Ἐὰν καλὴ ἐστὶν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ;
.....
5. Σίγα, Τίμων. Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι σφόδρα εἰσίν.
.....
6. Ἐὰν Νικόλαος μανθάνει πολὺ ;
.....
7. Κάθετε τὰς χεῖρας.
.....
8. Ἐκτείνετε τοὺς δακτύλους.
.....
9. Ἡ φιλοσοφία τέχνη καλὴ ἐστὶν.
.....

Μελέτημα Η΄ *Exercise 8*

Ὄνόματα ἐλὼν ἐκ τοῦ καταλόγου πλήρωσον τὰς φράσεις·

Select words from this list and complete the sentences:

Κατάλογος · ὑμεῖς - ἡμεῖς - χαῖρε - χαίρετε - πόθεν - μαθητής
διδάσκαλος - φρόνιμος - γονεῖς - μανθάνει

1. Χριστόφορε, ἐγὼ εἰμι καὶ σὺ εἶ.
2. Διδάσκαλος · μαθηταί, τίνες ἐστὲ ;
- Τίμων καὶ Μάρθα · Ἡμεῖς μαθηταὶ οὐκ ἐσμέν,
ἡμεῖς δὲ τοῦ Τίτου ἐσμέν.
- Διδάσκαλος · ἐστὲ ὑμεῖς ;
- Τίμων καὶ Μάρθα · ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἐσμέν.
- ἘΑρα Τίτος πολὺ ;
- Διδάσκαλος · Ναί, αὐτὸς πολὺ μανθάνει, δέ ἐστιν.
- Τίμων καὶ Μάρθα · Ἐρρωσο, διδάσκαλε.

Τίς ἐστὶν Ἰωάννης ;

Ἐκ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου. Ἐρωτῶσιν τὸν Ἰωάννην οἱ ἱερεῖς...

From the Gospel of John: priests interrogate John the Baptist...

- Οἱ ἱερεῖς ·
Σὺ τίς εἶ ;
- Ὁ Ἰωάννης ·
Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός.
- Οἱ ἱερεῖς ·
Τί οὖν ; Σὺ Ἠλίας εἶ ;
- Ὁ Ἰωάννης ·
Οὐκ εἰμί.
- Οἱ ἱερεῖς ·
Ὁ Προφήτης εἶ σὺ ;
- Ὁ Ἰωάννης ·
Οὐ.
- Οἱ ἱερεῖς ·
Τίς εἶ ; Τί λέγεις ;
- Ὁ Ἰωάννης ·
Ἐγὼ φωνὴ ἐν ἐρήμῳ.
- Οἱ ἱερεῖς ·
Τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἠλίας οὐδὲ ὁ Προφήτης ;

Ἑρωτήματα Questions

1. Τί λέγει ὁ Ἰωάννης τοῖς ἱερεῦσι ; *What does John tell the priests ?*

.....

2. Τί ἐρωτῶσιν οἱ ἱερεῖς ; *What do the priests ask ?*

.....

3. Ἐὰν Ἡλίας ἐστὶν Ἰωάννης ;

.....

4. Ὁ Προφήτης ἐστὶν Ἰωάννης ;

.....

5. Τίς ἐστὶν Ἰωάννης ;

.....

Λεξικόν

ἀπό

Φίλιππος · Πόθεν εἶ σύ ;

Λουκᾶς · Ἐγὼ εἰμι ἀπὸ τῆς Γερμανίας.

ἄρα

Ἐὰν Στέφανος εἶ σύ ;

αὐται

Φίλιππος · Τίνες εἰσὶν ;

Λουκᾶς · Αὐταὶ εἰσὶν Μάρθα καὶ Φοίβη.

αὕτη

Φίλιππος · Τίς ἐστὶν ;

Λουκᾶς · Αὕτη ἐστὶν Μάρθα.

γλῶσσα (ῆ)

Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.

γονεῖς (οἱ)

Ἡμεῖς ἐσμεν οἱ γονεῖς τοῦ Νικολάου.

δῆ

Τίμων · Ἐὰν Νικόλαος μανθάνει πολὺ ;

Μάρθα · Σίγα, Τίμων.

Τίμων · Ἐὰν Νικόλαος φρόνιμός ἐστιν ;

Μάρθα · Σίγα δῆ, Τίμων.

διδάσκαλος (ὁ)

Χριστόφορος διδάσκαλός ἐστιν.

δύο

2.

δύσκολος

ἐγώ

ἐν

ἔξ

ἔρημος (ή)

ἔρρωσο (σύ), ἔρρωσθε (ὕμεῖς)

ἐρωτῶ (ἐγώ), ἐρωτῶσιν (οἱ ἱερεῖς)

ἡμεῖς

καί

καλός, καλή

κάπηλος

λέγω (ἐγώ), σὺ λέγεις

μαγεύρισα

μαθητής (ὁ)

μανθάνω (ἐγώ), μανθάνει (Νικόλαος)

ναί

ὀκτώ

οὐ, οὐκ

οὔτοι

οὔτος

πέντε

πόθεν

πολύ

σίγα

σύ

σφόδρα

τέχνη

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.

Χαίρετε. Ἐγὼ Χριστόφορος.

1.

6.

Ὁ Σααρα καὶ ὁ Γοβι ἔρημοί εἰσιν.

Τίμων καὶ Μάρθα · Ἐρρωσθε, Λουκᾶ καὶ Φοίβη, ἡμεῖς ὑπάγομεν.

Ἐρωτῶ τὸν Χριστόφορον ·

ἘΑρα διδάσκαλος εἶ σύ ;

Ἡμεῖς ἐσμεν Τίμων καὶ Μάρθα.

Ἡμεῖς ἐσμεν Τίμων καὶ Μάρθα

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καλή ἐστιν.

Τίμων κάπηλός ἐστιν.

Χριστόφορος · Τί λέγεις, Νικάνωρ ;

Νικάνωρ · Ἐγὼ λέγω, διδάσκαλε · ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.

Μάρθα μαγεύρισά ἐστιν.

Νικόλαος μαθητής ἐστιν.

Οὐ μανθάνει πολὺ ὁ Νικόλαος.

ἘΑρα Στέφανος εἶ σύ ; Ναί, Στέφανός εἰμι.

8.

Στέφανος οὐκ εἰμί. Ἐγὼ Νικάνωρ.

Φίλιππος · Τίνες εἰσίν ;

Λουκᾶς · Οὔτοί εἰσιν Τίμων καὶ Νικόλαος.

Φίλιππος · Τίς ἐστιν ;

Λουκᾶς · Οὗτός ἐστιν Τίμων.

5.

Πόθεν εἶ σύ ; Ἐγὼ ἀπὸ τῆς Γερμανίας εἰμί.

Τίμων · ἘΑρα πολὺ μανθάνει ὁ Νικόλαος ;

Χριστόφορος · Οὐ. Νικόλαος οὐ μανθάνει πολὺ.

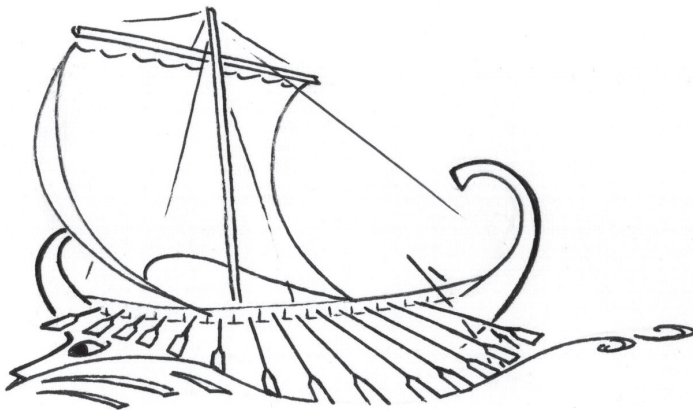
Σίγα, Τίμων. Τί λέγεις σύ ;

Ἐγὼ ἀπὸ τῆς Γερμανίας εἰμί. Καὶ σύ, Τίμων, πόθεν εἶ σύ ;

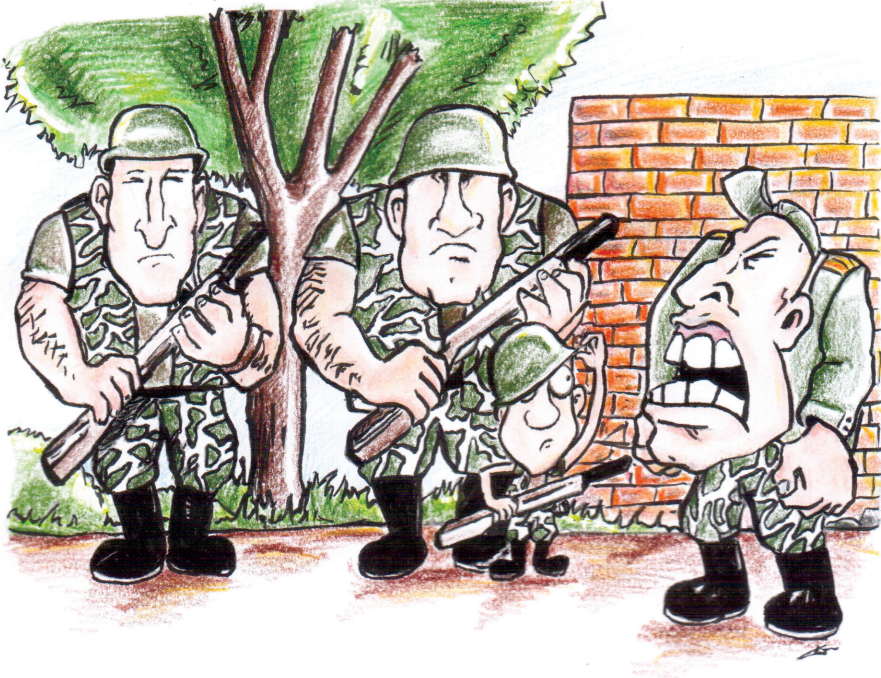
Ἡ σινικὴ γλῶσσα δύσκολος σφόδρα ἐστίν.

Ἡ φιλοσοφία τέχνη καλὴ ἐστὶν καὶ ἡ διδασκαλία τέχνη δύσκολός ἐστιν.

τί	Τίμων · Τί εἶ σύ ;
	Λουκᾶς · Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι.
τίνες	Τίμων · Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
	Λουκᾶς καὶ Φοῖβη · Ἡμεῖς ἐσμεν Λουκᾶς καὶ Φοῖβη.
τίς	Τίμων · Τίς εἶ σύ ;
	Λουκᾶς · Ἐγὼ Λουκᾶς εἰμι.
ὕμεῖς	Τίμων · Τίνες ἐστὲ ὕμεῖς ;
	Λουκᾶς καὶ Φοῖβη · Ἡμεῖς ἐσμεν Λουκᾶς καὶ Φοῖβη.
ὑπάγομεν	Τίμων καὶ Μάρθα · Ἐρρωσθε, Λουκᾶ καὶ Φοῖβη, ἡμεῖς ὑπάγομεν .
φίλοι	Νικόλαος καὶ Ἀλέξανδρος φίλοι εἰσίν.
	Δαυιδ καὶ Ἰωναθαν φίλοι εἰσίν.
φρόνιμος	Νικόλαος φρόνιμος οὐκ ἔστιν .
φωνή (ῆ)	Ὁ Ἰωάννης φωνή ἐν ἐρήμῳ ἐστίν.
χαῖρε, χαίρετε	Χαῖρε . Ἐγὼ Χριστόφορος. Τίς εἶ σύ ;

Τὸ δίδαγμα τὸ τέταρτον

Ἑντολαί *Commands*

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς.

We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν · To one student:

1. Κροῦσον ἐπὶ τὴν θύραν.
2. Γράψον τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν πίνακα.
3. Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου.
4. Κράξον · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.
5. Πάλιν εἰπέ · Χαῖρε.
6. Ἐνεγκέ μοι τὸ βιβλίον.
7. Ἄφες τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.
8. Ζήτησον τὸ βιβλίον ἐν τῷ οἴκῳ.
9. Δείξόν μοι τράπεζαν.
10. Βλέψον εἰς τὸν διδάσκαλον.

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς · To several students :

1. Κρούσατε ἐπὶ τὴν θύραν.
2. Γράψατε τὸ ὄνομα ὑμῶν ἐπὶ τὸν πίνακα.
3. Δράμετε μέχρι τοῦ τοίχου.
4. Κράξατε · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.
5. Πάλιν εἶπετε · Χαῖρε.
6. Ἐνέγκετε μοι τὸ βιβλίον.
7. Ἄφετε τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὑποστρέψατε εἰς τὴν καθέδραν ὑμῶν.
8. Ζητήσατε τὸ βιβλίον ἐν τῷ οἰκήματι.
9. Δείξατέ μοι τράπεζαν.
10. Βλέψατε εἰς τὸν διδάσκαλον.

Ἐν τῇ στρατιᾷ

Περιπατοῦσιν οἱ στρατιῶται καὶ κράζει ὁ κεντυρίων.

- Ὁ κεντυρίων · Ἐν, δύο, ἕν, δύο.
 Σύ, ὁ μέγας, **περιπάτησον** μέχρι τοῦ τοίχου.
 Πάντες **περιπατήσατε** μέχρι τοῦ τοίχου.
 Ἐν, δύο, ἕν, δύο.
 Σύ, ὁ μικρός, **ὑπόστρεψον** πρὸς τὸ δένδρον. Ταχέως, ταχέως.
Ἀκούσατέ μου.
Ὑποστρέψατε πάντες πρὸς τὸ δένδρον.

Ὑποστρέφουσιν οἱ στρατιῶται πρὸς τὸ δένδρον.

- Ὁ κεντυρίων · Ἐν, δύο, ἕν, δύο. **Στήτε** πάντες. Σύ, ὁ μικρός.
 Οὐκ ἀκούεις ; **Στήθι**.
Καθίσατε ἐπὶ τὴν γῆν. Σύ, ὁ μικρός, **ἄκουσόν** μου.
 Ταχέως **κάθισον**.

Καθίζει ὁ μικρός.

- Ὁ κεντυρίων · Ἐν, δύο, ἕν, δύο. **Ἀνάστητε** πάντες. Σύ, ὁ μικρός.
 Οὐκ ἀκούεις ; **Ἀνάστηθι**.
Δράμετε μέχρι τοῦ δένδρου. Σύ, ὁ μικρός, **δράμε** μέχρι τοῦ δένδρου.
Στήτε. **Δείξατέ** μοι τὰ ὅπλα. Σύ, ὁ μικρός. Οὐκ ἀκούεις ;
Δείξόν μοι τὰ ὅπλα.
Ἐλθὲ ὦδε, ὁ μικρός. Σὺ οὐκ εἶ στρατιώτης. Σὺ φιλόσοφος εἶ.

Τὸ λεξικὸν τῆς γραμματικῆς

Grammatical vocabulary

Προστακτικὴ Imperative	Ὑποστροφικὴ Indicative
Ταχέως, κάθισον.	Καθίζει ὁ μικρός.
Ὑποστρέψατε πρὸς τὸ δένδρον.	Ὑποστρέφουσιν οἱ στρατιῶται.
Περιπάτησον μέχρι τοῦ τοίχου.	Περιπατοῦσιν οἱ στρατιῶται.
Ἀκούσατέ μου.	Οὐκ ἀκούεις ;

Μελέτημα Α΄

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν, διακρίθητι μεταξὺ τῆς προστακτικῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς.

In the following sentences distinguish the imperative from the indicative.

1. Κρούσον ἐπὶ τὴν θύραν, Νικόλαε.

.....

2. Κρούει ὁ Νικόλαος ἐπὶ τὴν θύραν.

.....

3. Ἄρα πολὺ μανθάνει ὁ Νικόλαος ;

.....

4. Τί λέγει ὁ Ἰωάννης ;

.....

5. Δείξόν μοι τράπεζαν, Ῥόδη.

.....

6. Ταχέως · ζήτησον τὸ βιβλίον ἐν τῷ οἴκῳ.

.....

7. Πάλιν εἶπετε · Διδάσκαλός εἰμι.

.....

8. Σύ, ὁ μικρός · ταχέως, **κάθισον**.

.....

9. **Κράζει** ὁ Χριστόφορος.

.....

10. Μὴ **κράξον**, Φίλιππε.

.....

11. **Ἐνέγκετέ** μοι τὸ βιβλίον.

.....

12. **ῥΑφες** τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Νικόλαε, καὶ **ὑπόστρεψον**
εἰς τὴν καθέδραν σου.

.....

Μελέτημα Β΄

Μεταστρέψατε τὰ ῥήματα ταῦτα ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς εἰς τὴν προστακτικὴν.

Change the following verbs from the indicative form into the imperative form.

Παράδειγμα · Κράζει ὁ Νικόλαος → Νικόλαε, κράξον.

Οὐ πρὸς τὸν τοῖχον **ὑποστρέφουσι** οἱ στρατιῶται.

Ὁ κεντυρίων · Στρατιῶται, πρὸς τὸν τοῖχον

Οὐ **περιπατοῦσιν** οἱ μαθηταὶ μέχρι τοῦ τοίχου.

Ὁ διδάσκαλος · Μαθηταί, μέχρι τοῦ τοίχου.

Οὐκ **ἀκούει** ὁ Νικόλαος.

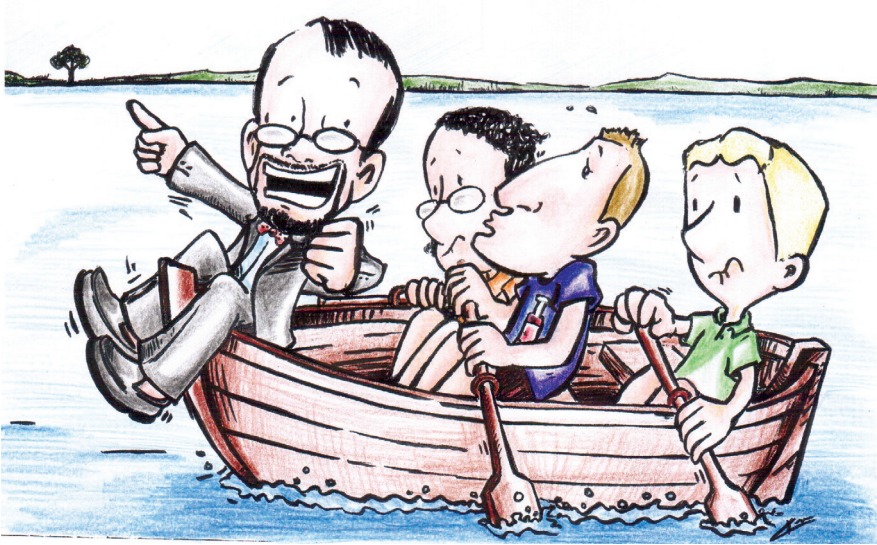
Χριστόφορος · Νικόλαε, μου.

Οὐ **καθίζει** ὁ Φίλιππος.

Λουκᾶς · Φίλιππε, δῆ.

Οὐ **κράζει** ὁ Τίμων.

Μάρθα · Τίμων, δῆ.

Ἐν τῷ πλοίῳ

Ἐλαύνουσιν οἱ μαθηταί, Χριστόφορος δὲ οὐκ ἐλαύνει.

Ὁ διδάσκαλος · Ἐν, δύο, ἕν, δύο. Ἴδετε τὸ δένδρον, ἐκεῖ.

Ἐλάσατε μέχρι τοῦ δένδρου.

Ταχέως, ταχέως. Ἐν, δύο, ἕν, δύο.

Οἱ μαθηταί · Κατάκοποι ἐσμεν, διδάσκαλε.

Ὁ διδάσκαλος · Μὴ λάλει πρὸς Ἀλέξανδρον, Φίλιππε.

Ἐλασον μέχρι τοῦ δένδρου. Μὴ εἰπὲ λόγον.

Σιγᾷ ὁ Φίλιππος καὶ οὐ λαλεῖ πρὸς Ἀλέξανδρον.

Φίλιππος · Κατάκοπός εἰμι, διδάσκαλε.

Ὁ διδάσκαλος · Μὴ κράζον, Φίλιππε. Καλῶς ἀκούω σου.

Νικόλαος · Διψῶ, διδάσκαλε, διψῶ.

Ἀνοίγει τὴν πῆραν ὁ Νικόλαος.

Ὁ διδάσκαλος · Βλέψον εἰς ἐμέ, Νικόλαε. Μὴ ἀνάστηθι, μὴ ἄνοιξον τὴν πῆραν, μὴ φάγε τὸ μῆλον, μὴ πίε τὸ ποτήριον. Ἄφες τὸ ποτήριον, Νικόλαε. Κάθισον.

Καθίζει ὁ Νικόλαος.

Νικόλαος · Κατάκοπός εἰμι, διδάσκαλε, δύσκολόν ἐστιν.

Πάντες · Κατάκοποι ἐσμεν, διδάσκαλε, δύσκολόν ἐστιν.

Ὁ διδάσκαλος · Ἐν, δύο, ἕν, δύο. Ἐν, δύο, ἕν, δύο.

Ἐν, δύο, ἕν, δύο. Ἐν, δύο, ἕν, δύο.....

Οὐ / Μή

Οὐ(κ) + ὀριστική <i>indicative</i>	Μή + προστακτική <i>imperative</i>
Οὐκ ἐλαύνει ὁ Χριστόφορος.	Μὴ φάγε.

Μελέτημα Γ΄

Ἐλοῦ ἐπίρρημα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
Select an adverb from the following list and complete the sentences :

- κράξον τὸ ὄνομά σου.
- ἐκτείνετε τοὺς δακτύλους,
- Τί ; Τί; Πάλιν εἶπέ, παρακαλῶ, Φίλιππε καὶ Ἀλέξανδρε.
..... ἀκούω σου.
- περιπάτησον πρὸς τὸ δένδρον.

᾽Αόριστος ἐνεργητικός, προστακτική · τύπος εἰς –(σ)ον Active aorist, imperative: –(σ)ον type				
Τέλη · Endings	σύ · –(σ)ον	ὕμεις · –(σ)ατε		
σύ	ἄκουσον	κράξον	δείξον	ἄνοιξον
ὕμεις	ἀκούσατε	κράξατε	δείξατε	ἀνοίξατε
σύ	ἔλασον	ὑπόστρεψον	βλέψον	κάθισον
ὕμεις	ἐλάσατε	ὑποστρέψατε	βλέψατε	καθίσατε
σύ	περιπάτησον	ἐκτείνον	ἐπαρον	ἄρον
ὕμεις	περιπατήσατε	ἐκτείνετε	ἐπάρατε	ἄρατε

Μελέτημα Δ'

Ἐλοῦ ρῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·

Select verbs from the following list and complete the sentences:

ἄκουσον, ὑπόστρεψον, κάθισον, ἔκτεινον, περιπατήσατε, λάλησον.

1. τὸ ὄνομα.
2. τοὺς δακτύλους.
3. μέχρι τοῦ τοίχου.
4. πρὸς τὸ δένδρον.
5. Εἴσελθε καὶ
6. Ἄνοιξον τὴν θύραν καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον.

Ἑῶριςτος ἑνεργητικός, προστακτική · τύπος εἰς -ε			
Active aorist, imperative: type in -ε			
Τέλη · Endings	σύ · -ε	ὑμεῖς · -ετε (/ -ατε)	
σύ	εἰπ-έ / εἰπόν	ἴδ-ε	δράμ-ε
ὑμεῖς	εἴπ-ετε / εἴπ-ατε	ἴδ-ετε	δράμ-ετε
σύ	φάγ-ε	πί-ε	έλθ-έ
ὑμεῖς	φάγ-ετε	πί-ετε	ἐλθ-ετε / ἐλθ-ατε

Μελέτημα Ε'

Ἐλοῦ ρῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·

Select verbs from the following list and complete the sentences:

εἴσελθε, δράμε, ἔξελθε, ἐλθέ, ἴδε, εἰπέ.

1. Ἀνάστηθι καὶ
2. Ἀνάστηθι καὶ μέχρι τοῦ τοίχου.
3. Βερνίκη · Ποῦ ἐστὶν ὁ διδάσκαλος ;

4. καὶ κάθισον.
 5. ὥδε καὶ εἶπὲ τὸ ὄνομά μου.
 6. Τίς εἶ σύ ; μοι τίς εἶ σύ.
 Φίλιππος · τὸν διδάσκαλον.

᾿Αόριστος, προστακτική · ἄλλοι τύποι <i>other types</i> Τέλη· σύ · -θι / -ς ὑμεῖς · -τε					
σύ	στῆ-θι	ἀνάστη-θι / ἀνάστα	ἀνάγνω-θι	ἀνάβη-θι / ἀνάβα	στράφη-θι
ὑμεῖς	στῆ-τε	ἀνάστη-τε	ἀνάγνω-τε	ἀνάβη-τε	στράφη-τε
σύ	δό-ς		ἄφε-ς	κάθε-ς	θέ-ς
ὑμεῖς	δό-τε		ἄφε-τε	κάθε-τε	θέ-τε

Μελέτημα 5΄

Ἐλοῦ ρῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
 ἀνάστηθι, ἀνάγνωθι, ἀνάβητε, δός, θές, ἄφες

1. Σίγα καὶ τὸ βιβλίον. 2. καὶ περιπάτει.
 3. ἐπὶ τὴν καθέδραν. 4. τὸ τηλέφωνον καὶ ἀνάστηθι.
 5. μοι τὸ τηλέφωνον.

Ἑντολαί Commands

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς

We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

1. Διδάσκαλος · Δύνασαι ταχέως περιπατῆσαι μέχρι τοῦ τοίχου ;
 Μαθητής · Οὐ δύναμαι, διδάσκαλε.
 Διδάσκαλος · Βραδέως οὖν περιπάτησον μέχρι τοῦ τοίχου, παρακαλῶ.

2. Διδάσκαλος · Δύνασαι ἐκτείνειν τὴν κεφαλὴν ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Ὑπερτείνειν τὴν κεφαλὴν, παρακαλῶ.
3. Διδάσκαλος · Δύνασαι εἰπεῖν τὸ ὄνομά σου ἑλληνιστί ;
Μαθητῆς · Οὐ δύναμαι.
Διδάσκαλος · Εἰπέ οὖν τὸ ὄνομά σου γαλλιστί, παρακαλῶ.
4. Διδάσκαλος · Δύνασαι λαλῆσαι πρὸς Φίλιππον ἑλληνιστί ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Λάλησον πρὸς Φίλιππον ἑλληνιστί, παρακαλῶ.
5. Διδάσκαλος · Δύνασαι ἀναγνῶναι τὸ γεγραμμένον ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Ἀνάγνωθι, παρακαλῶ.
6. Διδάσκαλος · Δύνασαι δραμεῖν μέχρι τοῦ τοίχου ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Δράμε, παρακαλῶ.
7. Διδάσκαλος · Δύνασαι ἐπᾶραι τοὺς πόδας ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Ὑπερπαρῶν τοὺς πόδας, παρακαλῶ.
8. Διδάσκαλος · Δύνασαι καθίσειν ἐπὶ τὴν θυρίδα ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Κάθισον ἐπὶ τὴν θυρίδα παρακαλῶ.
9. Διδάσκαλος · Δύνασαι καθεῖναι τὰς χεῖρας ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Κάθευε τὰς χεῖράς σου, παρακαλῶ.
10. Διδάσκαλος · Περιπάτησον μέχρι τοῦ δένδρου καὶ στήθι ἐκεῖ.
Δύνασαι στήναι ἐκεῖ;
Μαθητῆς · Οὐ δύναμαι στήναι.
11. Διδάσκαλος · Δύνασαι στραφῆναι εἰς τὰ δεξιὰ ;
Μαθητῆς · Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος · Στραφῆθι, παρακαλῶ.

Ἐν τῇ σχολῇ

- Διδάσκαλος · Τί ἐστὶν ᾿γλῶσσα; ᾿Ονομα ἢ ῥῆμα ; Νικόλαε, εἶπέ μοι τί ἐστὶν.
- Νικόλαος · Οὐ βούλομαι εἰπεῖν τί ἐστὶν.
- Διδάσκαλος · Ἐλθέ πρὸς τὸν πίνακα, Νικόλαε.
- Νικόλαος · Οὐ βούλομαι ἐλθεῖν πρὸς τὸν πίνακα.
- Διδάσκαλος · Ταχέως, Νικόλαε. Δός μοι τὸ βιβλίον σου. Θές τὸ βιβλίον σου ἐπὶ τὴν καθέδραν. ᾿Αφες τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
- Νικόλαος · Οὐ βούλομαι δοῦναί σοι τὸ βιβλίον οὐδὲ θείναι τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν καθέδραν οὐδὲ ἀφείναι τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
- Διδάσκαλος · Ταχέως, Νικόλαε, δράμε πρὸς τὸν πίνακα.
- Νικόλαος · Οὐ δύναμαι πρὸς τὸν πίνακα δραμεῖν, κατάκοπός εἰμι.
- Διδάσκαλος · Κατάκοπος εἶ; Πίε ὕδωρ.
- Νικόλαος · Οὐ βούλομαι πιεῖν ὕδωρ.
- Διδάσκαλος · Τί λέγεις ; ᾿Ανάστηθι καὶ ἔξελθε.
- Νικόλαος · Οὐ δύναμαι ἀναστήναι οὐδὲ ἐξελθεῖν. Κατάκοπός εἰμι.
- Διδάσκαλος · ᾿Ακουσόν μου, Νικόλαε.
- Νικόλαος · Οὐ βούλομαι ἀκοῦσαί σου.
- Διδάσκαλος · ᾿Ανοιξον τὴν θύραν καὶ ὕπαγε.
- Νικόλαος · Οὐ δύναμαι ἀνοιῖξαι τὴν θύραν. Ποῦ ἐστὶν ἡ κλείς ;
- Διδάσκαλος · ᾿Εγὼ βούλομαι κράξαι· ΚΑΤΑΚΟΠΟΣ ΕΙΜΙ.

Μελέτημα Ζ΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις καὶ γράψον, κατὰ τὸ συμφέρον, βούλομαι ἢ δύναμαι.

Complete the sentences with *βούλομαι* or *δύναμαι*.

Φίλιππος · Δός μοι βιβλίον, Νικόλαε.	Νικόλαος · Οὐ δοῦναί σοι βιβλίον. Βιβλίον μοι οὐκ ἔστιν.
Νικόλαος · Ἀλέξανδρε, εἶπε ἕν, δύο, τρία’.	Ἀλέξανδρος · Οὐ λέγω ἕν, δύο, τρία’. Οὐ
Νικάνωρ · Δράμε ταχέως, Βερνίκη, μέχρι τοῦ τοίχου.	Βερνίκη · Κατάκοπός εἰμι, Νικάνωρ. Οὐ δραμεῖν μέχρι τοῦ τοίχου.
Χριστόφορος · Σίγα, Νικάνωρ. Ἄκουσόν μου.	Νικάνωρ · Οὐ ἀκουσαί σου, διδάσκαλε.
Μήτηρ · Ἄνοιξον τὴν θύραν, Φίλιππε.	Φίλιππος · Οὐ ἀνοῖξαι τὴν θύραν. Κατάκοπός εἰμι.
Δάκτυλοί μοι οὐκ εἴσιν.	Οὐ γράψαι τὸ ὄνομά μου.

Ἡ ἀπαρέμφατος The infinitive

Ἴδε ταύτας τὰς φράσεις · Observe the following sentences

1. Οὐ βούλομαι περιπατῆσαι μέχρι τοῦ τοίχου.

Ἡ ἀπαρέμφατος The infinitive

Τί οὐ βούλομαι ἐγώ ; What do I not want ?

Περιπατῆσαι. To walk

Ἐπεριπατῆσαι ἔστιν ἀπαρέμφατος.

Προστακτική · Περιπάτησον μέχρι τοῦ τοίχου, Νικόλαε.

Ἀπαρέμφατος · Οὐ βούλομαι περιπατῆσαι.

Ὀριστική · Ἐγὼ ταχέως περιπατῶ.

2. Οὐ δύναμαι ἀνοῖξαι.

↑
Ἡ ἀπαρέμφατος

Τί οὐ δύναμαι ἐγώ ;

· Ἀνοῖξαι

· Ἀνοῖξαι ἐστίν ἀπαρέμφατος.

Προστακτική · Ἀνοῖξον τὴν θύραν, Νικόλαε.

· Ἀπαρέμφατος · Οὐ δύναμαι ἀνοῖξαι.

· Ὀριστική · Ἐγὼ ἀνοίγω τὴν θύραν.

Ἀόριστος ἐνεργητικός, ἀπαρέμφατος Τύπος εἰς -(σ)αι			
ἀκοῦσαι	κράξαι	ἀνοῖξαι	δεῖξαι
περιπατῆσαι	ζητῆσαι	λαλῆσαι	κλείσαι
βλέψαι	ὑποστρέψαι	καθίσαι	
ἐπᾶραι	ᾶραι	ἐκτείνειν	

Μελέτημα Η΄

Ἐλοῦ ῥῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
ἀκοῦσαι, ὑποστρέψαι, ζητῆσαι, κράξαι, κλείσαι, βλέψαι.

1. Διδάσκαλος · Κλείσον τὸ γυμνάσιον.
1. Φίλιππος · Οὐ βούλομαι τὸ γυμνάσιον.
2. Σίγα. Οὐ βούλομαι τὸ ὄνομα "κατάκοπος".
3. Βούλομαι · ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΕΙΜΙ.
4. Δύναμαι εἰς τὴν καθέδραν μου ;
5. Κάθεσ τὰς χεῖρας, παρακαλῶ. Οὐ δύναμαι εἰς τὸν διδάσκαλον.
6. Οὐ βούλομαι τὸ τηλέφωνον ἐν τῷ γυμνασίῳ.

Ἀόριστος ἐνεργητικός, ἀπαρέμφατος Τύπος εἰς -εῖν		
δραμεῖν	ἰδεῖν	εἰπεῖν
εἰσελθεῖν	ἐξελθεῖν	ἐλθεῖν

Μελέτημα Θ'

Ἐλοῦ ρῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
ἰδεῖν, δραμεῖν, εἰσελθεῖν, ἐλθεῖν, εἰπεῖν.

1. Οὐ δύναμαι τὸ βιβλίον. Ποῦ ἐστίν ;
2. Δύναμαι καὶ ἐγὼ πρὸς τὸ γυμνάσιον ;
3. Κατάκοπός εἰμι καὶ οὐ δύναμαι μέχρι τοῦ γυμνασίου.
4. Χαῖρε. Ἐγὼ εἰμι Νικάνωρ. Δύναμαι ;
5. Δύναμαι τὸ ὄνομα, διδάσκαλε ;

Ἀόριστος ἐνεργητικός, ἀπαρέμφατος Τύπος εἰς -ναι			
ἀναστῆναι	ἀναγνῶναι	στῆναι	στραφῆναι
ἀφείναι	καθεῖναι	θεῖναι	δοῦναι

Μελέτημα Ι'

Ἐλοῦ ρῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
ἀναγνῶναι, στραφῆναι, δοῦναι, ἀνοῖξαι, ἀφείναι
πεντήκοντα ἐπτά

1. Οὐ βούλομαι τὸ βιβλίον. Οὐ δύναμαι βιβλίον ἑλληνιστί.
2. Οὐ δύναμαι εἰς τὰ δεξιὰ. 3. Βούλομαί σοι βιβλίον
4. Οὐ βούλομαι τὸ τηλέφωνον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Λεξικόν

ἄρον, ἄρατε

Νικόλαος · Δός μοι τὸ βιβλίον, διδάσκαλε.

Διδάσκαλος · Ἄρον τὸ βιβλίον, Νικόλαε.

ἄκουσον, ἀκούσατε

Σίγα, Φίλιππε. Μὴ λάλησον πρὸς Ἀλέξανδρον. Ἄκουσόν μου.

ἀνάγνωθι, ἀνάγνωτε

Ἀνάγνωθι τὸ βιβλίον, Βερνίκη.

ἀνάστηθι, ἀνάστητε

Ἀνάστηθι, Φίλιππε, καὶ περιπάτησον μέχρι τοῦ δένδρου.

ἄνοιξον, ἀνοίξατε

Ἀνοιξον τὴν θύραν, Νικόλαε.

ἄφες, ἄφετε

Ἀφες τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Νικόλαε, καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.

βλέψον, βλέψατε

Βλέψον εἰς τὸν πίνακα, Φίλιππε.

βούλομαι

Χριστόφορος · Δός μοι τὸ βιβλίον, Νικόλαε.

Νικόλαος · Οὐ βούλομαι δοῦναί σοι τὸ βιβλίον.

γράψον, γράψατε

Γράψον τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸ βιβλίον.

δείξον, δείξατε

Φίλιππος · Δείξόν μοι τὸ βιβλίον.

Νικόλαος · Ἴδε τὸ βιβλίον.

δράμε, δράμετε

Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου καὶ ὑπόστρεψον, Φίλιππε.

δύναμαι (ἐγώ), δύνασαι (σύ)

Κατάκοπός εἰμι. Οὐ δύναμαι δραμεῖν μέχρι τοῦ δένδρου.

εἰπέ, εἶπετε

Ἀλέξανδρος · Νικόλαε, εἰπέ · δύο.

Νικόλαος · Δύο.

εἰς

1. Βλέψον εἰς τὸν πίνακα.

2. Εἴσελθε εἰς τὸ γυμνάσιον.

εἴσελθε, εἰσέλθετε

Χαῖρε, Ἀλέξανδρε. Εἴσελθε.

ἐκτεινον, ἐκτείνατε

Ἐκτεινον τοὺς δακτύλους, Νικόλαε.

ἐλθέ, ἔλθετε

Ἐλθέ πρὸς τὸν πίνακα, Ῥόδη, καὶ γράψον τὸ ὄνομα 'γυμνάσιον'.

ἐν

Χριστόφορος · Ἐν τῇ σχολῇ ἐστε. Μηδὲν εἶπετε.

ἐνεγκε, ἐνέγκετε

Ἐνεγκέ μοι ποτήριον, Φίλιππε.

ἐξελθε, ἐξέλθετε

Ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε, Νικόλαε.

ἐπαρον, ἐπάρατε

Ἐν τῷ γυμνασίῳ

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας, κάθετε τὰς χεῖρας.

ἐπὶ

Θέτε τὸ τηλέφωνον ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Βερνίκη καὶ Ἀλέξανδρε.

θές, θέτε

θύρα (ή), θύραν (τήν)

ἴδε, ἴδετε

κάθες, κάθετε

καθίζω (ἐγώ), καθίζει (ὁ μαθητής)

/ κάθισον, καθίσατε

κατάκοπος

κλείσον, κλείσατε

κράζον, κράζατε

μή

περιπάτησον, περιπατήσατε

τράπεζα (ή), τράπεζαν (τήν)

ὑπόστρεψον, ὑποστρέψατε

Θές τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν, Ἀλέξανδρε.

Ἄνοιξον τὴν θύραν, Βερνίκη.

Ἴδε, διδάσκαλε, Ἀλέξανδρος καθίζει ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Κάθες τὰς χεῖρας, Ἀλέξανδρε. Οὐ δύναμαι βλέψαι εἰς τὸν πίνακα.

Οὐ καθίζει ὁ Νικόλαος ἀλλὰ περιπατεῖ.

Κατάκοπός εἰμι. Καθίζω ἐπὶ τὴν καθέδραν.

Εἴσελθε, Ἀλέξανδρε, καὶ κλείσον τὴν θύραν.

Νικόλαος · Κράζον · Φρόνιμός εἰμι.

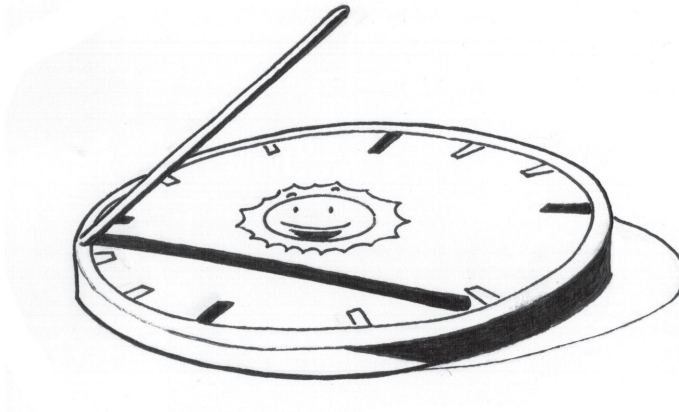
Φίλιππος · ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΕΙΜΙ.

Σίγα, Νικόλαε. Μὴ λάλησον πρὸς Ἀλέξανδρον.

Ἀνάστηθι, Φίλιππε, καὶ περιπάτει.

Μὴ κάθισον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου καὶ ὑπόστρεψον.

Τὸ δίδαγμα τὸ πέμπτον

Δείξόν μοι τὰς χεῖρας

- Νέστωρ · Τίς ἐστὶν ἔσω ; Ἐὰρ Νικόλαος εἶ σύ ;
Νικόλαος · **Αὐτός.**
Νέστωρ · Ἄνοιξον, παρακαλῶ.
Νικόλαος · Μὴ εἰσελθε **εἰς τὴν οἰκίαν**, Νέστωρ. Μὴ ἄνοιξον **τὴν θύραν**.
Νέστωρ · Τοκ, τοκ τοκ.
Νικόλαος · Μὴ εἰσελθε **εἰς τὸ μαγειρεῖον**, Νέστωρ. Διὰ τί ἀνοίγεις **τὴν θύραν**.
Νέστωρ · Τί ζητεῖς ὦδε, Νικόλαε ;
Νικόλαος · **Τὸ βιβλίον** μου.
Νέστωρ · Τί λέγεις ; ὦδε ζητεῖς **αὐτό** ; Σὺ κλέπτεις. Δείξόν μοι τὰς χεῖρας.
Νικόλαος · Ἰδού.
Νέστωρ · Δείξόν μοι τὰς ἄλλας χεῖρας.
Νικόλαος · Τὰς ἄλλας ;
Νέστωρ · Ναί, τὰς ἄλλας.
Νικόλαος · Ἰδού.
Νέστωρ · Ἔκτεινον τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν. Ἔκτεινον **αὐτήν**.
Νικόλαος · Ἰδού **αὐτή**.
Νέστωρ · Ἄνοιξον τὴν χεῖρα, ἄνοιξον **αὐτήν**.
Νικόλαος · Ἰδού.

Νέστωρ · Ἔκτεινον τὴν ἀριστεράν.
 Νικόλαος · Διὰ τί ;
 Νέστωρ · Ἔκτεινον τοὺς δακτύλους.
 Νικόλαος · Ἴδου.
 Νέστωρ · Ποῦ ἐστὶν ὁ ἀμφορεύς, Νικόλαε ; Δεῖξόν μοι αὐτόν.
 Νικόλαος · Ἀμφορεύς ; Τίς ἀμφορεύς ;
 Νέστωρ · Ἐπαρον τὴν κεφαλὴν καὶ ἔκτεινον τὴν γλῶσσαν.
 Νικόλαος · Μμμμμμμμμμμ.
 Νέστωρ · Ἡ γλῶσσά σου φοινικὴ ἐστίν. Δός μοι τὸν οἶνον, Νικόλαε.
 Ἀνοίξον τὴν πύραν, Νικόλαε.
 Νικόλαος · Οὐ δύναμαι, Νέστωρ, οὐ δύναμαι.
 Ἀνοίγει αὐτήν ὁ Νέστωρ.
 Νέστωρ · Ἴδου ὁ οἶνος, ἰδοὺ αὐτός, οἰνοπότα καὶ κλέπτα.

Στοιχεῖα τῆς φράσεως

Elements of the sentence

Τὸ ὑποκείμενον <i>The subject</i>	Πέτρος περιπατεῖ. Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι.
Τὸ ἐπιγεγεννημένον <i>The predicate</i> <i>(which is usually found with the verb "to be")</i>	Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι.
Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος <i>The complement of the verb</i>	Ἀνοίξον τὴν θύραν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρα.

Μελέτημα Α΄

Ζήτησον τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος

Search the complement of the verb

Παράδειγμα · Example Ζήτηε τὴν σφαῖραν, Φίλιππε.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν 'τὴν σφαῖραν'.

Τί ζητεῖ ὁ Φίλιππος ; Τὴν σφαῖραν ζητεῖ ὁ Φίλιππος.

What does Philippos seek? Philippos seeks the ball.

Ἐν τῇ φράσει 'Ζήτηε τὴν σφαῖραν, Φίλιππε',
τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν 'τὴν σφαῖραν'.

In the sentence 'Ζήτηε τὴν σφαῖραν, Φίλιππε', the complement of the verb is 'τὴν σφαῖραν'.

1. Εἰπέ 'δύο', Θῶμα.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν ·

2. Πίε ὕδωρ, Νικόλαε.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν ·

3. Γράψον τὸ γράμμα, Βερνίκη.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν ·

4. Κράζον τὸ ὄνομα, Ἀλέξανδρε.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν ·

Ἡ εὐθεία καὶ ἡ αἰτιατική

The εὐθεία (nominative) and the αἰτιατική (accusative)

Εὐθεία	Αἰτιατική
ὁ διδάσκαλος	τὸν διδάσκαλον
ὁ μάγειρος	τὸν μάγειρον
ἡ γλῶσσα	τὴν γλῶσσαν
ἡ σφαῖρα	τὴν σφαῖραν
τὸ βιβλίον	τὸ βιβλίον

Ἡ εὐθεία πτώσις *The εὐθεία case*

Τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας ἐστίν ·

Ὁ διδάσκαλος φρόνιμός ἐστιν.

Ὁ μάγειρος καλός ἐστιν.

Καὶ τὸ ἐπιγεγενήμενον ἐπὶ τῆς εὐθείας ἐστίν ·

Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος.

Ἐγώ εἰμι ὁ μάγειρος.

Ἡ αἰτιατική πτώσις *The αἰτιατική case*

Πολλάκις τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς·

Frequently the complement of the verb is in the αἰτιατική case:

Δός μοι τὸν οἶνον.

Διὰ τί ἀνοίγεις τὴν θύραν ;

Ὡδε ζητεῖς τὸ βιβλίον ;

Μετὰ τὰς προθέσεις 'εἰς' καὶ 'πρὸς' τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς ἐστίν ·

After the prepositions 'εἰς' and 'πρὸς' the noun is in the αἰτιατική case:

Μὴ εἰσελθε εἰς τὸ μαγειρεῖον.

Μὴ εἰσελθε εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡ αἰτιατική πτώσις · ἐνικόν *singular*

-ος	→	-ον	Ὁ διδάσκαλος	→	Τὸν διδάσκαλον
-ον	→	-ον	Τὸ βιβλίον	→	Τὸ βιβλίον
-η	→	-ην	Ἡ σχολή	→	Τὴν σχολήν
-α	→	-αν	Ἡ γλῶσσα	→	Τὴν γλῶσσαν

Μελέτημα Β΄

Παράδειγμα · Λάβε τὸν κάλαμον. [ὁ κάλαμος]

1. Κλείσον	[ἡ θύρα]
2. Ἴδετε	[ἡ ὥρα]
3. Γράψον	[τὸ θηλυκόν]
4. Ζήτησον	[ὁ διδάσκαλος]
5. Ἀνάγνωθι	[τὸ βιβλίον]
6. Ἴδε	[ὁ ἀριθμός]

Ἡ ἀντωνυμία (τρίτον πρόσωπον) <i>The pronoun</i> (third person)			
	 Ἀρσενικόν	 Θηλυκόν	 Οὐδέτερον
Εὐθεία	αὐτός	αὕτη	αὐτό
Αἰτιατική	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό

Μελέτημα Γ΄

Παραδείγματα · *Examples:*

-Βλέπεις τὴν καθέδραν;

-Ναί, βλέπω **αὐτήν**.

-Δείξόν μοι **αὐτήν**, παρακαλῶ.

-Βλέπεις τὸν κάλαμον;

-Ναί, βλέπω **αὐτόν**.

-Δείξόν μοι **αὐτόν**, παρακαλῶ.

1. -Βλέπεις τὴν θύραν ;
 -Ναί, βλέπω
 -Δείξόν μοι, παρακαλῶ.

2. -Βλέπεις τὸν διδάσκαλον ;
 -Ναί, βλέπω
 -Δεῖξόν μοι, παρακαλῶ.
3. -Βλέπεις τὸ βιβλίον ;
 -Ναί, βλέπω
 -Δεῖξόν μοι, παρακαλῶ.
4. -Βλέπεις τὸ γράμμα 'Α' ;
 -Ναί, βλέπω
 -Δεῖξόν μοι, παρακαλῶ.
5. -Βλέπεις τὸν μαθητὴν ;
 -Ναί, βλέπω
 -Δεῖξόν μοι _____, παρακαλῶ.

Μελέτημα Δ'

Παράδειγμα · Ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος. Λαλεῖ ὁ ἄνθρωπος φωνῇ μεγάλῃ.

→ Ἔρχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ αὐτὸς λαλεῖ φωνῇ μεγάλῃ.

1. Ἔρχεται ὁ Νικάνωρ. Ἀνοίγει τὴν θύραν ὁ Νικάνωρ.

2. Εἰσέρχεται ἡ Βερνίκη. Βλέπει ἡ Βερνίκη τὴν τράπεζαν.

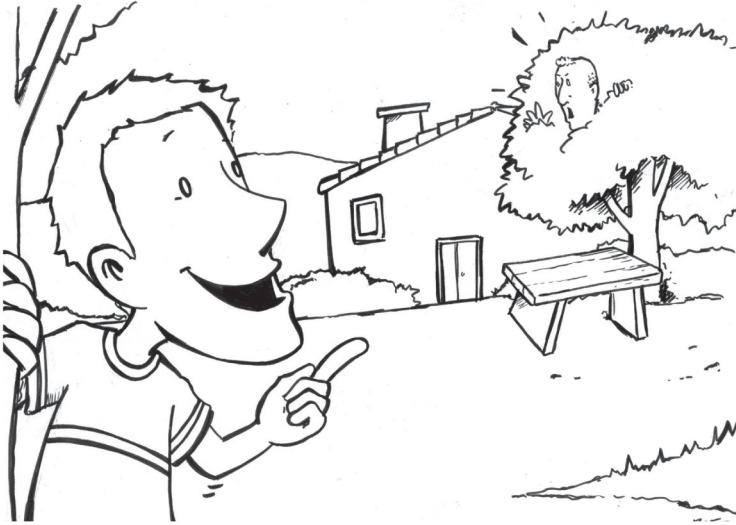
3. Οὗτός ἐστιν Νικόλαος. Μανθάνει Νικόλαος τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.

4. Τοῦτο τὸ δένδρον πρὸς τὴν οἰκίαν ἐστίν. Καλόν ἐστιν.

5. Οὐκ ἀκούει ἡ Ῥόδη. Πάντοτε λαλεῖ ἡ Ῥόδη.

Φίλιππε, σὺ οὐ βλέπεις ἡμᾶς

Ἀριθμεῖ ὁ Νικάνωρ καὶ κρύπτονται οἱ λοιποὶ μαθηταί.

- Νικάνωρ · Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε... ἑνδεκα, δώδεκα, δεκατρία... εἴκοσι, εἴκοσι ἓν, εἴκοσι δύο, εἴκοσι τρία... ἑκατόν.
Βερνίκη καὶ Ῥόδη, βλέπω ὑμᾶς.
Βερνίκη καὶ Ῥόδη, δεῦρο ἔξω.
Ῥοδὴ καὶ Βερνίκη, ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐστὲ ὑμεῖς.
- Βερνίκη καὶ Ῥόδη · Ψεύδη, Νικάνωρ. Σὺ οὐ βλέπεις ἡμᾶς. Ῥοδὴ καὶ Βερνίκη, ὑποκάτω τῆς τραπέζης οὐκ ἐσμέν · ἡμεῖς ὀπίσω τῆς οἰκίας ἐσμέν.
- Νικάνωρ · Νικόλαε, δεῦρο ἔξω, ἐγὼ βλέπω σε.
- Νικόλαος · Ἄρα σὺ βλέπεις με ; Ποῦ εἰμί ;
- Νικάνωρ · Τί λέγεις, Νικόλαε ; Οὐκ ἀκούω σου.
- Νικόλαος · Ποῦ εἰμί ἐγώ ; Ἄρα σὺ βλέπεις με ;
- Νικάνωρ · Ναί, ναί, βλέπω σε. Σὺ ἐν τῷ δένδρῳ εἶ.
- Νικόλαος · Ἐγὼ λαλῶ καὶ σὺ ἀκούεις μου καὶ βλέπεις με.
Σὺ πάντοτε ἀπατᾷς με.

Αἱ ἀντωνυμίαι Pronouns				
	Ἑνικόν Singular		Πληθυντικόν Plural	
Εὐθεία	ἐγώ	σύ	ἡμεῖς	ὕμεῖς
Αἰτιατική	με	σε	ἡμᾶς	ὕμᾶς

Ἡ ἀντωνυμία ἐν τῇ αἰτιατικῇ πτώσει ·

ἑνικὸν καὶ πληθυντικόν The pronouns in the αἰτιατικῇ case : singular and plural

ἐγώ	→	με
σύ	→	σε
ἡμεῖς	→	ἡμᾶς
ὕμεῖς	→	ὕμᾶς

Μελέτημα Ε΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις Complete the sentences.

- Ἀλέξανδρος · Χαῖρε, Ῥόδη. ἼΑρα σὺ βλέπεις με ;

Ῥόδη · Naί, ἐγὼ βλέπω
- Ῥόδη καὶ Νικάνωρ · Βερνίκη, ἐλθὲ πρὸς

Βερνίκη · Ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
- Νικόλαος · Βερνίκη καὶ Φίλιππε, χαίρετε.

Ἐγὼ βλέπω

Βερνίκη καὶ

Φίλιππος · Καὶ ἡμεῖς βλέπομέν σε.
- Χριστόφορος · Νικάνωρ, ἐλθὲ πρὸς

Νικάνωρ · Naί, διδάσκαλε. Ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς

5. Νικόλαος · Παῦλε, σὺ ὦδε εἶ. Βλέπω
6. Βερνίκη · Παῦλε καὶ Φίλιππε,
ὕμεις ὦδε Βλέπω
- Παῦλος καὶ
Φίλιππος · Ἡμεῖς ὧδέ ἐσμεν. Ἐὰρ σὺ βλέπεις;

Μελέτημα 5'

Ἐρωτήσατε ἀλλήλους. Ask each other questions.

ἐγὼ → σύ	με → σε
σύ → ἐγὼ	σε → με
ἡμεῖς → ὑμεῖς	ἡμᾶς → ὑμᾶς
ὕμεῖς → ἡμεῖς	ὕμᾶς → ἡμᾶς

- Παραδείγματα ·
- Ἐὰρ σὺ μισεῖς ἡμᾶς ;
 - Ναί, μισῶ
 - - Ναί, ἐγὼ μισῶ ὑμᾶς.
 - Ἐὰρ ὑμεῖς φιλεῖτέ με ;
 - Ναί, φιλοῦμέν
 - - Ναί, ἡμεῖς φιλοῦμέν σε.
1. Ἐὰρ σὺ φιλεῖς ἡμᾶς ;
Ναί, φιλῶ
 2. Ἐὰρ ἡμεῖς μισοῦμέν σε ;
Ναί, μισεῖτέ
 3. Ἐὰρ σὺ βλέπεις ἡμᾶς ;
Ναί, βλέπω
 4. Ἐὰρ ἡμεῖς ἐρωτῶμέν σε ;
Ναί, ἐρωτᾷτέ
 5. Ἐὰρ ἐγὼ ζητῶ ὑμᾶς ;
Ναί, ζητεῖς

6. Ἐὰρ ὑμεῖς ζητεῖτέ με ;
Ναί, ζητοῦμέν
7. Ἐὰρ ἐγὼ ἐρωτῶ ὑμᾶς ;
Ναί, ἐρωτᾶς
8. Ἐὰρ ὑμεῖς μισεῖτέ με ;
Ναί, μισοῦμέν

« Σιγᾶτε » τὸ αὐτό ἐστὶν καὶ « Μὴ λαλεῖτε »
« Σιγᾶτε » is the same as « Μὴ λαλεῖτε »

« Δύσκολος » τὸ ἐναντίον ἐστὶν ἢ « εὐκόπος »
« Δύσκολος » is the opposite of « εὐκόπος »

Μελέτημα Ζ΄

Ἀποκρίθητε. Answer the questions.

1. Τί ἐστε ὑμεῖς ;
.....
2. Τί μανθάνετε ὑμεῖς ;
.....
3. Δύσκολός ἐστιν ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ἢ εὐκόπος ;
.....
4. Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ὠδέ ἐσμεν ὠδέ ἐσμεν.
5. Φίλιππε, σὺ καὶ Παῦλος ὠδέ ἐστε ὠδέ ἐστε.
6. Τί ἐστὶν τὸ ἐναντίον ἢ εὐκόπος ;
.....

Λεξικόν

ἀκούω (ἐγώ), ἀκούεις (σύ)
/ ἀκουσον, ἀκούσατε

Σιγᾶτε. Μὴ λαλεῖτε. Ἀκούσατέ μου.

ἄλλος, -η, -ο

Βερνίκη · Ἴδε τοὺς καλάμους μου. Δύο εἰσίν. Δός μοι ἄλλον, παρακαλῶ.

ἀμφορεύς (ὁ)

Χριστόφορος · Ἴδου ἄλλος κάλαμος.
Βερνίκη · Εὐχαριστῶ. Νῦν τρεῖς κάλαμοι εἰσιν.

ἀπατῶ (ἐγώ), ἀπατᾶς (σύ)

Νικόλαος · Παρακαλῶ, δός μοι ἀμφορέα.
Νέστωρ · Οὐ βούλομαι. Μὴ πίε, Νικόλαε.

ἀριθμῶ (ἐγώ), ἀριθμεῖς (σύ)

Βούλομαι πέντε βιβλία.
Πέντε, Νικάνωρ, οὐ τέσσαρα · σὺ πάντοτε ἀπατᾶς με.

δεκατρία

Ἀριθμῶ · ἔν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε

δένδρον (τό)

13

δεῦρο

Ὁ κέδρος τοῦ Λιβάνου δένδρον ἐστίν.

Νικάνωρ · Δεῦρο, Πέτρε, ἐλθε ὦδε.

Πέτρος · Προσδόκα, προσδόκα.

Νικάνωρ · Δεῦρο, Πέτρε, οὐ προσδοκῶ.

δώδεκα

12

εἴκοσι

20

ἐκατόν

100

ἑνδεκα

11

ἔσω

—><— ἔξω

Νέστωρ · Ποῦ ἐστιν ὁ Νικόλαος, Φίλιππε ;

Φίλιππος · Νικόλαος ἔσω ἐστίν, ἐν τῷ μαγειρείῳ.

ἔξελθε, ἐξέλθετε

Ἐξελθε ἐκ τῆς οἰκίας, Νικάνωρ.

ἔξω

Ἐξελθε, Νικάνωρ. Δεῦρο, ἔξω, Νικάνωρ.

θύρα (ἡ), θύραν (τήν)

Ἀνοῖξον τὴν θύραν, Βερνίκη.

ἰδοῦ + εὐθεία

Βερνίκη · Ἴδε τοὺς καλάμους μου. Δύο εἰσίν. Δός μοι ἄλλον, παρακαλῶ.

Χριστόφορος · Ἴδου ἄλλος κάλαμος.

Βερνίκη · Εὐχαριστῶ. Νῦν τρεῖς κάλαμοι εἰσιν.

κλέπτῃς (ὁ)

Νικόλαε, κλέπτα, σὺ κλέπτεις τὸν οἶνόν μου.

κλέπτω (ἐγώ), κλέπτεις (σύ)

Νικόλαε, σὺ κλέπτεις τὸν οἶνόν μου. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀμφορεύς μου.

Φίλιππος · Ἐὰρ Νικόλαός ἐστιν νῦν ἐν τῇ οἰκίᾳ ;

Νικόλαε, μὴ πίε, οἰνοπότα.

οἰκία (ἡ), οἰκίαν (τήν)

Οὐ βλέπω τὸν Νικόλαον. Ὅπισω τοῦ δένδρου ἐστίν.

οἰνοπότῃς

Νικάνωρ, σὺ πάντοτε ἀπατᾶς με.

ὀπίσω (+ γενική)

5.

πάντοτε

Ἀνοῖξον τὴν πύραν σου καὶ ἄρον τὸ βιβλίον καὶ

πέντε

τὸν κάλαμόν σου.

πύρα (ἡ), πύραν (τήν)

Οὐ βλέπω τὸν Νικόλαον. Ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐστί.

ὑποκάτω (+ γενική)

Τοῦτο τὸ ὄνομα, Πόλις, φοινικοῦν ἐστίν, τοῦτο δέ, Πόλις, μέλαν.

φοινικοῦς, φοινικῇ

Νικάνωρ · Διδάσκαλός εἰμι.

ψεύδομαι (ἐγώ), ψεύδη (σύ)

Φίλιππος · Ψεύδη, Νικάνωρ. Σὺ διδάσκαλος οὐκ εἶ. Σὺ μαθητὴς εἶ.

ὦδε

Νικάνωρ · Ποῦ εἶ, Φίλιππε ;

Φίλιππος · Ὡδέ εἰμι. Οὐ βλέπεις με ;

Τὸ δίδαγμα τὸ ἔκτον

Ἑντολαί *Commands*

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάζει αὐτοῖς.

We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν. To one student.

1. Κρούσον ἐπὶ τὴν θύραν.
2. Κρούε ἐπὶ τὴν θύραν.
3. Κράξον · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.
4. Πολλάκις κράζε · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.
5. Ζήτηι βιβλίον.
6. Ζήτησον τὸ βιβλίον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.
7. Δείκνυ μοι τραπέζας.
8. Δείξόν μοι τράπεζαν.
9. Πολὺν χρόνον βλέπε εἰς τὸν διδάσκαλον.
10. Βλέψον εἰς τὸν διδάσκαλον.
11. Ἄσον ὥδῃν.
12. Ἄφες τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητὰς To several students.

1. Κρούσατε ἐπὶ τὴν θύραν.
2. Κρούετε ἐπὶ τὴν θύραν.
3. Κράξατε · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.

ἐβδομήκοντα τρία

4. Πολλάκις κράζετε · Ἄ-λέ-ξαν-δρε.
5. Ζητείτε βιβλίον.
6. Ζητήσατε τὸ βιβλίον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.
7. Δείκνυτέ μοι τραπέζας.
8. Δείξατέ μοι τράπεζαν.
9. Βλέπετε πολὺν χρόνον εἰς τὸν διδάσκαλον.
10. Βλέψατε εἰς τὸν διδάσκαλον.
11. Ἄσατε ὥδῃν.
12. Ἀφετε τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν

Προσέχετε ταύτη τῇ διαφορᾷ ·

Consider the following distinction:

	Προστακτικὴ ἐνεστώς Imperative continuous	Προστακτικὴ ἀόριστος Imperative aorist
Σύ	Ζήτη βιβλίον.	Ζήτησον τὸ βιβλίον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.
Ἑμεῖς	Ζητεῖτε βιβλίον.	Ζητήσατε τὸ βιβλίον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.

Ἐν τῷ γυμνασίῳ Α΄

Α. Περιπατεῖ καὶ τηλεφωνεῖ ὁ Νικόλαος, Φίλιππος δὲ καθίζει.

Ὁ διδάσκαλος ·

Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα· ἔν, δύο, τρία, τέσσαρα·
ἔν, δύο, τρία, τέσσαρα... Ἐνεγκε τὸ τηλέφωνον εἰς
τὸ οἶκμα, Νικόλαε.

Νικόλαος ·

Ἄφες τὸ τηλέφωνον ἐκεῖ, τρέχε, μὴ λάλει.

Ὁ διδάσκαλος ·

Ἴδε, διδάσκαλε, Ἀλέξανδρος τηλεφωνεῖ μοι.

Φίλιππος καὶ Νικόλαος ·

Ἄφες τὸ τηλέφωνον, Νικόλαε.

Ἀνάστηθι, Φίλιππε, καὶ τρέχε.

Προσδόκα, προσδόκα, διδάσκαλε.

Καθίζει ὁ Νικόλαος

Ὁ διδάσκαλος ·

Ἀνάστητε, Φίλιππε καὶ Νικόλαε, καὶ περιπατεῖτε.

Νικόλαος ·

Ἴδε, διδάσκαλε, ἐγὼ τηλεφωνῶ.

Ὁ διδάσκαλος ·

Ἄφες τὸ τηλέφωνον καὶ ἀνάστηθι
καὶ περιπάτει, Νικόλαε.

Β. Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος καὶ τρέχει ὁ Φίλιππος.

Ὁ διδάσκαλος ·

Τρέχετε πάντες · ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα·

ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα...

Τρέχε, Νικόλαε, μὴ περιπάτει.

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας. **Κάθετε** τὰς χεῖρας.

Κάθες τὰς χεῖρας, Νικόλαε.

Μὴ ἔπαρον τὰς χεῖρας, Νικόλαε.

Ἐκτείνετε τοὺς δακτύλους. Περιπατεῖτε.

Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα· ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα...

Γ. Ζητεῖ τὸ τηλέφωνον ὁ Νικόλαος.

Νικόλαος ·

Ποῦ ἐστὶν τὸ τηλέφωνον ;

Ὁ διδάσκαλος ·

Σίγα, Νικόλαε, καὶ **ζήτησον** τὸ τηλέφωνον

ὑποκάτω τοῦ βιβλίου.

Φίλιππε καὶ Νικόλαε, **ζητήσατε** τὸ τηλέφωνον.

Νικόλαος καὶ Φίλιππος ·

Ἀλλὰ ποῦ ἐστὶν τὸ τηλέφωνον ;

Ὁ διδάσκαλος ·

Σιγᾶτε, Νικόλαε καὶ Φίλιππε, καὶ **ζητεῖτε** πολὺ.

Ζήτη, Νικόλαε, καὶ **ζήτη** καὶ **ζήτη**.

Ὁριστική Indicative
Βλέπει τὸ δένδρον ὁ Νικόλαος.
Ζητεῖ τὸ βιβλίον ὁ Νικόλαος.

Προστακτική Imperative	
Ἀόριστος Aorist	Ἐνεστώς Continuous
Βλέψον εἰς τὸν πίνακα. Νικόλαε, ζήτησον τὸ βιβλίον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.	Πολὺν χρόνον βλέπε εἰς τὸν πίνακα. Νικόλαε, ζήτη τὸ βιβλίον.

Μελέτημα Α΄

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν, διακρίθητι μεταξὺ τῆς ὀριστικῆς καὶ τῆς προστακτικῆς καὶ μεταξὺ τοῦ ἀορίστου καὶ τοῦ ἐνεστώτος.

In the following sentences distinguish the indicative and imperative forms, as well as the aorist and continuous forms.

1. Κρούσον ἐπὶ τὴν θύραν.

.....

2. Κρούε ἐπὶ τὴν θύραν.

.....

3. Ἐὰρ πολὺ μανθάνει ὁ Νικόλαος ;

.....

4. Δείκνυ μοι τραπέζας.

.....

5. Δεῖξόν μοι τράπεζαν.

.....

6. Ζήτη βιβλίον.

.....

7. Ζήτησον τὸ βιβλίον ἐν τῷ οἴκῳ.

.....

8. Τί ἐρωτῶσιν οἱ ἱερεῖς ;

.....

9. Ἄφες τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.

.....

Ῥοδή

Ἐν, δύο, τρία,
τρέχε, Φίλιππε, τρέχε, κολύμβα,
περιπάτει,
τέλος οὐκ ἔστιν.
Τρία, τέσσαρα, πέντε,
τρέχε, Φίλιππε, τρέχε, πάντοτε
περιπάτει,
τέλος οὐκ ἔστιν.
Πέντε, ἕξ, ἑπτά,
τρέχε, Φίλιππε, τρέχε, κολύμβα,
περιπάτει, τέλος οὐκ ἔστιν.
Ὀκτώ, ἑννέα, δέκα,
τρέχε, Φίλιππε, τρέχε, πάντοτε
κολύμβα,
τέλος οὐκ ἔστιν.

Ἐν, δύο,
μέχρι τοῦ πίνακος δράμε,
περιπάτησον ὀλίγον,
καὶ γίνεται τέλος.
Ἐν, δύο,
μέχρι τοῦ τοίχου δράμε,
κολύμβησον ὀλίγον,
καὶ γίνεται τέλος.

Ἐν, δύο, τρία,
λάλει, Φίλιππε, λάλει, λέγε,
κράζε καὶ ᾄδε,
τέλος οὐκ ἔστιν.
Τρία, τέσσαρα, πέντε,
λάλει, Φίλιππε, λάλει, πάντοτε
κράζε,
τέλος οὐκ ἔστιν.
Πέντε, ἕξ, ἑπτά,
λάλει, Φίλιππε, λάλει, πάντοτε
περιπάτει,
τέλος οὐκ ἔστιν.
Ὀκτώ, ἑννέα, δέκα,
ᾄδε, Φίλιππε, ᾄδε, κράζε, πάντοτε κράζε,
τέλος οὐκ ἔστιν.

Ἐν, δύο,
δύο ὀνόματα εἰπέ, λάλησον ὀλίγον,
καὶ γίνεται τέλος.
Ἐν, δύο,
δύο ὀνόματα κράζον, ᾄσον ὀλίγον,
καὶ γίνεται τέλος.

Ἐντολαί *Commands*

*Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς·
To several students:*

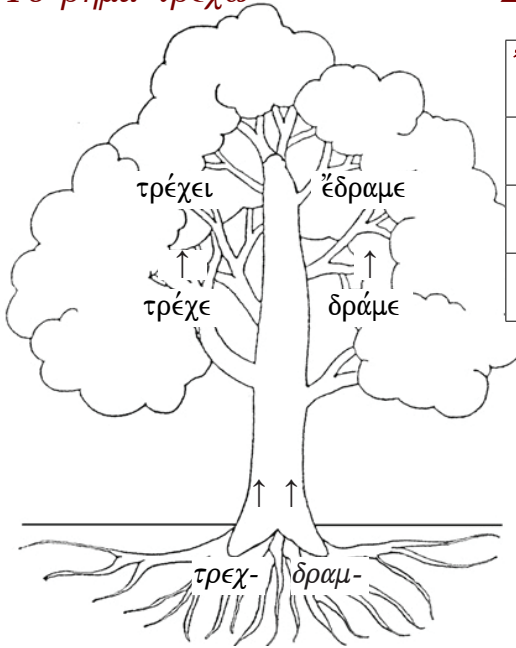
1. Δράμετε μέχρι τοῦ τοίχου.
2. Τρέχετε πολύ.
3. Πάλιν εἶπετε · Χαῖρε.
4. Πολλάκις λέγετε · Χαῖρε.
5. Φέρετε τὴν πῆραν.
6. Ἐνεγκέτέ μοι τὸ βιβλίον.

*Πρὸς μαθητὴν ἕνα ἢ μαθήτριαν μίαν·
To one student:*

1. Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου.
2. Τρέχε πολύ.
3. Πάλιν εἰπέ · Χαῖρε.
4. Πολλάκις λέγε · Χαῖρε.
5. Φέρε τὴν πῆραν.
6. Ἐνεγκέ μοι τὸ βιβλίον.

Τὸ ῥῆμα τρέχω

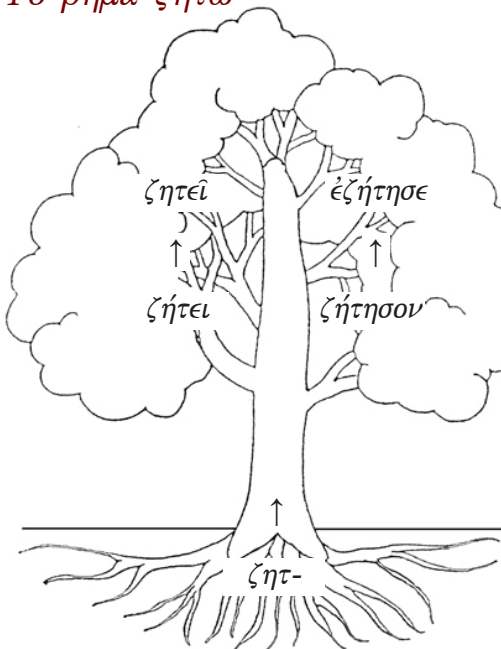

Δύο ρίζαι, ἓν ῥῆμα

Two roots, one verb

Ἑνεστώς χρόνος Continuous tense	Ἀόριστος χρόνος Aorist tense
Τρέχε / Τρέχετε	Δράμε / Δράμετε
Λέγε / Λέγετε	Εἶπέ / Εἶπετε
Φέρε / Φέρετε	Ἦνεγκε / Ἦνέγκετε

Τὸ ῥῆμα ζητῶ

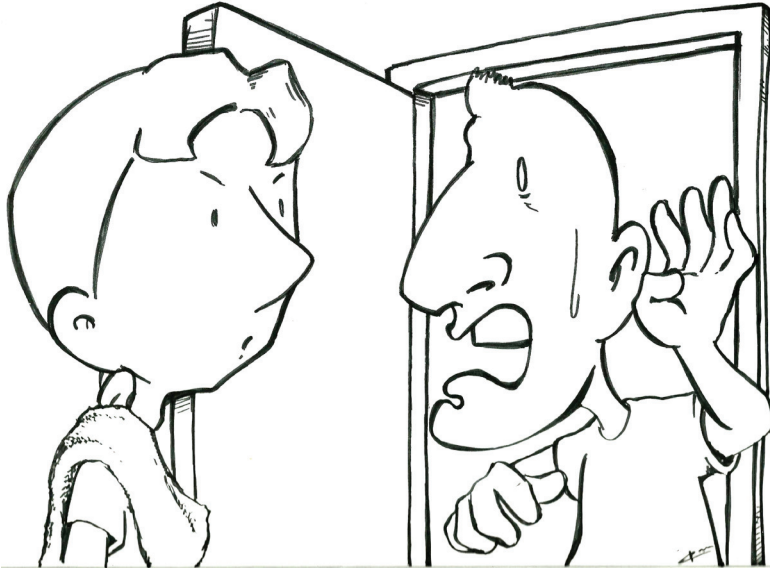
Μία ρίζα, ἓν ῥῆμα

One root, one verb

Ἑνεστώς χρόνος Continuous tense	Ἀόριστος χρόνος Aorist tense
Ζήτη / Ζητεῖτε	Ζήτησον / Ζήτησατε
Κράζε / Κράζετε	Κράξον / Κράξατε
Δείκνυ / Δείκνυτε	Δείξον / Δείξατε

Ἐν τῷ γυμνασίῳ Β΄

Κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ὁ Ἀλέξανδρος.

- Ἀλέξανδρος · Ἀνοίξατε τὴν θύραν, παρακαλῶ.
Ὁ διδάσκαλος · Ἀνοίξουν τὴν θύραν, Νικόλαε. Δράμε καὶ ἄγγειλόν μοι τίς ἐστιν.
Νικόλαος · Ἀλέξανδρός ἐστιν, διδάσκαλε.
Χαῖρε, Ἀλέξανδρε. Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Εἴσελθε. Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Κλείσιν τὴν θύραν. Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Ἀλέξανδρος · Τί ἐστιν τοῦτο, Νικόλαε ;
Νικόλαος · Τοῦτο ; Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Ἀλέξανδρος · Κατάκοπος εἶ, Νικόλαε ;
Νικόλαος · Πάλιν εἰπέ · Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα ·
Πολλάκις λέγε · Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα · Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα...
Ὁ διδάσκαλος · Φέρε τὴν πῆραν καὶ ἔξελθε, Νικόλαε.

Μελέτημα Β΄

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν, διακρίθητι μεταξὺ τῆς ὀριστικῆς καὶ τῆς προστακτικῆς καὶ μεταξὺ τοῦ ἀορίστου καὶ τοῦ ἐνεστώτος.

In the following sentences distinguish the indicative and imperative forms, as well as the aorist and continuous forms.

1. Πάλιν εἶπετε · Διδάσκαλός εἰμι.

.....

2. Πολλάκις λέγετε · Πολὺ μανθάνει ὁ Νικόλαος.

.....

3. Φέρετε τὴν πήραν.

.....

4. Ἐνέγκετέ μοι τὸ βιβλίον.

.....

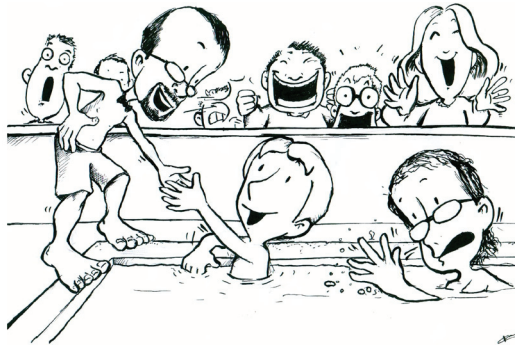
5. Τί λέγει ὁ Ἰωάννης ;

.....

Ὁ δρόμος ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ

Ὁ διδάσκαλος · **Κολύμβησον** μέχρι τοῦ τοίχου, Ἀλέξανδρε, καὶ **ὑπόστρεψον**.

Κολυμβήσατε μέχρι τοῦ τοίχου, Ἀλέξανδρε καὶ Φίλιππε, καὶ **ὑποστρέψατε**.

Καὶ ὁ κρείσσων νικησάτω.

Πάντες · Ἐν, δύο, ἔν, δύο · **κολυμβάτε, κολυμβάτε**·
ἔν, δύο, ἔν, δύο · **τάχιον, τάχιον κολύμβα**,
Ἀλέξανδρε.

Ἀ-λέ-ξαν-δρε, Ἀ-λέ-ξαν-δρε, Ἀ-λέ-ξαν-δρε...

Ἀλέξανδρος · Πρώτος εἰμι. Πρώτος εἰμι.

Ὁ διδάσκαλος · Καλῶς, Ἀλέξανδρε. **Δός** μοι τὴν χεῖρα, καὶ **ἀνάβηθι** ἐκ τῆς κολυμβήθρας.

Φίλιππος · Δεύτερός εἰμι, δεύτερός εἰμι...

Ὁ πρῶτος (1^{τος}) κρείσσων ἐστὶν ἢ ὁ δεῦτερος (2^{τος}).

Ὁ δεῦτερος κρείσσων ἐστὶν ἢ ὁ τρίτος (3^{τος}).

Ἐνεστῶς ἐνεργητικός, προστακτική

Active continuous, imperative

Τέλος· σύ ·- ὑμεῖς ·-τε

σύ	ἄκουε	κράζει	δείκνυ	τρέχε
ὑμεῖς	ἀκούε-τε	κράζει-τε	δείκνυ-τε	τρέχε-τε
σύ	γράφε	ὑπόστρεφε	βλέπε	σίγα
ὑμεῖς	γράφε-τε	ὑποστρέφε-τε	βλέπε-τε	σιγᾶ-τε
σύ	ζήτηι	περιπάτει	κολύμβα	προσδόκα
ὑμεῖς	ζητεῖ-τε	περιπατεῖ-τε	κολυμβᾶ-τε	προσδοκᾶ-τε

Μελέτημα Γ΄

Ἐλοῦ ῥῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·

Select verbs from the following list and complete the sentences :

ἄκουε, γράφετε, προσδοκᾷτε, κράζε, τρέχετε, δείκνυ

1. Σίγα καὶ
2. Πολλάκις · ΚΑ-ΤΑ-ΚΟ-ΠΟΣ ΕΙ-ΜΙ.
3. Πάλιν καὶ πάλιν ἐν τῷ βιβλίῳ.
4. Ἀνάστητε καὶ ἐν τῷ γυμνασίῳ.
5. Φίλιππε καὶ Βερνίκη, με ὧδε.
6. μοι τραπέζας, Φίλιππε.

Ἐνεστώς χρόνος, προστακτική Continuous tense, imperative

Οὐ βλέπουσιν τὸ τέλος, διαμένει ἡ πρᾶξις.

Παράδειγμα · Κολύμβα, καὶ κολύμβα καὶ κολύμβα.

Οὐ βλέπουσιν τὸ τέλος, πολλάκις πράσσουσιν τὴν πρᾶξιν.

Παράδειγμα · Κράζε πολύ.

Ἀόριστος χρόνος, προστακτική Aorist tense, imperative

Βλέπουσιν τὸ τέλος, οὐ διαμένει ἡ πρᾶξις.

Παράδειγμα ·

Κολύμβησον μέχρι τοῦ τοίχου.

Κράξον · Ἀ-λέ-ξαν-δρε.

Προσέχετε ταύταις ταῖς διαφοραῖς Consider the following distinctions

Ἐνεστώς χρόνος Continuous tense	Ἀόριστος χρόνος Aorist tense
Τάχιον κολύμβα. Κολυμβάτε, κολυμβάτε.	Κολύμβησον μέχρι τοῦ τοίχου. Κολυμβήσατε μέχρι τοῦ τοίχου.
Ζητεῖτε πολύ.	Ζητήσατε τὸ τηλέφωνον ὑποκάτω τοῦ βιβλίου.
Ἀνάστηθι καὶ τρέχε.	Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου.
Κράζε πολύ.	Κράξον · Ἀ-λέ-ξαν-δρε.
Πολλάκις λέγε · ἕν, δύο, τρία, τέσσαρα · ἕν, δύο, τρία, τέσσαρα...	Πάλιν εἰπέ · ἕν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Πάλιν καὶ πάλιν δείκνυ μοι τὸ τηλέφωνον.	Δείξόν μοι τὸ τηλέφωνον.
Πάλιν καὶ πάλιν βλέπε εἰς τὸν διδάσκαλον.	Βλέψον εἰς τὸν διδάσκαλον.
Φέρε τὴν πήραν	Ἐνεγκε τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ οἶκημα

Μελέτημα Δ΄

Ἐκάστῳ ῥήματι εὔρε τὸ ὀρθὸν συμπλήρωμα, κατὰ τὴν φύσιν τῆς πράξεως (εἴτε τέλος ἐχούσης, εἴτε χωρὶς τέλους ὑπαρχούσης).

For each verb find the complement suitable the action (complete or incomplete).

Ῥήματα Verbs

Συμπληρώματα Complements

1. Γράψον	πολὺ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ.
2. Τρέχετε	μέχρι τοῦ πίνακος.
3. Περιπάτει	καὶ ἀκούετε.
4. Κολύμβα	μέχρι τοῦ τοίχου.
5. Δράμε	τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον.
6. Κλείσον	τὴν θύραν.
7. Κολύμβησον	ἐν τῇ σχολῇ.
8. Ἄρατε	᾿φρόνιμοί ἐσμεν΄.
9. Ἄφες	καὶ βλέπε εἰς ἐμέ.
10. Κράξατε	τὸ τηλέφωνον καὶ τρέχε.
11. Σιγᾶτε	ἐν τῷ γυμνασίῳ.
12. Ἀνάστηθι, Φίλιππε	τὰ βιβλία καὶ φέρετε αὐτά.
13. Ἐκτεινον	τοὺς δακτύλους, Νικόλαε.

Μελέτημα Ε΄

Παράδειγμα · Παῦλε, σίγα. Παῦλε καὶ Φίλιππε σιγᾶτε

1. Παῦλε, ἄνοιξον τὴν θυρίδα.	Παῦλε καὶ Φίλιππε,
2. Παῦλε, κλείσον τὴν θυρίδα.	Παῦλε καὶ Φίλιππε,
3. Πέτρε, ἀνάγνωθι τὸ βιβλίον.	Πέτρε καὶ Φίλιππε, τὸ βιβλίον.
4. Παῦλε, ἐλθὲ ὧδε.	Παῦλε καὶ Φίλιππε, ὧδε.
5. Βερνίκη, ἀνάβηθι ἐκ τῆς κολυμβήθρας.	
Βερνίκη καὶ Ῥόδη, ἐκ τῆς κολυμβήθρας.	
6. Ῥόδη, θές τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.	
Ῥόδη καὶ Νικόλαε, τὸ βιβλίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.	
7. Μάρθα, δός μοι τὸ τηλέφωνον.	Μάρθα καὶ Τίμων, μοι τὸ τηλέφωνον.

8. Ἀλέξανδρε, κάθες τὰς χεῖρας. Ἀλέξανδρε καὶ Φίλιππε, τὰς χεῖρας.
9. Στράφηθι εἰς τὸ γυμνάσιον, Παῦλε.
..... εἰς τὸ γυμνάσιον, Παῦλε καὶ Φίλιππε.
10. Νικόλαε, στήθι. Νικόλαε καὶ Νικάνωρ,
11. Νικόλαε, περιπάτει. Νικόλαε καὶ Νικάνωρ,

Μελέτημα 5'

Ἐλοῦ ῥῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις·
Select verbs from the following list and complete the sentences:

κολύμβα, κολυμβήσατε, δράμε, δεῖξον, τρέχε, δείκνυ, κράζον, εἰπέ, ζητεῖτε

1. ἐν τῷ γυμνασίῳ καὶ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ.
2. Σίγα καὶ μοι τὸ βιβλίον
3. Ποῦ ἐστὶν ὁ διδάσκαλος ; Πάλιν καὶ πάλιν μοι τὸν διδάσκαλον.
4. (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)
Χριστόφορος · μέχρι τοῦ τοίχου, Φίλιππε καὶ
Ἀλέξανδρε.
5. (ἐν τῇ σχολῇ)
Χριστόφορος · μέχρι τῆς θύρας, Ἀλέξανδρε.
6. · Φί-λιπ-πος.
7. Πάλιν · "τρέχετε πάντες".
8. Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον ; τὸ βιβλίον.

Ἑντολαί Commands

*Παραινοῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς ·
We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:*

1. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι ταχέως τρέχειν ;
Μαθητής ·	Οὐ δύναμαι, διδάσκαλε.
Διδάσκαλος ·	Βραδέως τρέχε, παρακαλῶ.
2. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι δραμεῖν μέχρι τοῦ τοίχου ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Δράμε, παρακαλῶ.
3. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι γράφειν πολὺν χρόνον ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Πολὺν χρόνον γράφε, παρακαλῶ.
4. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι γράψαι τὸ ὄνομά σου ἑλληνιστί ;
Μαθητής ·	Οὐ δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Γράψον αὐτὸ γαλλιστί, παρακαλῶ.
5. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι λαλεῖν ἑλληνιστί ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Λάλει ἑλληνιστί, παρακαλῶ.
6. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι λαλῆσαι λόγον πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Λάλησον λόγον πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, παρακαλῶ.
7. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι πολὺν χρόνον κολυμβᾶν ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Πολὺν χρόνον κολύμβα, παρακαλῶ.
8. Διδάσκαλος ·	Δύνασαι κολυμβῆσαι μέχρι τοῦ τοίχου ;
Μαθητής ·	Ναί, δύναμαι.
Διδάσκαλος ·	Κολύμβησον μέχρι τοῦ τοίχου, παρακαλῶ.

Οὐ βούλομαι, οὐ δύναμαι

Δριιιιν

- Μήτηρ · Ἄνοιξον τὴν θύραν, Φίλιππε.
Φίλιππος · Οὐ βούλομαι **περιπατήσαι**, οὐ βούλομαι **ἀκοῦσαι**.
Μήτηρ · Φίλιππε, ἄνοιξον τὴν θύραν.
Φίλιππος · Οὐ δύναμαι **ἀνοῖξαι**. Ποῦ ἐστὶν ἡ κλείς ;
Δριιιιν
Μήτηρ · Φίλιππε, ζήτησον ἐν τῷ ἀναγαίῳ.
Φίλιππος · Οὐ δύναμαι **ζητῆσαι** ἐν τῷ ἀναγαίῳ, οὐ δύναμαι **βλέπειν**.
Ποῦ ἐστὶν τὰ δίοπτρά μου ;
Μήτηρ · Ἴδε ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.
Φίλιππος · Οὐ δύναμαι **βλέψαι** ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Ποῦ ἐστὶν τὰ δίοπτρα ;
Δριιιιν
Μήτηρ · Φί-λιπ-πε, ζήτη καὶ ζήτη.
Φίλιππος · Οὐ δύναμαι **ζητεῖν**, οὐ βούλομαι **περιπατεῖν**, οὐ
βούλομαι **τρέχειν**.
Δριιιιν
Μήτηρ · Φίλιππε, ἄφες τὴν κυβείαν, ἀνάστηθι καὶ ἄνοιξον.
Φίλιππος · Οὐ δύναμαι **ἀφείναι** τὴν κυβείαν. Οὐ δύναμαι **ἀναστῆναι**.
'Αλέξανδρος · Φίλιππε, Ἄλέξανδρός εἰμι, οὐ δύναμαι ἐγὼ **εἰσελθεῖν** ;
Οὐ δύναμαί σοι δῶρον **δοῦναι** ;
Φίλιππος · Ἄλέξανδρε, δύναμαι **ἀναστῆναι**, δύναμαι **ἐλθεῖν** καὶ
ἀνοῖξαι. Δύναμαι **ἰδεῖν** τὸ δῶρον ;

<i>Ἐνεστώς ἐνεργητικός, ἀπαρέμφατος</i> <i>Active continuous, infinitive</i> <i>Τύπος εἰς -ειν / -αν</i> <i>-ειν / -αν type</i>				
γράφειν	βλέπειν	σιγᾶν	καθίζειν	
περιπατεῖν	ζητεῖν	κολυμβᾶν	προσδοκᾶν	
ἀκούειν	κράζειν	ἀνοίγειν	τρέχειν	φέρειν

Μελέτημα Ζ΄

Ἐλοῦ ῥῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
Select verbs from the following list and complete the sentences:

βλέπειν, σιγᾶν, ζητεῖν, φέρειν, ἀκούειν, κολυμβᾶν.

1. Οὐ δύναμαι..... Λαλῶ καὶ λαλῶ καὶ λαλῶ.
2. Κατάκοπός εἰμι · οὐ βούλομαι ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ.
3. Ποῦ ἐστιν τὰ δίοπτρά μου ; οὐ δύναμαι.
4. Ποῦ ἐστιν τὰ δίοπτρά μου ; Οὐ δύναμαι τὸ τηλέφωνον.
5. Κατάκοπός εἰμι · οὐ βούλομαι τὴν πῆραν.
6. Οὐ βούλομαι μουσικήν.

Μελέτημα Η΄

Ἐλοῦ ῥῆμα ἐκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
Select verbs from the following list and complete the sentences:

περιπατῆσαι, κολυμβᾶν, περιπατεῖν, ὑποστρέψαι, καθίσαι, κολυμβῆσαι.

- Ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ βούλομαι
Δύναμαι μέχρι τοῦ τοίχου καὶ
- Οὐ βούλομαι · βούλομαι ἐπὶ τὴν καθέδραν.
- Δύναμαι μέχρι τοῦ τοίχου.

Ἀόριστος ἐνεργητικός, ἀπαρέμφατος Active aorist, infinitive Τύπος εἰς -σαι / -αι			
γράψαι	βλέψαι	ὑποστρέψαι	καθίσαι
περιπατῆσαι	ζητῆσαι	κολυμβῆσαι	
ἀκοῦσαι	κράξαι	ἀνοίξαι	

Τὸ λεξικὸν τῆς γραμματικῆς Grammatical vocabulary

Ἄρθρον Article	Ὄνομα Noun	Ῥῆμα Verb	Ἀντωνυμία Pronoun
τό	βιβλίον	ἔστιν	μοι
ὁ	διδάσκαλος	ἐρωτῶσιν	σοι
ἡ	ἔρημος	σιγᾶτε	σύ
οἱ	μαθηταί	δός	ἐγώ

Μελέτημα Θ'

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσιν, εὔρε τὰ ἄρθρα καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰς ἀντωνυμίας.

In the following sentences find the articles, nouns, verbs and pronouns.

1. Δεῖξόν μοι τὴν κολυμβήθραν, παρακαλῶ · βούλομαι κολυμβᾶν.

2. Νικόλαος · Δός μοι τὸ βιβλίον, διδάσκαλε.

Διδάσκαλος · Ἐγὼ εἰμι ὁ διδάσκαλος.

3. Ἀκούσατέ μου. Ἐγὼ εἰμι ὁ διδάσκαλος.

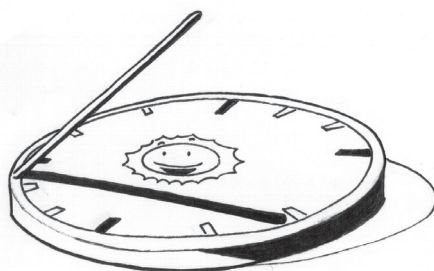
4. Γράψον τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον, Πέτρε.

5. Ἐὰρ Νικόλαος μαθαίνει πολὺ ;

6. Οὐ δύναμαι ζητῆσαι ἐν τῷ ἀναγείῳ, οὐ δύναμαι βλέπειν.

7. Ποῦ ἐστὶν τὰ δίοπτρά μου ;

8. Οὐ δύναμαί σοι δῶρον δοῦναι ;

Κυβεία Game

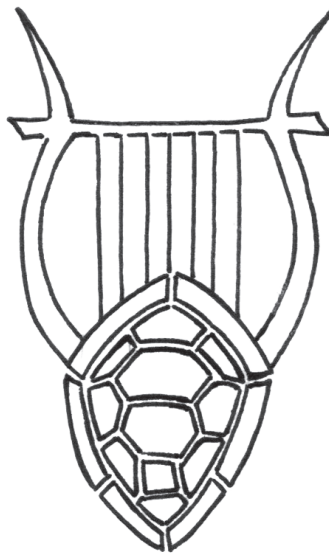
Αὕτη ἡ κυβεία κυβεύεται ὑπὸ δύο ἢ τριῶν τάξεων. Πάντες ἀναγινώσκουσιν πρῶτον ταύτας τὰς φράσεις καὶ τὰς ἀποκρίσεις. Τιθέασι τὰς ψήφους ἐν τῷ πρῶτῳ τετραγώνῳ, μίαν ψήφον ἐκάστη τάξει. Εἶτα τὸν κύβον βαλόντες ἀνὰ τάξιν, ἀνατίθενται τὴν ψήφον κατὰ τὸ ἀποβαῖνον. Ὁ δὲ τὸν κύβον βαλὼν ἀναγινώσκει τὴν φράσιν τοῦ τετραγώνου εἰς ὃ ἐλήλυθεν ἡ ψήφος καὶ οἱ συγκοινωνοὶ ζητοῦσιν τὴν ἀπόκρισιν. Ἐὰν εὔρωσιν αὐτήν, πάλιν βάλλεται ἡ ψήφος. Νικᾷ ἡ τάξις ἡ πρώτη εἰς τὸ τέλος ἐληλυθυῖα.

This game is played by two or three teams. After all the players have read the following sentences and responses, each team puts a counter in the first square and the teams throw dice by turns, moving the counter from one square to another according to the results. The player who throws the dice reads the sentence of the square in which the counter was placed and the other members of the team must find its response. If the response is found, the dice is thrown again. The team that arrives at the end first wins.

Φράσις Sentence	Ἀποκρίσις Answer
2. A · Κατάκοπός εἰμι. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	Διδάσκαλος · Στήθι καὶ κάθισον.
3. Ὁ κώδων · Δριιιιιν.	Φοίβη πρὸς Φίλιππον · Ὕνοιξον τὴν θύραν καὶ ἄγγελόν μοι τίς ἐστιν.
5. A · Κατάκοπός εἰμι (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	Διδάσκαλος · Ἀνάβηθι ἐκ τῆς κολυμβήθρας.
6. A. καὶ B. · Κατάκοποί ἐσμεν. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	Διδάσκαλος · Στήτε καὶ καθίσατε.
7. A · Κατάκοπος οὐκ εἰμί. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	Διδάσκαλος · Ταχέως περιπάτει.
8. A · How are you, Sir ?	Διδάσκαλος · Λάλει ἑλληνιστί, παρακαλῶ.
9. A · Ὁ Ἀλέξανδρος τηλεφωνεῖ μοι, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος · Ὕφες τὸ τηλέφωνον καὶ ἄκουε.
11. Ὁ κώδων · Δριιιιιν.	Φοίβη πρὸς Φίλιππον καὶ Ἰουλίαν · Ὕνοιξατε τὴν θύραν καὶ ἀγγείλατέ μοι τίς ἐστιν.

14. Α. καὶ Β. · Κατάκοποί ἐσμεν. (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	Διδάσκαλος · Ὑπάρχητε ἐκ τῆς κολυμβήθρας.
15. Α. καὶ Β. · Κατάκοποι οὐκ ἐσμέν. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	Διδάσκαλος · Ταχέως περιπατεῖτε.
16. Α · Κατάκοπος οὐκ εἰμί (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	Διδάσκαλος · Κολύμβησον μέχρι τοῦ τοίχου καὶ ὑπόστρεψον.
20. Α. καὶ Β. · Κατάκοποι οὐκ ἐσμέν. (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	Διδάσκαλος · Κολυμβήσατε μέχρι τοῦ τοίχου καὶ ὑποστρέψατε.
21. Α · Γράψον μοι τὸ ὄνομα, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος πρὸς Α · Ἰδε, Α, ἀνάγνωθι τὸ ὄνομα.
22. Α καὶ Β · Γράψον ἡμῖν τὸ ὄνομα, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος πρὸς Α καὶ Β · Ἰδετε, ἀνάγνωτε τὸ ὄνομα, Α καὶ Β.
23. Α καὶ Β · Ὑπερῶνος τηλεφωνεῖ ἡμῖν, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος · Ὑποφώνησον τὸν τηλέφωνον καὶ ἀκούετε.
24. Α · Ὑποφώνησον μοι, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος πρὸς Α · Σίγα, Α, καὶ ἀκούε.
25. Α · Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον ;	Διδάσκαλος πρὸς Α · Ζήτησον τὸ βιβλίον ἐν τῇ πύλῃ.
26. Α καὶ Β · Ὑποφώνησον ἡμῖν, διδάσκαλε.	Διδάσκαλος πρὸς Α καὶ Β · Σιγᾶτε, Α καὶ Β, καὶ ἀκούετε.
28. Α καὶ Β · Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον ;	Διδάσκαλος πρὸς Α καὶ Β · Ζητήσατε τὸ βιβλίον ἐν τῇ πύλῃ.
30. Α καὶ Β · How are you, Sir ?	Διδάσκαλος · Λαλεῖτε ἑλληνιστί, παρακαλῶ.
31. Α · Χαῖρε.	Β · Τί λέγεις ; Πάλιν εἶπέ, παρακαλῶ.
33. Α καὶ Β · Χαῖρε.	Γ · Τί λέγετε ; Πάλιν εἶπετε, παρακαλῶ.

34. Α · Δός μοι βιβλίον, παρακαλῶ.	Β · Ὡδέ ἐστιν. Ἄρον τὸ βιβλίον.
36. Α καὶ Β · Δός ἡμῖν βιβλίον, παρακαλῶ.	Γ · Ὡδέ ἐστιν. Ἄρατε τὸ βιβλίον.
37. Α · Ὡδε τὸν μάγειρον.	Β · Ποῦ ἐστιν ; Δείξόν μοι τὸν μάγειρον.
38. Α · Τρέχε.	Β · Προσδόκα, κατάκοπός εἰμι.
39. Α καὶ Β · Ὡδε τὸν μάγειρον.	Γ · Ποῦ ἐστιν ; Δείξατέ μοι τὸν μάγειρον.
40. Α καὶ Β · Τρέχε.	Γ · Προσδοκάτε, κατάκοπός εἰμι.

1 Ἀρχή. Ὁ κρείσσων νικησάτω.	2 Κατάκοπος εἰμι (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	3 Δριιν (πρὸς Φ.)	4 Μετακίνησον τὴν ψῆφον μέχρι τοῦ τετραγώνου 6.	5 Κατάκοπος εἰμι (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	6 Κατάκοποι ἐσμεν. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)
7 Α · Κατάκοπος οὐκ εἰμί. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	8 Α · How are your, Sir? ?	9 Α· Ἀλέξανδρος τηλεφωνεῖ μοι διδάσκαλε.	10 Μετακίνησον τὴν ψῆφον μέχρι τοῦ τετραγώνου 13.	11 Δριιν (πρὸς Φ. καὶ Ἰ.)	12 Πάλιν βάλε τὸν κύβον.
13 Ἀνάθου τὴν ψῆ φον εἰς τὸ τετράγωνον 8	14 Α. καὶ Β. · Κατάκοποι ἐσμεν. (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	15 Α. καὶ Β. · Κατάκοποι οὐκ ἐσμέν. (ἐν τῷ γυμνασίῳ)	16 Α · Κατάκοπος οὐκ εἰμί (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	17 Μετακίνησον τὴν ψῆφον μέχρι τοῦ τετραγώνου 20.	18 Πάλιν βάλε τὸν κύβον.
19 Ὑπόστρεψον εἰς τὴν ἀρχὴν	20 Α. καὶ Β. · Κατάκοποι οὐκ ἐσμέν. (ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ)	21 Α · Γράψον μοι τὸ ὄνομα, διδάσκαλε.	22 Α καὶ Β · Γράψον ἡμῖν τὸ ὄνομα, διδάσκαλε.	23 Α καὶ Β · Ἀλέξανδρος τηλεφωνεῖ ἡμῖν, διδάσκαλε.	24 Α · Ἡ Ῥόδη λαλεῖ μοι, διδάσκαλε.
25 Α · Ποῦ ἐστιν τὸ βιβλίον ;	26 Α καὶ Β · Ἡ Ῥόδη λαλεῖ ἡμῖν, διδάσκαλε.	27 Ὑπόστρεψον εἰς τὴν ἀρχήν.	28 Α καὶ Β · Ποῦ ἐστιν τὸ βιβλίον ;	29 Πάλιν βάλε τὸν κύβον.	30 Α καὶ Β · How are you, Sir ?
31 Α · Χαῖρε.	32 Ὑπόστρεψον εἰς τὴν ἀρχήν.	33 Α καὶ Β · Χαῖρε.	34 Α · Δός μοι βιβλίον, παρακαλῶ.	35 Ἀνάθου τὴν ψῆφον εἰς τὸ τετράγωνον 8.	36 Α καὶ Β · Δός ἡμῖν βιβλίον, παρακαλῶ.
37 Α · Ἰδε τὸν μάγειρον.	38 Α · Τρέχε.	39 Α καὶ Β · Ἰδε τὸν μάγειρον.	40 Α καὶ Β · Τρέχε.	41 Τὸ τέλος.	

Λεξικόν

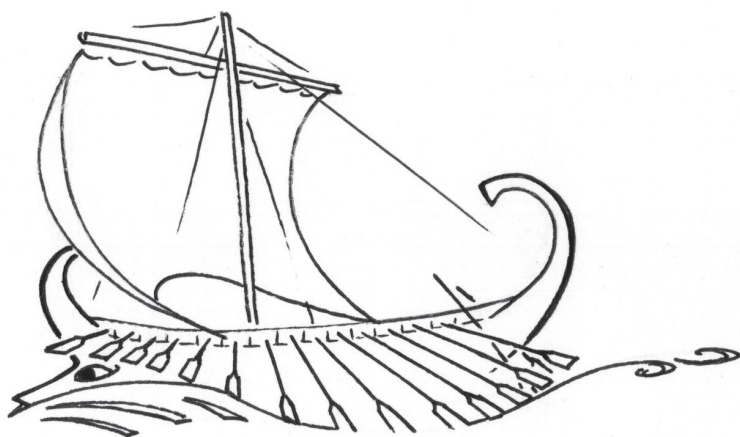
ἄγγελον, ἀγγείλατε	Χριστόφορος · Τίνες εἰσίν, Νικόλαε ; Ἄγγελον τίνες εἰσίν. Νικόλαος · Λουκάς καὶ Φοίβη εἰσίν, διδάσκαλε · οἱ γονεῖς τοῦ Φιλίππου.
αἶρω (ἐγώ), αἶρεις (σύ) / ἄρον, ἄρατε	Νικόλαος · Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον, διδάσκαλε ; Διδάσκαλος · Ὡδε. Ἄρον τὸ βιβλίον, Νικόλαε. Σιγάτε. Μὴ λαλεῖτε. Ἀκούσατέ μου. Δός μοι τὴν χεῖρα καὶ ἀνάβηθι ἐκ τῆς κολυμβήθρας. Βλέψον εἰς τὸ γυμνάσιον. Γράψον τὸ ὄνομα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ. Δέκα (10) δάκτυλοι ἡμῖν εἰσιν. Φίλιππος · Ποῦ ἐστὶν ἡ κολυμβήθρα ; Δείξόν μοι τὴν κολυμβήθραν. Νικόλαος · Ἴδε τὴν κολυμβήθραν. 2 ^{ος} Οὐ δύναμαι βλέπειν. Ποῦ ἐστὶν τὰ δίοπτρά μου ; Νικόλαος · Τί ἐστὶν τοῦτο ; Δῶρον. Εὐχαριστῶ σοι, Ἀλέξανδρε. Ποῦ ἐστὶν τὸ τηλέφωνον, Φίλιππε ; Ζῆτει τὸ τηλέφωνον. Οὐ δύναμαι ἀνοιῖσαι τὴν θύραν. Ποῦ ἐστὶν ἡ κλείς ; Κολύμβα πολὺ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Νικόλαος · Κράζον · Φρόνιμός εἰμι. Φίλιππος · ΦΡΟΝΙΜΟΣ ΕΙΜΙ. Ὁ πρῶτος κρείσσων ἐστὶν ἢ ὁ δεύτερος. Ἀλέξανδρος · Νικόλαε, πάλιν εἰπέ · δύο. Νικόλαος · Δύο. Ἀλέξανδρε, ἔλθε ὁ πρῶτος εἰς τὸν τοῖχον. Νίκησον. Ἄνοιξον τὸ βιβλίον. Κλείσον τὸ βιβλίον. Πάλιν ἄνοιξον τὸ βιβλίον. Πάντες ὧδέ εἰσιν · καὶ Νικόλαος καὶ Φίλιππος καὶ Ῥόδη καὶ Βερνίκη. Ἀνάστηθι, Φίλιππε, καὶ περιπάτει. Ποῦ ἐστὶν τὸ τηλέφωνον ; Προσδόκα, Ἀλέξανδρε, ἐγὼ κατάκοπός εἰμι. 1 ^{τος} 4 Τί ἐστὶν τοῦτο ; Τὸ γυμνάσιον ; Τρέχε, Φίλιππε, μὴ περιπάτει. Δράμε μέχρι τοῦ τοίχου καὶ ὑπόστρεψον. 3
ἀκούε, ἀκούετε / ἀκουσον, ἀκούσατε	
ἀνάβηθι, ἀνάβητε	
βλέπε, βλέπετε / βλέψον, βλέψατε	
γράφε, γράφετε / γράψον, γράψατε	
δάκτυλος (ὁ)	
δείκνυ, δείκνυτε / δείξον, δείξατε	
δεύτερος	
δίοπτρον (τό) · τὰ δίοπτρα	
δῶρον (τό)	
ζῆτει, ζητεῖτε / ζήτησον, ζητήσατε	
κλείς (ἡ), κλεῖδα (τήν)	
κολύμβα, κολυμβᾶτε /	
κολύμβησον, κολυμβήσατε	
κράζε, κράζετε / κράζον, κράξατε	
κρείσσων	
λέγε, λέγετε / εἰπέ, εἴπετε	
νίκησον, νικήσατε	
πάλιν	
πάντες	
περιπάτει, περιπατεῖτε /	
περιπάτησον, περιπατήσατε	
ποῦ	
προσδόκα, προσδοκάτε	
πρῶτος	
τέσσαρα	
τοῦτο	
τρέχε, τρέχετε / δράμε, δράμετε	
τρία	

χείρ (ή), χείρα (τήν)

φέρει, φέρετε / ἔνεγκε, ἐνέγκετε

Χαῖρε, Νικόλαε. Δός μοι τήν χείρα.

Λάβε τὸ βιβλίον, Νικόλαε. Φέρε τὸ βιβλίον καὶ περιπάτει.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἑβδομον

ΝΙΚΑΝΩΡ
Ὁ μαθητής

ΒΕΡΝΙΚΗ
Ἡ μαθήτρια

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
Ὁ διδάσκαλος

Παιδιαί Games

1. A · Τί εἶ σύ ;
B · Ἐγὼ μαθητῆς¹ εἰμι.
Καὶ τί εἶ σύ ;
Γ · Ἐγὼ ἀστρονόμος εἰμί.
Καὶ τί εἶ σύ ;
Δ ·
2. A · Τί ὄνομά σοί ἐστιν ;
B · Ὅνομά μοι Β ἐστίν.
Καὶ τί ὄνομά σοί ἐστιν ;
Γ · Ὅνομά μοι Γ ἐστίν.
Καὶ τί ὄνομά σοί ἐστιν ;
Δ ·
3. A · Ὅνομα ἡμῖν Α καὶ Β.
Γ · Ὅνομα ἡμῖν Γ καὶ Δ.
ς ·
4. A · Ὅνομα ἡμῖν Α καὶ Β.
Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν ;
Γ · Ὅνομα ἡμῖν Γ καὶ Δ.
Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν ;
ς · Ὅνομα ἡμῖν Ε καὶ ς.
.....

¹ τέχνη· μαθητής, μαθήτρια, ἀστρονόμος, ἀρχιτέκτων, κεντυρίων, μάγειρος, μαγείρισσα, μετεωρολόγος, προφήτης, προφήτις, πρεσβυτέρος, βασιλεὺς, βασίλισσα, διδάσκαλος

5.

Χριστόφορος · Πόσα βιβλία σοί είναι ;
 Β · Δύο βιβλία μοί είναι.
 Χριστόφορος · Πόσοι δάκτυλοί σοί είναι ;
 Γ ·
 Χριστόφορος · Πόσαι χείρες σοί είναι ;
 Δ ·
 Χριστόφορος · Πόσοι πόδες σοί είναι ;
 Ε ·
 Χριστόφορος · Πόσοι κάλαμοί σοί είναι ;
 ς ·
 Χριστόφορος · Πόσαι κλείδες σοί είναι ;
 Ζ ·
 Χριστόφορος · Πόσα ὠτά σοί είναι ;
 Η ·
 Χριστόφορος · Πόσοι ὀφθαλμοί σοί είναι ;
 Θ ·

6.

Χριστόφορος · Πόσα βιβλία ὑμῖν είναι ;
 Β καὶ Γ · Δύο βιβλία ἡμῖν είναι.
 Χριστόφορος · Πόσοι δάκτυλοι ὑμῖν είναι ;
 Γ ·

Ἑρωτήματα

Questions

1. Τί ἐστε ὑμεῖς ;
2. Πόθεν ἐστε ὑμεῖς ;
3. Τί εἰμι ἐγώ ;
4. Πόθεν εἰμί ;
5. Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν ;
6. Τί ὄνομά μοί ἐστιν ;
7. Ἐὰν μαθητής εἰμι ἐγώ ;
8. Τί εἰμι ἐγώ ;
9. Ἐὰν δύσκολός ἐστιν ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ;
10. Τί ὄνομά σοί ἐστιν ;
11. Τί εἶ σύ ;
12. Πόθεν εἶ σύ ;
13. Τί ὄνομα ἡμῖν ἐστιν ;

Χριστόφορος · Πόσαι χείρες ὑμῖν είναι ;
 Δ ·
 Χριστόφορος · Πόσοι πόδες ὑμῖν είναι ;
 Ε ·
 Χριστόφορος · Πόσοι κάλαμοι ὑμῖν είναι ;
 ς ·
 Χριστόφορος · Πόσαι κλείδες ὑμῖν είναι ;
 Ζ ·
 Χριστόφορος · Πόσα ὠτά ὑμῖν είναι ;
 Η ·
 Χριστόφορος · Πόσοι ὀφθαλμοί ὑμῖν είναι ;
 Θ ·

7.

Α. Τίτι δίδως τὸ βιβλίον, Β ;
 Β. Ἐγὼ σοι δίδωμι τὸ βιβλίον.
 Γ. Τίτι δίδωμι τὸ βιβλίον, Γ ;
 Δ. Σὺ μοι δίδως τὸ βιβλίον, Δ.
 Ε ·
 ς ·

Δός μοι τὸ βιβλίον

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Χαίρετε. Ἐγὼ Χριστόφορος.
Χριστόφορος ὄνομά **μοί** ἐστιν.
Καὶ σύ, τί ὄνομά **σοί** ἐστιν ;
Τίς εἶ ; Ἄρα Στέφανος εἶ σύ ;

Τὸ βιβλίον

ΝΙΚΑΝΩΡ (βλέπων εἰς τὸν διδάσκαλον) ·
Στέφανος οὐκ εἰμί. Ἐγὼ Νικάνωρ.
Νικάνωρ ὄνομά **μοί** ἐστιν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι. Καὶ σύ,
Νικάνωρ ;
Τί εἶ σύ ;

Οἱ δύο ἐκεῖ λαλοῦντες

ΝΙΚΑΝΩΡ ·
Διδάσκαλος οὐκ εἰμί.
Μαθητῆς εἰμι.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Καὶ ὑμεῖς, ναί, οἱ δύο ἐκεῖ λαλοῦντες,
τί ὄνομα **ὑμῖν** ἐστιν ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τί ὄνομα **ἡμῖν** ἐστιν ; Ὅνομά **μοι** Νικόλαος.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ · Καὶ ὄνομά **μοι** Ἀλέξανδρός ἐστιν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Ἀλέξανδρε, πόσα βιβλία **σοί** εἰσιν ;

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ · Δύο, διδάσκαλε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Δός **μοι** τὸ μέγα βιβλίον. Εὐχαριστῶ **σοι**.
Ἐγὼ Γάλλος εἰμί. Καὶ σύ, Νικάνωρ,
πόθεν εἶ ;

Ὑμεῖς μαθηταί ἐστε.

ΝΙΚΑΝΩΡ · Οὐκ εἰμί Ἕλλην ἀλλὰ ἀπὸ τῆς Σπανίας εἰμί.
Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Οὐχί. Ἀλλὰ εὐκόπος ἐστίν.

ΝΙΚΑΝΩΡ · Ἀλλὰ δύσκολός **μοί** ἐστίν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ · Τί λέγεις **μοι** ; Σίγα, Νικάνωρ.

Ἡ ἐλληνική γλῶσσα δύσκολός **σοι** οὐκ ἔστιν.

Ἐγώ εἰμι ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς μαθηταί ἐστε.

Ὑμεῖς ἐν σχολῇ ἐστε. Ὑμεῖς μανθάνετε.

Ἡ ἐλληνική γλῶσσα δύσκολος ὑμῖν οὐκ ἔστιν.

ΝΙΚΑΝΩΡ · Συγγνώμην ἔχε, διδάσκαλε.

Σὺ διδάσκαλος εἶ, ἀλλὰ ἡμεῖς μαθηταί ἐσμεν,

οἱ δὲ μαθηταί φρόνιμοί εἰσιν.

Καὶ ἡ ἐλληνική γλῶσσα δύσκολος **ἡμῖν** ἐστίν.

Οἱ μαθηταί φρόνιμοί εἰσιν

Ἡ μετοχή The participle

Βλέπων εἰς τὸν διδάσκαλον, λαλεῖ ὁ Νικάνωρ.

= **Βλέπει** εἰς τὸν διδάσκαλον καὶ **λαλεῖ** ὁ Νικάνωρ.

Ὑμεῖς, οἱ δύο ἐκεῖ **λαλοῦντες**, τί ὄνομα ὑμῖν ἐστίν ;

= Ὑμεῖς, οἱ δύο μαθηταί οἱ **λαλεῖτε** ἐκεῖ, τί ὄνομα ὑμῖν ἐστίν ;

Ὅριστική	Βλέπει τὸν διδάσκαλον ὁ Νικάνωρ.	Λαλοῦσιν οἱ μαθηταί.
Προστακτική	Διδάσκαλος · Βλέψον εἰς ἐμέ, Νικάνωρ	Χριστόφορος · Λαλεῖτε ἐλληνιστί, Φίλιππε καὶ Ἀλέξανδρε.
Ἀπαρέμφατος	Οὐ βούλεται βλέψαι εἰς τὸν διδάσκαλον ὁ Νικάνωρ	Οὐ βούλομαι λαλεῖν ἐλληνιστί.
Μετοχή	Βλέπων εἰς τὸν διδάσκαλον, λαλεῖ ὁ Νικάνωρ. Περιπατῶν ἐν τῇ ρύμῃ εὕρισκει κάλαμον ὁ Νικόλαος.	Ὑμεῖς, οἱ δύο ἐκεῖ λαλοῦντες , τί ὄνομα ὑμῖν ἐστίν

Μελέτημα Α΄

Ἀποκρίθητι τοῖς ἐρωτήμασιν κατὰ τὸ παράδειγμα.

Answer the questions according to the model.

Χριστόφορος · Δὸς αὐτήν, Νικόλαε. Νικόλαος · Τί δίδωμι, διδάσκαλε ;
 Χριστόφορος · Δὸς τὴν καθέδραν. Νικόλαος · Τίτι δίδωμι τὴν καθέδραν;
 Χριστόφορος καὶ Τίμων · Ἡμῖν. Νικόλαος ·
 → Καλῶς · Δίδωμι ὑμῖν τὴν καθέδραν.

Ὅριστική	Προστακτική	Ἀπαρέμφατος
δίδωμι, δίδως	δός	δοῦναι
Ἐγὼ δίδωμί σοι βιβλίον	Δός μοι βιβλίον, Φίλιππε	Οὐ βούλομαι δοῦναί σοι βιβλίον

- Νικόλαος · Δὸς αὐτόν, Φίλιππε.
 Φίλιππος · Τί δίδωμι, Νικόλαε ;
 Νικόλαος · Δὸς τὸν κάλαμον.
 Φίλιππος · Τίτι δίδωμι τὸν κάλαμον ;
 Νικόλαος · Δὸς μοι αὐτόν.
 Φίλιππος ·
- Χριστόφορος · Δὸς αὐτό, Βερνίκη.
 Βερνίκη · Τί δίδωμι, διδάσκαλε ;
 Χριστόφορος · Δὸς τὸ βιβλίον.
 Βερνίκη · Τίτι δίδωμι τὸ βιβλίον ;
 Χριστόφορος καὶ Λουκάς · Ἡμῖν.
 Βερνίκη ·
- Ῥόδη · Δὸς αὐτήν, Νικόλαε.
 Νικόλαος · Τί δίδωμι, Ῥόδη ;
 Ῥόδη · Δὸς τὴν πήραν.
 Νικόλαος · Τίτι δίδωμι τὴν πήραν ;
 Ῥόδη · Δὸς μοι αὐτήν.
 Νικόλαος ·
- Ἀλέξανδρος · Δὸς αὐτόν, Νέστωρ.
 Νέστωρ · Τί δίδωμι, κύριε ;
 Ἀλέξανδρος · Δὸς τὸν ἵππον.
 Νέστωρ · Τίτι δίδωμι τὸν ἵππον ;
 Ἀλέξανδρος καὶ Φίλιππος · Ἡμῖν.
 Νέστωρ ·

Μελέτημα Β΄

1. Τί ἐστὶν Χριστόφορος ;
.....
2. Ἐὰρ διδάσκαλός ἐστιν Νικάνωρ ;
Οὐ,
3. Τί ἐστὶν Νικάνωρ ;
.....
4. Τί ἐστε ὑμεῖς ;
..... μαθηταί
5. Ἐὰρ ἐν σχολῇ ἐσμεν, ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ;
Ναί,
6. Πόθεν ἐστὶν Νικάνωρ ;
.....
7. Ἐὰρ εὐκόπος ἐστὶν ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ;
.....
8. Τί λέγει ὁ Χριστόφορος ·
Ἐγώ, οἱ δύο ἐκεῖ λαλοῦντες, τί ὄνομα ἐστὶν ;
9. Τίνι δύσκολός ἐστιν ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα ;
Λέγει ὁ Νικάνωρ · ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσά δύσκολός ἐστιν.
10. Τί λέγει ὁ Χριστόφορος ;
Λέγει ὁ Χριστόφορος · ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσά δύσκολος οὐκ ἔστιν.

Αἱ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου First and second person pronouns

	Ἑνικόν		Πληθυντικόν	
Εὐθεία	ἐγώ	σύ	ἡμεῖς	ὕμεῖς
Αἰτιατική	με	σε	ἡμᾶς	ὕμᾶς
Δοτική	μοι	σοι	ἡμῖν	ὕμῖν

Ἡ δοτική πτώσις *The δοτική case (dative)*

1. Τὸ δεύτερον συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος ἐπὶ τῆς δοτικῆς ἐστίν ·

Δός μοι τὸ βιβλίον. Τί λέγεις μοι ; Τίνι λέγεις ‘χαῖρε’ ; Σὺ λέγεις μοι ‘χαῖρε’.

2. Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος ἀκολουθῶ καὶ τοῦ ῥήματος εὐχαριστῶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς ἐστίν·

Τίνι ἀκολουθῶ ; Ἀκολουθῶ σοι. Τίνι εὐχαριστῶ ; Εὐχαριστῶ σοι.

3. Μετὰ τοῦ ῥήματος εἰμί, ἡ ἀντωνυμία ἢ τὸ ὄνομα οἷς διαφέρει ἐκεῖνο ὃ λέγουσιν ἐπὶ τῆς δοτικῆς εἰσιν· *In sentences with the verb εἰμί the pronoun or noun representing the person to whom the statement relates is in the δοτική case*

Τίνι δύσκολός ἐστιν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ; Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολος ὑμῖν ἐστίν.

Τί ὄνομά σοί ἐστιν ; Ὅνομά μοι (ἐστίν) Νικόλαος.

Ἡ ἀντωνυμία ἐπὶ τῆς δοτικῆς *The pronoun in the δοτική,*

Ὅνομά μοι Νικόλαος.	Δός μοι βιβλίον.
Τί ὄνομά σοί ἐστιν ;	Εὐχαριστῶ σοι.
—	—
Ὅνομα ἡμῖν Νικόλαος καὶ Νικάνωρ.	Δὸς ἡμῖν τὸ βιβλίον.
Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολος ὑμῖν ἐστίν.	Εὐχαριστῶ ὑμῖν.
—	—

Ἑντολαὶ καὶ ἐρωτήματα

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς.

Πρὸς ἓνα ἢ πρὸς μίαν ·

1 Κάθισον ἐπὶ τὴν καθέδραν.

2 Βλέψον εἰς ἐμέ.

3 Τί ὄνομά μοί ἐστιν ;

᾽Αρα μαθητής εἰμι ἐγώ ;

.....
Τί εἰμι ἐγώ ;

.....
Πόθεν εἰμί ;

4 ᾽Αρα δύσκολός ἐστιν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ;

5 Τί ὄνομά σοί ἐστιν ;

.....
᾽Αρα διδάσκαλος εἶ σύ ;

.....
Τί εἶ σύ ;

.....
᾽Αρα φρόνιμος μαθητής / μαθήτρια εἶ ;

6 Πόθεν εἶ σύ ;

7 ᾽Αρα Ἰάκωβος εἶ σύ ;

.....
Τίς εἶ σύ ;

.....
᾽Αρα Ἰάκωβός εἰμι ἐγώ ;

.....
Τίς εἰμι ἐγώ ;

.....
᾽Αρα Στέφανος καὶ Ἰσοκράτης ἐσμέν ἡμεῖς ;

.....
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;

.....
Τί ὄνομα ἡμῖν ἐστιν ;

8 Δός μοι τὸν κάλαμόν σου. Εὐχαριστῶ σοι.

Δός μοι τὸ ὠρολόγιόν σου. Εὐχαριστῶ σοι.

9 Ἀνάστηθι.

Στράφηθι εἰς τὰ δεξιὰ.

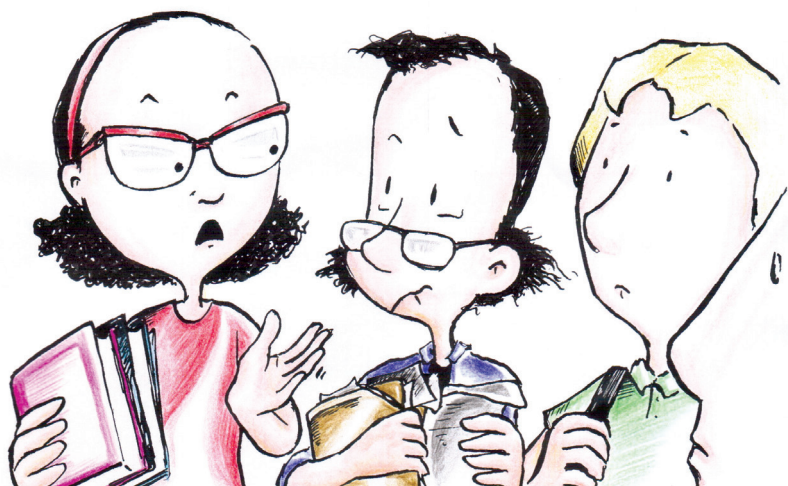
Ἄρον τὸν κάλαμον. Ἄφες τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

Ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.

Πρὸς δύο ἢ πλείονας μαθητάς

- 1 Καθίσαιτε ἐπὶ τὴν καθέδραν.
- 2 Βλέψατε εἰς ἐμέ.
- 3 Τί ὄνομά μοί ἐστιν ;
.....
ᾠΑρα μαθητῆς εἰμι ἐγώ ;
.....
Τί εἰμι ἐγώ ;
.....
Πόθεν εἰμί ;
.....
- 4 Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν ;
.....
ᾠΑρα διδάσκαλοί ἐστε ὑμεῖς ;
.....
Τί ἐστε ὑμεῖς ;
.....
ᾠΑρα φρόνιμοι μαθηταί ἐστε ὑμεῖς ;
.....
ᾠΑρα ὑπερήφανοί ἐστε ὑμεῖς ;
.....
- 5 Πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς ;
.....
- 6 ᾠΑρα Ἰάκωβος καὶ Νικόλαός ἐστε ὑμεῖς ;
.....
Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
.....
ᾠΑρα Ἰάκωβός εἰμι ἐγώ ;
.....
Τίς εἰμι ἐγώ ;
.....
ᾠΑρα Στέφανος καὶ Ἰσοκράτης ἐσμέν ἡμεῖς ;
.....
Τίνες ἐσμέν ἡμεῖς ;
.....
- 7 ᾠΑρα φρόνιμοί εἰσιν οἱ μαθηταί ;
.....
- 8 Δότε μοι τὸν κάλαμον ὑμῶν. Εὐχαριστῶ ὑμῖν.
Δότε μοι τὸ βιβλίον ὑμῶν. Εὐχαριστῶ ὑμῖν.
- 9 Σύ, κροῦσον ἐπὶ τὴν θύραν καὶ σύ, ἄνοιξον τὴν θύραν.
Καὶ σύ, ἄγγειλον ἡμῖν τίς ἐστιν.
- 10 Ἀνάστητε.
Στράφητε εἰς τὰ δεξιὰ.
ᾠΑρατε τὸν κάλαμον. ᾠΑφετε τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
ᾠΥποστρέψατε εἰς τὴν καθέδραν ὑμῶν.

 Μελέτημα Γ'
Τί ὄνομά σοί ἐστίν ;

Ἀλέξανδρος ·

Νικάνωρ ·

Φίλιππος ·

Ἀλέξανδρος ·

Νικάνωρ ·

Ἔρχονται Βερνίκη καὶ Ῥόδη.

Νικάνωρ ·

Βερνίκη καὶ Ῥόδη ·

Ἀλέξανδρος ·

Νικάνωρ ·

Ῥόδη ·

Ἀλέξανδρος ·

Νικάνωρ καὶ Φίλιππος ·

Βερνίκη ·

Νικάνωρ ·

Χαίρετε. Ἐγὼ μαθητής

Καὶ ὑμεῖς, τί ὄνομα ἐστίν ;

Τί ὄνομα ἐστίν ; Ἐγὼ Νικάνωρ. Ὀνομά Νικάνωρ.

Καὶ ἐγὼ Φίλιππος. Ὀνομα Νικάνωρ καὶ Φίλιππος.

Καὶ σύ, τί ὄνομά ἐστίν ;

Ὀνομά Ἀλέξανδρος. Μαθηταί ὑμεῖς ;

Ναί, ἡμεῖς μαθηταί Ἡμεῖς μανθάνομεν ἐν σχολῇ.

Καὶ αὗται Βερνίκη καὶ Ῥόδη

Χαίρετε.

Χαίρετε.

Βερνίκη καὶ Ῥόδη μαθήτριάί

Ἀλλὰ ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός

Ναί, δύσκολος.

Δύσκολος, δύσκολος.

Οὐχί. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολος οὐκ

Ἐμεῖς οὐ μανθάνετε πολὺ. Ἐμεῖς φρόνιμοι οὐκ

Ἐγὼ δὲ πολὺ μανθάνω.

Σίγα. Σὺ υπερήφανος μαθήτρια

καὶ ἡμεῖς φρόνιμοί

καὶ ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός

Μελέτημα Δ΄

Ἀποκρίθητι Answer the questions

1. Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι. Καὶ σύ, τί εἶ ;
.....
2. Χριστόφορος ὄνομά μοί ἐστιν. Καὶ σύ, τί ὄνομά σοί ἐστιν ; Τίς εἶ ;
.....
3. Πόθεν εἶ, Νικάνωρ ;
.....
4. Ἐγὼ διδάσκαλός εἰμι. Καὶ ὑμεῖς, τί ἐστε ;
.....

Μελέτημα Ε΄

Ζήτησον τὰ ἐρωτήματα Deduce the questions

1.
Στέφανος ὄνομά μοί ἐστιν.
2.
Μαρία ὄνομά σοί ἐστιν.
3.
Γάλλος εἰμι.

Μελέτημα ς΄

Γράψον τὰ ὀνόματα τὰ ἀπόντα Write the missing words

1. Ἐγὼ καὶ Φίλιππος μαθηταί ἐσμεν. μαθηταί ἐσμεν.
2. Ἐγὼ καὶ ὑμεῖς Γάλλοι ἐσμέν. Γάλλοι ἐσμέν.
3. Φίλιππε, σὺ καὶ Παῦλος μαθηταί ἐστε. μαθηταί ἐστε.
4. Φίλιππος · Τίς εἶ σύ ;
Χριστόφορος · Ἐγὼ εἰμι Χριστόφορος. Χριστόφορος ὄνομά ἐστιν.
5. Νικάνωρ · Πόθεν εἶ σύ ;
Δανιήλ · Ἐγὼ Ἰσραηλίτης

6. Μαρία καὶ Ῥόδη ἐν σχολῇ
7. Νικόλαος · Τί ὑμεῖς, Παῦλε καὶ Φίλιππε ;
Παῦλος καὶ Φίλιππος · μαθηταί

Πόσα τέκνα ὑμῖν εἰσιν ;

Λουκᾶς
καὶ Φοίβη · Μάρθα, Τίμων, πῶς ἔχετε ; Χαίρετε.
Καθίσατε, παρακαλῶ.

Μάρθα
καὶ Τίμων · Χαίρετε, Λουκᾶ καὶ Φοίβη. Πῶς ἔχετε ;
Λουκᾶς · Καλῶς. Ἀλλὰ κοπιῶ ἐν τῇ σχολῇ. Δύσκολοί εἰσιν οἱ μαθηταί.
Τίμων · Καὶ ἐγὼ κοπιῶ ἐν τῷ καπηλείῳ.
Μάρθα · Σίγα, Τίμων. Τρία τέκνα ἡμῖν εἰσιν · δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ.
Νικόλαός ἐστιν ὁ πρεσβύτερος καὶ Τίτος ὁ νεώτερος.
Τίμων · Ὅνομα τῇ θυγατρὶ Μαρία.
Μάρθα · Ἀλλὰ Νικόλαος πίνει πολὺ.
Φοίβη · Σίγα, Τίμων. Καὶ ὑμεῖς, πόσα τέκνα ὑμῖν εἰσιν ;
Τέσσαρα τέκνα ἡμῖν εἰσιν · υἱός, ὄνομα αὐτῷ Φίλιππος,
καὶ τρεῖς θυγατέρες · Ἰουλία καὶ Μέλισσα καὶ Σαλώμη.

Μάρθα · Καὶ τίνες εἰσὶν οἱ διδάσκαλοι τοῦ Φιλίππου ;
Φοίβη · Χριστόφορός τις διδάσκαλός ἐστιν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.
Μάρθα · Καὶ Χριστόφορος διδάσκαλός ἐστιν τοῦ Νικολάου.
Ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ εἰσιν καὶ ὁ Νικόλαος καὶ ὁ Φίλιππος.
Μὴ ἀνάστηθι, Τίμων. Κάθισον δῆ.
Τίμων · Κατάκοπός εἰμι.
Μάρθα · Τί δὲ λέγεις, Τίμων ; Συγγνώμην ἔχετε. Ὑπάγομεν.
Ἐρρωσθε.
Τίμων · Ἐρρωσθε.
Λουκᾶς
καὶ Φοίβη · Ἐρρωσθε.

Σκηνὴ Drama

Ἐν τῷ κήπῳ

Α καὶ Β · Καλημέρον.
Γ καὶ Δ · Καλημέρον.
Α · ἘΑρα ὑμεῖς ἐστε οἱ γονεῖς τοῦ Δ ;
Γ καὶ Δ · Οὔ.
Α καὶ Β · ἘΑρα σὺ μάγειρος εἶ ;
Γ · Οὔ.
Α · Πόσα τέκνα ὑμῖν εἰσιν ;
Γ καὶ Δ · Τέσσαρα τέκνα ἡμῖν εἰσιν.
Ἀλλὰ τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;

Α. ·
Γ. ·
Β. ·
Δ. ·
Α. ·
Γ. ·
Β. ·

.....

Λεξικόν

ἀκολουθῶ (ἐγώ), ἀκολουθεῖς (σύ) /

ἀκολουθεῖ, ἀκολουθεῖτε

Φίλιππος ·

Συγγνώμην ἔχε. Ποῦ ἐστὶν τὸ
γυμνάσιον;

Ἄλέξανδρος ·

Ἀκολουθεῖ μοι.

Εἰς τὸ γυμνάσιον πορεύομαι ἐγώ.

ἀλλά

Οὐκ ἔστιν διδάσκαλος ἀλλὰ μαθητής.

βιβλίον (τό)

Ἄνοιξον τὸ βιβλίον.

ἐκεῖ

Ἐγὼ ὠδὲ εἰμι καὶ σὺ εἶ ἐκεῖ.

εὐκόπος

—><— δύσκολος

Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δύσκολος οὐκ ἔστιν

ἀλλὰ εὐκόπος.

εὐχαριστῶ (ἐγώ)

Νικάνωρ ·

Δός μοι βιβλίον, διδάσκαλε.

Διδάσκαλος ·

Λάβε τὸ βιβλίον.

Νικάνωρ ·

Εὐχαριστῶ σοι, διδάσκαλε

ἡμεῖς, ἡμῖν

Ὅνομα ἡμῖν ἐστὶν Φίλιππος καὶ Νικάνωρ.

κάλαμος (ὁ), κάλαμον (τόν)

Λάβε τὸν κάλαμον καὶ γράψον τὸ ὄνομά σου.

λαλῶ (ἐγώ)

Γάλλος εἰμὶ καὶ λalῶ γαλλιστί.

μαθήτρια (ῆ)

Βερνίκη μαθήτριά ἐστιν.

μανθάνω (ἐγώ), μανθάνομεν (ἡμεῖς)

Μανθάνομεν ἐν τῇ σχολῇ.

μέγας, μεγάλη, μέγα

—><— μικρός, μικρά, μικρόν

Ῥώμη πόλις μεγάλη ἐστίν, Βενεζία δὲ
(Venise) μικρά.

ὄνομα (τό)

Χριστόφορος ὄνομά μοί ἐστιν.

οὐχί

Νικόλαος ·

Δός μοι οἶνον, Νέστωρ,
παρακαλῶ.

Νέστωρ ·

Οὐχί. Μὴ πῖε, Νικόλαε.

πόσοι, πόσαι, πόσα

Πόσαι οἰκίαι σοί εἰσιν, Ἀλέξανδρε ; Δύο ἢ

τρεῖς;

σύ, σοι

Καὶ σύ, τί ὄνομά σοί ἐστιν ;

συγγνώμην ἔχε

Φίλιππος ·

Συγγνώμην ἔχε, διδάσκαλε · τί
ὄνομά σοί ἐστιν ;

σχολή (ῆ)

Πολὺ μανθάνω ἐν τῇ σχολῇ.

ὑμεῖς, ὑμῖν

Καὶ ὑμεῖς, τί ὄνομα ὑμῖν ἐστιν ;

ὑπερήφανος

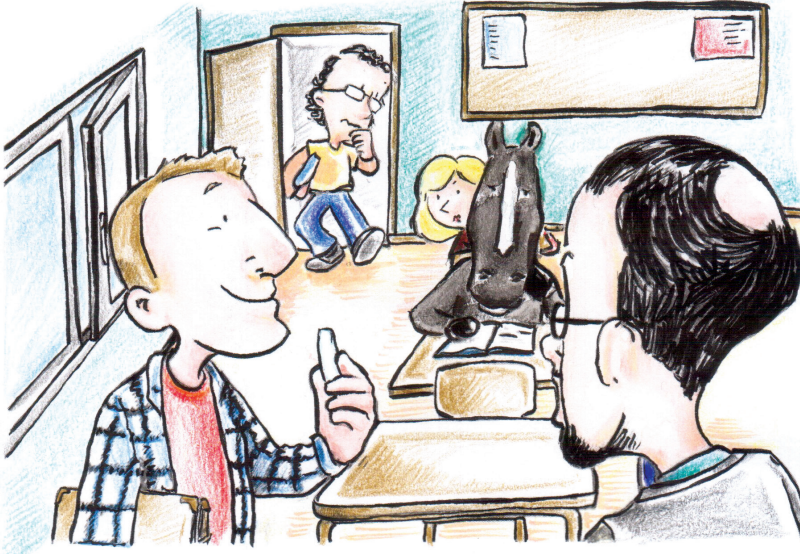
Βερνίκη ὑπερήφανος μαθήτριά ἐστιν.

φρόνιμος

Οἱ μαθηταὶ φρόνιμοί εἰσιν.

Τὸ δίδαγμα τὸ ὄγδοον

8

Ἐλθεῖς πρὸς τὸν πίνακα

Ἑρωτήματα

1. Τί βλέπεις ; (τράπεζαν, καθέδραν, θύραν, πίνακα, ἵππον, βιβλίον)
Βλέπω
2. Τίνα βλέπεις ; (ἄνθρωπον, μαθητήν, μαθήτριαν, ῥόδην, Νικόλαον)
Βλέπω
3. Τίς εἶ σύ ;
4. Τί εἶ σύ ;
5. Τίνι βάλλεις τὴν σφαῖραν ;
(τῷ φιλοσόφῳ, τῷ διδασκάλῳ,
τῷ Πέτρῳ, τῇ Μάρθᾳ,)
6. Τίνες ἐστὲ ὑμεῖς ;
.....
7. Τίνος βιβλίον ἐστίν ; (μου, σου)
8. Τίνος διδάσκαλός ἐστιν ; (ἡμῶν, ὑμῶν)
9. Τίνος πινακίδιον ἐστίν ; (μου, σου)
10. Τίνος σχολή ἐστιν ; (ἡμῶν, ὑμῶν)

Ἐν σχολῇ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

Δεῦρο Νικόλαε, ἐλθὲ πρὸς τὸν πίνακα.

Γράψον τὸ ὄνομά σου ἐλληνιστί.

Ἴδετε. Νικόλαος γράφει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

.....

Καὶ νῦν, Νικόλαε, κλείσον τὴν θύραν.

Ψυχὸς ἐστίν.

Οἱ μαθηταὶ λαλοῦσιν μετ' ἀλλήλων

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

Σιγᾶτε. Μὴ λαλεῖτε.

Ἀκούσατέ μου.

Νικόλαε, ἀνάγνωθι τὸ βιβλίον σου.

Ἀνάγνωθι αὐτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ·

Ποῦ ἐστίν τὸ βιβλίον μου ;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

Ζήτηι αὐτό.

.....

Φίλιππε, ὀψὲ ἔρχη.

Ἴδε τὴν ὥραν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ·

Συγγνώμην ἔχε, διδάσκαλε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

Σὺ πάντοτε ὀψὲ ἔρχη. Σίγα καὶ κάθισον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ·

Δύναμαι ἐξελθεῖν, διδάσκαλε ;

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

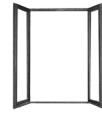
Τί λέγεις μοι ;

Τί τοῦτό ἐστίν, Νικόλαε ;

Ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ·

Συγγνώμην ἔχε, διδάσκαλε. Ὡδέ ἐστίν τὸ δίδαγμα ἡμῶν ;

Ἄνοιξον τὴν θυρίδα

Ἡ ὥρα

Κάθισον

Ἀνάστηθι

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ·

Σιγᾶτε. Ἀκούσατέ **μου**. Εἴσελθε. Οὐ σύ, Νικόλαε. Σὺ ἔξελθε.
Οὐ σύ, Ἀλέξανδρε. Σὺ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν **σου**. Ἐρρωσθε.
Οὐκ εἰμὶ ὑμῶν ὁ διδάσκαλος. Μισῶ ὑμᾶς. Ἐγὼ ὑπάγω.

Ἐξελθε

Εἴσελθε

Ἑρωτήματα

1. Διδάσκαλός ἐστιν Νικόλαος;
.....
2. Τί λέγει Χριστόφορος τῷ Νικολάῳ;
.....
3. Ψυχός ἐστιν;
.....
4. Ποῦ ἐστιν τὸ δίδαγμα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης;
.....
5. Ὁ Φίλιππος ἔρχεται πρῶί;
.....
6. Αρα ὁ Φίλιππος πάντοτε ὀψὲ ἔρχεται;
.....

Αἱ ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου First and second person pronouns				
	Ἑνικόν		Πληθυντικόν	
Εὐθεία	ἐγώ	σύ	ἡμεῖς	ὕμεῖς
Αἰτιατική	με	σε	ἡμᾶς	ὕμᾶς
Γενική	μου	σου	ἡμῶν	ὕμῶν
Δοτική	μοι	σοι	ἡμῖν	ὕμῖν

Τὸ συμπλήρωμα *The complement*

Ἴδε ταύτας τὰς φράσεις · *Observe the following sentences:*

1. Βλέπω τὸν κάλαμον

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος
The complement of the verb

Τί βλέπω ἐγώ ;

Τὸν κάλαμον.

Ἐστὶν τὸν κάλαμόν ἐστιν τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος.

3. Βλέπω τὸν κάλαμον τοῦ Φιλίππου.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ὀνόματος
The complement of the noun

Τίνος κάλαμον βλέπω ἐγώ ;

Τοῦ Φιλίππου.

Ἐστὶν τοῦ Φιλίππου ἐστὶν τὸ συμπλήρωμα τοῦ ὀνόματος.

2. Ἀκολουθῶ τῷ διδασκάλῳ.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος

Τίνι ἀκολουθῶ ἐγώ ;

Τῷ διδασκάλῳ.

Ἐστὶν τῷ διδασκάλῳ ἐστὶν τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος.

4. Ἀκολουθῶ τῷ διδασκάλῳ τῆς Βερνίκης.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ὀνόματος

Τίνος διδασκάλῳ ἀκολουθῶ ἐγώ ;

Τῆς Βερνίκης.

Ἐστὶν τῆς Βερνίκης ἐστὶν τὸ συμπλήρωμα τοῦ ὀνόματος.

Ἡ ἀντωνυμία τίς <i>The pronoun τίς (forms in italics are not yet to be learned)</i>				
	Ἑνικόν		Πληθυντικόν	
	Ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν	Οὐδέτερον	Ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν	Οὐδέτερον
Εὐθεία	τίς	τί	τίνες	τίνα
Αἰτιατική	τίνα	τί	τίνας	τίνα
Γενική	τίνος		τίνων	
Δοτική	τίνι		τίσι(ν)	

Μελέτημα Α΄

Πληρώσατε τὰς φράσεις *Fill up the sentences*

Παράδειγμα · Οὗτός ἐστιν ὁ ἵππος μου.

Τί λέγεις ; ἵππος ἐστίν ;

→ Τίνος ἵππος ἐστίν ;

1. Φίλιππος · Ἐγὼ εἰμι Φίλιππος.
Ἀνδρέας · Τί λέγεις ; εἶ ;
2. Φοίβη καὶ Λουκάς · Ἡμεῖς ἐσμεν Φοίβη καὶ Λουκάς.
Τίμων · Τί λέγετε ; ἐστε ;
3. Νικόλαος · Βλέπω καπηλεῖον.
Ἀλέξανδρον · Τί λέγεις ; βλέπεις ;
4. Φίλιππος · Βλέπω Ῥόδην.
Βερνίκη · Τί λέγεις ; βλέπεις ;

5. Ῥόδη · Τοῦτό ἐστιν τὸ βιβλίον τοῦ Παύλου.
Μάρθα · Τί λέγεις ; ἐστὶν τὸ βιβλίον;
6. Βερνίκη · Ῥακολουθῶ τῷ διδασκάλῳ.
Φοίβη · Τί λέγεις ; ἀκολουθεῖς ;

Ῥ γενική πτώσις *The γενική case (genitive)*

1. Τὸ πλήρωμα τοῦ ὀνόματος ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐστὶν.
Ῥδε τὸν κάλαμόν σου.
Βλέπω τὸν κάλαμον τοῦ Φιλίππου.
2. Τὸ πλήρωμα τοῦ ῤήματος Ῥκούω᾽ καὶ τοῦ ῤήματος Ῥπτομαι᾽ ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐστὶν·
Ῥψαί μου.
Ῥκούσατέ μου.
3. Μετὰ τὰς προθέσεις Ῥκ᾽ καὶ Ῥπό᾽ καὶ Ῥπίσω᾽ εὔρηται ἡ γενική·
After the prepositions Ῥκ᾽, Ῥπό᾽ and Ῥπίσω᾽ we find the γενική case.
Σὺ εἶ ὀπίσω μου. Ῥπὸ Σπανίας εἰμί. Ῥνάβηθι ἐκ τῆς κολυμβήθρας.

Ῥ ἀντωνυμία ἐπὶ τῆς γενικῆς πτώσεως ·

ἐνικὸν καὶ πληθυντικόν

The pronoun in the γενική case : singular and plural

ἐγώ	→	μου
σύ	→	σου
ἡμεῖς	→	ἡμῶν
ὕμεῖς	→	ὕμῶν

Μελέτημα Β΄

Αἰτήσατε ἀλλήλους *Complete the sentences, requesting items from each other*

Παράδειγμα ·

Ἄλέξανδρος · Κάλαμός μοί ἐστιν, Ῥόδη.
Δός μοι τὸν κάλαμον. Δός μοι τὸν κάλαμόν
→ Δός μοι τὸν κάλαμόν μου.

1. Ἄλέξανδρος · Τράπεζά σοί ἐστιν, Φίλιππε.
Δός μοι τὴν τράπεζαν. Δός μοι τὴν τράπεζάν
2. Φίλιππος · Ὑδρία μοί ἐστιν, Νικόλαε.
Δός μοι τὴν ὑδρίαν. Δός μοι τὴν ὑδρίαν
3. Νικόλαος · Βιβλίον ὑμῖν ἐστιν, Ἄλέξανδρε καὶ Φίλιππε.
Δότε μοι τὸ βιβλίον. Δότε μοι τὸ βιβλίον
4. Τίμων καὶ Μάρθα · Ποτήριον ἡμῖν ἐστιν, Λουκᾶ καὶ Φοίβη.
Δότε ἡμῖν τὸ ποτήριον. Δότε ἡμῖν τὸ ποτήριον
5. Νικόλαος · Οἶνος ὑμῖν ἐστιν, Βερνίκη καὶ Ῥόδη.
Δότε μοι τὸν οἶνον. Δότε μοι τὸν οἶνον
6. Ῥόδη · Ἰμάτιόν σοί ἐστιν, Μάρθα.
Δός μοι τὸ ἱμάτιον. Δός μοι τὸ ἱμάτιόν
7. Ἄλέξανδρος · Ἀργύριον ἡμῖν ἐστιν, Φίλιππε καὶ Νικάνωρ.
Δότε ἡμῖν τὸ ἀργύριον. Δότε ἡμῖν τὸ ἀργύριον

Μελέτημα Γ΄

Αἰτήσατε ἀλλήλους *Complete the sentences, requesting items from each other*

Παραδείγματα ·

Φίλιππος · Τίνος ἐστὶν ὁ κάλαμος ;
Ἄλέξανδρος · Οὗτός ἐστιν ὁ κάλαμός μου.
Φίλιππος · Δός μοι τὸν κάλαμόν → Δός μοι τὸν κάλαμόν σου.

1. Ἄλέξανδρος · Τίνος ἐστὶν αὕτη ἡ καθέδρα ;
Νέστωρ · Αὕτη ἐστὶν ἡ καθέδρα μου.
Ἄλέξανδρος · Δός μοι τὴν καθέδραν

2. Φίλιππος · Τίνος ἐστὶν οὗτος ὁ πίναξ ;
Νικόλαος καὶ Ῥόδη · Οὗτός ἐστιν ὁ πίναξ ἡμῶν.
Φίλιππος · Δότε μοι τὸν πίνακα. Δότε μοι τὸν πίνακα
3. Νικόλαος καὶ Νικάνωρ · Τίνος ἐστὶν τοῦτο τὸ πινακίδιον ;
Τίμων καὶ Μάρθα · Τοῦτό ἐστιν τὸ πινακίδιον ὑμῶν.
Νικόλαος καὶ Νικάνωρ · Δότε ἡμῖν τὸ πινακίδιον. Δότε ἡμῖν τὸ
πινακίδιον
4. Τίμων καὶ Μάρθα · Τίνος ἐστὶν οὗτος ὁ κάλαμος ;
Νικόλαος καὶ Φίλιππος · Οὗτός ἐστιν ὁ κάλαμος ὑμῶν.
Τίμων καὶ Μάρθα · Δότε ἡμῖν τὸν κάλαμον. Δότε ἡμῖν τὸν κάλαμον
5. Νικόλαος · Τίνος ἐστὶν οὗτος ὁ οἶνος ;
Βερνίκη καὶ Ῥόδη · Οὗτός ἐστιν ὁ οἶνός σου.
Νικόλαος · Δότε μοι τὸν οἶνον. Δότε μοι τὸν οἶνον.....
6. Ῥόδη · Τίνος ἐστὶν οὗτος ὁ ἀμφορεύς, Μάρθα ;
Μάρθα · Οὗτός ἐστιν ὁ ἀμφορεύς σου.
· Ῥόδη · Δός μοι τὸν ἀμφορέα. Δός μοι τὸν ἀμφορέα
7. Ἀλέξανδρος καὶ Νικόλαος · Τίνος ἐστὶν τοῦτο τὸ ἀργύριον ;
Φίλιππος καὶ Νικάνωρ · Τοῦτό ἐστιν τὸ ἀργύριον ἡμῶν.
Ἀλέξανδρος καὶ Νικόλαος · Δότε ἡμῖν τὸ ἀργύριον. Δότε ἡμῖν τὸ ἀργύριον

<i>Ἡ ἀντωνυμία (τρίτον πρόσωπον)</i> <i>The third person pronoun</i>			
	 Ἀρσενικόν	 Θηλυκόν	 Οὐδέτερον
<i>Εὐθεία</i>	αὐτός	αὐτή	αὐτό
<i>Αἰτιατική</i>	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό
<i>Γενική</i>	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
<i>Δοτική</i>	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ

Μελέτημα Δ΄

Παραδείγματα ·

Δὸς τὸ βιβλίον τῷ διδασκάλῳ.

↑

→ Δὸς αὐτῷ τὸ βιβλίον.

Δός μοι τὸ βιβλίον τοῦ διδασκάλου.

↑

→ Δός μοι τὸ βιβλίον αὐτοῦ.

1. Εὐχαριστῶ τῷ διδασκάλῳ. Εὐχαριστῶ
2. Δίδωμι βιβλίον τῇ Βερνίκῃ. Δίδωμι βιβλίον.
3. Βλέπω τὴν εἰκόνα τοῦ βιβλίου. Βλέπω τὴν εἰκόνα
4. Ὡδέ ἐστιν τὸ δίδαγμα τῆς Ῥόδης. Ὡδέ ἐστιν τὸ δίδαγμα
5. Ἀνάγνωθι τὸ βιβλίον τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ἀνάγνωθι τὸ βιβλίον
6. Ὄνομα τῷ ζῳῷ ἐστὶν Βουκέφαλος.
Ὄνομα ἐστὶν Βουκέφαλος.

Λεξικόν

ἀλλήλων

Μετ' ἀλλήλων λαλοῦσιν Νικάνωρ καὶ Φίλιππος ·
Νικάνωρ λαλεῖ μετὰ Φιλίππου καὶ Φίλιππος μετὰ Νικάνωρος.

Ἐκατὸν εὐρο πολὺ ἀργύριον ἐστίν.

Ποῦ ἐστὶν τὸ δίδαγμα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης;

Ἐξέλθε ἐκ τῆς οἰκίας, Νικάνωρ.

Διδάσκαλος · Ἐλθε πρὸς τὸν πίνακα, Νικόλαε.

Νικόλαος · Ἐρχομαι πρὸς τὸν πίνακα, διδάσκαλε.

Λαλῶ ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἀλλὰ οὐ λαλῶ σπανιστὶ.

Ἀνοιξον τὴν θύραν, Βερνίκη.

Κλείσον τὴν θυρίδα. Ψυχός ἐστιν.

Χριστόφορος · Κάθισον, παρακαλῶ.

Φίλιππος · Ποῦ ;

Χριστόφορος · Ἐπὶ τὴν καθέδραν.

→← φιλῶ. Μισεῖ ὁ Νικόλαος τὴν σχολήν.

Φίλιππος · Δύναμαι λαλεῖν μετὰ Νικολάου ;

Μάρθα · Οὔ. Νῦν Νικόλαος οὐκ ἐστὶν ἐν

τῇ οἰκίᾳ.

Φίλιππε, ὅψε ἔρχῃ εἰς τὸ δίδαγμα.

ἀργύριον (τό)

δίδαγμα (τό)

ἔξελθε, ἐξέλθετε

ἔρχομαι (ἐγώ), ἔρχῃ (σύ)

ἐλθέ, ἔλθετε

ἐλληνιστὶ

θύρα (ή), θύραν (τήν)

θυρίς (ή), θυρίδα (τήν)

καθέδρα (ή), καθέδρας (τῆς)

μισῶ (ἐγώ), μισεῖς (σύ)

νῦν

ὅψε

πίναξ (ὁ), πίνακα (τόν)
πρός (αίτιατική)
πρωί

ὑπάγω (ἐγώ), ὑπάγεις (σύ)
ψυχος (τό)
ᾧδε

ώρα (ή), ὥραν (τήν)

Ἐλθέ πρὸς τὸν **πίνακα** καὶ γράψον τὸ ὄνομά σου.

Ἐλθέ **πρὸς** τὸν πίνακα καὶ γράψον τὸ ὄνομά σου.

—><— ὀψέ

Τὸ δίδαγμα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐστὶν τῇ ὥρᾳ 9.

Φίλιππος ὀψέ ἔρχεται εἰς τὸ δίδαγμα·

Φίλιππος ἔρχεται τῇ ὥρᾳ 9.30.

Βερνίκη **πρωί** ἔρχεται εἰς τὸ δίδαγμα· Βερνίκη ἔρχεται τῇ ὥρᾳ 8.30.

Κατάκοπός εἰμι. Εἰρήνη σοι · ἐγὼ **ὑπάγω**.

Κλείσον τὴν θυρίδα καὶ τὴν θύραν. **Ψυχός** ἐστίν.

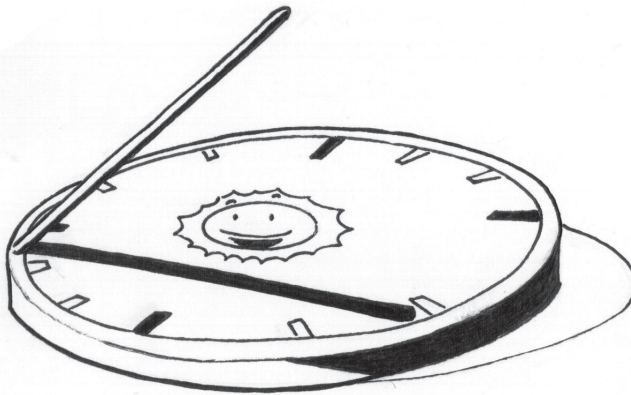
Νικάνωρ ·

Ποῦ εἶ, Φίλιππε ;

Φίλιππος ·

ᾧδε εἰμι. Οὐ βλέπεις με ;

Ὅψέ ἐστίν. Ἴδε τὴν **ὥραν**.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἕνατον

9

Τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου

Οὗτός ἐστιν Χριστόφορος.
Χριστόφορος διδάσκαλός ἐστιν.
Οὐκ ἀκούει ὁ μαθητῆς
καὶ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος.

Οὗτός ἐστιν Ἀλέξανδρος.
Ἀλέξανδρος μαθητῆς ἐστιν.
Πλούσιός ἐστιν καὶ ὑπερήφανος.

Οὗτός ἐστιν Βουκέφαλος.
Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ Βουκέφαλος
ἀλλὰ ζῶον.
Ὁ Βουκέφαλος
τοῦ Ἀλεξάνδρου ἵππος ἐστίν.
Καὶ ὁ Βουκέφαλος ὑπερήφανός ἐστιν.

Οὗτός ἐστιν Νέστωρ.

Νέστωρ τοῦ Ἀλεξάνδρου δοῦλός ἐστιν.

Τὴν τάξιν φιλεῖ ὁ Νέστωρ καὶ τὸν ἵππον μισεῖ.

Αὕτη ἐστὶν Ῥόδη.

Ἡ Ῥόδη

τοῦ Χριστοφόρου ἐστὶν μαθήτρια.

Πολὺν μεριμνᾷ ἡ Ῥόδη

καὶ περὶ τοῦ περιβολαίου

καὶ περὶ τῆς κόμης.

Αὕτη ἐστὶν Βερνίκη.

Καὶ ἡ Βερνίκη

τοῦ Χριστοφόρου ἐστὶν μαθήτρια.

Φιλεῖ τὴν τάξιν ἡ Βερνίκη

καὶ ὀργίζεται πολὺ.

Οὗτός ἐστιν Φίλιππος.

Καὶ Φίλιππος μαθητὴς ἐστὶν.

Πλανᾶται ὁ Φίλιππος.

Οὗτός ἐστιν Νικάνωρ.
Οὐ πλανᾶται Νικάνωρ.
Καταγελᾷ τοῦ Φιλίππου ὁ Νικάνωρ.

Οὗτός ἐστιν Νικόλαος.
Καὶ Νικόλαος μαθητῆς ἐστιν.
Πίνει ὁ Νικόλαος καὶ μεθύσκειται
καὶ κρατοῦσιν οἱ φύλακες τὸν Νικόλαον.
Νῦν ὁ Νικόλαος ἐν τῇ φυλακῇ ἐστιν.

Αὕτη ἐστὶν Μάρθα.
Μάρθα μήτηρ ἐστὶν τοῦ Νικολάου.
Μεριμνᾷ καὶ μεριμνᾷ ἡ Μάρθα
περὶ τοῦ Νικολάου.

Οὗτος Τίμων ἐστίν.
Τίμων πατήρ ἐστιν τοῦ Νικολάου.
Ὁ Τίμων κάπηλός ἐστιν.
Πολὺ μεριμνᾷ ὁ Τίμων
καὶ περὶ τῆς οἰκίας καὶ περὶ τῆς ἐργασίας.

Τοῦτό ἐστιν.... *This is...*

Τοῦτό ἐστιν φωνῆεν · α. Τὸ φωνῆεν.

Ταῦτά ἐστιν τὰ φωνήεντα · α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Τοῦτό ἐστιν σύμφωνον · β. Τὸ σύμφωνον.

Ταῦτά ἐστιν τὰ σύμφωνα · β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Τὰ σύμφωνα.

Αὕτη ἐστὶν στιγμή · .

Ἡ στιγμή.

Αὕτη ἐστὶν γραμμὴ ·

Ἡ γραμμὴ AB.

A x—————x B

Αὗται εἰσιν γραμμαί ·

A x—————x B

Αἱ γραμμαὶ AB καὶ ΓΔ καὶ EZ.

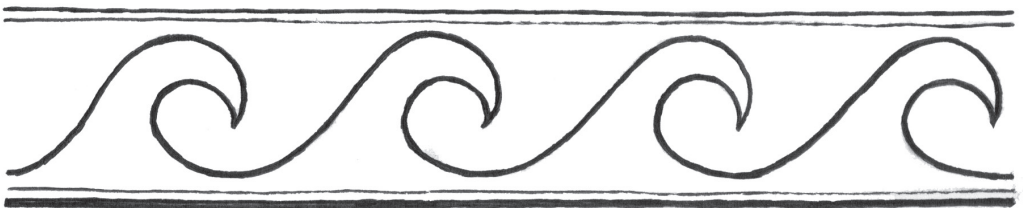
Γ x—————x Δ

E x—————x Z

Οὗτός ἐστὶν ἀριθμός · 4.

Ὁ ἀριθμός.

Οὗτοί εἰσιν ἀριθμοί · 4, 3, 7, 2, 13.

	Τὸ ἄρθρον The article			Ἡ δεικτική ἀντωνυμία The demonstrative pronoun		
	Ἀρσενικόν	Θηλυκόν	Οὐδέτερον	Ἀρσενικόν	Θηλυκόν	Οὐδέτερον
Ἑνικόν	ὁ	ἡ	τό	οὗτος	αὕτη	τοῦτο
Πληθυντικόν	οἱ	αἱ	τά	οὗτοι	αὗται	ταῦτα

Μελέτημα Α΄

Πλήρωσον τὸν πίνακα. Complete the table.

Οὗτός ἐστιν ἀριθμός	Ὁ ἀριθμός
Αὕτη ἐστὶν	Ἡ γραμμή
Τοῦτό ἐστιν.....	Τὸ σύμφωνον
Οὗτός ἐστιν	Ὁ μαθητής
.....	Ἡ μαθήτρια
.....	Τὸ ζῶον
.....	Ὁ κάπηλος
.....	Ἡ μαγείρισσα
.....	Ἡ τάξις

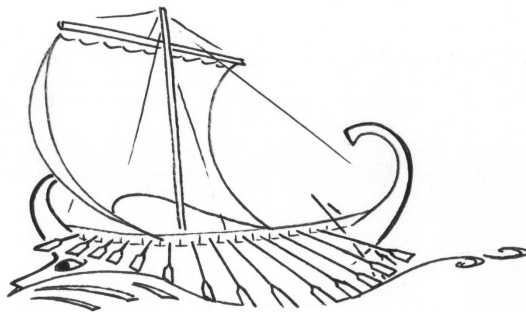

Μελέτημα Β' Τί ἐστιν ;

Ἀποκρίθητι.

Answer the questions.

1. Τί ἐστιν ὁ Χριστόφορος ;
.....
2. Τί ἐστιν ἡ Μάρθα ;
.....
3. Ἴππος ἐστὶν ἡ Βερνίκη ;
.....
4. Τί ἐστιν ἡ Βερνίκη ;
.....
5. Ἄνθρωπός ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
6. Τί ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
7. Τί ἐστιν ὁ Νέστωρ ;
.....
8. Τί ἐστιν Ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
9. Τί ἐστιν ἡ Ῥόδη ;
.....

Ἡ εὐθεία πτώσις · ἐνικὸν καὶ πληθυντικόν

-ος	→	-οι
-ον	→	-α
-η / ης	→	-αι
-α	→	-αι

ὁ κάλαμος	→	οἱ κάλαμοι
ὁ μαθητής	→	οἱ μαθηταί
τὸ βιβλίον	→	τὰ βιβλία
ἡ ἡμέρα	→	αἱ ἡμέραι
ἡ σχολή	→	αἱ σχολαί

Μελέτημα Γ΄

Μεταστρέψατε τὸ ἐνικὸν εἰς τὸ πληθυντικόν. *Change the singular to a plural.*

1. Ἡ γλῶσσα καλὴ ἐστίν	→	Αἱ..... καλαί εἰσιν
2. Ὁ διδάσκαλος φρόνιμός ἐστιν	→	Οἱ φρόνιμοί εἰσιν
3. Ἡ μαθήτρια Γάλλη ἐστίν	→	Αἱ Γάλλαι εἰσίν
4. Καλὸν τὸ τηλέφωνον	→	Καλὰ τὰ
5. Ὁ ἀριθμὸς δύσκολός ἐστιν	→	Οἱ δύσκολοί εἰσιν
6. Ὁ μαθητὴς ἀπὸ Σπανίας ἐστίν	→	Οἱ ἀπὸ Σπανίας εἰσίν

Μεταστρέψατε τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ ἐνικόν. *Change the plural to a singular.*

1. Αἱ σχολαὶ γαλλικαί εἰσιν	→	Ἡ γαλλικὴ ἐστίν
2. Οἱ Βρεττανοὶ φρόνιμοί εἰσιν	→	Ὁ φρόνιμός ἐστιν
3. Καλὰ τὰ βιβλία	→	Καλὸν τὸ
4. Αἱ γλῶσσαι καλαί εἰσιν	→	Ἡ καλὴ ἐστίν
5. Οἱ Γάλλοι δύσκολοί εἰσιν	→	Ὁ δύσκολός ἐστιν

Οὐ / Οὐκ

+ σύμφωνον + Consonant	+ φωνῆεν + Vowel
οὐ	οὐκ
παράδειγμα · Οὐ πλανᾶται Νικάνωρ	παράδειγμα · Οὐκ ἀκούουσιν οἱ μαθηταί

Μελέτημα Δ΄

Παράδειγμα ·

..... φιλεῖ τὸν Νέστορα ὁ

> Οὐ φιλεῖ τὸν Νέστορα ὁ *Βουκέφαλος*.

- καταγελά τοῦ Νικάνωρος ὁ
- φιλεῖ τὸν ἵππον ὁ
- ἐστὶν πλούσιος ὁ
- ἀκούει ὁ Νικάνωρ.
- Τὴν τάξιν φιλεῖ ὁ
- ὀργίζεται πολὺ ἢ
- μεριμνᾷ πολὺ ὁ
- μεθύσκειται ἢ
- πλανᾶται ἢ
- μεριμνᾷ ὁ Νικόλαος περὶ τοῦ διδάγματος.

Ἡ γενικὴ πτώσις · ἐνικόν
Τύπος Α΄ First type

-ος	→	-ου
-ον	→	-ου

ω-ώ-ος	→	ω-ώ-ου
--------	---	--------

ὁ ἵππος → τοῦ ἵππου

τὸ βιβλίον → τοῦ βιβλίου

ώ-ω-ος	→	ω-ώ-ου
--------	---	--------

ὁ κάλαμος → τοῦ καλάμου

τὸ ποτήριον → τοῦ ποτηρίου

ω-ω-ός	→	ω-ω-οῦ
--------	---	--------

ὁ ἀδελφός → τοῦ ἀδελφοῦ

τὸ ῥόν → τοῦ ῥοῦ

ω-ῶ-ος	→	ω-ῶ-ου
--------	---	--------

ὁ δοῦλος → τοῦ δούλου

τὸ ζῶον → τοῦ ζώου

Μελέτημα Ε΄

Παράδειγμα

Ἀκούω τοῦ Φιλίππου [ὁ Φίλιππος]

1. Ὁ Βουκέφαλος	ἵππος ἐστίν.	[ὁ Ἀλέξανδρος]
2. Ὁ μαθητὴς	ἀκούει.	[ὁ διδάσκαλος]
3. Ἡ Βερνίκη.....	ἐστὶν μαθήτρια	[ὁ Χριστόφορος]
4. Μερμινῶ περὶ		[τὸ βιβλίον]
5. Περὶ	μερμινῶ ἢ Μάρθα.	[ὁ Νικόλαος]
6. Οὐκ ἀκούει ἡ γυνὴ		[ὁ δοῦλος]
7. Οὗτος ὁ κάλαμος	ἐστίν.	[ὁ κάπηλος]

Ἡ γενικὴ πτώσις · ἐνικόν

Τύπος Β΄ Second type

εὐθεία	παραδείγματα	γενική	παραδείγματα
-ια ἢ -ρα	ἡ μαθήτρια ἡ καθέδρα	-ιας / -ρας	τῆς μαθητρίας τῆς καθέδρας
ἄλλο σύμφωνον + α Another consonant + α	ἡ γλώσσα ἡ τράπεζα	-ης	τῆς γλώσσης τῆς τραπέζης
πᾶν σύμφωνον + η Any consonant + η	ἡ κόμη ἡ κεφαλὴ	-ης	τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς

Τόνοι Accents

ὦ-ι-α	→	ω-ί-ας
-------	---	--------

ἡ μαθήτρια → τῆς μαθητρίας

ὦ-ω-α	→	ω-ώ-ης
-------	---	--------

ἡ τράπεζα → τῆς τραπέζης

ω-ω-ρά	→	ω-ω-ράς
--------	---	---------

ἡ ἀγορά → τῆς ἀγορᾶς

ω-ω-ή	→	ω-ω-ῆς
-------	---	--------

ἡ κεφαλὴ → τῆς κεφαλῆς

ω-ῶ-α	→	ω-ώ-ης
-------	---	--------

ἡ γλώσσα → τῆς γλώσσης

Μελέτημα 5'

Πλήρωσον τὰς φράσεις. Complete the sentences.

1	Πολὺν μεριμνᾷ ἡ 'Ρόδη περὶ	[ἡ κόμη]
2	Αὐ[τ]η ἐστὶν ἡ καθέδρα	[ἡ μαθήτρια]
3	'Ακούω	[ἡ Βερνίκη]
4	Τοῦτό ἐστιν τὸ περιβόλαιον	[ἡ 'Ρόδη]
5	Οὐκ ἀκούει ὁ Νικόλαος	[ἡ Βερνίκη]
6	Πολὺν μεριμνᾷ ὁ Τίμων καὶ περὶ	
	καὶ περὶ	[ἡ οἰκία] [ἡ ἐργασία]

Ῥοδή

Πλανᾷται ὁ Φίλιππος
Μεθύσκεται Νικόλαος
Λαλεῖ δὲ ὁ Νικάνωρ
'Οργίζεται Βερνίκη τις

Βουκέφαλος εἰσέρχεται.
Καὶ ἔρχεται ὁ δοῦλος.
Καὶ κράζουσιν οἱ μαθηταί,
'Οργίζεται Βερνίκη τις.

Κράζει ὁ Χριστόφορος·
Σιγᾶτε, σιγᾶτε.
Τοῦτό ἐστιν δίδαγμα,
Δίδαγμα ἑλληνικῆς γλώσσης.

Κράζει ὁ Χριστόφορος·
Σιγᾶτε, σιγᾶτε.
Τοῦτό ἐστιν δίδαγμα,
Δίδαγμα ἑλληνικῆς γλώσσης.

Οὐκ ἔρχεται 'Αλέξανδρος.
Καθεύδει δὲ ὁ Φίλιππος
Λαλεῖ δὲ Βερνίκη τις.
Καὶ πίνει ὁ Νικόλαος.

Κράζει ὁ Χριστόφορος·
Σιγᾶτε, σιγᾶτε.
Τοῦτό ἐστιν δίδαγμα,
Δίδαγμα ἑλληνικῆς γλώσσης.

Λεξικόν

ἄνθρωπος (ὁ), ἀνθρώπου (τοῦ)

ἄριθμός (ὁ), ἀριθμοῦ (τοῦ)
δοῦλος (ὁ), δούλου (τοῦ)
ἐργασία (ἡ), ἐργασίας (τῆς)

ζῶον (τό), ζώου (τοῦ)
ἵππος (ὁ), ἵππου (τοῦ)
καθέδρα (ἡ), καθέδρας (τῆς)
κάπηλος (ὁ), καπήλου (τοῦ)
καταγελῶ (ἐγώ), καταγελάς (σύ)

κόμη (ἡ), κόμης (τῆς)
κρατῶ (ἐγώ), κρατεῖς (σύ)

μεθύσκομαι (ἐγώ), μεθύσκη (σύ)

μεριμνῶ (ἐγώ), μεριμνᾷς (σύ)

μήτηρ (ἡ), μητρός (τῆς)
ὀργίζομαι (ἐγώ), ὀργίζῃ (σύ)

πατήρ (ὁ), πατρός (τοῦ)
περί + γενική
περιβόλαιον (τό), περιβολαίου (τοῦ)

πίνω (ἐγώ), πίνεις (σύ)

πλανῶμαι (ἐγώ), πλανᾶσαι (σύ)

πλούσιος, πλουσία, πλούσιον

τάξις (ἡ), τάξεως (τῆς)
φιλῶ, φιλεῖς

Νικάνωρ καὶ Βερνίκη ἄνθρωποι εἰσιν,
ἀλλὰ Βουκέφαλος ζῶόν ἐστιν καὶ οὐκ
ἄνθρωπος.

Δύο, τέσσαρα καὶ ἑκατὸν ἀριθμοὶ εἰσιν.
Νέστωρ τοῦ Ἀλεξάνδρου δοῦλός ἐστιν.
Πλούσιος οὐκ εἰμί · ἐργασία μοι οὐκ ἔστιν.

Ἀλλὰ Τίμων πλούσιός ἐστιν ·
τὸ καπηλείον ἐστιν ἡ ἐργασία αὐτοῦ.
Βουκέφαλος ζῶόν ἐστιν καὶ οὐκ ἄνθρωπος.
Βουκέφαλος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἵππος ἐστίν.
Καθίζω ἐπὶ τὴν καθέδραν.
Τίμων κάπηλός ἐστιν.

Καταγελά ὁ Νικάνωρ τοῦ Φιλίππου.
Νικάνωρ · Ταχέως κολυμβᾷς, Φίλιππε,
σὺ πάντοτε δεύτερος εἶ ἐν
τῷ δρόμῳ.

Ἴδε τὴν κόμην τῆς Ῥόδης · καλὴ ἐστίν.
Ἀνάβηθι ἐκ τῆς κολυμβήθρας, Ἀλέξανδρε ·
δός μοι τὴν χεῖρα, κρατῶ σε.
Ἐν τῷ καπηλείῳ, πίνει καὶ μεθύσεται
ὁ Νικόλαος.

Μεριμνᾷ ἡ Μάρθα περὶ τοῦ Νικολάου.
Μάρθα · Ποῦ ἐστιν νῦν ὁ Νικόλαός μου;
Ἄρα μεθύσεται ἐν τῷ καπηλείῳ ;
Ἄρα μανθάνει ἐν τῇ σχολῇ;

Μάρθα μήτηρ ἐστὶν τοῦ Νικολάου.
Λαλοῦσιν οἱ μαθηταὶ καὶ πολὺ ὀργίζεται
καὶ κρᾶζει ὁ Χριστόφορος.
Τίμων πατήρ ἐστὶν τοῦ Νικολάου.
Μεριμνᾷ ἡ Μάρθα περὶ τοῦ Νικολάου.
Οὐκ ἔστιν πλούσιον τὸ περιβόλαιον
τῆς Βερνίκης.

Πίνει καὶ πίνει ὁ Νικόλαος ἐν τῷ
καπηλείῳ.
Οὐκ ἀκούει ἐν τῇ σχολῇ ὁ Φίλιππος
καὶ πάντοτε ὀψὲ ἔρχεται · πλανᾶται ὁ Φίλιππος.
Πλούσιός ἐστιν ὁ Ἀλέξανδρος ·
πολὺ ἀργύριόν ἐστιν αὐτῷ.
Φιλοῦσιν τὴν τάξιν οἱ φύλακες.
Φιλεῖ τὸν Βουκέφαλον ὁ Ἀλέξανδρος.

φύλαξ (ὁ), φύλακος (τοῦ)

φυλακή (ή), φυλακῆς (τῆς)

Τρέχουσιν καὶ κρατοῦσιν τὸν Νικόλαον
οἱ φύλακες.

Νικόλαος ἐν τῇ φυλακῇ ἐστίν.

Νικόλαος · Ὑποτάξον μοι τὴν θύραν, ὦ φύλαξ.

Δύναμαι ὑπάγειν ;

Φύλαξ · Οὐχί. Σὺ ἐν φυλακῇ εἶ.

Σὺ πάντοτε μεθύσκη.

Τὸ δίδαγμα τὸ δέκατον

Τί ποιεῖ ὁ Χριστόφορος ;

Ἐν τῇ σχολῇ διδάσκει ὁ Χριστόφορος.
Οὐκ ἀκούει ὁ Νικάνωρ
καὶ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος.
Οὐκ ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον ὁ Νικάνωρ
καὶ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος.
Λαλεῖ ὁ Νικάνωρ
καὶ κρᾶζει ὁ Χριστόφορος.

Ἀλέξανδρος τοῦ Χριστοφόρου ἐστὶν μαθητής.
Τὸ περιβόλαιον τοῦ Ἀλεξάνδρου λαμπρὸν ἐστίν.
Καὶ ἡ πῆρα τοῦ Ἀλεξάνδρου λαμπρά ἐστίν.
Φιλεῖ τὸ λαμπρὸν περιβόλαιον ὁ Ἀλέξανδρος.

Μισεῖ ὁ Βουκέφαλος τὸν Νέστορα
καὶ μισεῖ τὴν τάξιν.
Φιλεῖ ὁ Βουκέφαλος τὸν Ἀλέξανδρον.
Ὁ Ἀλέξανδρος
τοῦ Βουκεφάλου ἐστὶν κύριος
καὶ ὁ Βουκέφαλος
τοῦ Ἀλεξάνδρου δοῦλός ἐστιν.
Χόρτον ἐσθίει ὁ Βουκέφαλος
ἐν τῷ σταθμῷ.

Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὁ Νέστωρ.
Ἐν τῇ σχολῇ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
Σαροῖ τὴν οἰκίαν ὁ Νέστωρ καὶ κοσμεῖ.
Οὐκ ἔστιν λαμπρὸν τὸ περιβόλαιον τοῦ Νέστορος.
Οὐκ ἔστιν μακρὰ ἡ τοῦ Νέστορος κόμη.
Ἡ κεφαλὴ τοῦ Νέστορος ψιλή ἐστιν.

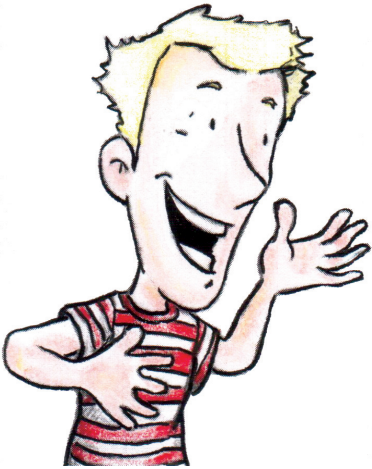

Πολὺ λαλεῖ ἡ Ῥόδη
καὶ περὶ τοῦ περιβολαίου
καὶ περὶ τῆς κόμης.
Φιλεῖ τὸ ἔσοπτρον ἡ Ῥόδη
καὶ πολὺ μεριμνᾷ περὶ τῆς κόμης.
Οὐκ ἔστιν ψιλή ἡ Ῥόδη
καὶ εὐχαριστεῖ τῷ ἔσόπτρῳ ἡ Ῥόδη.

Ὀργίζεται ἡ Βερνίκη τῇ Ῥόδῃ.
Οὐ λαλεῖ τῇ Ῥόδῃ ἡ Βερνίκη.
Φιλεῖ ἡ Βερνίκη τὴν σχολήν,
ἀλλὰ μισεῖ τὸν Νικόλαον καὶ τὸν Νικάνορα.
Οὐ φιλεῖ τὸ ἔσοπτρον ἡ Βερνίκη.
Οὐκ ἔστιν λαμπρὸν
τὸ περιβόλαιον τῆς Βερνίκης.

Πλανᾶται καὶ καθεύδει ὁ Φίλιππος
ἐν τῇ σχολῇ.
Οὐκ ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον ὁ Φίλιππος
οὐδὲ γράφει ἐν τῷ πινακιδίῳ.
Οὐκ ἀκούει ὁ Φίλιππος
καὶ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος.

Πολὺ γελᾷ ὁ Νικάνωρ ἐν τῇ σχολῇ
καὶ καταγελᾷ τοῦ διδασκάλου.
Καὶ τῆς Βερνίκης καταγελᾷ ὁ Νικάνωρ.
Οὐδεὶς καταγελᾷ τοῦ Νικάνωρος.
Οὐ φιλεῖ τὸν Νικάνωρα ἡ Βερνίκη.

Φιλεῖ τὸν οἶνον ὁ Νικόλαος.
Ἐπισκέπτεται ὁ Τίμων τὸν Νικόλαον
ἐν τῇ φυλακῇ.
Προσφέρει οἶνον ὁ Τίμων τῷ Νικολάῳ
καὶ εὐχαριστεῖ τῷ πατρὶ ὁ Νικόλαος.

Ἑρωτήματα

1. Τί ἐστὶν Βερνίκη ;
.....
2. Τί ποιεῖ ἡ Βερνίκη ;
.....
3. Τί φιλεῖ ἡ Βερνίκη ;
.....
4. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ἡ Βερνίκη ;
.....
5. Τίνα μισεῖ ἡ Βερνίκη ;
.....
6. Ποταπὸν ἐστὶν τὸ περιβόλαιον τῆς Βερνίκης ;
.....
7. Ἐὰν ἡ Βερνίκη μήτηρ ἐστὶν τοῦ Νέστορος ;
.....
8. Τί ἐστὶν Χριστόφορος ;
.....
9. Τί ποιεῖ ὁ Χριστόφορος ;
.....
10. Τί φιλεῖ ὁ Χριστόφορος ; (τὴν τάξιν, τὰ βιβλία)
11. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Χριστόφορος ;
.....
12. Ἐὰν πολὺ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος ;
.....
13. Τί ἐστὶν Ἀλέξανδρος ;
.....
14. Τί ποιεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
15. Τί φιλεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
16. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
17. Ποταπὸν ἐστὶν τὸ περιβόλαιον τοῦ Ἀλεξάνδρου ;
.....

18. Τί ἐστὶν Βουκέφαλος ;
.....
19. Τί φιλεῖ ὁ Βουκέφαλος ;
.....
20. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Βουκέφαλος ;
.....
21. Τί μισεῖ ὁ Βουκέφαλος ;
.....
22. Τί ἐσθίει ὁ Βουκέφαλος ;
.....
23. Τί ἐστὶν ἡ οἰκία τοῦ Βουκεφάλου ;
.....
24. ᾤΑρα ὁ Βουκέφαλος κύριός ἐστιν τοῦ ᾤΑλεξάνδρου ;
.....
25. Τί ἐστὶν Νέστωρ ;
.....
26. Τί ποιεῖ ὁ Νέστωρ ;
.....
27. Τί φιλεῖ ὁ Νέστωρ ;
.....
28. Ποταπὴ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ Νέστορος ;
.....
29. Τί μισεῖ ὁ Νέστωρ ;
.....
30. ᾤΑρα λαμπρόν ἐστιν τὸ περιβόλαιον τοῦ Νέστορος ;
.....
31. ᾤΑρα μακρὰ ἐστὶν ἡ κόμη τοῦ Νέστορος ;
.....
32. Ποῦ ἐστὶν ὁ Νέστωρ ;
.....
33. ᾤΑρα ὁ Νέστωρ πατὴρ ἐστὶν τοῦ Νικολάου ;
.....
34. Τί ἐστὶν ᾤΡόδη ;
.....
35. Τί ποιεῖ ἡ ᾤΡόδη ;
.....
36. Τί φιλεῖ ἡ ᾤΡόδη ;
.....

37. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ἡ Ῥόδη ;
.....
38. Ποταπὸν ἐστὶν τὸ περιβόλαιον τῆς Ῥόδης ;
.....
39. ἘΑρα ψιλή ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς Ῥόδης ;
.....
40. Τί ἐστὶν Φίλιππος ;
.....
41. ἘΑρα πάντοτε ὁπὲ ἔρχεται ὁ Φίλιππος ;
.....
42. ἘΑρα ἀκούει τοῦ διδασκάλου ὁ Φίλιππος ;
.....
43. ἘΑρα γράφει ἐπὶ τῷ πινακιδίῳ ὁ Φίλιππος ;
.....
44. Ποῦ ἐστὶν ἡ οἰκία τοῦ Φιλίππου ;
.....
45. Τί ποιεῖ ὁ Φίλιππος ;
.....
46. Τί ἐστὶν Νικάνωρ ;
.....
47. Τί ποιεῖ ὁ Νικάνωρ ;
.....
48. Τίς καταγελᾷ τοῦ Νικάνωρος ;
.....
49. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Νικάνωρ ;
.....
50. Τίς οὐ φιλεῖ τὸν Νικάνωρα ;
.....
51. ἘΑρα καὶ τοῦ διδασκάλου καταγελᾷ ὁ Νικάνωρ ;
.....
52. Τί ἐστὶν Νικόλαος ;
.....
53. Τί ποιεῖ ὁ Νικόλαος ;
.....
54. Τί φιλεῖ ὁ Νικόλαος ;
.....
55. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Νικόλαος ;
.....
56. Ποῦ ἐστὶν νῦν ὁ Νικόλαος ;
.....

57. Τίς ἐπισκέπτεται τὸν Νικόλαον ἐν τῇ φυλακῇ ;
.....
58. Τί ἐστὶν Μάρθα ;
.....
59. Τί ποιεῖ ἡ Μάρθα ;
.....
60. Ἐὰν ἡ Μάρθα μαθήτριά ἐστὶν τοῦ Χριστοφόρου ;
.....
61. Τί ἐστὶν Τίμων ;
.....
62. Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Τίμων ;
.....
63. Ἐὰν ἐπισκέπτεται ὁ Τίμων τὸν Νικόλαον ἐν τῇ φυλακῇ ;
.....
64. Τί προσφέρει ὁ Τίμων τῷ Νικολάῳ ;
.....
65. Τί εἶ σύ ;
.....
66. Τί ὄνομα σοί ἐστίν ;
.....
67. Τί ποιεῖς σύ ;
.....
68. Τί φιλεῖς σύ ;
.....
69. Περὶ τίνος μεριμνᾷς σύ ;
.....
70. Ποῦ εἶ νῦν ;
.....
71. Τί ἐστε ;
.....
72. Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστίν ;
.....
73. Τί μαρτυρεῖτε ὑμεῖς ;
.....
74. Ποῦ ἐστε νῦν ;
.....
75. Ἐὰν φιλεῖτε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ;
.....

Τὸ ἄρθρον ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ The article in the singular

Ἀρσενικόν

<i>Εὐθεΐα</i>	Ἦ οἶνος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστίν.
<i>Αἰτιατική</i>	Φιλεῖ τὸν οἶνον ὁ Νικόλαος
<i>Γενική</i>	Ἦ Ἀλέξανδρος κύριος τοῦ ἵππου ἐστίν.
<i>Δοτική</i>	Προσφέρει οἶνον ὁ Τίμων τῷ Νικολάῳ.

Θηλυκόν

<i>Εὐθεΐα</i>	Ἦ πῆρα τοῦ Ἀλεξάνδρου λαμπρά ἐστίν.
<i>Αἰτιατική</i>	Φιλεῖ τὴν τάξιν ἡ Βερνίκη
<i>Γενική</i>	Ἦ Χριστόφορος τῆς Βερνίκης ἐστίν διδάσκαλος.
<i>Δοτική</i>	Προσφέρει περιβόλαιον ὁ Τίμων τῇ Ῥόδῃ.

Οὐδέτερον

<i>Εὐθεΐα</i>	Τὸ περιβόλαιον τοῦ Ἀλεξάνδρου λαμπρόν ἐστίν.
<i>Αἰτιατική</i>	Φιλεῖ ἡ Ῥόδη τὸ περιβόλαιον.
<i>Γενική</i>	Ἀλέξανδρός ἐστίν ὁ κύριος τοῦ βιβλίου.
<i>Δοτική</i>	Εὐχαριστεῖ τῷ ἐσόπτρῳ ἡ Ῥόδη.

Τί ποιεῖ ; Μελέτημα Α΄

Παράδειγμα ·

Τί ποιεῖ ὁ Βουκέφαλος ἐν τῷ σταθμῷ ;

> Χόρτον ἐσθίει ὁ Βουκέφαλος ἐν τῷ σταθμῷ.

1. Τί ποιεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ φυλακῇ ;
.....
2. Τί ποιεῖ ὁ Νικάνωρ ἐν τῇ σχολῇ ;
.....
3. Τί ποιεῖ ὁ Φίλιππος ἐν τῇ σχολῇ ;
.....
4. Τί ποιεῖ ὁ Χριστόφορος ἐν τῇ σχολῇ ;
.....
5. Τί ποιεῖ ὁ Νέστωρ ἐν τῇ οἰκίᾳ ;
.....
6. Τί ποιεῖ ἡ Βερνίκη ἐν τῇ σχολῇ ;
.....
7. Τί ποιεῖ ὁ Τίμων ἐν τῇ φυλακῇ ;
.....
8. Τί ποιεῖ ἡ Ῥόδη ἐν τῇ σχολῇ ;
.....

Μελέτημα Β΄

Παράδειγμα ·

Μισεῖ Βουκέφαλος Νέστορα καὶ μισεῖτάξιν

> Μισεῖ ὁ Βουκέφαλος τὸν Νέστορα καὶ μισεῖ τὴν τάξιν.

- 1) Φιλεῖ Βουκέφαλος Ἀλέξανδρον.
Χόρτον προσφέρει Ἀλέξανδρος Βουκεφάλῳ.
.... δὲ Νέστωρ χόρτον ἵππῳ οὐ προσφέρει.
Μισεῖ ἵππον Νέστωρ.

- 2) Λαλεῖ Νικάνωρ ἐν διδάγματι
καὶ ὀργίζεται Βερνίκη.
Πίνει οἶνον Νικόλαος
καὶ ὀργίζεται Βερνίκη
Καθεύδει ... Φίλιππος
καὶ ὀργίζεται Βερνίκη διδασκάλῳ.

Μελέτημα Γ΄

Περὶ τίνος οὗτος / αὕτη μεριμνᾷ ;

Παράδειγμα ·

Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ; Μεριμνᾷ ὁ Χριστόφορος περὶ

> Μεριμνᾷ ὁ Χριστόφορος περὶ τοῦ Νικάνωρος

Περὶ · τοῦ οἴνου · τοῦ ἵππου · τοῦ Νικολάου · τῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐργασίας · τοῦ
Φιλίππου · τῆς τάξεως · τῆς σχολῆς

1. Περὶ τίνος αὕτη μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ἡ Βερνίκη περὶ
2. Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ὁ Ἀλέξανδρος περὶ
3. Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ὁ Νικόλαος περὶ
4. Περὶ τίνος αὕτη μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ἡ Μάρθα περὶ
5. Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ὁ Τίμων περὶ
6. Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ὁ Νικάνωρ περὶ
7. Περὶ τίνος οὗτος μεριμνᾷ ;
Μεριμνᾷ ὁ Νέστωρ περὶ

Μελέτημα Δ΄

Παράδειγμα ·

Ἄλεξανδρος μαθητῆς ἐστίν Χριστοφόρου

> Ἄλεξανδρος μαθητῆς ἐστίν τοῦ Χριστοφόρου

1. Βουκέφαλος Ἄλεξάνδρου ἐστὶν ἵππος.
2. Βερνίκη Χριστοφόρου ἐστὶν μαθήτρια.
3. Νέστωρ Ἄλεξάνδρου ἐστὶν δοῦλος.
4. Τὸ περιβόλαιον Ῥόδης λαμπρὸν οὐκ ἔστιν.
5. Χριστόφορος Ῥόδης ἐστὶν διδάσκαλος.
6. Μακρά ἐστίν ἡ Ῥόδης κόμη.
7. Μάρθα Νικολάου ἐστὶν μήτηρ.
8. Τὸ πινακίδιον Βερνίκης καλὸν ἐστίν.
9. Τὸ βιβλίον ... ἑλληνικῆς γλώσσης δύσκολόν ἐστιν.
10. Αἱ σελίδες ... βιβλίου καλαί εἰσιν.

Ἡ δοτικὴ πτώσις · ἐνικόν

Τύπος Α΄

-ος	→	-ῶ
-ον	→	-ῶ

ὁ ἵππος → τῷ ἵππῳ
τὸ βιβλίον → τῷ βιβλίῳ

ὡ-ω-ος	→	ω-ὡ-ῶ
--------	---	-------

ὁ κάλαμος → τῷ καλᾶμῳ
τὸ ποτήριον → τῷ ποτηρίῳ

ω-ω-ός	→	ω-ω-ῶ
--------	---	-------

ὁ ἀδελφός → τῷ ἀδελφῷ
τὸ ὥρον → τῷ ὥρῳ

ω-ῶ-ος	→	ω-ὡ-ῶ
--------	---	-------

ὁ δοῦλος → τῷ δοῦλῳ
τὸ ζῶον → τῷ ζῳῳ

Μελέτημα Ε΄

Παράδειγμα

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ. [ὁ Θεός]

1	Χόρτον ἐσθίει ὁ Βουκέφαλος ἐν	[ὁ σταθμός]
2	Ἀκολουθεῖ ὁ μαθητὴς	[ὁ διδάσκαλος]
3	Εὐχαριστεῖ ἡ Ῥόδη.	[τὸ ἔσοπτρον]
4	Λέγει ᾿Χαῖρε᾿ ὁ Φίλιππος	[ὁ Χριστόφορος]
5	Εὐχαριστεῖ ἡ ἀδελφή	[ὁ ἀδελφός]
6	Οὐκ ἀκολουθεῖ ὁ Βουκέφαλος	[ὁ δοῦλος]
7	Παῦλε, δὸς τὸν κάλαμον	[ὁ Στέφανος]

Ἡ δοτικὴ πτώσις · ἐνικόν Τύπος Β΄

εὐθεία	παραδείγματα	δοτικὴ	παραδείγματα
-ια ἢ -ρα	ἡ μαθήτρια ἡ καθέδρα	-ια / -ρα	τῇ μαθητρίᾳ τῇ καθέδρᾳ
ἄλλο σύμφωνον + α	ἡ γλώσσα ἡ τράπεζα	-η	τῇ γλώσσῃ τῇ τραπέζῃ
πάν σύμφωνον + η	ἡ κόμη ἡ κεφαλὴ	-η	τῇ κόμῃ τῇ κεφαλῇ

Τόνοι

ἡ καθέδρα → τῇ καθέδρᾳ

ἡ κόμη → τῇ κόμῃ

ὦ-ι-α → ω-ί-α

ὦ-ω-α → ω-ώ-η

ἡ μαθήτρια → τῇ μαθητρίᾳ

ἡ τράπεζα → τῇ τραπέζῃ

ω-ω-ρά → ω-ω-ρᾶ

ω-ω-η → ω-ω-ῆ

ἡ ἀγορά → τῇ ἀγορᾶ

ἡ κεφαλὴ → τῇ κεφαλῇ

ω-ῶ-α → ω-ώ-η

ἡ γλώσσα → τῇ γλώσσῃ

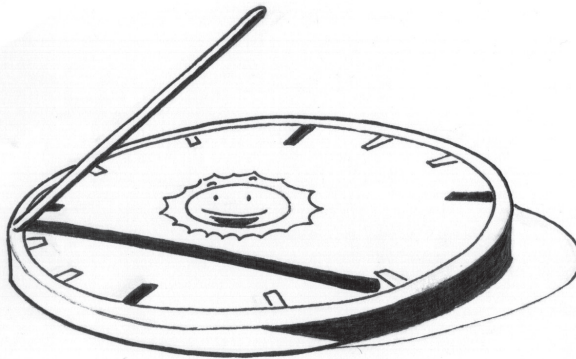

Μελέτημα ς'

Παράδειγμα

Λαλῶ τῇ Ῥόδῃ [ἢ Ῥόδῃ]

1 Ἐν	διδάσκει ὁ Χριστόφορος	[ἢ σχολή]
2 Δὸς τὸν κάλαμον		[ἢ μαθήτρια]
3 Εὐχαριστεῖ ὁ ἀδελφὸς		[ἢ ἀδελφή]
4 Νικόλαος ἐν	ἐστίν.	[ἢ φυλακή]
5 Ἀκολουθεῖ ὁ Ἀλέξανδρος		[ἢ Ῥόδῃ]
6 Οὐκ ἔστιν ὁ Νέστωρ ἐν		
ἀλλὰ ἐν		[ἢ σχολή] [ἢ οἰκία]
7 Πολὺ λαλεῖ ἡ Βερνίκη		[ἢ ἑλληνικὴ γλῶσσα]

Λεξικόν

Τοῖς ἐπιθέτοις γράφεται ω-δε τὸ μὲν ἀρσενικὸν ἐνικὸν ἐπὶ τῆς εὐθείας, τὸ δὲ θηλυκὸν ἐνικὸν ἐπὶ τῆς εὐθείας, ὕστερον δὲ τὸ οὐδέτερον ἐνικὸν ἐπὶ τῆς εὐθείας. For the adjectives we first write here the nominative (εὐθεία) masculine singular, then the nominative feminine singular, and finally the nominative neuter singular. Παράδειγμα · λαμπρός, -ά, -όν = λαμπρός (ἀρσενικὸν ἐνικόν), λαμπρά (θηλυκὸν ἐνικόν), λαμπρόν (οὐδέτερον ἐνικόν).

γελῶ, γελᾷς

διδάσκω, διδάσκεις
ἐπισκέπτομαι, ἐπισκέπτῃ

ἐσθίω, ἐσθίεις
ἔσοπτρον (τό)

καθεύδω, καθεύδεις

κεφαλή (ή), κεφαλῆς (τῆς)

κοσμῶ, κοσμεῖς

κύριος (ὁ), κυρίου (τοῦ)
λαμπρός, -ά, -όν

μακρός, -ά, -όν

οἶνος (ὁ), οἶνου (τοῦ)
οὐδεῖς, οὐδεμία, οὐδέν

πινακίδιον (τό), πινακιδίου (τοῦ)

ποιῶ, ποιεῖς

προσφέρω, προσφέρεις
σαρῶ, σαροῖς
σταθμός (ὁ), σταθμοῦ (τοῦ)
χόρτος (ὁ), χόρτου (τοῦ)

Πάντοτε γελᾷ ὁ Νικάνωρ ἐν τῷ διδάγματι
καὶ ὀργίζεται ὁ διδάσκαλος.

Διδάσκει ὁ Χριστόφορος τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἐπισκέπτεται ὁ Τίμων τὸν Νικόλαον ἐν
τῇ φυλακῇ.

Χόρτον οὐκ ἐσθίει ἄνθρωπος ἀλλὰ ἵππος.
Φιλεῖ τὸ ἔσοπτρον ἡ Ῥόδη καὶ μισεῖ αὐτὸ
ἡ Βερνίκη.

Διδάσκαλος · Τί ποιεῖς, Φίλιππε ;
Φίλιππος · Καθεύδω, οὐκ ἀκούω.

Ψιλή ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ Νέστορος.

Κόμη οὐκ ἔστιν αὐτῷ.

Εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Βουκέφαλος
καὶ νῦν Νέστωρ ὀργίζεται καὶ σαροῖ
καὶ κοσμεῖ τὴν οἰκίαν.

Κυρίος ἐστὶν Βουκεφάλου ὁ Ἀλέξανδρος.

Τὸ περιβόλαιον τοῦ Ἀλεξάνδρου λαμπρόν ἐστιν ·
καλόν ἐστιν καὶ πλούσιον καὶ φαίνει.

Μακρά ἐστὶν ἡ κόμη τῆς Βερνίκης,
ἡ δὲ κόμη τοῦ Νέστορος βραχεῖά ἐστιν.

βραχεῖα —><— μακρά

Οἶνον πίνει ὁ Νικόλαος καὶ μεθύσκειται.

Οὐδεῖς δύναται μαθεῖν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν
ἡμέραν μίαν.

μαθεῖν · ἀπαρέμφατος ἀόριστος τοῦ μανθάνω.

Διδάσκαλος · Ἄρατε τὰ βιβλία καὶ τὰ πινακίδια ὑμῶν.

Ποιήσατε πάντες τὸ μελέτημα Δ'.

Μὴ γράψον εἰς τὸ βιβλίον, Φίλιππε.

Γράψον εἰς τὸ πινακιδίόν σου.

Φίλιππε ; Φίλιππε ; Τί ποιεῖς ;

Ἐλθὲ ταχέως. Προσδοκῶ σε.

Προσφέρει οἶνον ὁ Τίμων τῷ Νικολάῳ.

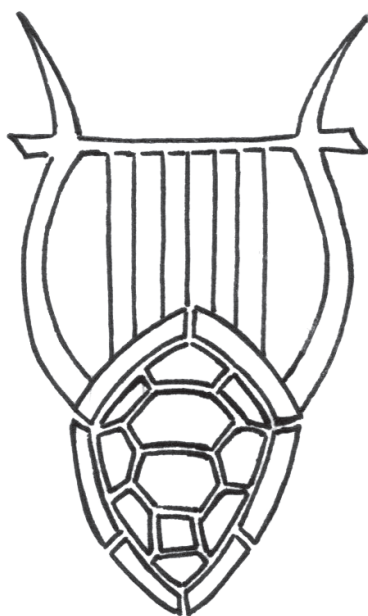
Φιλεῖ τὴν τάξιν ὁ Νέστωρ καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν.

Καθεύδει ὁ ἵππος ἐν τῷ σταθμῷ.

Ἐσθίει χόρτον ὁ Βουκέφαλος ἐν τῷ σταθμῷ.

ψιλός, -ή, -όν

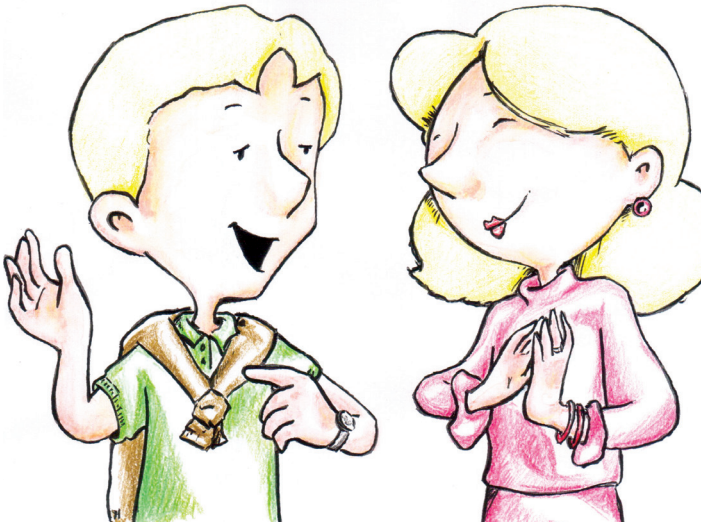
Ψιλή ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ Νέστορος.
Ἄλλὰ οὐκ ἔστιν **ψιλή** ἡ κεφαλὴ τῆς Ῥόδης.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἐνδέκατον

Ὁμιλία κωφῶν

Οὐκ οἶδε ὁ Ἀλέξανδρος πῶς λαλοῦσιν μετὰ τῶν μαθητριῶν. Αἱ μαθήτραι οὐκ ἀκούουσιν αὐτοῦ.

- Ἀλέξανδρος · Πῶς ἔχεις, Ῥόδη ; Αἱ οἰκίαι μου πολλάί εἰσιν.
Ῥόδη · Καὶ τὰ ἔσοπτρά μου πολλά.
Ἀλέξανδρος · Οἱ ἵπποι μου λαμπροί εἰσιν.
Ῥόδη · Καὶ οἱ κλοιοί μου λαμπροί.
Ἀλέξανδρος · Ἐγὼ φιλῶ τοὺς ἵππους καὶ τὰς οἰκίας
τὰς λαμπράς.
Ῥόδη · Ἐγὼ δὲ τὰ ἔσοπτρα φιλῶ καὶ
τοὺς καλοὺς μαργαρίτας.
Οἶδα τὴν τιμὴν τῶν ἐσόπτρων καὶ τῶν κλοιῶν.
Ἀλέξανδρος · Ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα τὴν τιμὴν τῶν ἵππων μου οὐδὲ τῶν οἰκιῶν.
Ἀλλὰ Νέστωρ οἶδε.
Ῥόδη · Πάντοτε μεριμνῶ ἐγὼ καὶ περὶ τῶν ἐσόπτρων
καὶ περὶ τῶν κλοιῶν.

Τὸ ἔσοπτρον
καὶ ὁ κλοιός

Ἀλέξανδρος · Ἄλλ' ἐγὼ μόνον μεριμνῶ περὶ τῶν ἵππων
καὶ περὶ τῶν οἰκιῶν.
Λαλῶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ ἀκούουσίν μου.
Λαλῶ δὲ πρὸς τὰς μαθητρίας ἀλλ'
οὐκ ἀκούουσίν μου.
Σὺ δέ, Ῥόδη,
μόνον πρὸς τὰ ἔσοπτρά σου λαλεῖς.

Μόνον λαλῶ
πρὸς τὸ ἔσοπτρόν μου

Ἑρωτήματα

- 1 Ἐὰν πολλάι εἰσιν αἱ οἰκίαι τοῦ Ἀλεξάνδρου ;
.....
- 2 Ἐὰν πολλά εἰσιν τὰ ἔσοπτρα τῆς Ῥόδης ;
.....
- 3 Πῶς εἰσιν οἱ ἵπποι τοῦ Ἀλεξάνδρου ;
.....
- 4 Πῶς εἰσιν οἱ κλοιοὶ τῆς Ῥόδης ;
.....
- 5 Τί φιλεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
- 6 Καὶ τί φιλεῖ ἡ Ῥόδη ;
.....
- 7 Ἐὰν οἶδε ἡ Ῥόδη τὴν τιμὴν τῶν ἐσόπτρων αὐτῆς ;
.....
- 8 Ἐὰν οἶδε ὁ Ἀλέξανδρος τὴν τιμὴν τῶν ἵππων αὐτοῦ ;
.....
- 9 Περὶ τίνος μεριμνᾷ ἡ Ῥόδη ;
.....
- 10 Περὶ τίνος μεριμνᾷ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
- 11 Ἐὰν ἀκούουσιν Ἀλεξάνδρου οἱ ἵπποι αὐτοῦ ;
.....
- 12 Ἐὰν ἀκούουσιν Ἀλεξάνδρου αἱ μαθήτριάι ;
.....
- 13 Πρὸς τίνα λαλεῖ ἡ Ῥόδη ;
.....

Τὸ πληθυντικόν · εὐθεία καὶ αἰτιατική

Ἑνικόν		Πληθυντικόν	
Εὐθεία	Αἰτιατική	Εὐθεία	Αἰτιατική
Ὁ ἵππος	Τὸν ἵππον	Οἱ ἵπποι	Τοὺς ἵππους
Ἡ οἰκία	Τὴν οἰκίαν	Αἱ οἰκίαι	Τὰς οἰκίας
Ἡ κεφαλὴ	Τὴν κεφαλὴν	Αἱ κεφαλαί	Τὰς κεφαλὰς
Τὸ ποτήριον	Τὸ ποτήριον	Τὰ ποτήρια	Τὰ ποτήρια

Μελέτημα Α΄

Παράδειγμα ·

Μισεῖ Βουκέφαλος ἵππους καὶ μισεῖ μαθητρίας

> Μισεῖ ὁ Βουκέφαλος τοὺς ἵππους καὶ μισεῖ τὰς μαθητρίας

- Φιλεῖ Ῥόδη ἔσοπτρα καὶ φιλεῖ κλοιούς.
 Λαλεῖ πρὸς ἵππους Ἀλέξανδρος.
 Σαροῖ οἰκίας Νέστωρ καὶ σαροῖ σταθμούς.
 Μισεῖ ἵππους Νέστωρ.
- Δύσκολός ἐστιν ... ἐλληνικὴ γλῶσσα
 καὶ δύσκολοί εἰσιν διδάσκαλοι.
 Λαλεῖ πρὸς ἔσοπτρα Ῥόδη
 καὶ ὀργίζεται Βερνίκη.
 Πίνουσιν οἶνον δοῦλοι
 καὶ ὀργίζεται κάπηλος.

Ἡ αἰτιατική πτώσις · πληθυντικόν

-οι	→	-ους
-αι	→	-ας
-α	→	-α

ώ-ω-οι	→	ω-ώ-ους
ώ-ω-αι	→	ω-ώ-ας

οἱ ἵπποι → τοὺς ἵππους
αἱ κεφαλαί → τὰς κεφαλὰς
τὰ ποτήρια → τὰ ποτήρια

οἱ διδάσκαλοι → τοὺς διδασκάλους
αἱ τράπεζαι → τὰς τραπέζας

Μελέτημα Β'

Παράδειγμα

Λάβε τοὺς καλάμους. [οἱ καλάμοι]

1	Κλειῖσον	[αἱ θύραι]
2	Ἴδετε	[αἱ τράπεζαι]
3	Δός μοι	[τὰ ποτήρια]
4	Ζήτησον	[οἱ ἀδελφοί]
5	Καθίσατε ἐπὶ	[αἱ καθέδραι]
6	Ἀνάγνωθι	[τὰ βιβλία]
7	Βλέπεις	[οἱ καλάμοι]

Τὸ πληθυντικόν · γενική

Ἑνικόν	Πληθυντικόν
Τοῦ ἵππου	Τῶν ἵππων
Τῆς οἰκίας	Τῶν οἰκιῶν
Τῆς κεφαλῆς	Τῶν κεφαλῶν
Τοῦ ποτηρίου	τῶν ποτηρίων

Μελέτημα Γ΄

Περὶ τίνων οὗτος / αὕτη μεριμνᾷ ;

Παράδειγμα ·

Περὶ τίνων αὕτη μεριμνᾷ ; (Βερνίκη)

> Μεριμνᾷ ἡ Βερνίκη περὶ τῶν βιβλίων

Περὶ τῶν ·

ἐσόπτρων · μαθητριῶν · μαθητῶν · καθημένων · ἀμφορέων ·

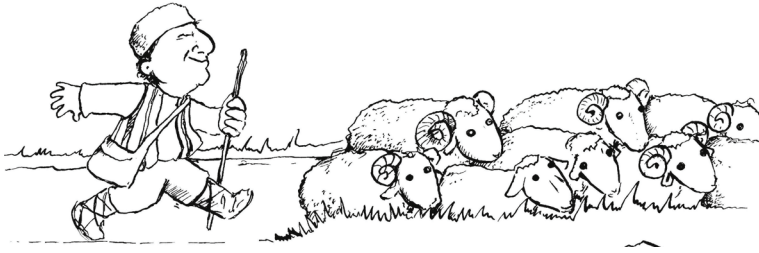
- 1 (Ἀλέξανδρος)
- 2 (Νικόλαος)
- 3 ῥόδη.
- 4 (Τίμων)
5. (Χριστόφορος)

Τίμων καὶ Βουκέφαλος καὶ Ἀλέξανδρος

1 Τοῖς καθημένοις, δίδωσι ὁ Τίμων ποτήρια οἴνου καὶ ταῖς καθημέναις ἀμφορέας ζύθου τοῖς δὲ παιδίοις ὕδωρ δίδωσι ὁ Τίμων.

2 Τοῖς προβάτοις ἀκολουθεῖ ὁ ποιμὴν

καὶ ταῖς μαθητρίαις ὁ Ἀλέξανδρος.

3 Πλούσιός ἐστιν Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς πλουσίοις καὶ υπερήφανος ὁ Βουκέφαλος ἐν τοῖς ζώοις καὶ δύσκολος ἡ ἐλληνικὴ ἐν ταῖς γλώσσαις.

Οἶνος καὶ ζύθος καὶ ὕδωρ

Ἑρωτήματα

- 1 Τί δίδωσι ὁ Τίμων τοῖς καθημένοις ;
.....
- 2 Καὶ τί δίδωσι ταῖς καθημέναις ;
.....
- 3 Καὶ τί δίδωσι τοῖς παιδίοις ;
.....
- 4 Τί ποιεῖ ὁ ποιμήν ;
.....
- 5 Καὶ τί ποιεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
- 6 Τίς ἐστὶν πλούσιος ἐν τοῖς πλουσίοις ;
.....
- 7 Καὶ τίς ὑπερήφανος ἐν τοῖς ζώοις ;
.....
- 8 Καὶ τίς γλώσσα δύσκολος ἐν ταῖς γλώσσαις ;
.....

Τὸ πληθυντικόν · δοτική

Ἑνικόν	Πληθυντικόν
Τῷ ἵππῳ	Τοῖς ἵπποις
Τῇ οἰκίᾳ	Ταῖς οἰκίαις
Τῇ κεφαλῇ	Ταῖς κεφαλαῖς
Τῷ ποτηρίῳ	Τοῖς ποτηρίοις

Μελέτημα Δ΄

Παράδειγμα

Εὐχαριστῶ τοῖς διδασκάλοις. [ὁ διδάσκαλος]

- 1 Χόρτον ἐσθίει ὁ Βουκέφαλος ἐν [ὁ ἀγρός]
- 2 Ἀκολουθεῖ ὁ μαθητὴς [ὁ ἵππος]
- 3 Εὐχαριστεῖ ἢ ῥόδη. [τὸ ἔσοπτρον]
- 4 Λέγει ῥαῖρε ὁ Φίλιππος [ὁ φίλος]
- 5 Εὐχαριστεῖ ὁ Νικάνωρ [τὸ ποτήριον]
- 6 Οὐκ ἀκολουθεῖ ὁ Βουκέφαλος [ὁ δοῦλος]

Μελέτημα Ε΄

Παράδειγμα

Οὐκ εἰσὶν ἵπποι ἐν ταῖς οἰκίαις. [ἡ οἰκία]

- 1 Ἐν διδάσκει ὁ Χριστόφορος. [ἡ σχολή]
- 2 Δὸς τὴν ὑδρίαν [ἡ καθημένη]
- 3 Εὐχαριστεῖ ὁ ἀδελφὸς [ἡ ἀδελφή]
- 4 Οὐκ ἔστιν τάξις ἐν [ἡ φυλακή]
- 5 Ἀκολουθεῖ ὁ Ἀλέξανδρος [ἡ μαθήτρια]
- 6 Πολὺ λαλεῖ ἡ Βερνίκη [ἡ φίλη]

Τὸ ἄρθρον ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ

Ἀρσενικόν

Εὐθεία	Οἱ ἵπποι μου λαμπροί εἰσιν.
Αἰτιατική	Ἐγὼ τοὺς καλοὺς μαργαρίτας φιλῶ.
Γενική	Οὐκ οἶδα τὴν τιμὴν τῶν ἵππων μου.
Δοτική	Τοῖς καθημένοις δίδωσι ὁ Τίμων ποτήρια οἴνου.

Θηλυκόν

Εὐθεία	Αἱ οἰκίαι μου πολλάί εἰσιν.
Αἰτιατική	Λαλῶ πρὸς τὰς μαθητρίας.
Γενική	Οὐκ οἶδα τὴν τιμὴν τῶν οἰκιῶν μου.
Δοτική	Ταῖς μαθητρίαις ἀκολουθεῖ ὁ Ἀλέξανδρος.

Οὐδέτερον

Εὐθεία	Τὰ ἔσοπτρα μου πολλά.
Αἰτιατική	Ἐγὼ τὰ ἔσοπτρα φιλῶ.
Γενική	Οἶδα τὴν τιμὴν τῶν ἐσόπτρων.
Δοτική	Ὑπερήφανός ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ἐν τοῖς ζώοις.

Σκηναί

Αὐταί εἰσιν ἀρχαὶ σκηνῶν ἐλληνιστί. Ἐπιμένετε τοῖς διαλόγοις μετὰ παρρησίας. Below are the beginnings of drama scenes in Greek. Improvise the rest of the dialogs.

Α' Ἐπισκέπτεται τὸν Νικόλαον ὁ Φίλιππος.

Φίλιππος · Χαῖρε. Ἐὰρ Νικόλαος πάρεστιν ;

Μάρθα · Οὐ. Οὐ πάρεστιν.

Φίλιππος · Ἀλλὰ ἀκούω τὴν φωνὴν αὐτοῦ...

Μάρθα · Τί βούλει ;

Φίλιππος ·

Μάρθα ·

.....

.....

Β' Ὅψ' ἔρχεται ὁ Φίλιππος εἰς τὸ δίδαγμα.

Φίλιππος · Χαῖρε. Ἐὰρ ὧδέ ἐστιν τὸ δίδαγμά μου ;

Χριστόφορος · Καὶ περὶ τίνος ἐστὶν τὸ δίδαγμά σου ;

Φίλιππος · Περὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης.

Χριστόφορος · Καὶ τί ὄνομά σοί ἐστιν ;

Φίλιππος · Ὅνομά μοι Φίλιππος.

.....

.....

Γ' Εἰσέρχεται εἰς καπηλεῖον ὁ Νικόλαος

Νικόλαος · Χαῖρε. Δύναμαι καθίσαι ὧδε ;

Ὁ κάπηλος · Παρακαλῶ, κάθισον.

Νικόλαος · Ἐὰρ οἶνος ὑμῖν ἐστιν ; Νῦν τὸ καῦμα μέγα.

Ὁ κάπηλος · Μόνον ποτήριον ἔν ;

.....

.....

Ῥοδή

Τί γίνεται ;

Εἰσέρχεται τὰ πετεινὰ εἰς τὴν οἰκίαν ;

Κλείσων οὖν τὴν θυρίδα. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Εἰσέρχεται Βουκέφαλος εἰς τὴν οἰκίαν ;

Κλείσων δὴ καὶ τὴν θύραν. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Εἰσέρχεται νῦν ἡ βροχὴ εἰς τὴν οἰκίαν ;

Ἄρον οὖν τὸ σκιαδεῖον. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Τί βούλει, Στέφανε ;

Μὴ λάλει γαλλιστί, παρακαλῶ. Νῦν ἐν μέσῳ διδάγματός εἰμι.

Τί βούλει, Στέφανε ; Νῦν ἄσχολός εἰμι. Ταχέως, σπούδασον.

Τί γίνεται ;

Κράζουσιν οἱ γείτονες φωνῇ μεγάλῃ ;

Κλείσων οὖν τὴν θυρίδα. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Οἶνον πίνει ὁ Τίτος ἐν τῷ μαγειρείῳ ;

Κλείσων τὸ μαγειρεῖον. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Ἀπάδει ἡ Βερνίκη φωνῇ δυσφώνῳ ;

Κλείσων τὰ ὠτάρια σου. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Τί γίνεται ;

Εἰσέρχεται ὁ κλέπτης εἰς τὴν οἰκίαν ;

Δὸς αὐτῷ τὸ ἀργύριον. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Περισσότερον ἀργύριον θέλει ὁ κλέπτης ;

Δὸς αὐτῷ τὰς εἰκόνας. Νῦν ἄσχολός εἰμι.

Εὐχαριστεῖ ἡμῖν οὗτος ὁ κλέπτης ;

Δῶρον δὲ μικρόν ἐστιν, ὑπηρετᾶται αὐτοῦ ἐσμεν.

Λεξικόν

Τοῖς ὀνόμασι, γράφεται πρῶτον μὲν ἡ εὐθεία ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ, εἴτα δὲ ἡ γενική ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ.

For the nouns we first write the nominative (εὐθεία) singular, then the genitive singular.

Παράδειγμα · κλοιός, -οῦ (ὁ) = κλοιός (εὐθεία, ἐνικόν), κλοιοῦ (γενική, ἐνικόν).

ἀκολουθῶ, ἀκολουθεῖς

ἀμφορεύς, -έως (ὁ)

ἄσχυλος, -ος, -ον

δέ, δ'

δίδωμι, δίδως / δός, δότε

ἔχω, ἔχεις

ζῦθος, -ου (ὁ)

καθήμενος, -η, -ον

κλοιός, -οῦ (ὁ)

κωφός, -ή, -όν

μαργαρίτης, -ου (ὁ)

μόνον

οἶδα, οἶδας

ὁμιλία, -ας (ἡ)

παιδίον, -ου (τό)

ποιμήν, -ένος (ὁ)

πολύς, πολλή, πολύ

ποτήριον, -ου (τό)

πρόβατον, -ου (τό)

πῶς

Ἀκολουθεῖ τοῖς προβάτοις ὁ ποιμήν.

Πίνει ἀμφορέα οἴνου ὁ Νικόλαος.

Χριστόφορος ·

Συγγνώμην ἔχε, Φίλιππε.

Νῦν ἄσχυλός εἰμι · οὐ δύναμαι λαλεῖν

πρός σε.

1 δέ = καί

Νικόλαος πίνει, Ἀλέξανδρος δέ ἐσθίει.

2 δέ = ἀλλά

Νικόλαος πίνει, Ἀλέξανδρος δ' οὔ.

Δός μοι τὸ βιβλίον σου, Ἀλέξανδρε.

Νικόλαος ·

Χαῖρε. Πῶς ἔχεις, Ἀλέξανδρε ;

Ἀλέξανδρος ·

Καλῶς. Καὶ σύ, Νικόλαε ;

Ἐν τῷ καπηλείῳ, ζῦθον πίνουσιν οἱ καθήμενοι.

Πολλοὶ εἰσιν οἱ καθήμενοι καὶ τρέχει

ὁ κάπηλος ἀπὸ τραπέζης εἰς τράπεζαν.

Φιλεῖ τοὺς κλοιοὺς καὶ τὰ ἔσοπτρα ἡ Ῥόδη.

Οὐ δύναται ἀκούειν · κωφός ἐστιν.

Μεγάλοι εἰσιν οἱ μαργαρίται τοῦ κλοιοῦ

τῆς Ῥόδης.

Πολλαῖς γλώσσαις οὐ λαλῶ, μόνον γαλλιστὶ λαλῶ.

Οἶδε ὁ Νέστωρ τὸ ὄνομα τῶν μαθητρῶν

τοῦ Χριστοφόρου.

Λαλοῦσιν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἡ Ῥόδη, ἀλλὰ

ἐν τῇ ὁμιλίᾳ αὐτῶν οὐκ ἀκούει

ὁ Ἀλέξανδρος τῆς Ῥόδης οὐδὲ ἡ Ῥόδη τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Στέφανος παιδίον μικρόν ἐστιν ·

οὐ λαλεῖ οὐδὲ πορεύεται εἰς τὴν σχολήν.

Ἀκολουθεῖ ὁ ποιμήν τοῖς προβάτοις.

Πολλαί εἰσιν αἱ οἰκίαι τοῦ Ἀλεξάνδρου ·

δώδεκα.

Δός μοι ποτήριον οἴνου, κάπηλε.

Φωνεῖ τὰ πρόβατα ·

βῆ, βῆ.

Φίλιππος ·

Πῶς δύναμαι ἀνοῖξαι τὴν

θύραν ; Ποῦ ἐστιν ἡ κλείς ;

Μήτηρ ·

Ἴδε τὴν κλεῖδα. Λάβε αὐτήν καὶ
ἄνοιξον, Φίλιππε.

τιμή, -ῆς (ῆ)
ὕδρία, -ας (ῆ)
ὔδωρ, -ατος (τό)

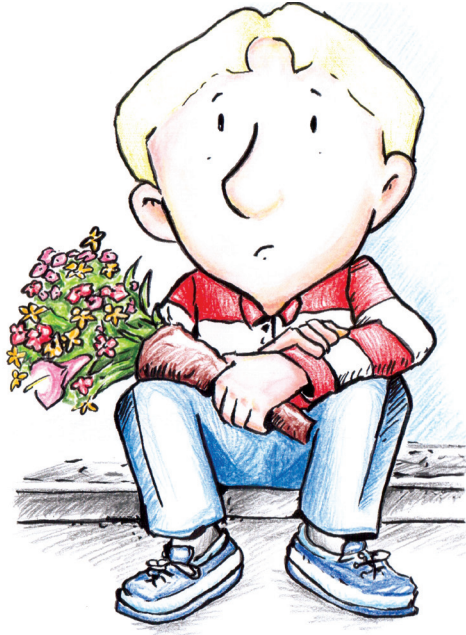
Ἡ τιμή τοῦ βιβλίου ἐστὶν δώδεκα €.

Δός μοι ὕδριαν ὕδατος καὶ ἀμφορέα οἴνου.

Οὐκ ἔστιν ὔδωρ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, οὐ δύναμαι κολυμβᾶν.

Τὸ δίδαγμα τὸ δωδέκατον

Ἑντολαί

*Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα διατάξαι τοῖς μαθηταῖς ·
We suggest the teacher give the following commands to the students:*

- 1 Ὅταν εἶπω τρία, κροτήσατε χεῖρας· ἓν, δύο, τρία.
Πότε κροτεῖτε τὰς χεῖρας ; Ὅταν εἶπω τρία. Ἐν τῷ χρόνῳ, ἓν ᾧ λέγω τρία.
- 2 Ὅταν εἶπω τρία, ἀνάστητε· ἓν, δύο, τρία.
Πότε ἀνίστασθε ; Ὅταν εἶπω τρία. Ἐν τῷ χρόνῳ, ἓν ᾧ λέγω τρία.
- 3 Ὅταν εἶπω τέσσαρα, καθίσατε· ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Πότε καθίζετε ; Ὅταν εἶπω τέσσαρα. Ἐν τῷ χρόνῳ, ἓν ᾧ λέγω τέσσαρα.
- 4 Ὅταν εἶπω τέσσαρα, ἐκτείνετε τοὺς δακτύλους· ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα.
Πότε ἐκτείνετε τοὺς δακτύλους ; Ὅταν εἶπω τέσσαρα. Ἐν τῷ χρόνῳ, ἓν ᾧ λέγω τέσσαρα.
- 5 Ὅταν εἶπω πέντε, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμούς· ἓν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε.
Πότε ἐπαίρετε τοὺς ὀφθαλμούς ; Ὅταν εἶπω πέντε. Ἐν τῷ χρόνῳ, ἓν ᾧ λέγω πέντε.

Νύξ καὶ ἡμέρα

Ὅρθρος ἐστίν, ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος.

Προσδοκᾷ ὁ Ἀλέξανδρος τὴν Ῥόδην ἀλλ' οὐκ ἔρχεται ἡ Ῥόδη.

Πρωΐα ἐστὶν καὶ φαίνει ὁ ἥλιος ἀλλ' οὐκ ἔρχεται ἡ Ῥόδη.

Μεσημβρία ἐστὶν καὶ ὁ ἥλιος ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' οὐκ ἔρχεται ἡ Ῥόδη.

Τὸ δειλινόν ἐστὶν καὶ τὸ καῦμα μέγα.

Προσδοκᾷ ὁ Ἀλέξανδρος ἀλλ' οὐκ ἔρχεται ἡ Ῥόδη.

Ὅψια ἐστὶν, ὅταν δύσῃ ὁ ἥλιος, καὶ ἔρχεται ὁ Νικόλαος.

Νικόλαος · Τί ποιεῖς, Ἀλέξανδρε ;

Ἀλέξανδρος · Κάθημαι καὶ προσδοκῶ.

Νικόλαος · Τίνα προσδοκᾷς ;

Ἀλέξανδρος · Τὴν Ῥόδην προσδοκῶ.

Ἀλλὰ λάβε σὺ τὰ ἄνθη καὶ προσδόκα, παρακαλῶ.

Ἐγὼ ὑπάγω.

Νικόλαος · Πότε οὖν μέλλει ἐλθεῖν ἡ Ῥόδη ;

Ἀλέξανδρος · Ἡ ὁψὲ ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωί.

Οὐκ οἶδα τὴν ὥραν οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὸν μῆνα

οὐδὲ τὸν ἐνιαυτόν. Προσδόκα σύ, παρακαλῶ. Ἐγὼ ὑπάγω.

Μελέτημα Α΄

Εὐρὲ τὴν ἀπόκρισιν τὴν συμφέρουσιν ἐκάστῳ ἐρωτήματι·
Find the correct answer to each question:

Ἑρωτήματα Questions

- 1 Πότε ὀρθρος ἐστίν ;
- 2 Πότε ὀψία ἐστίν ;
- 3 Πότε ἔρχεται ἡ Ῥόδη ;
- 4 Σήμερον, πότε ἐστίν τὸ δίδαγμα
τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ;
- 5 Πότε φωνεῖ ὁ ἀλέκτωρ ;
- 6 Πότε ἔρχεται ὁ Νικόλαος ;
- 7 Πότε ψῦχος ἐστίν ;

Ἀποκρίσεις Answers

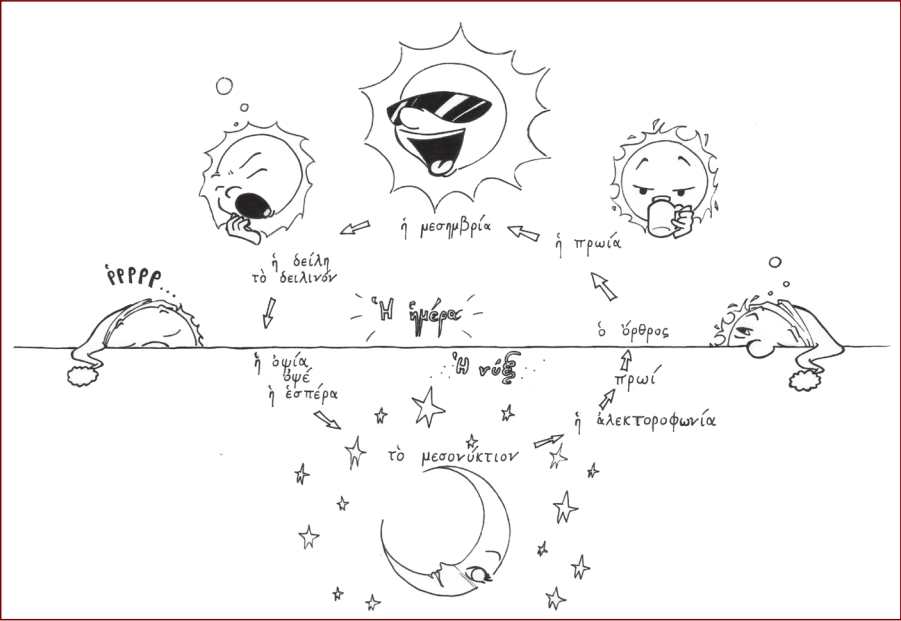
- Ὅταν δύση ὁ ἥλιος.
Ἀλεκτοροφωνίας.
Ὅταν ἔλθῃ ὁ διδάσκαλος.
Πρωί.
Οὐδεὶς οἶδε τοῦτο.
Ἐν τῇ ὀψίᾳ.
Ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος.

	Ἑννοια General meaning	Ἑρώτημα Question	Ἀπόκρισις Answer
Πότε;	Χρόνος Time	Πότε ἔρχεται ἡ Ῥόδη ;	Σήμερον.
Ποῦ;	Τόπος Place	Ποῦ ἐστίν τὸ βιβλίον μου ;	Ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.
Πόσοι; Πόσαι; Πόσα;	Ἀριθμός Number	Πόσοι κάλαμοί σοί εἰσιν;	Τέσσαρες.
Ποταπός; Ποταπή; Ποταπόν;	Τρόπος Way of doing something	Πῶς ἐστίν ἡ κόμη τῆς Ῥόδης ;	Μακρὰ καὶ λαμπρὰ καὶ καλή.

	<i>Όνομα Noun</i>	<i>Ώρα Hour</i>	<i>Συνώνυμον Synonym</i>	<i>Φράσεις συμφωνούσα Equivalent expression</i>
<i>Ήμέρα</i>	ὄρθρος	6-7	ἡ πρώτη ὥρα	ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος
	πρωία	7-10	-	ἡμέρας γενομένης
	μεσημβρία	11-2	-	ἡμέρας μέσης
	τὸ δειλινόν, ἡ δεῖλη	3-6	ἡ ἐσχάτη ὥρα	ὅταν κλίνη ἡ ἡμέρα
<i>Νύξ</i>	ὀψέ, ὀψία, ἑσπέρα	7-9	ἡ πρώτη φυλακή	ὅταν δύσῃ ὁ ἥλιος
	μεσονύκτιον	10-12	ἡ δευτέρα φυλακή	μέσης νυκτός
	ἀλεκτοροφωνία	1-3	ἡ τρίτη φυλακή	-
	πρωί	4-6	ἡ τετάρτη φυλακή	πρωὶ ἔννυχα, λίαν πρωί

Μελέτημα Β΄

- 1 Ἐρχεται ἡ Ῥόδη ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ;
.....
- 2 Τί ποιεῖ ὁ ἥλιος ἐν τῇ πρωΐᾳ ;
.....
- 3 Ποῦ ἐστὶν ὁ ἥλιος ἐν τῇ μεσημβρίᾳ ;
.....
- 4 Τίνα προσδοκᾷ ὁ Ἀλέξανδρος ;
.....
- 5 Τίς ἔρχεται ὅταν δύσῃ ὁ ἥλιος ;
.....

Ῥοδή

Ὅρθρος ἐστίν, ὄρθρος ἐστίν, ἀνατέλλει ὁ ἥλιος.
Ἐλθέ μοι, Ῥόδη, ἐλθέ μοι, Ῥόδη.
Πρωΐα γίνεται, πρωΐα γίνεται καὶ φαίνει ὁ ἥλιος.
Προσδοκῶ αὐτήν, προσδοκῶ αὐτήν.
Μεσημβρίας γινομένης ὁ οὐρανὸς κυανός.
Κλαίει τὰ ἄνθη καὶ κλαίει ἡ καρδία μου.
Μεσημβρίας γινομένης ὁ οὐρανὸς κυανός.
Κλαίει τὰ ἄνθη καὶ κλαίει ἡ καρδία μου.
Καὶ ὀψία ἐστὶν καὶ ὀψία ἐστὶν καὶ κλίνει ἡ ἡμέρα,
ἀλλὰ Ῥόδη οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ Ῥόδη οὐκ ἔρχεται.
Καὶ ὀψία ἐστὶν καὶ ὀψία ἐστὶν καὶ κλίνει ἡ ἡμέρα,
ἀλλὰ Ῥόδη οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ Ῥόδη οὐκ ἔρχεται.
Ἰδοὺ ἡ νῦν καὶ φαίνουσιν οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ·
κλαίει τὰ ἄνθη καὶ κλαίει ἡ καρδία μου.
Ἰδοὺ ἡ νῦν καὶ φαίνουσιν οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ·
κλαίει τὰ ἄνθη καὶ κλαίει ἡ καρδία μου.

Οἱ ἀριθμοί Numbers

α΄	1	ι΄	10	ρ΄	100
β΄	2	κ΄	20	σ΄	200
γ΄	3	λ΄	30	τ΄	300
δ΄	4	μ΄	40	υ΄	400
ε΄	5	ν΄	50	φ΄	500
ς΄	6	ξ΄	60	χ΄	600
ζ΄	7	ο΄	70	ψ΄	700
η΄	8	π΄	80	ω΄	800
θ΄	9	Ϛ΄	90	ϛ΄	900

οζ΄ = 77
ργ΄ = 103
ψνη΄ = 758

΄α = 1 000
΄β = 2 000
΄π = 80 000

Μελέτημα Γ΄

ι΄	=	5	=
β΄	=	3	=
ζ΄	=	1	=
η΄	=	4	=
θ΄	=	6	=

Μελέτημα Δ΄

ι΄	=	245	=
ιβ΄	=	33	=
νζ΄	=	1800	=
κη΄	=	17	=
,βς΄	=	29	=

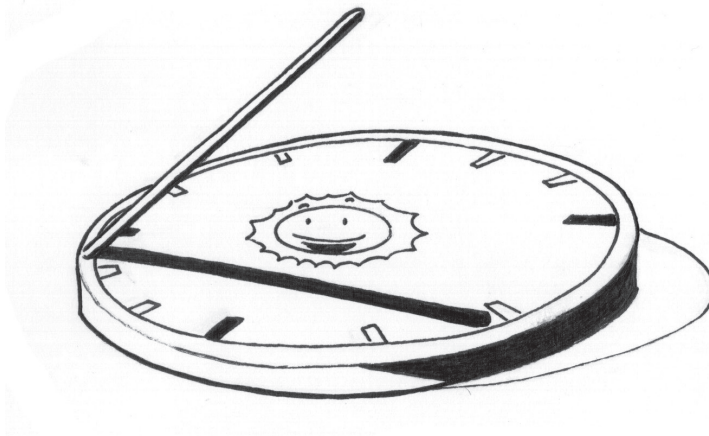

Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα (Ἐφ. 4,5).
One Lord, one faith, one baptism (Eph. 4,5).

		Ἀρσενικόν	Θηλυκόν	Οὐδέτερον
	0	οὐδεῖς	οὐδεμία	οὐδέν
α΄	1	εἷς	μία	ἓν
β΄	2	δύο		
γ΄	3	τρεις	τρεις	τρία
δ΄	4	τέσσαρες	τέσσαρες	τέσσαρα
ε΄	5	πέντε		
ς΄	6	ἕξ		
ζ΄	7	ἐπτά		
η΄	8	ὀκτώ		
θ΄	9	ἐννέα		
ι΄	10	δέκα		

		Ἄρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
κα΄	21	εἰκοσιεῖς	εἰκοσιμία	εἰκοσιέν
κβ΄	22	εἰκοσιδύο		
λ΄	30	τριάκοντα		
μ΄	40	τεσσαράκοντα		
ν΄	50	πεντήκοντα		
ξ΄	60	ἑξήκοντα		
ο΄	70	ἑβδομήκοντα		
π΄	80	ὀγδοήκοντα		
Ϛ΄	90	ἐννεήκοντα		
ρ΄	100	ἑκατόν		

Ὁ χρόνος

Πόσαι ὥραί εἰσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ; Ἐν τῇ ἡμέρᾳ, εἰκοσιτέσσαρες ὥραί εἰσιν

Τὸ ἡμίωρον	·	30'	Ἡ πρώτη (1 ^η) ὥρα	·	7.00
Τὸ τέταρτον	·	15'	Ἡ δευτέρα (2 ^η) ὥρα	·	8.00
Ἡ μεσημβρία	·	12.00	Ἡ τρίτη (3 ^η) ὥρα	·	9.00
Τὸ μεσονύκτιον	·	0.00	Ἡ τετάρτη (4 ^η) ὥρα	·	10.00
Ὁ ὄρθρος	·	6.00	Ἡ πέμπτη (5 ^η) ὥρα	·	11.00
			Ἡ ἕκτη (6 ^η) ὥρα	·	12.00
			Ἡ ἑβδόμη (7 ^η) ὥρα	·	13.00
			Ἡ ὀγδόη (8 ^η) ὥρα	·	14.00
			Ἡ ἐνάτη (9 ^η) ὥρα	·	15.00
			Ἡ δεκάτη (10 ^η) ὥρα	·	16.00
			Ἡ ἑνδεκάτη (11 ^η) ὥρα	·	17.00
			Ἡ δωδεκάτη (12 ^η) ὥρα	·	18.00

Ποία ὥρα ἐστίν ; What time is it ?

Ἡ δευτέρα καὶ ἥμισυ	·	8.30
Τέταρτον εἰς τὴν δευτέραν	·	7.45
Δέκα [λεπτὰ] εἰς τὴν τρίτην	·	8.50
Ἡ τρίτη καὶ δέκα [λεπτὰ]	·	9.10
Ἡμίωρον μετὰ τὸν ὄρθρον	·	6.30

Μελέτημα Ε΄
Ποία ὥρα ἐστίν ;

1. 8.30 ·
2. 9.20 ·
3. 0.00 ·
4. 16.30 ·
5. 13.40 ·
6. 15.45 ·
7. 9.55 ·
8. 12.00 ·
9. 16.00 ·

Τὸ ἡμερολόγιον The calendar

Ἐν τῇ ἐβδομάδι, ἑπτὰ ἡμέραι εἰσίν.

Ἐν τῷ μηνί, τέσσαρες ἐβδομάδες εἰσίν.

Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, δώδεκα μῆνες εἰσιν.

κ	δ	τρ	τε	πε	πα	σ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Ἑνικόν

Εὐθεία	ἡ ὥρα	ἡ ἐβδομάς	ὁ μῆν	ὁ ἐνιαυτός
Αἰτιατική	τὴν ὥραν	τὴν ἐβδομάδα	τὸν μῆνα	τὸν ἐνιαυτόν
Γενική	τῆς ὥρας	τῆς ἐβδομάδος	τοῦ μηνός	τοῦ ἐνιαυτοῦ
Δοτική	τῇ ὥρᾳ	τῇ ἐβδομάδι	τῷ μηνί	τῷ ἐνιαυτῷ

Πληθυντικόν

Εὐθεία	αἱ ὥραι	αἱ ἐβδομάδες	οἱ μῆνες	οἱ ἐνιαυτοί
Αἰτιατική	τὰς ὥρας	τὰς ἐβδομάδας	τοὺς μῆνας	τοὺς ἐνιαυτούς
Γενική	τῶν ὥρων	τῶν ἐβδομάδων	τῶν μηνῶν	τῶν ἐνιαυτῶν
Δοτική	ταῖς ὥραις	τοῖς ἐβδομάσι	τοῖς μηνσί	τοῖς ἐνιαυτοῖς

*Ἐν λεξικῷ οὕτως γράφεται τὰ ὀνόματα ·
In a dictionary this is how nouns are written :*

ὥρα, -ας (ῆ) - ἐνιαυτός, -οῦ (ὀ)
ἐβδομάς, -άδος (ῆ) - μῆν, μηνός (ὀ)

<i>Ἐν τῇ ἐβδομάδι, ἐπτὰ ἡμέραι εἰσὶν</i>
1. ἡ κυριακή
2. ἡ δευτέρα ἡμέρα
3. ἡ τρίτη ἡμέρα
4. ἡ τετάρτη ἡμέρα
5. ἡ πέμπτη ἡμέρα
6. ἡ παρασκευή
7. τὸ σάββατον

Μελέτημα ς'

A. Ἀποκρίθητι Answer the questions

- Ἐν τῇ ἡμέρᾳ, πόσαι ὥραί εἰσιν ;
.....
- Ἐν τῷ ἑνιαυτῷ, πόσοι μῆνες εἰσιν ;
.....
- Πόσαι ἡμέραι εἰσὶν ἐν τῷ μηνί ;
.....
- Σήμερον, ποία ἡμέρα ἐστίν ;
.....

B. Κατὰ τάξιν στήσον τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος Put the days of the week in order

τρίτη ἡμέρα, δευτέρα ἡμέρα, πέμπτη ἡμέρα, σάββατον, κυριακή, τετάρτη ἡμέρα, παρασκευή.

- 1..... 2..... 3..... 4.....
5..... 6..... 7.....

Μελέτημα Ζ΄

Γράψον τὰ ἐναντία τῶν ὀνομάτων τούτων · Write the antonyms of the following words:

Τί ἐστὶν τὸ ἐναντίον ἢ...

1	ἡ ἡμέρα	
2	ὁ οὐρανός	
3	ἡ πρωία	
4	ὁ δοῦλος	
5	ἐκεῖ	
6	κλείσιν	
7	εὕκοπον	
8	λάβε	
9	ἔξελθε	
10	ἀνάστηθι	
11	ἡ μεσημβρία	
12	λάλει	
13	ὅταν ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος	
14	ἄνθρωπος	
15	ἀνὴρ	
16	ἀρσενικόν	
17	πληθυντικόν	
18	ὄρθρος	
19	ὅψε ἔρχῃ σύ	ἔρχῃ σύ

Μελέτημα Η΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις · Complete the sentences

- Ποῦ εἶ ; Ὡδέ
..... ἔρχῃ ; Νῦν ἔρχομαι. εἶ ; Ἐγώ εἰμι.
- Μαθητὴς εἰμι. Μαθηταί Ἐγώ εἰμι. ἐσμεν.
- Ὁ μαθητὴς καὶ ἡ μαθήτρια ὧδέ εἰσιν. Ὁ πατήρ καὶ ἡ ἐκεῖ εἰσιν.
- Προσδοκῶ λεπτόν καὶ ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ
- Πρῶτον ὄρθρος γίνεται καὶ εἶτα πρωία καὶ εἶτα καὶ εἶτα δειλινὸν καὶ εἶτα ὀψία.

Ἐαυτοὺς παραστήσατε

Introduce yourselves

- 1 Χαῖρε
- 2 Τίς εἰμι ;
.....
- 3 Τί εἰμι ;
.....
- 4 Ἡ ἡλικία μου (My age)
Παράδειγμα · Τεσσεράκοντα ἐτῶν εἰμι.
.....
- 5 Πόθεν εἰμί ;
.....
- 6 Τί φιλῶ ; Τίνες εἰσιν αἱ διαγωγαί μου ; (What are my hobbies)
Παράδειγμα ·
Τὴν ἵππικὴν ἢ τὴν κολυμβήθραν ἢ τοὺς δρόμους ἢ τὴν ἀνάγνωσιν... φιλῶ.
Αἱ διαγωγαί μου εἰσιν ἡ ἵππικὴ καὶ ἡ κολυμβήθρα.
.....
- 7 Ποῦ οἰκῶ ; (Where do I live)
Παράδειγμα · Ἐν Ῥώμῃ οἰκῶ.
.....
- 8 Πόσους ἀδελφοὺς ἔχω ; (How many brothers and sisters do I have)
.....
- 9 Ἔρρωσθε

Λεξικόν

Τοῖς ῥήμασι, γράφεται τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτου χρόνου, εἶτα τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτου, εἶτα δὲ ἡ ἀπαρέμφατος ἐνεστώσα, ὕστερον δὲ ἡ προστακτικὴ ἀόριστος.

For verbs we write the first person of the present tense, followed by the second person of the present tense, the infinitive of the present tense and, finally, the aorist imperative.

Παράδειγμα · ἀνατέλλω, -εις, -ειν, ἀνάτειλον = ἀνατέλλω (ἐνεστώς χρόνος πρῶτον πρόσωπον), ἀνατέλλεις (ἐνεστώς χρόνος δεύτερον πρόσωπον), ἀνατέλλειν (ἐνεστώς χρόνος, ἀπαρέμφατος), ἀνάτειλον (ἀόριστος, προστακτική).

ἀλεκτοροφωνία, -ας (ή)

ἀνατέλλω, -εις, -ειν, ἀνάτειλον
ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)

ἄνθος, -ους (τό)
δύνω, -εις, -ειν, δύσων
ἐνιαυτός, -οῦ (ὁ)
ἐν μέσω + γενική

ἐσπέρα, -ας (ή)

ἥ

ἥλιος, -ου (ὁ)
ἡμέρα, -ας (ή)
καῦμα, καύματος (τό)

μέλλω, -εις, -ειν

μεσημβρία, -ας (ή)

μεσονύκτιον, -ου (τό)

μήν, μηνός (ὁ)
νύξ, νυκτός (ή)

ὄρθρος, -ου (ὁ)
ὅταν

Μετὰ μεσονύκτιον, ἀλεκτοροφωνίας,
ἔρχεται ὁ κλέπτης.

Ὁρθρος ἐστὶν καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος.

Τίμων καὶ Νέστωρ ἄνδρες εἰσίν,
Βερνίκη δὲ καὶ Μάρθα γυναῖκες.

Δίδωσι ἄνθη τῇ Ῥόδῃ ὁ Ἀλέξανδρος.

Ὀψία ἐστὶν καὶ δύνει ὁ ἥλιος ἐν τῇ θαλάσῃ.

Τίς ἐστὶν ὁ διδάσκαλός σου τοῦτω τῷ ἐνιαυτῷ ;

Μεσημβρία ἐστὶν · ἐν μέσω τοῦ οὐρανοῦ φαίνει
ὁ ἥλιος.

Ὑπάγει ἡ μεσημβρία καὶ ἔρχεται ἡ ἐσπέρα
καὶ δύνει ὁ ἥλιος.

Τί βούλει ; Τὸ ἄνθος τὸ φοινικοῦν ἢ τὸ
ἄνθος τὸ ξανθόν ;

Ἐν τῷ οὐρανῷ φαίνει ὁ ἥλιος.

Ἐν τῇ ἑβδομάδι ἑπτὰ ἡμέραι εἰσίν.

Ἄνοιξον τὴν θυρίδα, Ἀλέξανδρε. Τὸ καῦμα
μέγα ἐστὶν.

Μήτηρ · Φίλιππε, ἄνοιξον τὴν θύραν.

Φίλιππος · Καλῶς. Νῦν μέλλω ἀνοί-
ξαι τὴν θύραν.

Μήτηρ · Ταχέως, ἀνάστηθι,
Φίλιππε, καὶ ἄνοιξον τὴν θύραν.

Τίμων · Ποία ὥρα ἐστὶν ;

Νέστωρ · Μεσημβρία ἐστὶν · ἡ ἕκτη ὥρα
ἐστὶν τῆς ἡμέρας.

Μεσονύκτιόν ἐστιν καὶ πάντες καθεύδουσι
ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, δώδεκα μῆνες εἰσιν.

Ἐν τῇ νυκτὶ βλέπω τὴν σελήνην καὶ τοὺς
ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁρθρος ἐστὶν καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος.

Ὅταν ἀκούσητε "πέντε", ἀνάστητε πάντες.

ὀψία, -ας (ή)

οὐρανός, -οῦ (ὁ)

πόις, -α, -ον

πόσοι, -αι, -α

πότε

πρωία, -ας (ή)

φαίνω, -εις, -ειν, φῆνον

ώρα, -ας (ή)

Ὀψία ἐστὶν καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ ἔρχεται ἡ νύξ.

Ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶν ὁ ἥλιος.

1. Ποία ὥρα ἐστὶν ;

2. Ποῖον ἄνθος βούλει ; Τὸ φοινικοῦν ἢ τὸ ξανθόν ;

Πόσαι οἰκίαι σοί εἰσιν, Ἀλέξανδρε ;

Δύο ἢ τρεῖς ;

Πότε ἐστὶν τὸ δίδαγμα ; Τῇ δευτέρᾳ ἢ

τῇ τρίτῃ ὥρᾳ ;

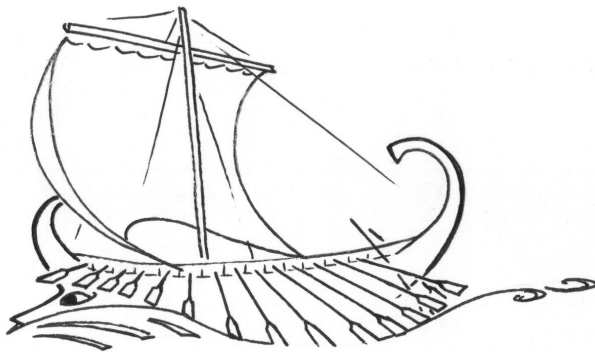
Ὑπάγει ἡ νύξ καὶ ἔρχεται ἡ ἡμέρα ·

νῦν πρωία ἐστὶν καὶ φαίνει ὁ ἥλιος.

Ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ φαίνει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Τίμων · Ποία ὥρα ἐστὶν ;

Νικόλαος · Μεσημβρία ἐστὶν.

Τὸ δίδαγμα τὸ τρισκαιδέκατον

Ἑρωτήματα Α΄

Παραينوῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοῖς μαθηταῖς.

- 1 Πόσαις γλώσσαις λαλεῖς ; (1 : μιᾷ ; 2 : δυσὶ ; 3 : τρισί ; 4 : τέσσαρσι ;)
.....
- 2 Ποίαις γλώσσαις λαλεῖς ; (τῇ γαλλικῇ ; τῇ βρετανικῇ ; τῇ γερμανικῇ ;)
.....
- 3 Ἐὰν πᾶς μαθητὴς ὧδε λαλεῖ γαλλιστί ;
.....
- 4 Ἐὰν πᾶσα μαθήτρια ὧδε λαλεῖ γαλλιστί ;
.....
- 5 Ἐὰν λαλεῖς τῇ γαλλικῇ καὶ τῇ βρετανικῇ γλώσσῃ ;
.....
- 6 Ἐὰν ταύταις ταῖς γλώσσαις λαλεῖς ;
.....
- 7 Ἐὰν οἶδας τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν ; Εἰπέ μοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος.
.....

Περὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης

Καλὴ ἡμέρα σοι,
Ῥόδη.

Ὁ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ·

Καλὴ ἡμέρα σοι, Ῥόδη.

Ἄρα σὺ λαλεῖς ἐλληνιστί ;

ῬΟΔΗ ·

Ναί, διδάσκαλε, πολὺ.

Ἀλλὰ τῷ ταλαιπώρῳ μαθητῇ,
ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.

Ὁ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ·

Τί λέγεις, Ῥόδη ;

Μεγάλῃ ἐστὶν ἡ τοῦ μαθητοῦ κεφαλὴ.

Μεγάλαι αἱ κεφαλαὶ τῶν μαθητῶν.

Ἄρα μανθάνεις καθ' ἡμέραν ;

καθ' ἡμέραν

{	1	τῇ κυριακῇ
	2	τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ
	3	τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
	4	τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ
	5	τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ
	6	τῇ παρασκευῇ
	7	τῷ σαββάτῳ

ῬΟΔΗ ·

Πολύ. Ἀλλὰ ὁ διδάσκαλος τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης δύσκολός ἐστιν.

Ὁ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ·

Σκληρὰν ἔχεις τὴν κεφαλὴν, Ῥόδη.

Ναί, λέγω ὑμῖν, ὦ μαθηταί ·

σκληρὰς ἔχετε τὰς κεφαλὰς.

Γράψον ἐλληνικὴν γλῶσση, Ῥόδη.

ῬΟΔΗ ·

Οὐ θέλω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

Ἡ γὰρ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν, διδάσκαλε.

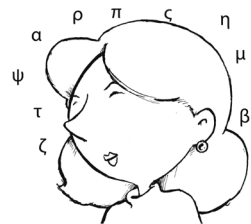
Ὁ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ·

Ἐκ τῆς σκληρᾶς κεφαλῆς σου μία φράσις ἐξέρχεται.

Ἐκ πασῶν τῶν σκληρῶν κεφαλῶν ὑμῶν τὸ αὐτὸ ἐξέρχεται πάντοτε.

ῬΟΔΗ ·

Φρόνιμοι, διδάσκαλε, αἱ κεφαλαὶ ἡμῶν εἰσιν, ἡ δὲ ἐλληνικὴ γλῶσσα σκληρά.

Σκληρὰν ἔχεις
τὴν κεφαλὴν, Ῥόδη

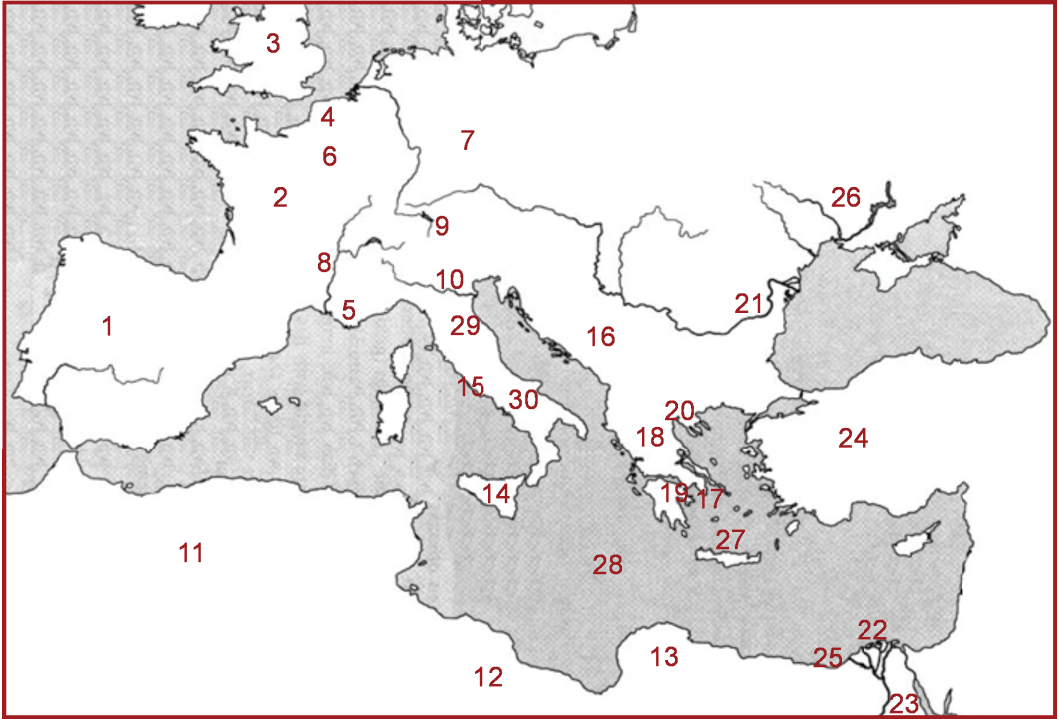
Ἑρωτήματα Β΄

- 1 Τί λέγει ἡ Ῥόδη περὶ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ;
.....
- 2 Πῶς ἔχει τὴν κεφαλὴν ἡ Ῥόδη ;
.....
- 3 Τίνι δύσκολός ἐστιν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ;
.....
- 4 Ἐὰρ εὐκόπος ἐστιν ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ;
.....
- 5 Τί ἐξέρχεται ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Ῥόδης ;
.....

Μελέτημα Α΄

1 Ἡ Σπανία	11 Ἡ Νομαδία	21 Ὁ Ἰστρος
2 Ἡ Γαλλία	12 Ἡ Λιβύη	22 Ὁ Νεῖλος
3 Ἡ Βρεττανία	13 Ἡ Κυρήνη	23 Ἡ Αἴγυπτος
4 Ἡ Βελγικὴ	14 Ἡ Σικελία	24 Ἡ Γαλατία
5 Ἡ Μασσαλία	15 Ἡ Ῥώμη	25 Ἡ Ἀλεξάνδρεια
6 Ἡ Λουκοτοκία
(Paris)	16 Τὸ Ἰλλυρικόν	26 Ἡ Σκυθία
7 Ἡ Γερμανία	17 Αἱ Ἀθῆναι	27 Ἡ Κρήτη
8 Ὁ Ῥοδανός	18 Ἡ Ἑλλάς, -άδος	28 Ἡ ἕσω θάλασσα
9 Ὁ Ῥήνος	19 Ἡ Κόρινθος	29 Ἡ Ῥαβέννα
10 Ὁ Πάδος	20 Ἡ Θεσσαλονίκη	30 Ἡ Ἰταλία

- 1 Ποῦ ἐστὶν ἡ Λιβύη ;
Ἡ Λιβύη μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Νομαδίας ἐστίν.
- 2 Ποῦ ἐστὶν ἡ Γερμανία ;
Ἡ Γερμανία πρὸς τὴν Γαλίαν ἐστίν.
- 3 Ποῦ ἐστὶν ἡ Ῥώμη ;
Ῥώμη ἐν Ἰταλίᾳ ἐστίν.
- 4 Ποῦ ἐστὶν ἡ Γαλατία ;
.....
- 5 Ποῦ ἐστὶν ἡ Κυρήνη ;
.....
- 6 Ποῦ ἐστὶν ἡ Κόρινθος ;
.....
- 7 Ποῦ ἐστὶν ἡ Σικελία ;
.....

- 8 Ποῦ εἰσιν αἱ Ἀθῆναι ;
.....
- 9 Ποῦ ἐστὶν ἡ Βρεττανία ;
.....
- 10 Ποῦ ἐστὶν ὁ Ῥοδανός ;
.....
- 11 Ποῦ ἐστὶν τὸ Ἰλλυρικόν ;
.....
- 12 Ποῦ ἐστὶν ἡ Βελγική ;
.....
- 13 Ποῦ ἐστὶν ὁ Ῥῆνος ;
.....
- 14 Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἀλεξάνδρεια ;
.....

Εἰπέ μοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος

Ὁ διδάσκαλος ·

Πόσαις γλώσσαις λαλεῖς, Ῥόδη ;

Ῥόδη ·

Πάσῃ ἐγὼ γλώσῃ λαλῶ ἐκ πάσης χώρας ·

καὶ τῇ γαλλικῇ καὶ τῇ βρεττανικῇ

καὶ τῇ ἀραβικῇ καὶ τῇ σπανικῇ γλώσῃ.

Ταύταις ταῖς γλώσσαις ἐγὼ λαλῶ.

Ἐρώτησον με, διδάσκαλε, περὶ τῶν γλωσσῶν.

Αὗται αἱ γλώσσαι εὕκοποί εἰσιν,

ἡ δὲ ἐλληνικὴ

δύσκολος ἐν πάσαις ταῖς γλώσσαις τῆς οἰκουμένης ἐστίν.

Ἡ οἰκουμένη

Ὁ διδάσκαλος ·

Λάλησον ὀλίγον ἑλληνιστί, Ῥόδη.

Εἰπὲ οὖν **πάσας τὰς ἡμέρας** τῆς ἐβδομάδος.

Ἄρα οἶδας τὰ ὀνόματα **τῶν ἡμερῶν** ;

Ῥόδη ·

Οὐ **πᾶσαι αἱ ἡμέραι** ἄρτι ἐν **τῇ κεφαλῇ** μου εἰσιν.

Ἐγὼ μνημονεύω τοῦ σαββάτου καὶ **τῆς κυριακῆς ἡμέρας**.

Ὁ διδάσκαλος ·

Πάντοτε σχολάζεις, Ῥόδη.

Σὺ μόνον τὸ τέλος οἶδας τῆς ἐβδομάδος.

Ῥόδη ·

Ἐγὼ λαλῶ ἑλληνιστὶ ἐν **πάσαις ταῖς ἡμέραις** τῆς ἐβδομάδος,

καὶ καλῶς προσέχω τῷ διδασκάλῳ,

καὶ **πολλαῖς γλώσσαις** λαλῶ,

καὶ οὐκ εἰμὶ **ὑπερήφανος** ἀλλὰ **ταπεινή**.

Βουκέφαλος
ὑπερήφανός ἐστιν

Προσέχει ἡ Βερνίκη
τῷ διδασκάλῳ

Μνημονεύω ·
κυριακή,
δευτέρα ἡμέρα
...

Σχολάζεις, Ῥόδη

Ἑρωτήματα Γ΄

1 Ποίας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος οἶδεν ἡ Ῥόδη ;

.....

2 Ἄρα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος οἶδεν ἡ Ῥόδη ;

.....

3 Πότε λαλεῖ ἑλληνιστὶ ἡ Ῥόδη ;

.....

4 Ἄρα ταπεινή ἐστιν ἡ Ῥόδη ;

.....

5 Ποίαις γλώσσαις λαλεῖ ἡ Ῥόδη ;

.....

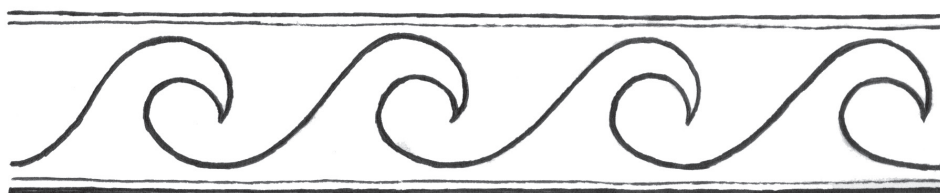

Αἱ κλίσεις *The declensions*

Ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ τρεῖς κλίσεις ὑπάρχουσιν· ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη κλίσις. Πᾶν ὄνομα τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐστὶν ἢ τῆς πρώτης ἢ τῆς δευτέρας ἢ τῆς τρίτης κλίσεως. *In Greek there are three declensions: Greek nouns belong either to the first, second or third declensions*

	Πρώτη κλίσις <i>First declension</i>			
	Τύπος Α΄	Τύπος Β΄	Τύπος Γ΄	Τύπος Δ΄
Εὐθεία	ἡ ἡμέρ-α	ἡ γλώσσ-α	ἡ κεφαλ-ή	ὁ μαθητ-ής
Γενική	τῆς ἡμέρ-ας	τῆς γλώσσ-ης	τῆς κεφαλ-ῆς	τοῦ μαθητ-οῦ
Λῆμμα (lemma) ἐν τοῖς λεξικοῖς	ἡμέρα, -ας (ή)	γλώσσα, -ης (ή)	κεφαλή, -ῆς (ή)	μαθητής, -οῦ (ὁ)

	Δευτέρα κλίσις <i>Second declension</i>	
	Τύπος Α΄	Τύπος Β΄
Εὐθεία	ὁ λόγ-ος, ἡ ὁδ-ός	τὸ δῶρ-ον
Γενική	τοῦ λόγ-ου, τῆς ὁδ-οῦ	τοῦ δῶρ-ου
Λῆμμα ἐν τοῖς λεξικοῖς	λόγος, -ου (ὁ), ὁδός, -οῦ (ή)	δῶρον, -ου (τό)

	Τρίτη κλίσις Third declension				
	Τύπος Α' · σύμφωνον εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος <i>Consonant at the end of the form</i>		Τύπος Β' · σῖγμα εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος <i>Sigma at the end of the form</i>	Τύπος Γ' · φωνῆεν εἰς τὸ τέλος τοῦ θέματος <i>Vowel at the end of the form</i>	
	ρ / ν	ἕτερον σύμφωνον <i>Other consonant</i>			
Εὐθεΐα	ὁ μῆν	ἡ ἑβδομάς τὸ ὕδωρ, τὸ σῶμα	τὸ τέλος	ἡ πόλις	ὁ βασιλεὺς
Γενική	τοῦ μην-ός	τῆς ἑβδομάδ-ος τοῦ ὕδατ-ος τοῦ σώματ-ος	τοῦ τέλους	τῆς πόλε-ως	τοῦ βασιλέ-ως
Λήμμα ἐν τοῖς λεξικοῖς	μῆν, μηνός (ὁ)	ἑβδομάς, -άδος (ἡ) ὕδωρ, -ατος (τό) σῶμα, -ατος (τό)	τέλος, -ους (τό)	πόλις, -εως (ἡ)	βασιλεὺς, -εως (ὁ)

Μελέτημα Β'

Εὐρὲ τὴν κλίσιν τούτων τῶν ὀνομάτων ·
Determine the declension of the following nouns:

- 1 τέλος, -ους (τό) ·
- 2 Ἰωάννης, -ου (ὁ) ·
- 3 μαργαρίτης, -ου (ὁ) ·
- 4 βιβλίον, -ου (τό) ·
- 5 ὄνομα, -ατος (τό) ·
- 6 σχολή, -ῆς (ἡ) ·
- 7 οἵκησις, -εως (ἡ) ·
- 8 ψῦχος, -ους (τό) ·
- 9 πίναξ, -ακος (ὁ) ·
- 10 ἀμφορεύς, -έως (ὁ) ·

Μελέτημα Γ΄

Ἡ πρώτη κλίσις

Ζητήσατε ἐν τοῖς δύο ἄνωθεν λόγοις τὰς ἀπούσας πτώσεις τούτων τῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως καὶ πληρώσατε τούτον τὸν πίνακα ·

Search the former two text dialogs for the missing cases of the following first declension nouns and complete the table:

	Τύπος Α΄	Τύπος Β΄	Τύπος Γ΄	Τύπος Δ΄
Ἑνικόν				
Εὐθεία	ἡμέρα	γλῶσσα	κεφαλή	μαθητής
Κλητική	ἡμέρα	γλῶσσα	κεφαλή	μαθητά
Αἰτιατική				μαθητήν
Γενική				
Δοτική				
Πληθυντικόν				
Εὐθεία				μαθηταί
Κλητική	ἡμέραι	γλῶσσαι	κεφαλαί	
Αἰτιατική		γλώσσας		μαθητάς
Γενική				
Δοτική			κεφαλαῖς	μαθηταῖς

Μελέτημα Δ΄

Ζητήσατε ἐν τοῖς δύο ἄνωθεν λόγοις τὰς ἀπούσας πτώσεις τούτων τῶν ἐπιθέτων τῶν θηλυκῶν τῆς πρώτης κλίσεως καὶ πληρώσατε τούτον τὸν πίνακα · Search the former two text dialogs for the missing cases of the following first declension feminine adjectives and complete the table:

	Τύπος Α΄	Τύπος Β΄	Τύπος Γ΄
Ἑνικόν			
Εὐθεία	σκληρά	πᾶσα	ἐλληνική
Κλητική	σκληρά	πᾶσα	ἐλληνική
Αἰτιατική			
Γενική			
Δοτική	σκληρᾷ	πάσῃ	
Πληθυντικόν			
Εὐθεία	σκληραί		ἐλληνικαί
Κλητική	σκληραί	πᾶσαι	ἐλληνικαί
Αἰτιατική			ἐλληνικάς
Γενική			ἐλληνικῶν
Δοτική	σκληραῖς		ἐλληνικαῖς

Ἐκκλινοῦσιν ὥσπερ σκληρά · The following adjectives are declined like σκληρά :
μία, μακρά, μικρά, δευτέρα, οὐδεμία, ποία, λαμπρά, πλουσία

Ἐκκλινοῦσιν ὥσπερ ἐλληνική · The following adjectives are declined like ἐλληνική:
μέση, πρώτη, ἐσχάτη, τρίτη, τετάρτη, πολλή, σπανική, ψιλή, ἀραβική, βρεττανική, γαλλική, μεγάλη.

Ἡ πρώτη κλίσις

Ἑνικόν	
(ε.)	Ἡ ἡμέρα καλὴ καὶ λαμπρά ἐστίν
(κ.)	ᾠ ἡμέρα καλὴ καὶ λαμπρά, εἰρήνη σοι
(α.)	Βλέπω ἡμέραν καλὴν καὶ λαμπράν
(γ.)	Βλέπω τὸ φῶς ἡμέρας καλῆς καὶ λαμπρᾶς
(δ.)	Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ καλῇ καὶ λαμπρᾷ, μὴ ἕξεσθε ἐκ τῆς οἰκίας

Πληθυντικόν	
(ε.)	Αἱ ἡμέραι καλαὶ καὶ λαμπραὶ εἰσιν
(κ.)	ᾠ ἡμέραι καλαὶ καὶ λαμπραί, εἰρήνη ὑμῖν
(α.)	Βλέπω ἡμέρας καλὰς καὶ λαμπράς
(γ.)	Βλέπω τὸ φῶς ἡμερῶν καλῶν καὶ λαμπρῶν
(δ.)	Ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ταῖς καλαῖς καὶ λαμπραῖς, μὴ ἕξεσθε ἐκ τῆς οἰκίας

Προσέχετε ταύτῃ τῇ μεταλλαγῇ ·
Observe the following phonetic change

$\rho, \epsilon, \iota + \bar{\alpha} \rightarrow \rho\bar{\alpha}, \epsilon\bar{\alpha}, \iota\bar{\alpha}$

Παράδειγμα· ἡμέρ $\bar{\alpha}$ / ἡμέρ $\bar{\alpha}$ ς

Τὰ λοιπὰ γράμματα / the other letters + $\bar{\alpha} \rightarrow \chi\eta$

Παράδειγμα· γλώσσ $\bar{\alpha}$ / γλώσσης

Μελέτημα Ε΄

Γράψατε τὸ ὄνομα ἡμέρα ἐν τῇ πτώσει τῇ συμφερούση

Write the noun ἡμέρα in the correct case

Βλέπω τὴν Ἡ καλὴ ἐστίν.
Φαίνει τὸ φῶς τῆς Ἐν πάσαις ταῖς τῆς ἐβδομάδος,
μανθάνω τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν.

Μελέτημα ς΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα

Complete the sentences according to the example

Παράδειγμα

Βλέπω τὴν καλὴν μαθήτριάν

[ἡ καλὴ μαθήτριά]

1 Φιλῶ	[αἱ λαμπραὶ ἡμέραι]
2 Ζήτησον ἐν τῷ πίνακι.	[αἱ μεγάλαι Ἀθῆναι]
3 Ἐπαρον σου, παρακαλῶ.	[ἡ ψιλὴ κεφαλὴ]
4 Ἐκτεινον σου, παρακαλῶ.	[ἡ μακρὰ γλῶσσα]
5 Εἴσελθε εἰς	[ἡ σκληρὰ φυλακή]
6 Πολὺ φιλῶ	[αἱ γαλλικαὶ σχολαί]
7 Ἀκουσον καθ' ἡμέραν	[ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα]
8 Προσδόκα	[ὥρα μία]

Μελέτημα Ζ΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα

Παράδειγμα

Ἀκούω τῆς καλῆς μαθητρίας

[ἡ καλὴ μαθήτριά]

1 Μνημονεύω τοῦ ὀνόματος	[αἱ λαμπραὶ Ἀθῆναι]
2 Ζήτησον τὸ τηλέφωνον	[αἱ Γάλλαι μαθήτριά]
3 Ἀκουσον, παρακαλῶ.	[ἡ καλὴ Ῥόδη]
4 Εἴσελθε εἰς τὸ ἀνάγκιον	[ἡ μακρὰ οἰκία]

5	Ἄνοιξον τὴν θύραν	[ἡ σκληρὰ φυλακή]
6	Πολὺ φιλῶ τὰς αὐλὰς	[αἱ γαλλικαὶ σχολαί]
7	Δύσκολόν ἐστιν τὸ δίδαγμα	[ἡ τρίτη ἡμέρα]
8	Προσδόκα μέχρι	[ἡ δευτέρα ὥρα]

Μελέτημα Η΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα

Παράδειγμα

Ἀκολουθῶ τῇ καλῇ μαθητρίᾳ

[ἡ καλὴ μαθήτρια]

1	Ἐν	οἰκῶ.	[αἱ λαμπραὶ Ἀθῆναι]
2	Καλῶς προσέχω		[αἱ Γάλλαι μαθήτραι]
3	Οὐ λαλῶ		[ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα]
4	Ζήτησον τὸ τηλέφωνον ἐν		[ἡ μεγάλη οἰκία]
5	Ἐπισκέπτεται ὁ Τίμων τὸν Νικόλαον ἐν		[ἡ σκληρὰ φυλακή]
6	Δῶρον προσφέρω		[αἱ Βρέτταιναι μαθήτραι]
7	Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή		[ἡ παρασκευή]
8	Εὐκοπός ἐστιν ἡ σπανικὴ γλῶσσα ἐν		[πᾶσαι αἱ γλῶσσαι]

Μελέτημα Θ΄

Ἐν ταύταις ταῖς φράσεσι, γράψατε τὸ τέλος τῶν λέξεων
In the following sentences write the ending of the words

- 1 Ἡ ἑλληνικ.... γλῶσσ.... καλ.... ἐστιν.
- 2 Ἐν τῷ διδάγματι, μανθάνω τὴν ἑλληνικ.... γλῶσσ....
- 3 Τὸ βιβλίον τῆς ἑλληνικ.... γλῶσσ.... δύσκολόν ἐστιν.
- 4 Ἐν τῇ ἑλληνικ.... γλῶσσ..., πολλὰ ὀνόματά ἐστιν.
- 5 Αἱ γλῶσσ.... τῶν ἀνθρώπων σκολιαί εἰσιν.
- 6 Βλέπω τὰς γλῶσσ.... τῶν μαθητῶν.
- 7 Ἡ σχολὴ τῶν μαθητ.... μεγάλ.... ἐστίν.
- 8 Ταῖς μαθητρι.... προσέχω.

Μελέτημα Ι'

Ἐκαστος βλέπει τὸν κόσμον διὰ τῶν διόπτρων αὐτοῦ.

Γράψον τὰς λέξεις ἐν παρενθέσεσι ἐν τῇ πτώσει τῇ συμφερούση.

"Each one sees the world through his or her own lenses". Write the bracketed words in the right case.

Ῥόδη · Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή [πᾶσα ἡμέρα]. Ἐξέρχομαι ἐκ [ἡ οἰκία] καὶ περιπατῶ ἐν [αἱ μεγάλαι ρύμαι] ἀλλὰ [μακρά] ἐστιν ἡ ὁδός. Εἶτα εἰσέρχομαι εἰς [ἡ μικρὰ σχολή] καὶ καθίζω ἐπὶ [καθέδρα]. [ἡ καλὴ κόμη] μου ἄτακτός ἐστιν καὶ ἀνοίγω [ἡ λαμπρὰ πῆρα] καὶ αἴρω τὸ ἔσοπτρόν μου. Χριστόφορος δὲ κρᾶζει [φωνὴ μεγάλη]. Λέγει γὰρ ὁ διδάσκαλος ὅτι μόνον προσέχω [ἡ κόμη] καὶ τῷ περιβολαίῳ μου, ὀρθῶς δὲ οὐ λέγει · ἐγὼ γὰρ προσέχω καὶ τοῖς κλοιοῖς καὶ τοῖς καλοῖς [μαργαρίται]. Χριστόφορος μόνον λαλεῖ [ἑλληνικὴ γλῶσσα], ἐγὼ δὲ οὐδὲν συνίημι. Ἡ γὰρ [ἑλληνικὴ γλῶσσα] δύσκολός ἐστιν.

Φίλιππος · Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή [πᾶσα ἡμέρα]. Πάντοτε ὁψὲ ἐξέρχομαι ἐκ [ἡ οἰκία] μου καὶ πολλὸν χρόνον περιπατῶ ἐν [αἱ μεγάλαι ρύμαι] καὶ βλέπω ἐν [ἡ ἀγορά] [αἱ καθέδραι] καὶ [αἱ τράπεζαι] καὶ [αἱ λαμπραὶ κεφαλαί] [οἱ μαθηταί (γενική)] καὶ [αἱ μαθήτριά] καὶ οὐ μνημονεύω [ἡ ὥρα] καὶ ὁψὲ ἔρχομαι εἰς τὸ δίδαγμα [ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα]. Κρᾶζει οὖν ὁ Χριστόφορος [φωνὴ μεγάλη] καὶ ὀργίζεται πολὺ. Λέγει γὰρ ὁ διδάσκαλος ὅτι ἐν [ἡ σελήνη] οἰκῶ καὶ ὅτι πλανῶμαι, ὀρθῶς δὲ οὐ λέγει · ἐγὼ γὰρ οἰκῶ ἐν [ἡ ρύμη] τῶν μεγάλων δένδρων καὶ [ἡ οἰκία] μου πρὸς [αὐτὴ μικρά] ἐστιν καὶ πάντοτε βλέπω διὰ τῆς θυρίδος [αἱ κεφαλαί] τῶν [αἱ καθημέναι (γενική)] καὶ [αἱ σφαῖραι] τῶν παιδίων καὶ οὐ μνημονεύω [ἡ ὥρα] καὶ κρᾶζει ἡ μήτηρ [φωνὴ μεγάλη] καὶ ὀργίζεται πολὺ.

Ἄλέξανδρος · Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή [πᾶσα ἡμέρα]. Ἐξέρχομαι ἐκ [ἡ οἰκία] καὶ βλέπω ἐν τῷ κήπῳ [αἱ λαμπραὶ κόμαι] [αἱ καθήμεναι (γενική)] καὶ λαλῶ πρὸς [αἱ καθήμεναι] ἀλλ' οὐκ ἀκούουσίν μου. [πᾶσαι αἱ μαθήτριάι] ὑπάγουσιν καὶ ἐγὼ ἀκολουθῶ [αἱ καλαὶ καὶ πλουσίαι μαθήτριάι] ἀλλὰ τρέχουσιν [αἱ μαθήτριάι] καὶ οὐ λαλοῦσιν πρὸς με. Εἴτα τρέχω εἰς [ἡ σχολή] καὶ οὐ ποιῶ τὰ μελετήματα. Ὅργίζεται οὖν ὁ Χριστόφορος καὶ λέγει ὅτι μόνον μεριμνῶ περὶ [αἱ μαθήτριάι], ὁρθῶς δὲ οὐ λέγει · ἐγὼ γὰρ μεριμνῶ καὶ περὶ τῶν ἵππων καὶ περὶ [αἱ πλούσιαι οἰκίαι]. [ἡ οἰκία] μου πρὸς [ἡ οἰκία] [ἡ Ῥόδη] ἐστὶν καὶ πάντοτε προσδοκῶ [αὐτή] [μία ὥρα] ἢ δύο ἢ τρεῖς ἐν τῷ κήπῳ ἀλλὰ [Ῥόδη] οὐκ ἔρχεται.

> *Τί λέγει ὁ Νικόλαος ; What does Nikolaos say?*

Χρῆσαι τούτοις τοῖς ῥήμασιν καὶ ὀνόμασιν καὶ ἐπιθέτοις ·

Use the following words in your answer:

εἰσέρχομαι εἰς καπηλεῖον - ἡ τράπεζα τοῦ καπηλείου - πίνω καὶ μεθύσκομαι - βάλλω ποτήριον εἰς ... [αἱ καθήμεναι] - τρέχω ἐν [ἡ ῥύμη] - εἰσέρχομαι εἰς [ἡ σχολή] - βάλλω βιβλία καὶ [πῆραι] εἰς [αἱ μαθήτριάι] - φωνεῖ τοὺς φύλακας ὁ Χριστόφορος - βάλλουσίν με οἱ φύλακες εἰς [ἡ σκληρὰ φυλακή]

Νικόλαος · Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή [πᾶσα ἡμέρα]. Ἐξέρχομαι ἐκ [ἡ οἰκία] καὶ περιπατῶ ἐν τῇ ῥύμῃ καὶ
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

> Τί λέγει ὁ Χριστόφορος ; *What does Christophoros say?*

Χρῆσαι τούτοις τοῖς ῥήμασιν καὶ ὀνόμασιν καὶ ἐπιθέτοις ·

Use the following words in your answer:

εἰσέρχομαι εἰς [ἡ σχολή] - ἄπεισιν πολλοὶ [μαθητής] -

λαλεῖ πρὸς τὸ ἔσοπτρον ἢ ῥόδη - Μόνον μεριμνᾷ περὶ [αἱ

μαθήτριάι] ὁ Ἀλέξανδρος - Ὁψὲ ἔρχεται ὁ Φίλιππος - Βάλλει

[πήραι] εἰς ... [αἱ καθημέναι] ὁ Νικόλαος - τρέχω ἐν [ἡ σχολή]

- φωνῶ τοὺς φύλακας - βάλλουσιν τὸν Νικόλαον οἱ φύλακες εἰς

[ἡ σκληρὰ φυλακή]

Χριστόφορος · Δύσκολός ἐστιν ἡ σχολή [πᾶσα ἡμέρα]. Ἐξέρχομαι ἐκ

..... [ἡ οἰκία] καὶ περιπατῶ ἐν τῇ ῥύμῃ καὶ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Λεξικόν

ἄρτι	Νικόλαος · Προσδοκῶ σε, Φίλιππε. Ἐρα ἔρχη ; Φίλιππος · Ἄρτι οὐ δύναμαι, ἀλλὰ ἔρχομαι μετὰ δύο λεπτά.
ἀρχή, -ης (ῆ)	Τὸ δίδαγμα ἐστὶν ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἔκτης καὶ μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἐβδόμης. Ἡ ἀρχή τοῦ διδάγματός ἐστὶν τῇ ὥρᾳ τῇ ἔκτῃ.
αὐτός (ὁ), αὐτή (ῆ), αὐτό (τό)	Φίλιππος · Τί λέγει ὁ Νικόλαος ; Νικάνωρ · Πάντοτε λέγει τὸ αὐτό · Οἶνον βούλομαι, οἶνον βούλομαι.
ἐκ, ἐξ ἐλληνιστί	Ἐκ τῆς οἰκίας ἔξελθε, Νικάνωρ. Λαλῶ ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἀλλὰ οὐ λαλῶ σπανιστὶ.
ἔχω, -εις, -ειν, σχές	Ἀλέξανδρος πολλοὺς ἵππους ἔχει καὶ Βερνίκη πολλοὺς καλάμους καὶ πολλὰ βιβλία ἔχει.
θέλω, -εις, -ειν, θέλησον	Μήτηρ · Φίλιππε, ἀνοιξον τὴν θύραν. Φίλιππος · Οὐ θέλω ἀνοῖξαι τὴν θύραν. Μήτηρ · Ἀνοιξον τὴν θύραν, Φίλιππε. Φίλιππος · Οὐ θέλω, οὐ θέλω, οὐ θέλω.
καλός, -ή, -όν	1. Καλή ἐστὶν ἡ Ῥόδη καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ ἀκο- λουθοῦσιν αὐτῇ, ἡ δὲ Βερνίκη καλή οὐκ ἔστιν. 2. Καλή ἐστὶν αὕτη ἡ κλεῖς · ταχέως ἀνοίγει πάσας τὰς θύρας.
καλῶς μέγας, μεγάλη, μέγα	Καλῶς κολυμβῶ καὶ πάντοτέ εἰμι ὁ πρῶτος. Τὸ πρόβατον μικρόν ἐστὶν ἀλλὰ ὁ ἵππος μέγα ζῷόν ἐστὶν.
μνημονεύω, -εις, -ειν, μνήσθητι + γενική οἰκουμένη, -ης (ῆ)	Οὐ μνημονεύω ποῦ εἰσιν αἱ κλεῖδες. Οὐ μνημονεύω τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Οὐ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ οἰκουμένῃ πλούσιοι βούλονται εἶναι.
πᾶς, πᾶσα, πᾶν	Πᾶν παιδίον καὶ πᾶσα γυνὴ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἐν ταύτῃ τῇ σχολῇ πλούσιος βούλεται εἶναι.
προσέχω, -εις, -ειν, πρόσχες	Πρόσχες τῷ διδασκάλῳ, Φίλιππε. Οὐκ ἀκούεις καὶ καθεύδεις καὶ πάντοτε πλανᾶσαι.
σκληρός, -ά, -όν	Μὴ κάθισον ἐκεῖ, Ῥόδη. Σκληρά ἐστὶν ἡ καθέδρα. Κάθισον ὧδε. Αὕτη ἡ καθέδρα καλή ἐστὶν.
σκολιός, -ά, -όν σχολάζω, -εις, -ειν, σχόλασον	Αὕτη ἡ κλεῖς σκολιά ἐστὶν καὶ οὐκ ἀνοίγει τὴν θύραν. Καθ' ἡμέραν μαίνεται ἡ Βερνίκη καὶ ποιεῖ τὰ μελετήματα καὶ οὐ σχολάζει. Νικόλαος δὲ καὶ Φίλιππος πάντοτε σχολάζουσιν · οὐ μαρτυροῦσιν οὐδὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν. Μόνον κολυμβῶσιν ἐν τῇ κολυμβήτρᾳ καὶ σίκερα πίνουσιν.
ταλαίπωρος, -ος, -ον	Ταλαίπωρός ἐστὶν ὁ Νικόλαος. Ἐν τῇ φυλακῇ ἐστὶν καὶ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς αὐτόν, οὐδεὶς ἐπισκέπτεται αὐτόν.

ταπεινός, -ή, -όν
τέλος, -ους (τό)

τίνι

φράσις, -εως (ή)

φώς, φωτός (τό)
χώρα, -ας (ή)

Οὐκ ἔστιν ταπεινὸς ὁ Βουκέφαλος ἀλλὰ **ὑπερήφανος**.

Τὸ διδάγμα ἔστιν ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἔκτης

καὶ μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἑβδόμης.

Τὸ **τέλος** τοῦ διδάγματός ἐστιν τῇ ὥρᾳ τῇ ἑβδόμῃ.

Χριστόφορος ·

Τίνι ἐστὶν τοῦτο τὸ βιβλίον ;

Βερνίκη ·

Οὐκ οἶδα, οὐκ ἔστιν μοι.

Αὕτη ἐστὶν **φράσις** ·

Ὅνομά μοι Χριστόφορός ἐστιν.

Ἡ ἀρχὴ τῆς φράσεως ἐστὶν "ὄνομα"

καὶ τὸ τέλος ἐστὶν "ἐστίν".

Ἐν τῇ νυκτὶ βλέπω τὸ **φῶς** τῆς οἰκίας.

Χριστόφορος ·

Πόθεν εἶ σύ ; Ποία ἐστὶν ἡ **χώρα** σου ;

Νικάνωρ ·

Ἀπὸ τῆς Σπανίας εἰμί.

Τὸ δίδαγμα τὸ τεσσαρακαιδέκατον

Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω

Περιπατεῖ ὁ Φίλιππος ἐν τῇ ρύμῃ.
Πρωία δ' ἐστίν.
Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου πορεύεται.
Νῦν πρὸς τὴν θύραν αὐτοῦ ἔστηκε.
Κρούει γὰρ ὁ Φίλιππος, οὐδὲν μέντοι *λέγει*.

- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τίς ἄρα ἐστίν ;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ἐγὼ μὲν Φίλιππος καὶ *κρούω*.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τί ἄρα *λέγεις* ; Φωνῇ μεγάλη,
παρακαλῶ, οὐ γὰρ *ἀκούω* σου.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ · *Λέγω* ὅτι Φίλιππός εἰμι καὶ *κρούω*.
Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ *κρούω*.

- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Οὐ πάρεμι. Παρεῖναι δὲ νῦν οὐ βούλομαι.
 Ἀπεδήμησα γὰρ εἰς χώραν μακράν.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ναί, σὺ πάρει, **ἀκούεις** γάρ μου.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Οὐκ οἶδα τί **λέγεις** καὶ εἰ **κρούεις**, οὐκ **ἀκούω**.
Κρούειν δὲ νῦν ὥρα οὐκ ἔστιν.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ἐγὼ εἰμι, φίλος γάρ σου εἰμι.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ εἰς τὴν κοίτην εἰμί.
 Σὺ μὲν γρηγορεῖς, ἐγὼ δὲ **καθεύδω**.

Παραχρῆμα δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἔρχεται.

- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τίνες οὖν **κρούουσιν** ἔξω ;
- ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · Ἡμεῖς **κρούομεν**,
 Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τί ἄρα **λέγετε** ; Τίνες δέ ἐστε ;
 Φωνὴ μεγάλη, παρακαλῶ, οὐ γὰρ **ἀκούω** ὑμῶν.
- ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · **Λέγομεν** ὅτι Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρός ἐσμεν
 καὶ **κρούομεν**.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Εἶπον ὑμῖν ὅτι οὐ πάρεμι, καὶ εἰ **κρούετε**, οὐκ **ἀκούω**.
Ἀκούειν δὲ νῦν οὐ θέλω.
- ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · Φίλοι σου ἐσμεν,
 Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρός ἐσμεν.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Ἀλλὰ τί **λέγουσιν** οὗτοι ;
 Ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ ἐγὼ εἰς τὴν κοίτην εἰμί.
 Ὑμεῖς μὲν γρηγορεῖτε, ἐγὼ δὲ **καθεύδω**.

*Ὑμεῖς μὲν γρηγορεῖτε,
 ἐγὼ δὲ καθεύδω.*

Ὁ ἐνεστώς χρόνος, ὀριστική The present tense, indicative

Τύπος Α' · τὰ ῥήματα εἰς -ω, -εις

Ἀπαρέμφατος · ἀνοίγ-ειν	
Ἐγὼ ἀνοίγ-ω	Ἡμεῖς ἀνοίγ-ομεν
Σὺ ἀνοίγ-εις	Ὑμεῖς ἀνοίγ-ετε
Αὐτὸς ἀνοίγ-ει	Αὐτοὶ ἀνοίγ-ουσι(ν)

Ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ, ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκκλίνεται κατὰ τὸν τύπον ἀνοίγω, ἀνοίγεις, ἀνοίγειν· In the text above the following verbs are to be declined according to the type ἀνοίγω, ἀνοίγεις, ἀνοίγειν:

κρούω, κρούεις, κρούειν
λέγω, λέγεις, λέγειν
ἀκούω, ἀκούεις, ἀκούειν

καθεύδω, καθεύδεις, καθεύδειν
θέλω, θέλεις, θέλειν

Μελέτημα Α'

Παράδειγμα ·	(ἀνοίγειν)	
Τίμων ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;	
Νικόλαος ·	Ἐγὼ	
Τίμων ·	Ἀνοίγω ἐγὼ ἢ ἀνοίγεις σύ ;	
Νικόλαος ·	Ἐγὼ ἀνοίγω.	
1. (κλείω)	Ἀλέξανδρος ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;
	Νικόλαος ·	Ἐγὼ
2. (τρέχω)	Νικάνωρ ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;
	Φίλιππος ·	Ἐγὼ
3. (κρούω)	Βερνίκη ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;
	Ἀλέξανδρος ·	Ἐγὼ
4. (βάλλειν τὴν σφαῖραν)	Ῥόδη ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;
	Ἀλέξανδρος ·	Ἐγὼ
5. (αἶρειν τὸν κάλαμον)	Ῥόδη ·	 ἐγὼ ἢ σύ ;
	Βερνίκη ·	Ἐγὼ

Μελέτημα Β΄

Παράδειγμα · (βάλλω)

A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... τὴν σφαῖραν.

A. ·

Τί *βάλλετε* ὑμεῖς ;

B. ·

Βάλλομεν τὴν σφαῖραν.

1. (λέγω) A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... ὅτι κατάκοποι ἔσμεν.

2. (πιάζω) A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... ἰχθύας.

3. (ἀκούω) A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... τὴν φωνὴν τοῦ Νικολάου.

4. (βλέπω) A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... πλοῖον.

5. (ἐπαίρω) A. ·

Τί ὑμεῖς ;

B. ·

..... τὰς χεῖρας.

Μελέτημα Γ΄

Παράδειγμα · (αἴρω)

..... Τιμόθεος τὸν κάλαμον καὶ τὴν τράπεζαν οἱ λοιποὶ μαθηταί.

Αἶρει Τιμόθεος τὸν κάλαμον καὶ *αἶρουσι* τὴν τράπεζαν οἱ λοιποὶ μαθηταί.

1. (προσφέρω)

..... Τίμων τὸν οἶνον καὶ τὸν ζῦθον οἱ ὑπηρέται.

2. (λαμβάνω)

..... Παῦλος τὸ βιβλίον καὶ τὰ πινακίδια οἱ λοιποὶ μαθηταί.

3. (ἐκτείνω)

..... Φίλιππος τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς δακτύλους οἱ λοιποὶ μαθηταί.

4. (βλέπω)

..... Νικάνωρ τὴν πῆραν καὶ τὸ βιβλίον οἱ λοιποὶ νεανίσκοι.

5. (καθεύδω) (ῥέγχω)

..... ἡ Βερνίκη ἀλλὰ αἱ λοιπαὶ μαθήτριαι.

Μελέτημα Δ

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα.
Complete the sentences according to the example:

1. Καθ' ἡμέραν κρούεις ἐπὶ τὴν θύραν καὶ ἐγὼ ἀνοίγω σοι.

Καθ' ἡμέραν ἐγὼ ἐπὶ τὴν θύραν καὶ σὺ

Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς ἐπὶ τὴν θύραν καὶ ὑμεῖς

Καθ' ἡμέραν Τιμόθεος καὶ Φίλιππος ἐπὶ τὴν θύραν

καὶ Νικόλαος αὐτοῖς.

2. Καθ' ἡμέραν καθεύδεις ἐν τῷ διδάγματι καὶ ἐγὼ προσέχω τῷ διδασκάλῳ.

Καθ' ἡμέραν ἐγὼ ἐν τῷ διδάγματι καὶ σὺ τῷ διδασκάλῳ.

Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς ἐν τῷ διδάγματι καὶ ὑμεῖς τῷ διδασκάλῳ.

Καθ' ἡμέραν Τιμόθεος καὶ Φίλιππος ἐν τῷ διδάγματι

καὶ Νικόλαος τῷ διδασκάλῳ.

3. Καθ' ἡμέραν τρέχεις ἐν τῇ ρύμῃ ἀλλ' οὐ βλέπω σε.

Καθ' ἡμέραν ἐγὼ ἐν τῇ ρύμῃ ἀλλὰ σὺ οὐ

Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς οὐ

Καθ' ἡμέραν Τιμόθεος καὶ Φίλιππος καὶ Νικόλαος οὐ

..... αὐτούς.

4. Καθ' ἡμέραν ῥέγχεις ἐν τῷ διδάγματι καὶ οὐκ ἀκούω τοῦ διδασκάλου.

Καθ' ἡμέραν ἐγὼ καὶ σὺ οὐκ

Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς οὐκ

Καθ' ἡμέραν Τιμόθεος καὶ Φίλιππος

καὶ Νικόλαος οὐκ

5. Καθ' ἡμέραν ἀνοίγω τὴν θυρίδα καὶ σὺ κλείεις αὐτήν.

Καθ' ἡμέραν σὺ καὶ ἐγὼ

Καθ' ἡμέραν ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς

Καθ' ἡμέραν Τιμόθεος καὶ Φίλιππος

καὶ Νικόλαος

Μελέτημα Ε΄

Πλήρωσον τὸν λόγον · Complete the text:

Περιπατεῖ ὁ Φίλιππος ἐν τῇ ρύμῃ. Πρωία δ'..... Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου πορεύεται. Νῦν πρὸς τῇ θύρᾳ αὐτοῦ ἔστηκε. Κρου..... γὰρ ὁ Φίλιππος, οὐδὲν μέντοι λέγ.....

- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τίς ἄρα ;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ἐγὼ Φίλιππος καὶ κρού...
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τί ἄρα λέγ..... ; Φωνὴ μεγάλη, παρακαλῶ, οὐ γὰρ ἀκου..... σου.
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Λέγ..... ὅτι Φίλιππος εἰμι καὶ κρού..... .
 Ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρού.....
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Οὐ πάρ..... Παρ..... δὲ νῦν οὐ βούλομαι.
 Ἀπεδήμησα γὰρ εἰς χώραν μακράν.
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ναί, σὺ πάρ..... ἀκού..... γάρ μου.
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Οὐκ οἶδα τί λέγ..... καὶ εἰ κρού..... οὐκ ἀκού..... Κρού..... δὲ νῦν ὥρα οὐκ
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ · Ἐγὼ φίλος γάρ σου
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ εἰς τὴν κοίτην
 Σὺ μὲν γρηγορεῖς, ἐγὼ δὲ καθεύδ.....

Παραχρῆμα δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἔρχεται.

- ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τίνες οὖν κρού..... ἔξω ;
 ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · Ἡμεῖς κρού..... , Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος.
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Τί ἄρα λέγ..... ; Τίνες δέ ;
 Φωνὴ μεγάλη, παρακαλῶ, οὐ γὰρ ἀκού.... ὑμῶν.
 ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · Λέγ..... ὅτι Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρός καὶ κρού.....
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Εἶπον ὑμῖν ὅτι οὐ πάρεμι, καὶ εἰ κρού..... οὐκ ἀκού.....
 Ἀκού..... δὲ νῦν οὐ θέλω.
 ΦΙΛ. ΚΑΙ ἈΛ. · Φίλοι σου Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρός
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ · Ἀλλὰ τί λέγ..... οὗτοι ;
 Ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται καὶ ἐγὼ εἰς τὴν κοίτην
 Ὑμεῖς μὲν γρηγορεῖτε, ἐγὼ δὲ καθεύδ.....

Μελέτημα 5'

Γράψατε πάντα τὰ ῥήματα τοῦ λόγου εἰς τὸν χρόνον καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τὸ συμφέρον.
Write the verbs of the text in the corresponding tense and person.

Παράδειγμα ·

..... (λαμβάνειν, αὐτός) τὰς κλείδας ὁ Νικόλαος.

> **Λαμβάνει** τὰς κλείδας ὁ Νικόλαος.

Οὐκ ἔρχεται ὁ Νικόλαος εἰς τὸν ἵπποδρομον

Διὰ τῆς θυρίδος θεωρεῖ τὴν ῥύμην ὁ Φίλιππος καὶ (βλέπειν, αὐτός) τὸν Νέστωρα.

Φίλιππος · Τί ποιεῖς, Νέστωρ ;

Νέστωρ · Οὐ (βλέπειν, σύ) ὅτι (τρέχειν, ἐγώ) ;

Φίλιππος · Καὶ ποῦ (τρέχειν, σύ) νῦν ;

Νέστωρ · Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου. Προσδοκᾷ αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ἀλλὰ Νικόλαος οὐκ ἔρχεται.

Φίλιππος · (προσδοκᾷν, προστακτική) με,

(προσδοκᾷν, προστακτική) με, Νέστωρ. Ἔρχομαι καὶ ἐγὼ σὺν σοί.

Ταχέως (καταβαίνειν, αὐτός) ὁ Φίλιππος καὶ ἐξέρχεται εἰς τὴν ῥύμην.

Τ..... (τρέχειν, αὐτοί) δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ ἔρχονται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου. Ἐστήκασιν οὖν Φίλιππος καὶ Νέστωρ ἐπὶ τὴν θύραν καὶ (κρούειν, αὐτοί).

Νέστωρ καὶ Φίλ. · Νικόλαε, (ἀνοίγειν, προστακτική ἀόριστος) τὴν θύραν.

Νικόλαος · Τίνες (εἶναι) ὑμεῖς ; Τί (θέλειν, ὑμεῖς) ;

Τί (λέγειν, ὑμεῖς) ;

Νέστωρ καὶ Φίλ. · Ἄ..... (ἀνοίγειν, προστακτική ἀόριστος) ἡμῖν τὴν θύραν, παρακαλῶ.

Νικόλαος · Οὐ δύναμαι. Ἐγὼ οὐ (παρεῖναι, ἐγώ).

Ὡρα νῦν (καθεύδειν, ἀπαρέμφατος) ἐστίν.

Νέστωρ καὶ Φίλ. · Νικόλαε, καὶ σύ (παρεῖναι) καὶ ἡμεῖς (παρεῖναι). Κ..... (καταβαίνειν, προστακτική ἀόριστος) ταχὺ καὶ (ἀνοίγειν, προστακτική ἀόριστος) ἡμῖν.

- Νικόλαος · "Ήδη ή θύρα κέκλεισται. Οὐ δύναμαι (ἀνοίγειν, ἀπαρέμφατος ἀόριστος) ὑμῖν.
- Νέσ. καὶ Φίλ. · Β..... (βάλλειν, προστακτικὴ ἀόριστος, σύ) οὖν ἡμῖν τὰς κλείδας διὰ τῆς θυρίδος. Ἡμεῖς (ἀνοίγειν) τὴν θύραν.
- Νικόλαος · Οὐκ οἶδα ποῦ (εἶναι) αἱ κλείδες.
- Νέστωρ καὶ Φίλ. · Ἐπὶ τῆς τραπέζης σου. Ἐντεῦθεν (βλέπειν, ἡμεῖς) τὰς κλείδας.
- Ἐκ (ἐκτείνειν, αὐτός) τὴν χεῖρα ὁ Νικόλαος καὶ (αἶρειν, αὐτός) τὰς κλείδας καὶ (βάλλειν, αὐτός) αὐτὰς διὰ τῆς θυρίδος.
- Νικόλαος · Π..... (πιάζειν, προστακτικὴ ἀόριστος, ὑμεῖς) ὑμεῖς τὰς κλείδας καὶ (ἀνοίγειν, προστακτικὴ ἀόριστος, ὑμεῖς) τὴν θύραν, ἐγὼ δὲ καθεύδω.

Κατανοεῖ ἐαυτὴν ἐν ἐσόπτρῳ ἢ Ῥόδη

- Βερνίκη · Τί **ποιεῖς**, Ῥόδη ;
Ῥόδη ·
Βερνίκη · Πάλιν **κατανοεῖς** τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐσόπτρῳ, Ῥόδη ;
Ῥόδη · Σίγα, Βερνίκη. **Κατανοῶ** ἐμαυτήν. **Κατανοῶ** γὰρ τὸ καλὸν πρόσωπόν μου.
Τῇ γὰρ Ἀφροδίτῃ ὁμοία εἰμί.
Βερνίκη · Ἀλλὰ τί **δοκεῖς** ; Ὅτι καλὴ ἐν ταῖς γυναιξίν εἰ σύ ;
Ῥόδη · Μὴ ὀργίσθητι, Βερνίκη. Σὺ οὐ θέλεις σεαυτὴν κατανοεῖν ἐν ἐσόπτρῳ, ὅτι τὸ πρόσωπόν σου ὁμοίον ἐστὶν τῷ προσώπῳ τῆς μάμμης καὶ ἡ κόμη σου ὁμοία τῷ σάρῳ αὐτῆς.
Βερνίκη · Οὔτε **θεωροῦσί** σε, Ῥόδη, οὔτε **φιλοῦσί** σε οἱ νεανίσκοι.
Ῥόδη · Ἀλλὰ πάντες οἱ μαθηταὶ **θεωροῦσί** με, πάντες **φιλοῦσί** με.
Μετ' ἐμοῦ μὲν **λαλεῖ** ὁ Ἀλέξανδρος καὶ προσδοκᾷ με ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐγὼ οὐκ ἔρχομαι πρὸς αὐτόν.
Πάντες γὰρ οἱ νεανίσκοι μετ' ἐμοῦ **λαλοῦσι** καὶ **θεωροῦσί** με, μετὰ σοῦ δὲ οὔτε Ἀλέξανδρος οὔτε Φίλιππος **λαλεῖ**.
Ἐγὼ **πλέω** εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ μένω ἐκεῖ δύο ἡμέρας καὶ κλαίουσιν πάντες οἱ νεανίσκοι ·
σὺ δὲ **πλεῖς** εἰς χώραν μακράν,
καὶ τρεῖς μῆνας μένεις ἐκεῖ,

- καὶ οὔτε κλαίει Νικόλαος ὁ οἰνοπότης,
οὔτε Φίλιππος ὁ πλανώμενος.
- Βερνίκη · Σὺ οἶδας ὅτι καθ' ἡμέραν μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ μετὰ τοῦ
Φιλίππου **λαλῶ**. Ἀλλὰ ἡμεῖς οὐκ **ἀκολουθοῦμέν** σοι οὐδὲ **φιλοῦμέν** σε.
Φίλιππος γὰρ λέγει
ὅτι μόνον περὶ τοῦ περιβολαίου **λαλεῖ** ἡ Ῥόδη
καὶ περὶ τῆς κόμης αὐτῆς,
δοκεῖ δὲ Ἀφροδίτῃ εἶναι.
- Ῥόδη · Τί ἄρα **λαλεῖτε** ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ ; Τί δὲ **δοκεῖτε** ;
Τί οὖν **μισεῖτέ** με ;
Πάντες γὰρ **μισοῦσί** με.
Πάντες δὲ **κακολογοῦσί** με.

Δοκεῖ ἡ Ῥόδη
Ἀφροδίτῃ εἶναι.

Ὁ ἐνεστώς χρόνος, ὀριστική Present tense, indicative

Τύπος Β' · τὰ ῥήματα τὰ συνηρημένα εἰς -ῶ, -εῖς

Contract verbs in -ῶ, -εῖς

Ἐν τοῖς λεξικοῖς, οὐ γράφεται *φιλῶ* ἀλλὰ *φιλέω*

In the dictionaries, a verb like *φιλῶ* will appear as *φιλέω*

Ἀπαρέμφατος ·		φιλ-εἶν
Ἐγὼ	φιλ-ῶ	Ἡμεῖς φιλ-οῦμεν
Σὺ	φιλ-εῖς	Ὑμεῖς φιλ-εῖτε
Αὐτὸς	φιλ-εῖ	Αὐτοὶ φιλ-οῦσιν.

Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκκλίνεται κατὰ τὸν τύπον *φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖν* ·

In the text above the following verbs are declined according to the type *φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖν*:

περιπατῶ, -εῖς, -εῖν

δοκῶ, -εῖς, -εῖν

θεωρῶ, -εῖς, -εῖν

κακολογῶ, -εῖς, -εῖν

κατανοῶ, -εῖς, -εῖν

γρηγορῶ, -εῖς, -εῖν

φιλῶ, -εῖς, -εῖν

ἀκολουθῶ, -εῖς, -εῖν

μισῶ, -εῖς, -εῖν

ποιῶ, -εῖς, -εῖν

Ὁ ἐνεστώς χρόνος, ὀριστική Present tense, indicative
Τύπος Γ' · τὰ ῥήματα τὰ μονοσυλλαβικὰ εἰς -έω

Monosyllabic verbs

Ἀπαρέμφατος · πλ-εῖν			
Ἐγὼ	πλ-έω	Ἡμεῖς	πλ-έομεν
Σὺ	πλ-εῖς	Ὑμεῖς	πλ-εῖτε
Αὐτός	πλ-εῖ	Αὐτοὶ	πλ-έουσι(ν)

Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκκλίνεται κατὰ τοῦτον τὸν τύπον ·

The following verbs are declined according to this type :

πλέω, πλείς, πλεῖν

πνέω, πνεῖς, πνεῖν

ἐκχέω, ἐκχεῖς, ἐκχεῖν

δέω, δεῖς, δεῖν

Τύπος Δ' · -ῆν

Ἀπαρέμφατος · ζ-ῆν			
Ἐγὼ	ζ-ῶ	Ἡμεῖς	ζ-ῶμεν
Σὺ	ζ-ῆς	Ὑμεῖς	ζ-ῆτε
Αὐτός	ζ-ῆ	Αὐτοὶ	ζ-ῶσι(ν)

Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκκλίνεται κατὰ τοῦτον τὸν τύπον ·

The following verbs are declined according to this type :

ζῶ, ζῆς, ζῆν, ζῆσον

ἀναζῶ, συζῶ

Μελέτημα Ζ'

Πλήρωσον τὸν λόγον · Complete the text:

Βερνίκη · Τί ποι..... Ῥόδη ;

Ῥόδη ·

Βερνίκη · Πάλιν κατανο..... τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐσόπτρῳ, Ῥόδη ;

Ῥόδη · Σίγα, Βερνίκη. Κατανο..... ἐμαυτήν.

- Κατανο..... γὰρ τὸ καλὸν πρόσωπόν μου.
 Τῇ γὰρ ᾿Αφροδίτῃ ὁμοία εἰμί.
 Βερνίκη · ᾿Αλλὰ τί δοκ..... ; ᾿Οτι καλὴ ἐν ταῖς γυναιξίν εἰ σύ ;
 ᾿Ρόδη · Μὴ ὀργίσθητι, Βερνίκη.
 Σὺ οὐ θέλεις σεαυτὴν κατανο..... ἐν ἐσόπτρῳ,
 ὅτι τὸ πρόσωπόν σου ὁμοίόν ἐστιν τῷ προσώπῳ τῆς μάμμης
 καὶ ἡ κόμη σου ὁμοία τῷ σάρῳ αὐτῆς.
 Βερνίκη · Οὔτε θεωρ..... σε, ᾿Ρόδη, οὔτε φιλ..... σε οἱ νεανίσκοι.
 ᾿Ρόδη · ᾿Αλλὰ πάντες οἱ μαθηταὶ θεωρ..... με, πάντες φιλ..... με.
 Μετ' ἐμοῦ μὲν λαλ..... ὁ ᾿Αλέξανδρος καὶ προσδοκᾷ με ὅλην
 τὴν ἡμέραν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἔρχομαι πρὸς αὐτόν.
 Πάντες γὰρ οἱ νεανίσκοι μετ' ἐμοῦ λαλ..... καὶ θεωρ..... με,
 μετὰ σοῦ δὲ οὔτε ᾿Αλέξανδρος οὔτε Φίλιππος λαλ.....
 ᾿Εγὼ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ μένω ἐκεῖ δύο ἡμέρας
 καὶ κλαίουσιν πάντες οἱ νεανίσκοι ·
 σὺ δὲ εἰς χώραν μακράν,
 καὶ τρεῖς μῆνας μένεις ἐκεῖ,
 καὶ οὔτε κλαίει Νικόλαος ὁ οἰνοπότης,
 οὔτε Φίλιππος ὁ πλανώμενος.
 Βερνίκη · Σὺ οἶδας ὅτι καθ' ἡμέραν μετὰ τοῦ ᾿Αλεξάνδρου
 καὶ μετὰ τοῦ Φιλίππου λαλ.....
 ᾿Αλλὰ ἡμεῖς οὐκ ἀκολουθ..... σοι οὐδὲ φιλ..... σε.
 Φίλιππος γὰρ λέγει
 ὅτι μόνον περὶ τοῦ περιβολαίου λαλ..... ἡ ᾿Ρόδη
 καὶ περὶ τῆς κόμης αὐτῆς,
 δοκ..... δὲ ᾿Αφροδίτῃ εἶναι.
 ᾿Ρόδη · Τί ἄρα λαλ..... ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ ; Τί δὲ δοκ..... ;
 Τί οὖν μισ..... με. Πάντες γὰρ μισ..... με.
 Πάντες δὲ κακολογ..... με.

Μελέτημα Η΄

Πληρώσατε τὰς φράσεις. Complete the sentences.

- ᾿Εγὼ (φιλεῖν) σε καὶ σὺ (κακολογεῖν) με. Οὐ γὰρ (ζῆν) ἐν τῷ αὐτῷ κόσμῳ, ἐγὼ καὶ σύ.
- Ἡμεῖς (μισεῖν) ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς (ἀκολουθεῖν) ἡμῖν.
- ᾿Ρόδη μὲν (λαλεῖν), Βερνίκη δὲ (περιπατεῖν) πολύ.
- ᾿Αλέξανδρος καὶ Φίλιππος (λαλεῖν) σοι καὶ σὺ οὐ (θεωρεῖν) αὐτούς. Ἐν τῇ σελήνῃ (ζῆν, σύ).
- Σήμερα (πλεῖν) Νικόλαος εἰς Σικελίαν. Ἐκεῖ γὰρ (ζῆν) οἱ φίλοι αὐτοῦ.

Μελέτημα Θ΄

Ἐν τῷ κήπῳ τῆς οἰκίας τῆς Ῥόδης. Μεσονύκτιόν ἐστιν.

- Ῥόδη · Τί (ποιεῖν), Βερνίκη ;
Βερνίκη · (γρηγορεῖν) καὶ (περιπατεῖν)
καὶ μαρθάνω τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.
- Ῥόδη · Βερνίκη, πάλιν μαρθάνεις τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μέσης νυκτός ;
Βερνίκη · Σίγα, Ῥόδη. (θεωρεῖν) τὸ βιβλίον,
..... (κατανοεῖν) γὰρ τὰ καλὰ ὀνόματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης
καὶ ἰλαρὰ εἰμι. Τῇ γὰρ Ἀθηνᾶ ὁμοία εἰμί.
- Ῥόδη · Ἀλλὰ τί (δοκεῖν) ; Ὅτι σοφὴ ἐν ταῖς γυναιξίν ἐῖ σύ ;
Βερνίκη · Μὴ ὀργίσθητι, Ῥόδη.
Σὺ οὐ θέλεις (κατανοεῖν) τὰ ῥήματα τῆς ἑλληνικῆς
γλώσσης, ὅτι οὐ γινώσκεις ἑλληνιστὶ οὐδὲν δὲ συνίης.
- Ῥόδη · Ἡ κεφαλὴ σου ὁμοία ἐστὶν τῇ κεφαλῇ τοῦ Φιλίππου καὶ ἐν παντὶ
διδάγματι διὰ τῆς θυρίδος τὴν αὐλὴν τῆς σχολῆς (θεωρεῖν).
Οὔτε (περιπατεῖν) μετὰ σοῦ, Βερνίκη,
οὔτε (φιλεῖν) σε οἱ διδάσκαλοι.
- Βερνίκη · Ἀλλὰ πάντες οἱ σοφοὶ (θεωρεῖν) με,
πάντες (φιλεῖν) με.
Μετ' ἐμοῦ μὲν (λαλεῖν) ὁ Σωκράτης.
Πάντες γὰρ οἱ φιλόσοφοι μετ' ἐμοῦ (συλλαλεῖν) καὶ
..... (θεωρεῖν) με, μετὰ σοῦ δὲ οὔτε Φίλιππος ὁ πλανώμενος,
οὔτε Νικόλαος ὁ οἰνοπότης (λαλεῖν).
- Ῥόδη · Σὺ οἶδας ὅτι καθ' ἡμέραν
μετὰ τῶν σοφῶν καὶ τῶν φιλοσόφων (λαλεῖν).
Ἀλλὰ ἡμεῖς οὐκ (ἀκολουθεῖν) σοι οὐδὲ (φιλεῖν) σε.
Οἱ φιλόσοφοι γὰρ λέγουσι ὅτι μόνον περὶ τοῦ διδάγματος (λαλεῖν)
ἢ Βερνίκη καὶ περὶ τῶν δοκιμασιῶν, (δοκεῖν) δὲ Ἀθη-
νᾶ εἶναι.
- Βερνίκη · Τί ἄρα (λαλεῖν) ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ ; Τί δὲ (δοκεῖν) ;
Τί οὖν (μισεῖν) με ;
Πάντες γὰρ (μισεῖν) με. Πάντες δὲ
(κακολογεῖν) με.

Ἡ αἰτία καὶ τὸ ἀκόλουθον Cause and consequence

Αἰτία		Ἀκόλουθον
 Βρέχει	=>	 Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου
Α καὶ δύο ἐστὶν πέντε $(A + 2 = 5)$	=>	Α τρία ἐστὶν
Κατάκοπός εἰμι	=>	Καθίζω
 Οὐ συνίετε	=>	 Ὀργίζομαι
Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν	=>	Οὐ γινώσκετε ἐλληνιστί
Ὅψέ ἐστιν	=>	 Τρέχω
Πρωί ἐστιν	=>	Βραδέως περιπατῶ
Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εὐκόπος ἐστιν	=>	Γινώσκετε γαλλιστί
Ψυχός ἐστιν	=>	Κλείω τὴν θυρίδα
Καυμά ἐστιν	=>	Ἀνοίγω τὴν θυρίδα

Ἀνακεφαλαίωσις Summary

Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου. Βρέχει γάρ.	= Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου · βρέχει. = Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου ὅτι βρέχει.
Βρέχει. Αἶρω οὖν τὸ σκιάδειόν μου.	= Βρέχει. Διὰ τοῦτο αἶρω τὸ σκιάδειόν μου.

Μελέτημα Ι'

Γράψατε φράσεις κατὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα ·

Write sentences according to the following examples

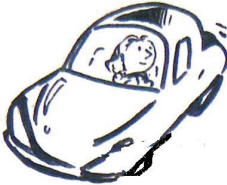
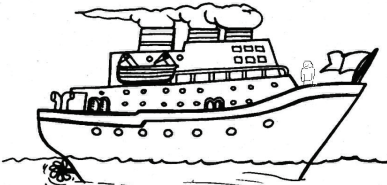
Βρέχει ἄρτι· αἶρω οὖν τὸ σκιάδειόν μου.

Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου · βρέχει γάρ.

1. Α καὶ δύο εἰσὶν πέντε. Α τρία ἐστίν.
2. Αἶρω τὸ σκιάδειόν μου · ἄρτι βρέχει.
3. Κατάκοπός εἰμι. Καθίζω
4. Ὁργίζομαι. Οὐ συνίετε.
5. Τρέχω. Ὁψὲ ἐστίν.
6. Οὐ γινώσκετε ἑλληνιστί. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολός ἐστιν.
7. Πρωί ἐστίν · βραδέως περιπατῶ.
8. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα εὐκοπός ἐστιν.
Γαλλιστὶ γινώσκετε.
9. Κλείω τὴν θυρίδα. Ψύχος ἐστίν.
10. Καῦμά ἐστιν. Ἀνοίγω τὴν θυρίδα.

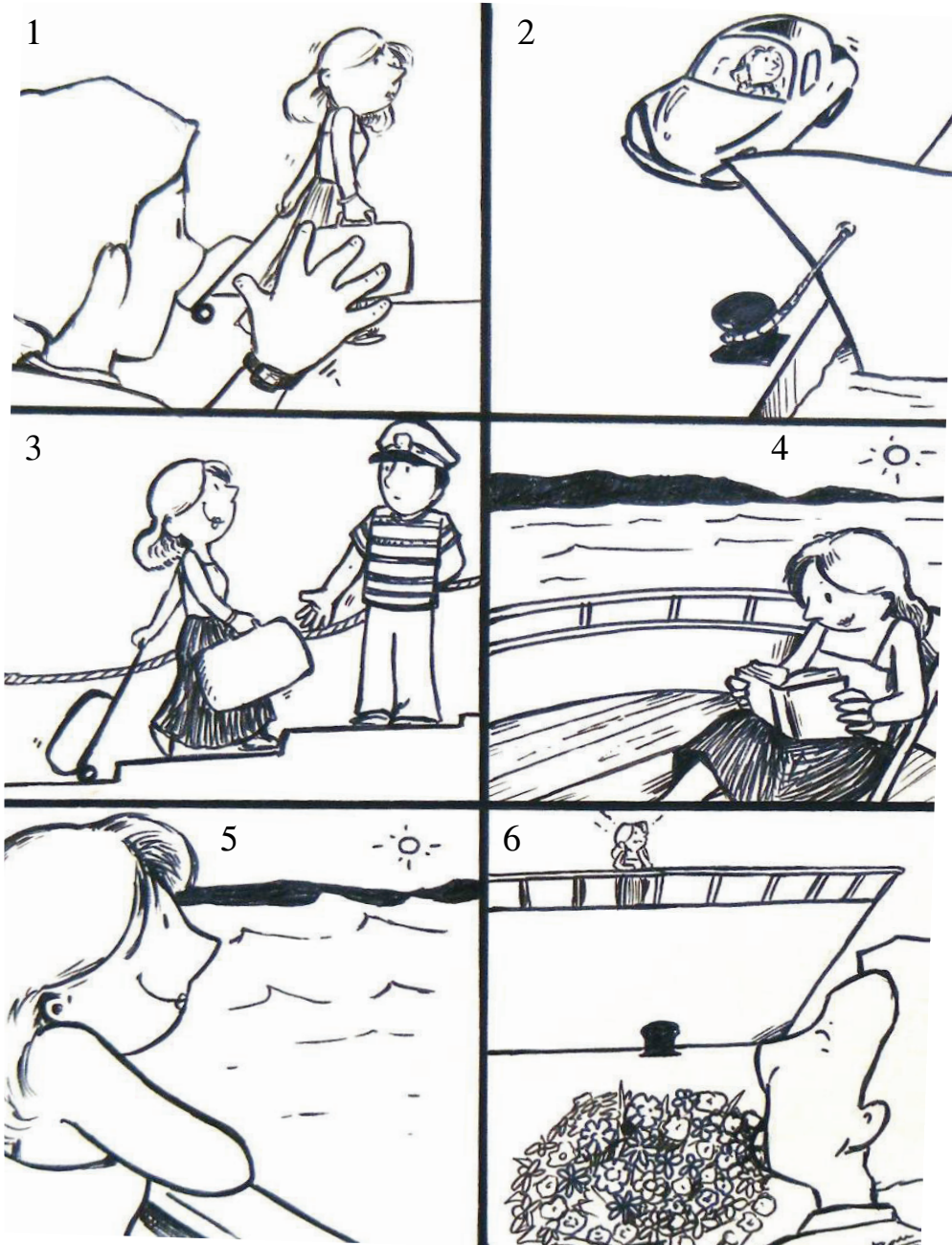

Πορεύονται άμάξη	
Μετάγει την άμαξαν ή Ρόδη	
Έμβαινει είς πλοϊον ή Ρόδη	
Πλεϊ είς Γαλλίαν	
Καταβαίνει άπό του πλοίου ή Ρόδη	

Μελέτημα Κ΄

Θεωρεῖτε τί γίνεται ἐν ἐκάστῃ εἰκόνι. Observe what is happening in each picture.

Ἑρωτήματα

Πρώτη εἰκὼν ·

1. Τί ποιεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
2. Ἐὰν ἰλαρὰ ἐστὶν ἡ Ῥόδη ;
3. Ἐὰν λαλεῖ ἡ Ῥόδη μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ;
4. Τί ἔχει ἡ Ῥόδη ἐν ταῖς χερσὶ ;
5. Ποῦ ὑπάγει ἡ Ῥόδη ;

Δευτέρα εἰκὼν ·

1. Ἐὰν μετὰγει ἡ Ῥόδη τὴν ἄμαξαν ;
2. Ποῦ ἔρχεται νῦν ἡ Ῥόδη ;
3. Εἰς τί βλέπει ἡ Ῥόδη ;

Τρίτη εἰκὼν

1. Ποῦ ἐμβαίνει ἡ Ῥόδη ;
2. Ἐὰν ἰλαρὰ ἐστὶν ἡ Ῥόδη ;
3. Τί ποιεῖ ὁ ναύτης ;

Τετάρτη εἰκὼν

1. Ποῦ ἐστὶν ἡ Ῥόδη ;
2. Τί ποιεῖ ἡ Ῥόδη ;
3. Ἐὰν φαίνει ὁ ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ ;

Πέμπτη εἰκὼν

1. Εἰς τί βλέπει ἡ Ῥόδη ;
2. Ἐὰν ἰλαρὰ ἐστὶν ἡ Ῥόδη ;
3. Ἐὰν καλὴ ἐστὶν ἡ θάλασσα ;

Ἑκτη εἰκὼν

1. Ποῦ ἔρχεται νῦν τὸ πλοῖον τῆς Ῥόδης ;
2. Τί ποιεῖ ὁ Ἀλέξανδρος ;
3. Τί ἔχει ὁ Ἀλέξανδρος ἐν ταῖς χερσὶν ;
4. Ἐὰν ἰλαρὰ ἐστὶν ἡ Ῥόδη ;

Λεξικόν

ἀκριβῶς	Ῥόδη · Ποῦ ἐστὶν ἡ Ἱερικώ ; Νικόλαος · Ἐν Παλαιστίνῃ. Ῥόδη · Ἀλλὰ ποῦ ἀκριβῶς ; Νικόλαος · Πρὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν τῶν ἁλῶν.
ἀποδημῶ, -εις, -εῖν, ἀποδήμησον	Ἀποδημῶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὑπάγω εἰς χώραν καλὴν καὶ οὐχ ὑποστρέφω.
ἄρα	Νικόλαος · Τίς ἔστηκε ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούει ; Τίς ἄρα ἐστίν ;
γάρ	Καθίζω ἐπὶ τὴν καθέδραν · κατὰκοπος γάρ εἰμι.
γινώσκω, -εις, -εῖν, γινῶθι	Διδάσκαλος · Ποίαις γλώσσαις λαλεῖς ; Νικάνωρ · Λαλῶ γαλλιστὶ καὶ σπανιστὶ. Γινώσκω δὲ βρεττανιστὶ ἀλλὰ οὐ λαλῶ.
γρηγορῶ, -είς, -εῖν, γρηγόρησον	Τί ποιεῖς ; Καθεύδεις ἢ γρηγορεῖς ;
δοκῶ, -είς, -εῖν, δόξον	Ἀλέξανδρος · Τί δοκεῖ σοι, Νικόλαε ; Μέλλει ἐλθεῖν ἢ Ῥόδη ἢ οὐ ;
εἰ	Νικόλαος · Δοκεῖ μοι, Ἀλέξανδρε, αὐτὴν μέλλειν ἐλθεῖν. Εἰ πάντες ἄνθρωποι πνεῦμα ἔχουσιν καὶ εἰ Σωκράτης ἄνθρωπός ἐστιν, Σωκράτης οὖν πνεῦμα ἔχει.
ἐαυτός, -ή, -όν	Ἐαυτὸν οὐ γινώσκει, πῶς οὖν δύναται γινώσκειν τοὺς φίλους αὐτοῦ ;
ἐμαυτός, -ή, -όν	Ἐμαυτὸν οὐ γινώσκω, πῶς οὖν δύναμαι γινώσκειν τοὺς φίλους μου ;
ἐμβαίνω, -εις, -εῖν, ἐμβηθι	Ἐμβαίνω εἰς πλοῖον καὶ πορεύομαι εἰς τὴν Σικελίαν.
ἔστηκα, -ας, ἐστηκέναι	Ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω.
ἤδη	Βερνίκη · Δύναμαι εἰσελθεῖν ; Νέστωρ · Οὐχί. Ὅψε γάρ ἐστιν. Ἡ σχολὴ ἤδη κέκλεισται.
θεωρῶ, -είς, -εῖν, ἴδε	Ἀπὸ τῆς φυλακῆς Νικόλαος θεωρεῖ τὴν αὐλὴν διὰ τῆς θυρίδος.
ιδού	Νικόλαος · Ἐὰρ ἀργύριον ἔχεις ; Τίμων · Ἰδοὺ δέκα εὔρο.
ἱλαρός, -ά, -όν	Βλέπει ὁ Ἀλέξανδρος τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ ἱλαρός ἐστὶν καὶ γελᾷ. Βλέπει ἡ Ῥόδη τὸ καλὸν πρόσωπον αὐτῆς καὶ ἱλαρά ἐστὶν. Πορεύεται εἰς τὴν σχολὴν ἢ Βερνίκη καὶ ἱλαρά ἐστὶν. Φιλεῖ γὰρ τὴν σχολὴν ἢ Βερνίκη. Λαλοῦσιν οἱ μαθηταὶ ἐν τῷ διδάγματι καὶ ὀργίζεται ὁ Χριστόφορος · ἱλαρός γὰρ οὐκ ἔστιν.
κακολογῶ, -είς, -εῖν, κακολόγησον	Πάντοτε κακολογεῖ τὸν Φίλιππον ὁ Νικάνωρ. Λέγει γὰρ τοῖς φίλοις αὐτοῦ ὅτι πλανᾶται καὶ ὅτι καθεύδει ἐν τῷ διδάγματι.
καταβαίνω, -εις, -εῖν, κατάβηθι	Τί ποιεῖς ἐν τῷ δένδρῳ, Νικόλαε ; Κατάβηθι ἀπὸ τοῦ δένδρου.

κατανοῶ, -εις, -ειν, κατανόησον κέκλεισται· τὸ ῥῆμα κλείω ἐν τῷ κοίτη, -ης (ή)	Κατανοεῖ ἐαυτὴν ἐν ἐσόπτρῳ ἢ ῥόδῃ. Ἦδη ἡ σχολὴ κέκλεισται . Νῦν γὰρ ἐστίν. Φίλιππος · Ποῦ ἐστὶν ὁ Νικόλαος ; Μάρθα · Ἐν τῇ κοίτῃ . Φίλιππος · Ποῦ ; Μάρθα · Ἐν τῇ κοίτῃ . Καθεύδει. Μὴ κροῦσον ἐπὶ τὴν θύραν. Πάντες γὰρ καθεύδουσιν. Νικόλαος · Ποῦ ἐστὶν ἡ οἰκία σου ; Φίλιππος · Μακράν , μακρὰν ἀπὸ τῆς σχολῆς. Ἡ μήτηρ τῆς μητρὸς μου ἐστὶν ἡ μάμμη μου. Νικόλαος · Ἄρα λαλεῖς ἑλληνιστί ; Ῥόδη · Συνίημι τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, οὐ μέντοι λαλῶ ἑλληνιστί.
κρούω, -εις, -ειν, κροῦσον μακράν	Νικόλαος · Ποῦ ἐστὶν ὁ Φίλιππος ; Νικάνωρ · Οὐκ ἔστιν ὧδε. Μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐστίν. Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ 2009, Ἀλέξανδρος (1994 -) νεανίσκος ἐστίν · οὐ γὰρ ἐστὶν παιδίον οὐδὲ ἀνὴρ ἐστίν.
μάμμη, -ης (ή) μέντοι	Ἡ κόμη τῆς Ῥόδης ὁμοία ἐστὶν τῷ ἡλίῳ ἀλλὰ ἡ κόμη τῆς Βερνίκης τῇ νυκτί ἐστὶν ὁμοία . 1. Μανθάνω τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὅτι βούλομαι λαλεῖν ἑλληνιστί. 2. Λέγω ὅτι οὐκ οἶδα ποῦ ἐστίν.
μετά + γενική νεανίσκος, -ου (ὁ)	Φίλιππος · Πολὺν χρόνον ζητῶ τὸ βιβλίον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἐστίν.
ὅμοιος, -α, -ον	Μήτηρ · Ζήτηι οὖν ἐν τῇ σχολῇ. Μήτηρ · Ποῦ ἐστὶν τὸ βιβλίον ; Φίλιππος · Οὔτε ἐν τῇ οἰκίᾳ οὔτε ἐν τῇ σχολῇ.
ὅτι	Βερνίκη · Ἐλθὲ ὧδε, Ῥόδη, παρακαλῶ. Ῥόδη · Προσδόκα, Βερνίκη, νῦν οὐ δύναιμι. Βερνίκη · Οὐ προσδοκῶ, ἐλθὲ ὧδε, παραχρήμα .
οὖν	Χριστόφορος · Ποῦ ἐστὶν ὁ Φίλιππος ; Οὐ πάρεστι . Ἐν τῇ θαλάσῃ πλοῖόν ἐστίν καὶ ἐν τῷ πλοίῳ Νικόλαος καὶ Φίλιππος σχολάζουσιν.
οὔτε	1. Ὑπάγω. Πορεύομαι εἰς τὴν Σικελίαν. 2. Οὐ φιλῶ πλοίῳ πορεύεσθαι .
παραχρήμα	Πρὸς τῇ θύρᾳ εἰμὶ καὶ κρούω. Οὐ καλόν ἐστὶν τὸ πρόσωπον τῆς Βερνίκης, ἡ γὰρ κόμη αὐτῆς ὁμοία ἐστὶν τῷ σάρῳ τῆς μάμμης.
πάρεμι, πάρει, παρῆναι, πάρισθι πλοῖον, -ου (τό)	Νικόλαος · Ποῦ ἐστὶν ἡ σχολή σου ; Στέφανος · Πρὸς τὸ καπηλεῖον τοῦ Τίμωνος, ἐν τῇ ρύμῃ Ἑεάπολις'.
πορεύομαι, -η, -εσθαι, πορεύητι	Οὐκ ἔστιν τάξις ἐν τῷ ἀναγαίῳ. Λάβε τὸν σάρων , Φίλιππε, καὶ σάρωσον τὸ ἀνάγαιον, παρακαλῶ.
πρὸς + δοτική πρόσωπον, -ου (τό)	
ρύμη, -ης (ή)	
σάρως, -ου (ὁ)	

σεαυτός, -οῦ

συνίημι, -ης, -έναι, σύνες

φίλος, -ου (ὁ)

Γνώθι σεαυτόν.

Φίλιππος · Ἄρα συνίης τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ;

Νικόλαος · Ἀκούω τοῦ διδασκάλου ἀλλὰ οὐ συνίημι οὐδέν.

Νικόλαος φίλος ἐστὶν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐν τῇ φυλακῇ ἐστὶν ἀλλὰ ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος
καὶ δῶρον προσφέρει αὐτῷ.

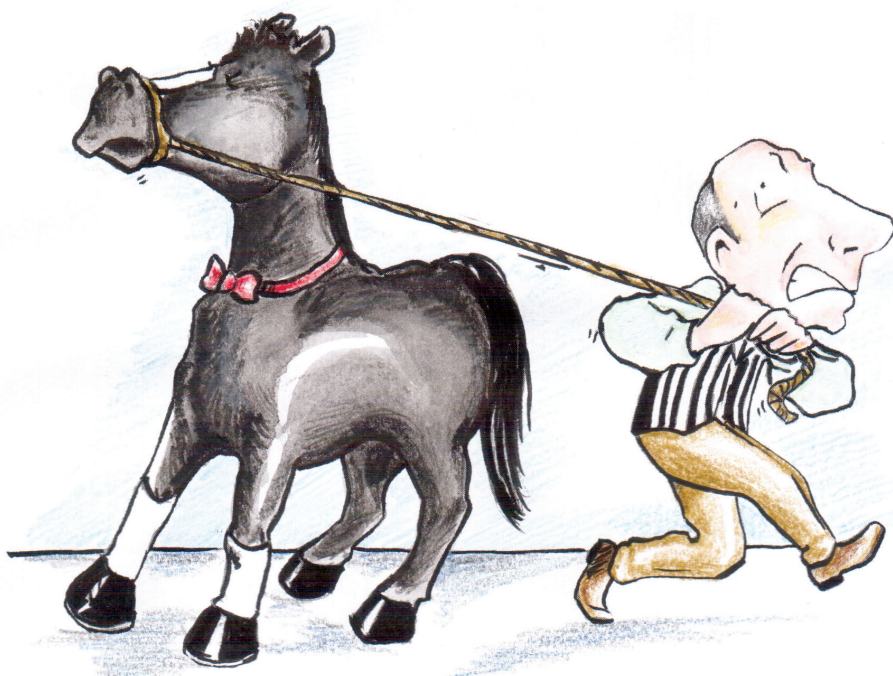

Τὸ δίδαγμα τὸ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ

15

Περὶ δυσκόλου ἵππου

Ὁ Βουκέφαλος, ἵππος

Ὁ Νέστωρ, δοῦλος

Βουκέφαλος ἵππος δύσκολός ἐστιν.
Ὁ γὰρ Βουκέφαλος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἵππος ἐστίν.
Καλὸς καὶ ἰσχυρός ἐστιν, εὐκόπος δὲ οὐκ ἔστιν.

Καλός ἐστιν

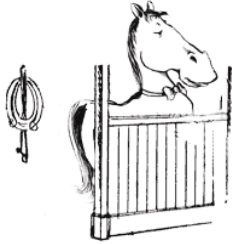

Ἰσχυρός ἐστιν

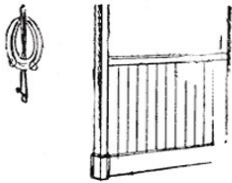

Ὁ γὰρ Βουκέφαλος ἵππος βασιλικός ἐστιν
καὶ τοῦ δούλου Νέστορος οὐ θέλει ἀκοῦσαι.

Ὁ Βουκέφαλος ἵππος
βασιλικός ἐστιν

Ὅταν θέλῃ ὁ Βουκέφαλος εἰς τὸν σταθμὸν εἰσελθεῖν,
εἰσέρχεται .

ὅταν μὴ θέλῃ, οὐκ εἰσέρχεται.

Οὐ δύναται ὁ δοῦλος τὸν Βουκέφαλον ἄγειν. Δῶρον προσφέρει αὐτῷ ὁ Νέστωρ,
ὁ δὲ Βουκέφαλος τὰ δῶρα μισεῖ.

Ἄλλοι γὰρ ἵπποι ἐν τῷ σταθμῷ εἰσιν,
καὶ οὐ φιλεῖ αὐτοὺς ὁ Βουκέφαλος.
Σκληρὰν ἔχει τὴν κεφαλὴν ὁ Βουκέφαλος.

Ὁ Βουκέφαλος τὰ δῶρα μισεῖ

Ἑρωτήματα

1. Τί ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
2. Ἐὰν ἀγαθός ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
3. Ἐὰν εὐκοπός ἐστιν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
4. Τίνος ἵππος ἐστὶν ὁ Βουκέφαλος ;
Ὁ Βουκέφαλός ἐστιν τοῦ ἵππος.

5. ἘΑρα ἰσχυρὸς ἐστὶν ὁ Βουκέφαλος ;
.....
6. ἘΑρα τοῦ δούλου ἀκούει ὁ Βουκέφαλος ;
.....
7. Πῶς ἔχει τὴν κεφαλὴν ὁ Βουκέφαλος ;
.....

Ἡ δευτέρα κλίσις *The second declension*

Ἑνικόν		
Ἄρσενικά καὶ θηλυκά		Οὐδέτερα
(ε.)	Ἵππος φεύγει. Ἡ ὁδὸς καταβαίνει.	Τὸ δῶρον καλόν ἐστιν.
(κ.)	Ἵππε / ἵππος, φιλῶ σε. ὁδὲ / ὁδός, φιλῶ σε.	Ὡ δῶρον, σὺ λαμπρὸν εἶ.
(α.)	Βλέπω τὸν ἵππον. Βλέπω τὴν ὁδόν.	Βλέπω τὸ δῶρον.
(γ..)	Βλέπω τὸν σταθμὸν τοῦ ἵππου. Βλέπω τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ.	Βλέπω τὴν πῆραν τοῦ δώρου.
(δ.)	Τῷ ἵππῳ δῶρον δίδωμι. Τῇ ὁδῷ ἀκολουθῶ.	Ἐπὶ τῷ δώρῳ γεγραμμένον ἐστίν · « ἀγαπῶ σε ».

Πληθυντικόν		
(ε.)	Οἱ ἵπποι φεύγουσι. Αἱ ὁδοὶ καταβαίνουσι.	Τὰ δῶρα καλὰ ἐστίν.
(κ.)	Ἵπποι, φιλῶ ὑμᾶς. ὁδοί, φιλῶ ὑμᾶς.	Ὡ δῶρα, λαμπρά ἐστε.
(α.)	Βλέπω τοὺς ἵππους. Βλέπω τὰς ὁδοὺς.	Βλέπω τὰ δῶρα.
(γ.)	Βλέπω τὸν σταθμὸν τῶν ἵππων. Βλέπω τὴν ἀρχὴν τῶν ὁδῶν.	Βλέπω τὴν πῆραν τῶν δώρων.
(δ.)	Τοῖς ἵπποις δῶρα δίδωμι. Ταῖς ὁδοῖς ἀκολουθῶ.	Ἐπὶ τοῖς δώροις γεγραμμένον ἐστίν· « ἀγαπῶμεν ὑμᾶς ».

Μελέτημα Α΄

1. Ὁ (κάλαμος) ἐπὶ τῷ (βιβλίον) ἐστίν.
2. Ὁ βασιλεὺς καθίζει ἐπὶ τὸν (θρόνος).
3. Ἀνάγνωθι τὸ (βιβλίον).
4. Βούλομαι τρέχειν ἐν τῷ (στάδιον).
5. Τὰ (δένδρον) καλὰ ἐστὶν ἐν τῷ (κῆπος).
6. Ἀκούετε τοῦ (διδάσκαλος).
7. Πολλοὶ (ἵππος) εἰσὶν ἐν τῷ (σταθμός).
8. Οἱ (δοῦλος) τοῦ (Ἀλέξανδρος) καλοὶ εἰσιν.

Μελέτημα Β΄

1. Ἄψασθε τῶν (κάλαμος).
2. Δὸς τὰ (πινακίδιον) καὶ τὰ (ἔσοπτρον) τῷ (Φίλιππος).
3. Ἐξ ἄλλου (ποτήριον) θέλω πιεῖν.
4. Τί ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ (βιβλίον) ;
5. Ἐλισάβετ καὶ Ζαχαρίας (Ἰουδαῖος) εἰσιν.
6. Ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρις (ποταμός) εἰσιν.
7. Χαῖρε, (Τέρτυλλος).
8. Τί λέγει ἡ Βερνίκη τοῖς (δοῦλος) ;
9. Νικόλαος · Χαῖρε, μήτερ.
Μάρθα · Χαῖρε, (υἱός).
10. Φ. · Βλέπεις τὸν τοῖχον ;
Ν. · Ναί, βλέπω (αὐτός).
11. Πᾶς ἄνθρωπος δύο (ὀφθαλμός) ἔχει.
12. Πίνουσιν οἶνον οἱ (ἄνθρωπος) ἐν τῷ
(καπηλεῖον).

Τὸ ἐπίθετον, τύπος Α΄.

Ἑνικόν

	Ἀρσενικά	Θηλυκά	Οὐδέτερα
Εὐθεία	καλὸς ἵππος	καλὴ οἰκία καλὴ ὁδός	καλὸν δῶρον
Κλητική	καλὲ ἵππε / καλὸς ἵππος	καλὴ οἰκία καλὴ ὁδός	καλὸν δῶρον
Αἰτιατική	καλὸν ἵππον	καλὴν οἰκίαν καλὴν ὁδόν	καλὸν δῶρον
Γενική	καλοῦ ἵππου	καλῆς οἰκίας καλῆς ὁδοῦ	καλοῦ δώρου
Δοτική	καλῶ ἵππῳ	καλῇ οἰκίᾳ καλῇ ὁδῷ	καλῶ δώρῳ

Πληθυντικόν

	Ἀρσενικά	Θηλυκά	Οὐδέτερα
Εὐθεία	καλοὶ ἵπποι	καλαὶ οἰκίαι καλαὶ ὁδοί	καλὰ δῶρα
Κλητική	καλοὶ ἵπποι	καλαὶ οἰκίαι καλαὶ ὁδοί	καλὰ δῶρα
Αἰτιατική	καλοὺς ἵππους	καλὰς οἰκίας καλὰς ὁδοὺς	καλὰ δῶρα
Γενική	καλῶν ἵππων	καλῶν οἰκιῶν καλῶν ὁδῶν	καλῶν δώρων
Δοτική	καλοῖς ἵπποις	καλαῖς οἰκίαις καλαῖς ὁδοῖς	καλοῖς δώροις

Μελέτημα Γ'

1. Ὁ Βουκέφαλος τ... καλ... δῶρ... μισεῖ.
2. Βλέπει ἡ Ῥόδη εἰς τὰ καλ... ἔσοπτρ...
3. Οἱ ἄνθρωποι (ὀλίγος, εἶναι)
4. Ἐγὼ (πτωχός, εἶναι)
5. Ἡμεῖς (ἰσχυρός, εἶναι)
6. Ὑμεῖς (Ἰουδαῖος, εἶναι)
7. Σὺ (πτωχός, εἶναι)

Μελέτημα Δ'

1. Καθίσαιτε ἐπὶ τὰς (καινὴ καθέδρα)
2. Ἀκούομεν τοῦ (σοφὸς διδάσκαλος)
3. Ἡ πῆρα ἐστίν. (σκληρός)
4. Οἱ διδάσκαλοι εἰσιν. (Ἰουδαῖος)
5. Αἱ τράπεζαι εἰσιν. (λευκός)
6. Ἀψασθε τῶν (χλωρὸν δένδρον)

Μελέτημα Ε'

Πλήρωσον τὰ ὀνόματα. Δύνασαι δὲ τὸ λεξικὸν θεωρεῖν ἂν μὴ εἰδῇς λέξιν τινά.
Complete the words. You may use the lexicon at the end of the lesson, if there are words you do not know.

Τὰ ἐγκαίνια

Ἀντίοχος βασιλεύς ἐστιν καὶ ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ. Ἰσχυρ... γάρ ἐστιν καὶ κακ.....
Ἀντίοχος · Ἐγὼ βασιλεύς εἰμι.

Ὁ δὲ Ἀντίοχος μόνον τοὺς Ἕλληνας φιλεῖ. Καθίζει οὖν ἐπὶ τὸν καλ... ἵππ.... αὐτ... καὶ ἔρχεται καὶ λαλεῖ τοῖς Ἰουδαίοις ·

Ἱερεὺς τις · Ὡδέ ἐστιν τὸ ἱερὸν ἡμῶν.
Ὁ Θε... ἡμῶν Θε... εἰς ἐστιν
καὶ ἄγι... ὁ νόμος ἡμῶν.

Κρούουσιν οὖν ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ ἱερ... ὁ Ἀντίοχος καὶ οἱ στρατιῶται αὐτοῦ.
Ἄλλος ἱερεὺς (ἑβραϊστί) ·

Εἰρήνη ὑμῖν. Ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερ... ἡμῶν

Ἀντίοχος · Σιγᾶτε. Λαλεῖτε ἑλληνιστί.

Οἱ ἱερεῖς · Οὐχί, οὐχί.

Τύπτουσιν οὖν τοὺς Ἰουδαίους οἱ Ἕλληνες στρατιῶται καὶ ἀνατρέπουσιν πάντα
ἐν τῷ ἱερ....

Ἀντίοχος · Σιγᾶτε. Ἀκούσατέ μου.

Μόν... ἐγὼ βασιλεὺς εἰμι.

Νῦν τοῦτο τὸ ἱερ... ἐμὸν ἐστιν.

Ἀνίσταται Ματθαίας, ἄνθρωπος ἔνδοξ... καὶ ἀγαθ.... Ματθαίας δὲ ἔχει
στρατιώτας ἰσχυρ.... Πάντες προσέρχονται πρὸς τὸν Ἀντίοχον καὶ πρὸς τοὺς
Ἕλληνας.

Ματθαίας · Ἐγὼ Ματθαίας εἰμι. Ἐξέλθετε ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν.

Οἱ Ἕλληνες · Οὐχί, οὐχί.

Πολεμοῦσιν οὖν πάντες. Τύπτουσιν δὲ καὶ κρατοῦσιν τοὺς Ἕλληνας οἱ Ἰουδαῖοι.

Ματθαίας · Νῦν μέλλομεν καθαρῖσαι τὸ ἱερ....

Οὐκ ἔστιν τάξις ὧδε.

Πάντες οὖν καθαρῖζουσιν καὶ κοσμοῦσιν τὸ ἱερ....

Ματθαίας · Αὕτη ἡ ἡμέρα ἔσται ἡ ἑορτὴ τῶν ἐγκαινίων.

Μακάρι... οἱ ἄνθρωπ... ἐν Ἰσραήλ.

Κακοπαθεῖ τῇ κεφαλῇ ὁ Φίλιππος

Κακοπαθεῖ τῇ κεφαλῇ ὁ Φίλιππος. Νῦν γὰρ εἰς τὴν κοίτην ἐστὶν καὶ ἀσθενεῖ πολὺ. Μεριμνᾷ οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ καλεῖ ἱατρὸν πλούσιον καὶ σοφόν. Περιπατεῖ δὲ ἐν τῇ μακρᾷ ὁδῷ ὁ ἀγαθὸς ἱατρός καὶ ἔρχεται πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Φιλίππου καὶ κατανοεῖ αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ .

Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον.

Εἶτα δίδωσι αὐτῷ φάρμακον χρηστόν. Λαμβάνει οὖν τὸ καλὸν φάρμακον ὁ Φίλιππος καὶ παραχρῆμα κομψότερον ἔχει. Ἰάθη δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἑρωτήματα

1. Ποῦ κακοπαθεῖ ὁ Φίλιππος ;
.....
2. Ποῦ ἐστὶν νῦν ὁ Φίλιππος ;
.....
3. Τί οὖν ποιεῖ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ;
.....
4. Τί λέγει ὁ ἱατρός ;
.....
5. Τί δίδωσι τῷ Φιλίππῳ ὁ ἱατρός ;
.....
6. Τί γίνεται τῷ Φιλίππῳ μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ φάρμακον ;
.....
7. Πότε ἰάθη ὁ Φίλιππος ;
.....

Τὸ ἐπίθετον ἐν ταῖς πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ κλίσει

The adjective in the first and second declensions

Πάντοτε συμφέρεται τὸ ἐπίθετον τῷ γένει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Πῶς δὲ δύνασαι εἰδέναι ποῖον ἐστὶν τὸ γένος τοῦ ὀνόματος ; Κατὰ τὸ ἄρθρον αὐτοῦ.

The adjective is always declined in the gender of the noun it modifies. To know the gender of the noun, note its article.

Παράδειγμα · ἡ ὁδός · **θηλυκόν** (ἄρθρον · ἡ) > ἡ **καλή** ὁδός
τὸν μαθητὴν · **ἀρσενικόν** (ἄρθρον · τὸν) > τὸν **καλὸν** μαθητὴν
Τὰ ἐπίθετα ὧν θέμα λήγει εἰς -ρ ἢ -ι εἰς **-α** ἔχει τὴν εὐθεϊαν.
Adjectives with forms ending in -rho or -iota have a final -alpha rather than -eta.

Παράδειγμα · **πλουσία, μακρά**

Ἐν τῇ πρώτῃ κλίσει εὑρηται δύο γένη.
We find two different genders in the first declension

Τύπος 1 · **θηλυκά.**

Παράδειγμα · ἡ κεφαλὴ, τῆς κεφαλῆς

ἡ καλὴ κεφαλὴ, τῆς καλῆς κεφαλῆς

ἡ σκληρὰ κεφαλὴ, τῆς σκληρᾶς κεφαλῆς

Τύπος 2 · **ἀρσενικά.**

Παράδειγμα · ὁ μαθητής, τοῦ μαθητοῦ

ὁ νεανίας, τοῦ νεανίου

ὁ καλὸς μαθητής, τοῦ καλοῦ μαθητοῦ

ὁ σκληρὸς νεανίας, τοῦ σκληροῦ νεανίου

*Ἐν τῇ δευτέρᾳ κλίσει εὔρηται τὰ τρία γένη.
In the second declension we find the three genders.*

Τύπος 1 · ἀρσενικά.

Παράδειγμα · ὁ ἵππος, τοῦ ἵππου
ὁ καλὸς ἵππος, τοῦ καλοῦ ἵππου
ὁ σκληρὸς ἵππος, τοῦ σκληροῦ ἵππου

Τύπος 2 · θηλυκά.

Παράδειγμα · ἡ ὁδός, τῆς ὁδοῦ
ἡ καλὴ ὁδός, τῆς καλῆς ὁδοῦ
ἡ σκληρὰ ὁδός, τῆς σκληρᾶς ὁδοῦ

Τύπος 3 · οὐδέτερα.

Παράδειγμα · τὸ δῶρον, τοῦ δώρου
τὸ καλὸν δῶρον, τοῦ καλοῦ δώρου
τὸ σκληρὸν δῶρον, τοῦ σκληροῦ δώρου

Τὰ ὀνόματα τῆς πρώτης κλίσεως γένους θηλυκοῦ ἢ ἀρσενικοῦ ἐστίν.

Τὰ ὀνόματα τῆς δευτέρας κλίσεως γένους εἴτε θηλυκοῦ εἴτε ἀρσενικοῦ εἴτε οὐδετέρου ἐστίν.

Τὸ δὲ ἐπίθετον συμφέρεται τῷ ὀνόματι εἴτε ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου, κατὰ τὸ γένος τοῦ ὀνόματος.

First declension nouns are either feminine or masculine. Second declension nouns are either feminine, masculine or neuter. Adjectives that modify these nouns will agree with them in these genders.

Παραδείγματα · Πρώτη κλίσις · Ἡ καλὴ γλῶσσᾶ, ἡ σκληρὰ γλῶσσᾶ.
Ἡ καλὴ κεφαλὴ, ἡ σκληρὰ κεφαλὴ.
Ἡ καλὴ ἡμέρᾱ, ἡ σκληρὰ ἡμέρᾱ.
Δευτέρα κλίσις · Ὁ καλὸς μαθητής, ὁ σκληρὸς μαθητής.
Ὁ καλὸς ἵππος, ἡ καλὴ ὁδός, τὸ καλὸν δῶρον

<i>Συμφέρεται τὸ ἐπίθετον τῷ ὀνόματι</i> <i>Agreement of the adjective with the gender of the noun it modifies</i>		
<i>Ἑνικόν</i>		
<i>Εὐθεία</i>	Ἡ ὁδὸς καλή ἐστιν.	Ὁ νεανίας ἰσχυρὸς ἐστιν.
<i>Κλητική</i>	ὦ ὁδὲ καλή / ὁδὸς καλή, φιλῶ σε.	ὦ ἰσχυρὸς / ἰσχυρὲ νεανία, πῶς ἔχεις;
<i>Αἰτιατική</i>	Βλέπω ὁδὸν καλήν.	Βλέπω ἰσχυρὸν νεανίαν.
<i>Γενική</i>	Βλέπω τὴν ἀρχὴν τῆς καλῆς ὁδοῦ.	Βλέπω τὴν κεφαλὴν τοῦ ἰσχυροῦ νεανίου.
<i>Δοτική</i>	Ἐν τῇ καλῇ ὁδῷ περιπατῶ.	Τῷ ἰσχυρῷ νεανίᾳ δῶρον δίδωμι.

<i>Πληθυντικόν</i>		
<i>Εὐθεία</i>	Αἱ ὁδοὶ καλαί εἰσιν.	Οἱ νεανίαί ἰσχυροί εἰσιν.
<i>Κλητική</i>	ὦ ὁδοὶ καλαί, φιλῶ ὑμᾶς.	ὦ ἰσχυροὶ νεανίαί, πῶς ἔχετε;
<i>Αἰτιατική</i>	Βλέπω ὁδοὺς καλάς.	Βλέπω ἰσχυροὺς νεανίας.
<i>Γενική</i>	Βλέπω τὴν ἀρχὴν τῶν καλῶν ὁδῶν.	Βλέπω τὰς κεφαλὰς τῶν ἰσχυρῶν νεανιῶν.
<i>Δοτική</i>	Ἐν ταῖς καλαῖς ὁδοῖς περιπατῶ.	Τοῖς ἰσχυροῖς νεανίαις δῶρον δίδωμι.

Μελέτημα 5'

1. Αἱ μαθήτριάι εἰσιν (ῚΡωμαῖος)
2. Ἡ μαθήτρια ἐστίν (ῚΡωμαῖος)
3. Αἱ μητέρες εἰσιν (πλούσιος)
4. Ἡ νῆσος ἐστίν (μικρός)
5. Καθ' ἡμέραν μανθάνει ἀγαθ... μαθητής.
6. Ἀκούουσιν τοῦ διδασκάλου ἀγαθ... μαθηταί.
7. Βλέπω τὴν (ἡ μακρὰ ὁδός)
8. Αἱ (ἡ καλὴ ὁδός) ἐν τῇ (ἡ Γαλιλαία)
..... (πολλή) εἰσιν.
9. Σίμων· Πόσας νήσους βλέπεις ;
Ἀλέξανδρος· Μόνον (νῆσος μία) βλέπω.
10. Ἡ ῥάβδος ἐστίν (καλός)
11. Ἡ μήτηρ ἐστίν (πλούσιος)

Μελέτημα Ζ'

Ποῦ πορεύεται ὁ δεῖνα ; *Where is Mr So-and-So going?*

Ἀποκρίθητι τοῖς ἐρωτήμασιν χρησάμενος τοῖς ἐπιθέτοις τοῦ πίνακος.

Answer the questions using the adjectives that appear in the following chart (adjectives in italics belong to declensions that have not yet been treated: use only the ones in regular typeface)

Παράδειγμα · Ποῦ πορεύεται Βερνίκη ;

Πρὸς τὴν μικρὰν καὶ καλὴν πόλιν πορεύεται ἡ Βερνίκη.

1. Ποῦ πορεύεται Χριστόφορος ;
.....
2. Διὰ τί;
.....
3. Τί ποιεῖ ὁ Χριστόφορος ἐν τῇ πορείᾳ ;
.....
4. Ποταπὴν πῆραν φέρει ;
.....
5. Ποταπὸν πέτασον φορεῖ ;
.....

6. Ποταποῦ βιβλίου ἄπτεται ;

.....

7. Ποταπῷ σημείῳ προσέχει ;

.....

8. Ποταποὺς ἀνθρώπους ἀσπάζεται ;

.....

9. Ποταποῖς φίλοις ἀποτάσσεται ;

.....

10. Ποταπὰ δῶρα ἀγοράζει ;

.....

11. Ποταπαῖς γυναιξὶ ὀργίζεται ;

.....

12. Ποταπῶν ἀνθρώπων μνημονεύει ;

.....

13. Ποταπῆς οἰκίας μνημονεύει ;

.....

14. Ποταπῇ γλώσση λαλεῖ ;

.....

15. Ποταπὰς ὕδριας πίνει ;

.....

16. Ποταπῶν τραπεζῶν ἄπτεται ;

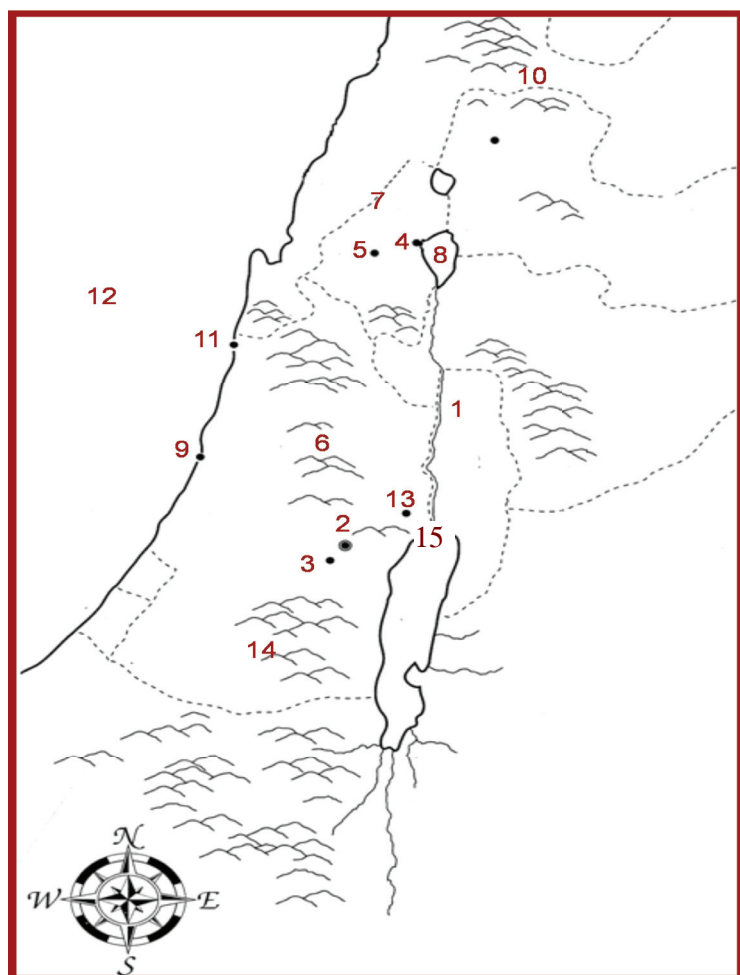
.....

<i>Χρῶμα</i> <i>Color</i>	<i>Ποιότης</i> <i>Quality</i>	<i>Χαρακτήρ</i> <i>Character</i>	<i>Μέγεθος</i> <i>Size</i>
φοινικοῦς	μαλακός	ἀγαθός	μικρός
λευκός	σκληρός	κακός	μέγας
ξανθός	καλός	ἰσχυρός	μακρός
κυανός	αἰσχυρός	ἀσθενής	βραχύς
πωδής	ταχύς	σοφός	παχύς
φαιός	βραδύς	μωρός	λεπτός
κρόκινος	πλούσιος	ἅγιος	
μέλας	πτωχός	ἁμαρτωλός	
σπόδιος			

Μελέτημα Η'

1. Ὁ Ἰορδάνης, -ου	9. Ἡ Ἰόππη, -ης
2. Ἡ Ἱερουσαλήμ	10. Ἡ Καισαρία Φιλίππου
3. Ἡ Βηθλέεμ	11. Ἡ Καισαρία, -ίας
4. Ἡ Τιβεριάς, -άδος	12. Ἡ ἕσω θάλασσα
5. Ἡ Ναζαρέθ	13. Ἡ Ἱεριχώ
6. Ἡ Σαμαρία, -ίας	14. Ἡ Ἰουδαία, -ίας
7. Ἡ Γαλιλαία, -ίας	15. Ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν
8. Ἡ θάλασσα τῆς Γαλιλαίας	

	<i>Πόθεν ἔρχομαι;</i>	<i>Ποῦ εἰμι ; (μᾶλλον καὶ ἦττον · roughly)</i>	<i>Ποῦ εἰμι ; (ἀκριβῶς · exactly)</i>	<i>Ποῦ πορεύομαι;</i>
N	ἀπὸ βορρᾶ ἔρχομαι	πρὸς βορρᾶν εἰμι	ἐπὶ βορρᾶν εἰμι	εἰς βορρᾶν πορεύομαι
E	ἀπὸ ἀνατολῶν	πρὸς ἀνατολάς	ἐπ’ ἀνατολῶν	εἰς ἀνατολάς
S	ἀπὸ νότου	πρὸς νότον	ἐπὶ νότου	εἰς νότον
W	ἀπὸ δυσμῶν	πρὸς δυσμᾶς	ἐπὶ δυσμῶν	εἰς δυσμᾶς

1. Πῶς πορεύῃ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Τιβεριάδα ;
Καταβαίνω ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ καὶ περιπατῶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην καὶ
περιπατῶ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ ἔρχομαι εἰς Τιβεριάδα.

2. Πῶς πορεύῃ ἀπὸ Ἰόππης εἰς Τιβεριάδα ;
Περιπατῶ παρὰ τὴν ἕσω θάλασσαν μέχρι τῆς Καισαρίας καὶ στρέφομαι εἰς
ἀνατολάς καὶ διέρχομαι τὴν Γαλιλαίαν μέχρι τῆς Τιβεριάδος.

3. Πῶς πορεύῃ ἀπὸ Καισαρίας εἰς Βηθλέεμ ;
Ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως καὶ περιπατῶ παρὰ τὴν ἕσω θάλασσαν μέχρι
τῆς Ἰόππης καὶ στρέφομαι εἰς ἀνατολάς καὶ διέρχομαι τὴν Ἰουδαίαν καὶ
παραγενόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ στρέφομαι εἰς νότον καὶ ἔρχομαι εἰς Βηθλέεμ.

4. Πῶς πορεύῃ ἀπὸ τῆς Κρήτης εἰς Ῥώμην (ἴδε τὴν σελίδα 186);
Ἐμβαίνω εἰς πλοῖον καὶ ἀποπλέω εἰς τὸ πέραν τῆς ἕσω θαλάσσης, καταβαίνω δὲ
ἀπὸ τοῦ πλοίου ἐν τῇ Ὠστίᾳ καὶ περιπατῶ εἰς βορρᾶν μέχρι τῆς Ῥώμης.

5. Πῶς πορεύῃ ἀπὸ Βρεττανίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ;

.....
.....
.....

6. Πώς πορεύη ἀπὸ Κορίνθου εἰς τὴν Σπανίαν ;

.....

.....

.....

7. Πώς πορεύη ἀπὸ Ῥαβέννας εἰς τὴν Ἑλλάδα ;

.....

.....

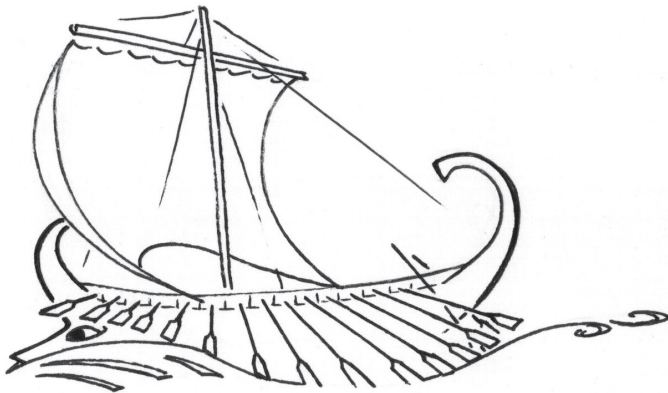
.....

8. Πώς πορεύη ἀπὸ Ναζαρέθ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ;

.....

.....

.....

Λεξικόν

ἀγαθός, -ή, -όν

ἄγω, -εις, -ειν, ἄγαγε

ἅγιος, -α, -ον

ἄλλος, -η, -ον

ἀνατρέπω, -εις, -ειν, ἀνάτρεψον

ἀποπλέω, -εις, -ειν, ἀπόπλευσον

ἀσθένεια, -ας (ή)

ἀσθενῶ, -είς, -ειν, ἀσθénéησον

βασιλεύς, -έως (ὁ)

βασιλικός, -ή, -όν

γεγραμμένος, -η, -ον

γῆ, γῆς (ή)

δεῖ (ἀπρόσωπον ῥήμα)

διέρχομαι, -η, -εσθαι, διέλθε

ἐγκαίνια, -ων (τά)

εἶτα

ἐκεῖνος, -η, -ο

ἐμός, ἐμή, ἐμόν

ἔνδοξος, -ος, -ον

ἐορτή, -ης (ή)

θάνατος, -ου (ὁ)

θεός, οὐ (ὁ)

ἰῶμαι, ἰᾶσαι, ἰᾶσθαι, ἰάθητι

ἱατρός, -οῦ (ὁ)

ἱερόν, -οῦ (τό)

Βουκέφαλος οὐκ ἔστιν ἵππος ἀγαθός ἀλλὰ κακός ·

μισεῖ γάρ τὸν Νέστορα καὶ μισεῖ τοὺς ἵππους.

Τὸν Βουκέφαλον ἄγει ὁ Νέστωρ εἰς τὸν σταθμόν.

Ἄγιος ἐστὶν ὁ Θεὸς καὶ ἅγιον τὸ ἱερόν.

Βερνίκη ·

Δύο καλάμους ἔχω. Δὸς μοι ἄλλον, παρακαλῶ

Διδάσκαλος · Ἰδοὺ ἄλλος κάλαμος.

Βερνίκη ·

Εὐχαριστῶ. Νῦν τρεῖς καλάμους ἔχω.

Ἐν τῷ ἀναγαίῳ τρέχει τὸ παιδίον καὶ ἀνατρέπει τὴν

τράπεζαν καὶ κράζει ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Ἀποπλέω εἰς τὴν Κρήτην, τοῦτο ἐστὶν ὑπάγω ἐν τῷ πλοίῳ εἰς

τὴν Κρήτην.

Ἐν τῇ κοίτῃ ἐστὶν ὁ Φίλιππος καὶ κακοπαθεῖ πολὺ

καὶ οὐδεὶς οἶδε τί ἐστὶν ἡ ἀσθένεια αὐτοῦ.

Ἀσθενεῖ ὁ Φίλιππος καὶ ἐν τῇ κοίτῃ ἐστὶν

καὶ κακοπαθεῖ πολὺ.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος

καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἀνατολίας.

Οὐκ ἔστιν βασιλικὴ ἀλλὰ πτωχὴ ἡ οἰκία μου.

Τί ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ πινάκι ; Οὐ βλέπω οὐδέν.

Εὐκοπὸν ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς περιπατεῖν,

ἀλλὰ μόνον ὁ Ἰησοῦς περιπατεῖ ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Καθ' ἡμέραν δεῖ μαθάνειν τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διέλθε πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς Σικελίας μέχρι τοῦ Πάδου.

Ἡ ἐορτὴ τῶν ἐγκαίνιων ἐστὶν ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων (Hanoukka).

Ἄρον πρῶτον τὸν κάλαμον, εἶτα γράψον ἐπὶ τὸ πινακίδιον.

1. (ἀντωνυμία) Οὗτοι μὲν λαλοῦσιν, ἐκεῖνοι δὲ οὐ.

2. (ἐπίθετον) Λαλοῦσιν οὗτοι οἱ μαθηταί,

ἐκεῖναι δὲ αἱ μαθήτριάι οὐ.

Βερνίκη ·

Τίς ἐστὶν κάπηλος, ἄρα ὁ πατήρ σου, Φίλιππε ;

Νικόλαος ·

Οὐχί. Οὐχ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀλλὰ ὁ ἐμός πατήρ.

Οὗτος ὁ ἱατρός ἐνδοξός ἐστιν καὶ ἔρχονται πάντες

εἰς τὸ ἐρωτᾶν αὐτὸν περὶ τῶν ἀσθενειῶν.

Τὸ πάσχα ἐορτὴ ἐστὶν καὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ θάνατός ἐστὶν τὸ τέλος ταύτης τῆς ζωῆς, ἡ δὲ ἀρχὴ ἐκείνης.

Ἄκουε, Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος εἰς ἐστὶν.

Ἀσθενῶ ἀλλὰ λαμβάνω φάρμακον καὶ ἰῶμαι.

Ἀσθενεῖ ὁ Φίλιππος καὶ κατανοεῖ αὐτὸν ὁ ἱατρός

καὶ φάρμακον δίδωσι αὐτῷ.

Σολομὼν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οἰκοδομεῖ τῷ Θεῷ,

τοῦτο ἐστὶν ποιεῖ τῷ Θεῷ, ἱερὸν λαμπρὸν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ἰσχυρός, -ά, -όν	Σαμφῶν ἀνὴρ ἰσχυρός ἐστίν · πολεμεῖ γὰρ μετὰ τῶν Φιλισταίων καὶ νικᾷ αὐτούς.
καθαρίζω, -εις, -ειν, καθάρισον	Οἱ Φαρισαῖοι οὐκ ἐσθίουσιν ἔαν μὴ πρῶτον καθαρίσωσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν.
κακοπαθῶ, -εῖς, -εῖν, κακοπάθησον	Κακοπαθεῖ πολὺ ὁ Φίλιππος ὅτι ἡ ἀσθένεια αὐτοῦ ἰσχυρά ἐστίν.
κακός, -ή, -όν	Κακός ἐστίν ὁ Βουκέφαλος · μισεῖ γὰρ τὸν Νέστορα καὶ μισεῖ τοὺς ἵππους.
καλῶ, -εῖς, -εῖν, κάλεσον	1. Νικόλαος · Ἐκεῖ ἐστίν ὁ Νικάνωρ ἀλλὰ οὐ βλέπει ἡμᾶς. Φίλιππος · Κάλεσον αὐτόν. Νικόλαος · Νικάνωρ, ἡμεῖς ὧδέ ἐσμεν, ἐλθέ ὧδε. 2. Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ ῥύμῃ καὶ βλέπει τὸν Ἀλέξανδρον καὶ καλεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ καπηλεῖον. Νικόλαος · Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ καπηλεῖον, Ἀλέξανδρε. Τὸ γὰρ καῦμα μέγα ἐστίν.
κῆπος, -ου (ὁ)	Ἐν τῷ κήπῳ, λαλοῦσιν οἱ κατήμενοι καὶ θεωροῦσιν τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὸν χόρτον. Τὰ δὲ παιδία τρέχει ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ κήπου.
κομψότερον ἔχειν	Τῇ πρωΐᾳ Φίλιππος ἀσθενεῖ ἀλλὰ φάρμακον λαμβάνει καὶ τῇ ἐσπέρᾳ κομψότερον ἔχει · τῇ γὰρ ἐσπέρᾳ καλῶς ἔχει.
μακάριος, -α, -ον	Μακάριός ἐστίν ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ ὅστις περιπατεῖ ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Θεοῦ.
μόνος, -η, -ον	Νικόλαος · Ἄλλῳ ; Καλῶς ἔχω, Νικάνωρ. Ναί, ἄρτι μόνος εἰμί, οὐ γὰρ πάρεστι ὁ πατήρ μου, δύνασαι οὖν λαλεῖν περὶ τοῦ διδασκάλου.
νεανίας, -ου (ὁ)	Ἐν τῷ ἐνιαυτῷ 2009, Τιμόθεος (1985 -) νεανίας ἐστίν · οὐ γὰρ ἐστίν νεανίσκος οὐδὲ ἀνὴρ ἐστίν.
νησος, -ου (ἡ)	Ἡ Σικελία καὶ ἡ Βρετανία καὶ ἡ Κρήτη νησοί εἰσιν.
νόμος, -ου (ὁ)	Γεγραμμένοι ἐστὶν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως.
ὁδός, -ου (ἡ)	Ἄκουε, Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστίν.
ὀλίγος, -η, -ον	Πολλὰ ὁδοὶ ἄγουσιν ἡμᾶς εἰς τὴν Ῥώμην. Πολλοὶ μανθάνουσιν τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ὀλίγοι δὲ λαλοῦσιν ἐλληνιστί.
ὀφθαλμός, -ου (ὁ)	Φίλιππος · Οὐδὲν βλέπω. Ὁ πατήρ · Οὐδὲν βλέπεις ; Ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ περιβαλοῦ τὰ δίοπτρα.
παραγενόμενος, -η, -ον	Ἐξέρχομαι ἐκ τῆς οἰκίας καὶ πορεύομαι εἰς Τιβεριάδα. Παραγενόμενος δὲ εἰς Τιβεριάδα ζητῶ τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου μου.
πολεμῶ, -εῖς, -εῖν, πολέμησον	Πολεμεῖ Σαμφῶν μετὰ τῶν Φιλισταίων καὶ νικᾷ αὐτούς.
ποταμός, -ου (ὁ)	Ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Πάδος καὶ ὁ Ῥῆνος καὶ ὁ Ῥοδανὸς καὶ ὁ Ἰορδάνης ποταμοί εἰσιν.

προσέρχομαι, -η, -εσθαι, πρόσελθε

Βερνίκη ·

Δύναμαι εἰσελθεῖν, διδάσκαλε ; Βούλομαι ἐρωτῆσαί τι.

Χριστόφορος ·

Χαῖρε, Βερνίκη,

πρόσελθε πρὸς τὴν τράπεζάν μου, τί θέλεις ;

πτωχός, -ή, -όν

ράβδος, -ου (ή)

σοφός, -ή, -όν

Πτωχός εἰμι, ἀργύριον γὰρ οὐκ ἔχω, οὐκ εἰμὶ πλούσιος.

Ἔχει **ράβδον** ἐν τῇ χειρὶ ὁ ποιμὴν.

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος **σοφός** οὐκ ἔστιν ·

οὐδὲν γὰρ οἶδε, οὐδὲν δὲ μανθάνει.

στρατιώτης, -ου (ὁ)

Πολεμοῦσιν οἱ Ἰουδαῖοι **στρατιῶται** μετὰ τῶν Φιλισταίων **στρατιωτῶν**.

στρέφομαι, -η, -εσθαι, στράφηθι

Στέφανος ·

Ποῦ ἐστὶν ἡ σχολή τῆς Ῥόδης ;

Φίλιππος ·

Λάβε ταύτην τὴν ρύμην καὶ

στράφηθι εἰς ἀριστερά

καὶ περιπάτησον πέντε λεπτά ·

ἡ σχολή ἐστὶν πρὸς τὸ καπηλεῖον.

τίνος

Φίλιππος ·

Τίνος ἐστὶν οὗτος ὁ κάλαμος ;

Βερνίκη ·

Οὗτος ἐστὶν ὁ κάλαμός μου.

τύπτω, -εις, -ειν, τύψον

Καταγελᾷ ὁ Νικάνωρ τοῦ Ἀλεξάνδρου,

καὶ οὗτος ὀργίζεται πολὺ καὶ **τύπτει** αὐτόν.

υἱός, -οῦ (ὁ)

Νικόλαος τοῦ Τίμωνος ἐστὶν **υἱός**.

Ὁ δὲ Τίμων πατήρ ἐστὶν τοῦ Νικολάου.

φάρμακον, -ου (τό)

Κακοπαθεῖ ὁ Φίλιππος ἀλλὰ λαμβάνει **φάρμακον**

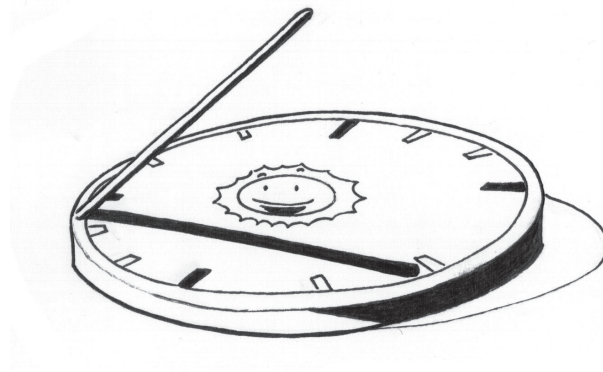
καὶ παραχρήμα κομψότερον ἔχει.

χλωρός, -ά, -όν

Χλωρός ἐστὶν ὁ χόρτος καὶ οὐ φοινικοῦς οὐδὲ μέλας.

χρηστός, -ή, -όν

Χρηστόν ἐστὶν τοῦτο τὸ φάρμακον · λαμβάνω γὰρ αὐτὸ καὶ παραχρήμα κομψότερον ἔχω.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἑκκαίδέκατον

Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός

Παιδιαί Games

Μαθηταὶ ἀλλήλοις ἀντιλέγουσιν· A conversation among students.

1. Δύο φίλοι ἐν τῷ ὀψοπωλίῳ ·
Πρῶτος · Ἐγὼ δίδωμι τὸ ἀργύριον. Ἕτερος · Οὐ σὺ δίδως ἀλλ' ἐγώ.
Πρῶτος · Οὐχὶ ἀλλ' ἐγὼ δίδωμι. Ἕτερος · Οὐ δίδως οὐδέν.
Τρίτος · Ἀρκεῖ νῦν. Οὗτος δίδωσι τὸ ἀργύριον καὶ ἐτελήσαμεν.
2. Δύο δοῦλοι βούλονται παρατιθέναι τὴν τράπεζαν ·
Πρῶτος · Ἐγὼ παρατίθω τὴν τράπεζαν. Ἕτερος · Οὐ σὺ παρατίθης ἀλλ' ἐγώ.
Πρῶτος · Οὐχὶ ἀλλ' ἐγὼ παρατίθω. Ἕτερος · Οὐ παρατίθης οὐδέν.
Τρίτος · Ἀρκεῖ νῦν. Οὗτος παρατίθω τὴν τράπεζαν καὶ ἐτελήσαμεν.
3. Δύο ἄνθρωποι βούλονται ἀφίεναι τὸ τηλέφωνον τῷ φίλῳ αὐτῶν ·
Πρῶτος · Ἐγὼ ἀφίημι αὐτῷ τὸ τηλέφωνον. Ἕτερος · Οὐ σὺ ἀφίης ἀλλ' ἐγώ.
Πρῶτος · Οὐχὶ ἀλλ' ἐγὼ ἀφίημι. Ἕτερος · Οὐκ ἀφίης οὐδέν.
Τρίτος · Ἀρκεῖ νῦν. Οὗτος ἀφίησι τὸ τηλέφωνον καὶ ἐτελήσαμεν.
4. Δύο ἄνθρωποι βούλονται δεῖξαι τὴν ὁδὸν τῷ ἐρωτήσαντι ·
Πρῶτος · Ἐγὼ δείκνυμι αὐτῷ τὴν ὁδόν. Ἕτερος · Οὐ σὺ δείκνυς ἀλλ' ἐγώ.
Πρῶτος · Οὐχὶ ἀλλ' ἐγὼ δείκνυμι. Ἕτερος · Οὐ δείκνυς οὐδέν.
Τρίτος · Ἀρκεῖ νῦν. Οὗτος δείκνυσι τὴν ὁδὸν καὶ ἐτελήσαμεν.

5. Δύο φίλοι ἐν τῷ ὀψοπωλίῳ. Ὁ πρῶτος βούλεται στήσαι τὸν ἕτερον πρὸς τράπεζαν κατέναντι αὐτοῦ.
 Πρῶτος · Ἰστημί σε κατέναντί μου. Ἑτερος · Διὰ τί ἴστης με ὦδε ;
 Πρῶτος · Μηδὲν εἶπης, ἴστημί σε κατέναντί μου. Ἑτερος · Οὐχ ἴστης με ὦδε.
 Τρίτος · Ἀρκεῖ νῦν. Ἰστησι ἐκεῖ καὶ ἐτελήσαμεν.
6. Τέσσαρες φίλοι ἐν τῷ ὀψοπωλίῳ ·
 Οὔτοι · Ἡμεῖς δίδομεν τὸ ἀργύριον. Ἐκεῖνοι · Οὐχ ἡμεῖς δίδοτε ἀλλ' ἡμεῖς.
 Οὔτοι · Οὐχὶ ἀλλ' ἡμεῖς δίδομεν. Ἐκεῖνοι · Οὐ δίδοτε οὐδέν.
 Ἑτερος · Ἀρκεῖ νῦν. Οὔτοι διδόασι τὸ ἀργύριον καὶ ἐτελήσαμεν.

*Ἐπιτελήσατε τὸ πληθυντικὸν μετὰ τῶν λοιπῶν ῥημάτων.
 Complete the exercise with the plural forms of the other verbs.*

Ὁ ἐνεστώς χρόνος

Ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου, δύο τύποι εἰσὶν ·
 In the present tense there are two main types:

Τύπος Α' · τὰ ῥήματα εἰς -ω

Ἀπαρέμφατος · ἀνοίγ-ειν	
Ἐγὼ ἀνοίγ-ω	Ἡμεῖς ἀνοίγ-ομεν
Σὺ ἀνοίγ-εις	Ὑμεῖς ἀνοίγ-ετε
Αὐτὸς ἀνοίγ-ει	Αὐτοὶ ἀνοίγ-ουσι(ν)
Προστακτική ·	
Ἀνοιγ-ε	Ἀνοιγ-ετε

Τύπος Β' · τὰ ῥήματα εἰς -μι

Ἀπαρέμφατος · διδῶ-ναι		Ἀπαρέμφατος · τίθῶ-ναι	
Ἐγὼ δίδω-μι	Ἡμεῖς δίδο-μεν	Ἐγὼ τίθη-μι	Ἡμεῖς τίθε-μεν
Σὺ δίδω-ς	Ὑμεῖς δίδο-τε	Σὺ τίθη-ς	Ὑμεῖς τίθε-τε
Αὐτὸς δίδω-σι(ν)	Αὐτοὶ διδό-ασι(ν)	Αὐτὸς τίθη-σι(ν)	Αὐτοὶ τίθε-ασι(ν)
Προστακτική ·		Προστακτική ·	
Δίδου	Δίδο-τε	Τίθει	Τίθε-τε

Ἀπαρέμφατος · δεικνύ-ναι, δεικνύ-ειν			
Ἐγὼ δείκνυ-μι,	δεικνύ-ω	Ἡμεῖς δείκνυ-μεν,	δεικνύ-ομεν
Σὺ δείκνυ-ς,	δεικνύ-εις	Ὑμεῖς δείκνυ-τε,	δεικνύ-ετε
Αὐτὸς δείκνυ-σι(ν),	δεικνύ-ει	Αὐτοὶ δεικνύ-ασι(ν),	δεικνύ-ουσι
Προστακτική ·			
Δείκνυ		Δείκνυ-τε	

Ἐκκλίνονται ὥσπερ δείκνυμι · ἀπόλλυμι καὶ ἀμφιέννυμι καὶ ζώννυμι.
 The following verbs are declined as δείκνυμι : ἀπόλλυμι, ἀμφιέννυμι and ζώννυμι.

Ἀπαρέμφατος · ἀφίε-ναι	
Ἐγὼ ἀφίη-μι	Ἡμεῖς ἀφίε-μεν
Σὺ ἀφίη-ς	Ὑμεῖς ἀφίε-τε
Αὐτὸς ἀφίη-σι(ν)	Αὐτοὶ ἀφί-ουσι(ν)
Προστακτική ·	
Ἀφίει	Ἀφίε-τε

Ἐκκλίνεται ὥσπερ ἀφίη-μι · συνίημι
 The following verb is declined as ἀφίημι: συνίημι

Ἀπαρέμφατος · ἰστά-ναι, ἰστάν-ειν			
ἴσθη-μι,	ἰστάν-ω	ἴστα-μεν,	ἰστάν-ομεν
ἴσθη-ς,	ἰστάν-εις	ἴστα-τε,	ἰστάν-ετε
ἴσθη-σι(ν),	ἰστάν-ει	ἴστα-σι(ν),	ἰστάν-ουσι(ν)
Προστακτική ·			
Ἴσθη		Ἴστα-τε	

Ἐκκλίνεται ὥσπερ ἴσθη-μι · φημί (προστακτική · φάθι, φάτε)
 The following verb is declined as ἴσθημι: φημί.

Μελέτημα Α΄

Περὶ τῶν εἰς -μι ληγόντων ῥημάτων. Verbs ending in -μι.

Παράδειγμα · Ἐγὼ τὸν κάλαμον δείκνυμι

1. Σὺ τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
2. Ἄρτον ἡμῖν ὁ Θεός.
3. αὐτῷ δέκα δραχμάς (ἐγώ).
4. ἡμῖν ἵππον (αὐτή).
5. ἡμῖν τὴν οἰκίαν (σύ).
6. Ἄρτον καὶ οἶνον ὁ δοῦλος ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
7. Σὺ δῶρα αὐτοῖς.
8. Ἐγὼ ᾤδε τὰ βιβλία.

δείκνυμι

τίθημι

δίδωμι

δείκνυς

τίθης

δίδως

δείκνυσι(ν)

τίθησι(ν)

δίδωσι(ν)

Μελέτημα Β΄

Περὶ τῶν εἰς -μι ληγόντων ῥημάτων. Verbs ending in -μι.

Παράδειγμα · Ἡμεῖς τὸν κάλαμον δείκνυμεν

1. Ὑμεῖς τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
2. Ἀργύριον ἡμῖν οἱ οἰκοδεσπόται.
3. αὐτῷ δέκα δραχμάς (ἡμεῖς).
4. ἡμῖν ἵππον (αὐταί).
5. ἡμῖν τὴν οἰκίαν (ὑμεῖς).
6. Ἄρτον καὶ οἶνον οἱ δοῦλοι ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
7. αὐτοῖς δῶρα (ὑμεῖς).
8. Ὡδε τὰ βιβλία. (ἡμεῖς).

δείκνυμεν

τίθεμεν

δίδομεν

δείκνυτε

τίθετε

δίδοτε

δείκνυσι(ν)

τιθέσι(ν)

διδόσι(ν)

Ὁ ποιμὴν ὁ καλός

Ἐκ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου (10,3-4.7-9.11-13.16)

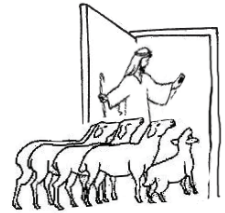
[Τῷ ποιμένι] ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει
καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. (...)

Ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει

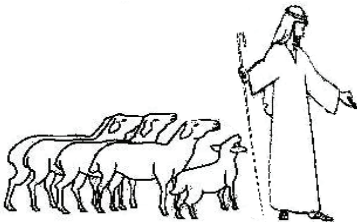

Τὰ πρόβατα
τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει

Ὁ ποιμὴν
ἐξάγει τὰ πρόβατα

Ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ,
ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. (...)

Ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται.
Τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ

Οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ

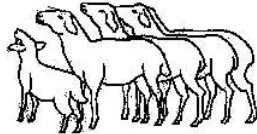
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.
Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ
κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί,
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν
ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Ὁ μισθωτὸς (...) θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον
καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει,

Ὁ μισθωτὸς

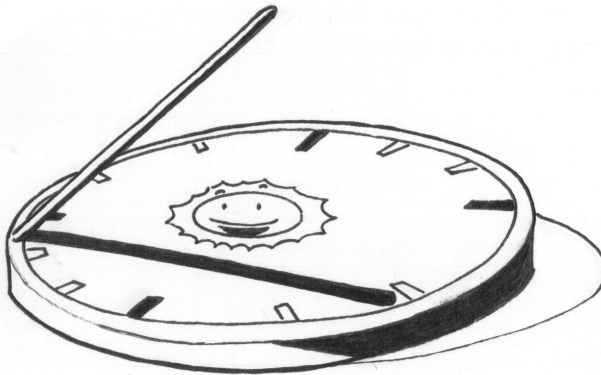

Τὰ πρόβατα

Ὁ λύκος

καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει,
ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
(...) Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης.

Τὸ ὑποτακτικὸν ἄρθρον *The relative pronoun*

- Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω.
 = Τὰ ἄλλα πρόβατα οὐκ εἴσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης.
 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἴσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης.
 → « ἃ » ἐστὶν ὑποτακτικὸν ἄρθρον
 ἐν τῇ φράσει « Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ εἴσιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. »
- Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα.
 = Ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ δύο τέκνα ἔχει.
 Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ὃς δύο τέκνα ἔχει.
 → « ὃς » ἐστὶν ὑποτακτικὸν ἄρθρον
 ἐν τῇ φράσει « Βλέπεις ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ὃς δύο τέκνα ἔχει. »
- Πολλοὶ ἦλθον πρὸ ἐμοῦ.
 = Πάντες ἐκεῖνοι κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί.
 Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί.
 → « ὅσοι » ἐστὶν ὑποτακτικὸν ἄρθρον
 ἐν τῇ φράσει « Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί. »

Τῇ ἐλληνικῇ γλώσσει, μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν « πάντες », χρώνται τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ « ὅσος, ὅση, ὅσον », ἀντὶ τοῦ « ὅς, ἥ, ὅ ».

In Greek, after the word « πάντες » the relative pronoun « ὅσος, ὅση, ὅσον » is used instead of « ὅς, ἥ, ὅ ».

Παράδειγμα ·

Λέγεται · Πάντες ὅσοι κλέπτουσιν καὶ ψεύδονται.

Οὐ λέγεται · **Πάντες οἱ κλέπτουσιν καὶ ψεύδονται.

Ὑποτακτικὸν ἄρθρον		Παράδειγμα
Ἑνικόν	ὅς, ἥ, ὅ	Ὁ ἄνθρωπος ὃν σὺ γινώσκεις ἀδελφός μου ἐστίν.
Πληθυντικόν	οἱ, αἱ, ἃ	
Ἑνικόν	ὅσος, ὅση, ὅσον	Πάντες ὅσους γινώσκεις ἀδελφοί μου εἰσιν.
Πληθυντικόν	ὅσοι, ὅσαι, ὅσα	

Μελέτημα Γ΄

Τῷ ποιμένι ὁ θυρωρὸς ἀνοίγ..... , καὶ τὰ πρόβατα
τ..... φων..... αὐτοῦ ἀκού..... καὶ τὰ ἴδι.. πρόβατ..
φων..... κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγ..... αὐτά (...).

Ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατ... αὐτῷ
ἀκολουθ....., ὅτι οἶδασιν τ..... φων..... αὐτοῦ (...).

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ ἡ θύρ..... τῶν προβάτ.....
Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπτ..... εἰσὶν καὶ ληστ.....,
ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τ..... πρόβατ.....

Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα (...).

Ἐγώ ὁ ποιμὴν ὁ καλ..... · ὁ ποιμὴν ὁ καλ..... τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθη..... ὑπὲρ τῶν προβάτ.....

Ὁ μισθωτ..... (...) θεωρ..... τ..... λύκ..... ἐρχόμενον
καὶ ἀφίη..... τ..... πρόβατ..... καὶ φεύγ.....,
καὶ ὁ λύκ..... ἀρπάζ..... αὐτ..... καὶ σκορπίζ.....,
ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τ..... προβάτ.....

Μελέτημα Δ΄

1. Τῷ ποιμένι ἐγὼ ἀνοίγ...

Ἐγὼ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού...

Ἐγὼ τὰ ἴδια πρόβατα ἐξάγ... (...).

Ἐμπροσθεν αὐτῶν ἐγὼ πορεύομαι,

καὶ δείκνυ... αὐτοῖς τὴν ὁδόν.

2. Σὺ ἡ θύρα τῶν προβάτων.

Σὺ ... ὁ ποιμὴν ὁ καλός· σὺ τὴν ψυχὴν ...

τίθη... ὑπὲρ τῶν προβάτων.

3. Ἡμεῖς θεωρ... τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφί.....
τὰ πρόβατα καὶ φεύγ...
4. Ὑμεῖς ἀρπάζ... αὐτὰ καὶ σκορπίζ..., ὅτι μισθωτοί ...
καὶ οὐ μέλει περὶ τῶν προβάτων.
Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀρπάζ... αὐτὰ καὶ σκορπίζ..., ὅτι μισθωτοί ...
καὶ οὐ μέλει περὶ τῶν προβάτων.

Τί δοκεῖς ; εὐκοπὸν ἐστὶν τὸ μελέτημα ἢ οὐ ;

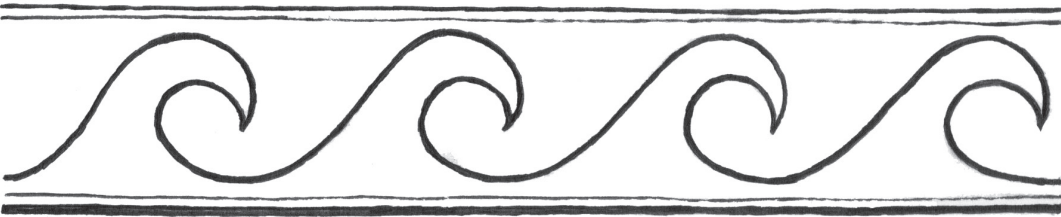
Τὰ δῶρα καλὰ ἐστίν

Τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, ὅταν ᾗ τὸ ὑποκείμενον γένους οὐδετέρου καὶ ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ, τὸ ῥῆμα πολλάκις ἐπὶ τοῦ ἐνικοῦ μένει (ὕψηλὴ λέξις).

Ἔσθ' ὅτε τὸ ῥῆμα συμφέρεται τῷ ὑποκειμένῳ καὶ γίνεται ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ (ταπεινὴ λέξις).

In the Koine dialect a plural neuter subject frequently takes a singular verb (high style) but sometimes takes a plural (low style).

Ὑψηλὴ λέξις ·	Τὰ δῶρα καλὰ (οὐδέτερον πληθυντικόν)	ἐστίν (ἐνικόν)
Ταπεινὴ λέξις ·	Τὰ δῶρα καλὰ (οὐδέτερον πληθυντικόν)	εἰσιν (πληθυντικόν)
Ὑψηλὴ λέξις ·	Τὰ ζῶα (οὐδέτερον πληθυντικόν)	τρέχει (ἐνικόν)
Ταπεινὴ λέξις ·	Τὰ ζῶα (οὐδέτερον πληθυντικόν)	τρέχουσι (πληθυντικόν)

Μελέτημα Ε΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις (κατὰ τὴν ὑψηλὴν λέξιν).

Complete the sentences in high style.

Παράδειγμα ·

-Τί ποιοῦσιν οὗτοι ;

-(ἀνοίγειν) αὐτῷ τὴν θύραν καὶ (δεικνύναι) αὐτῷ τὴν οἰκίαν.

-Τί ποιοῦσιν οὗτοι ;

-Ἀνοίγουσιν αὐτῷ τὴν θύραν καὶ δεικνύασι αὐτῷ τὴν οἰκίαν.

1. -Τί ποιοῦσιν οὗτοι ;

-(λαμβάνειν) τὸν κάλαμον καὶ (ἀφιέναι) αὐτὸν
ἐπὶ τὴν τράπεζαν.

2. -Τί ποιοῦσιν ἐκεῖνοι ;

-(διδόναι) αὐτῷ τὸν κάλαμον καὶ (ἀκούειν)

3. -Τί ποιεῖ ἐκεῖνα τὰ πρόβατα ;

-(ἀκολουθεῖν) τῷ ποιμένι καὶ (ἀκούειν) αὐτοῦ.

4. -Τί ποιοῦσιν οὗτοι ;

-(τιθέναι) τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ (καθίζειν)

5. -Τί ποιεῖ ἐκεῖνα τὰ παιδία ;

-(κρούειν) καὶ (λαλεῖν) φωνῇ μεγάλῃ.

6. -Τί ποιοῦσιν οὗτοι ;

-(κλείειν) τὴν θύραν καὶ (περιπατεῖν)

7. -Τί ποιοῦσιν ἐκεῖνοι ;

-(γράφειν) ἑλληνιστὶ καὶ (προσέχειν) τῷ διδασκάλῳ.

Σκηναί

*Αὐταί εἰσιν σκηναί τινες ἑλληνιστί. Ὑποκρίθητε τὸ δράμα μετὰ παρρησίας.
Ἐπισκέπτεται ὁ Χριστόφορος τὸν ἡγεμόνα τῆς σχολῆς ἐν τῷ οἰκήματι αὐτοῦ.
Below are some scenes in Greek. Feel free to improvise on them. Christophoros is visiting
the director of the school at his own office.*

A.

Χριστόφορος · Λαλεῖ ἡ Ῥόδη ἐν μέσῳ τοῦ διδάγματος, ὦ ἡγεμῶν.
Ὁ ἡγεμῶν τῆς σχολῆς · **Δραμέτω** τρὶς μέχρι τοῦ τοίχου.
Ὑποστρέφει ὁ Χριστόφορος εἰς τὸ δίδαγμα.
Χριστόφορος · Τάδε λέγει ὁ ἡγεμῶν · **δραμέτω** ἡ Ῥόδη τρὶς μέχρι τοῦ
τοίχου.

.....

B.

Χριστόφορος · Ἐσθίει ὁ Νικάνωρ ἐν μέσῳ τοῦ διδάγματος, ὦ ἡγεμῶν.
Ὁ ἡγεμῶν τῆς σχολῆς · **Ἐλθέτω** εἰς τὸ οἶκμά μου.
Ὑποστρέφει ὁ Χριστόφορος εἰς τὸ δίδαγμα.
Χριστόφορος · Τάδε λέγει ὁ ἡγεμῶν · **ἐλθέτω** ὁ Νικάνωρ
εἰς τὸ οἶκημα τοῦ ἡγεμόνος.

.....

Γ.

Χριστόφορος · Παίζουνσιν χαρτία ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Νικόλαος
ἐν μέσῳ τοῦ διδάγματος, ὦ ἡγεμῶν.
Ὁ ἡγεμῶν τῆς σχολῆς · **Διακολυμβησάτωσαν** δις τὴν κολυμβήθραν.
Ὑποστρέφει ὁ Χριστόφορος εἰς τὸ δίδαγμα.
Χριστόφορος · Τάδε λέγει ὁ ἡγεμῶν · **διακολυμβησάτωσαν** δις
τὴν κολυμβήθραν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Νικόλαος.

.....

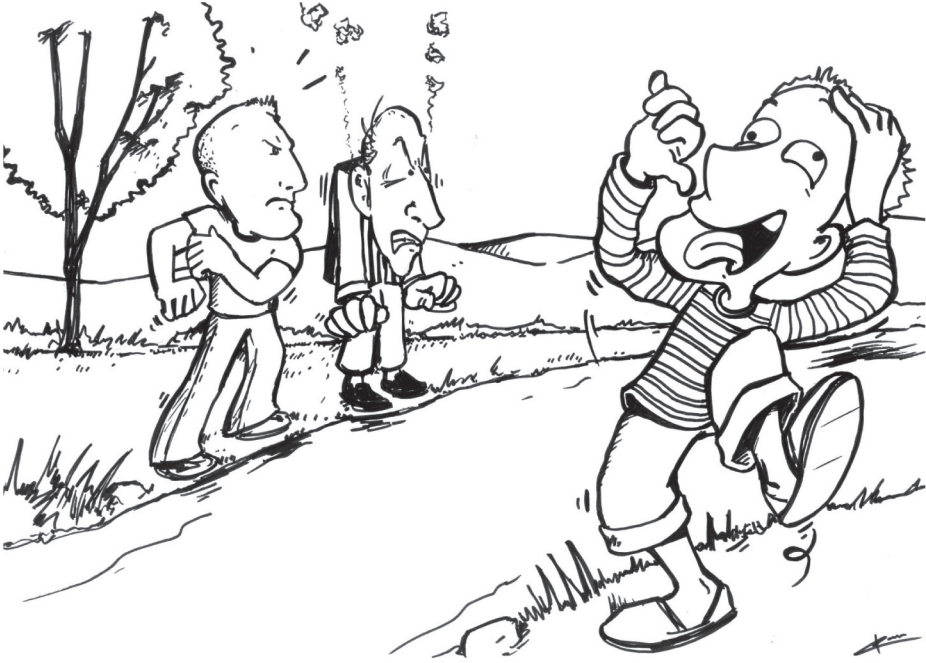
Δ.

Χριστόφορος · Καθεύδει ὁ Φίλιππος καὶ ῥέγχει ἐν μέσῳ τοῦ διδάγματος
καὶ βάλλει σφαῖρας ἐπ' ἐμὲ ὁ Νικάνωρ, ὦ ἡγεμῶν.
Ὁ ἡγεμῶν τῆς σχολῆς · Πολὺν χρόνον **ἐκτεινάτωσαν** τὰς χεῖρας
εἰς τὴν γωνίαν τοῦ οἰκήματος.
Ὑποστρέφει ὁ Χριστόφορος εἰς τὸ δίδαγμα.
Χριστόφορος · Τάδε λέγει ὁ ἡγεμῶν · Πολὺν χρόνον **ἐκτεινάτωσαν** τὰς χεῖρας
εἰς τὴν γωνίαν τοῦ οἰκήματος ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Νικάνωρ.

.....

Διακολυμβησάτω τὸν ποταμὸν

Περιπατῶν παρὰ τὸν ποταμὸν βλέπει ὁ Νικάνωρ τὸν Νέστορα καὶ τὸν Νικόλαον ἐν τῷ κατέναντι χεῖλει.

Νικάνωρ · ὦ ψιλέ, τί ἐγένετο τῇ κεφαλῇ σου ;
Νέστωρ · Τί λέγεις ;
Νικάνωρ · ὦ ψιλέ ἐν τοῖς ψιλοῖς. Φαίνει ὡς ὁ ἥλιος
ἢ κεφαλὴ σου.
Καὶ σὺ, Νικόλαε, οἰνοπότα,
ἐντεῦθεν ὁσφραίνομαι τῆς ὁσμῆς τοῦ οἴνου.

Μετὰ βραχὺ φωνεῖ τὸ τηλέφωνον.

Φίλιππος · Ἄλλω, Νικάνωρ ; Ἀκούεις μου ;
Λέγει ὁ Νέστωρ
ὅτι νῦν μέλλει διακολυμβῆσαι τὸν ποταμὸν
εἰς τὸ δέρειν σε.

Νικάνωρ · Ἐλθέτω, δραμέτω... Διακολυμβησάτω καὶ δερέτω με,
ἐὰν τολμῶ.
Οὐ γὰρ φοβοῦμαι, οὐ τρέμω, οὐ θροοῦμαι.
Φίλιππος · Ἀλλὰ καὶ ὁ Νικόλαος πολὺ ὀργίζεται.
Μέλλει γὰρ ἐλθεῖν καὶ αὐτός....
Ἰσχυρός ἐστιν σφόδρα καὶ ῥάβδον ἔχει.
Νικάνωρ · Ἐλθέτωσαν ὧδε οἱ δύο,
διακολυμβησάτωσαν τὸν ποταμόν.
Ἀράτωσαν τὴν ῥάβδον
καὶ ἐκτεινάτωσαν τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ.
Ὡδε προσδοκῶ αὐτοὺς μηδὲ τρέμων μηδὲ φοβούμενος.

Τότε ἀλλάσσουν οἱ Νέστωρ καὶ ὁ Νικόλαος τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καταβαίνουν εἰς τὸν ποταμόν. Βλέπων αὐτοὺς διακολυμβῶντας τὸν ποταμόν, φεύγει ὁ Νικάνωρ. Ἀναβαίνουν οὖν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ Νέστωρ καὶ ὁ Νικόλαος.

Νέστωρ · Μόνον ἀνοιξάτω τὸ στόμα ἐκεῖνος ὁ καταφρονητής,
μόνον εἰπέτω λόγον,
καὶ ἐκκόψω αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν.

Τὸ τρίτον πρόσωπον ἐπὶ τῆς προστακτικῆς

Third person imperative

Ἐνεστώς ἐνεργητικός, προστακτική The present tense active, imperative			
αὐτός	τρέχέτω	ἀκούέτω	γραφέτω
αὐτοί	τρέχέτωσαν	ἀκούέτωσαν	γραφέτωσαν
αὐτός	κραζέτω	περιπατεῖτω	ζητεῖτω
αὐτοί	κραζέτωσαν	περιπατεῖτωσαν	ζητεῖτωσαν
αὐτός	σιγάτω	κολυμβάτω	προσδοκάτω
αὐτοί	σιγάτωσαν	κολυμβάτωσαν	προσδοκάτωσαν

᾽Αόριστος ἐνεργητικός, προστακτική · τύπος εἰς -(σ)ον				
αὐτός	ἀκουσάτω	κραξάτω	ἀνοιξάτω	δειξάτω
αὐτοί	ἀκουσάτωσαν	κραξάτωσαν	ἀνοιξάτωσαν	δειξάτωσαν
αὐτός	καθισάτω	γραψάτω	βλειψάτω	ὑποστρεψάτω
αὐτοί	καθισάτωσαν	γραψάτωσαν	βλειψάτωσαν	ὑποστρεψάτωσαν
αὐτός	κολυμβησάτω	ζητησάτω	περιπατησάτω	κλεισάτω
αὐτοί	κολυμβησάτωσαν	ζητησάτωσαν	περιπατησάτωσαν	κλεισάτωσαν
αὐτός	ἀγγειλάτω	ἐκτεινάτω	ἐπαράτω	ἄράτω
αὐτοί	ἀγγειλάτωσαν	ἐκτεινάτωσαν	ἐπαράτωσαν	ἄράτωσαν

᾽Αόριστος ἐνεργητικός, προστακτική · τύπος εἰς –ε			
αὐτός	εἰπέτω / εἰπάτω	ιδέτω	δραμέτω
αὐτοί	εἰπέτωσαν / εἰπάτωσαν	ιδέτωσαν	δραμέτωσαν
αὐτός	εἰσελθέτω / εἰσελθάτω	ἐξελθέτω / ἐξελθάτω	ἐλθέτω / ἐλθάτω
αὐτοί	εἰσελθέτωσαν / εἰσελθάτωσαν	ἐξελθέτωσαν / ἐξελθάτωσαν	ἐλθέτωσαν / ἐλθάτωσαν

᾽Αόριστος, προστακτική · ἄλλοι τύποι				
αὐτός	ἀναστήτω	ἀναγνώτω	στήτω	στραφήτω
αὐτοί	ἀναστήτωσαν	ἀναγνώτωσαν	στήτωσαν	στραφήτωσαν
αὐτός	δότω	ἄφέτω	καθέτω	θέτω
αὐτοί	δότωσαν	ἄφέτωσαν	καθέτωσαν	θέτωσαν

Μελέτημα Ϛ´

Ἐλοῦ Ϛήμα ἕκ τούτου τοῦ καταλόγου καὶ πλήρωσον τὰς φράσεις ·
Select a verb from the following list and complete the sentences:

ἀνοιξάτω, καθισάτω, κλεισάτω, δειξάτω, ἀναστήτω, ἐξελθέτω, γραψάτω,
ἀκουσάτω

1. Οὐ βούλεται ἀκούειν ὁ μαθητής ; Ἀναστήτω καὶ
2. Ἀναγινώσκει βιβλίον ἐν μέσῳ τοῦ διδάγματος ; Μὴ τὸ βιβλίον καὶ ἀκουσάτω.
3. Ζητεῖς διδάσκαλον ; σοι διδάσκαλον ὁ Νικόλαος.
4. Βούλεται εἰσελθεῖν εἰς τὸ δίδαγμα ; Εἰσελθέτω καὶ
5. Οὐκ ἀκούει ὁ μαθητής ; Ἐλθέτω καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ πινακιδίῳ.
6. Κρούει τις ; ὁ Νικάνωρ καὶ ἀνοιξάτω τὴν θύραν.
7. Κατάκοπός ἐστιν ἡ Ῥόδη ; βιβλίον καὶ ἀναγνώτω.
8. Πολὸν λαλεῖ ὁ Φίλιππος ; Σιγάτω καὶ

Μελέτημα Ϛ´

Παράδειγμα · Σιγάτω ὁ Παῦλος. Σιγάτωσαν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Φίλιππος.

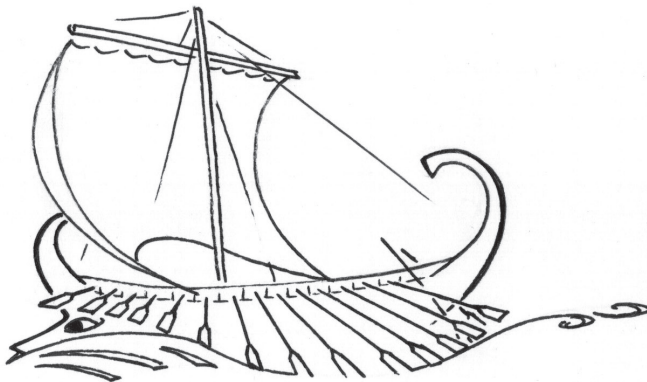
1. Ἀνοιξάτω ὁ Παῦλος τὴν θυρίδα.
..... ὁ Παῦλος καὶ ὁ Φίλιππος τὴν θυρίδα.
2. Κλεισάτω ὁ Παῦλος τὴν θυρίδα.
..... ὁ Παῦλος καὶ ὁ Φίλιππος τὴν θυρίδα.
3. Ἀναγν..... οἱ μαθηταὶ τὸ βιβλίον.
4. Ἐλθέτω ὦδε ὁ Παῦλος. ὦδε οἱ λοιποὶ μαθηταὶ καὶ γραψ..... τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπὶ τῷ πίνακι.

Ῥοδή *Αἰνεῖτε τὸν Θεόν*

*Αἰνεῖτε τὸν Θεόν
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*

1. Ὡς ὑμεῖς, ἄγγελοι αὐτοῦ
Ὡς ὑμεῖς, δοῦλοι Κυρίου
Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου
2. Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν
Ἐν ταῖς νυξίν, ἀπὸ τῶν ἁγίων,
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν, ἐκ Σιων.

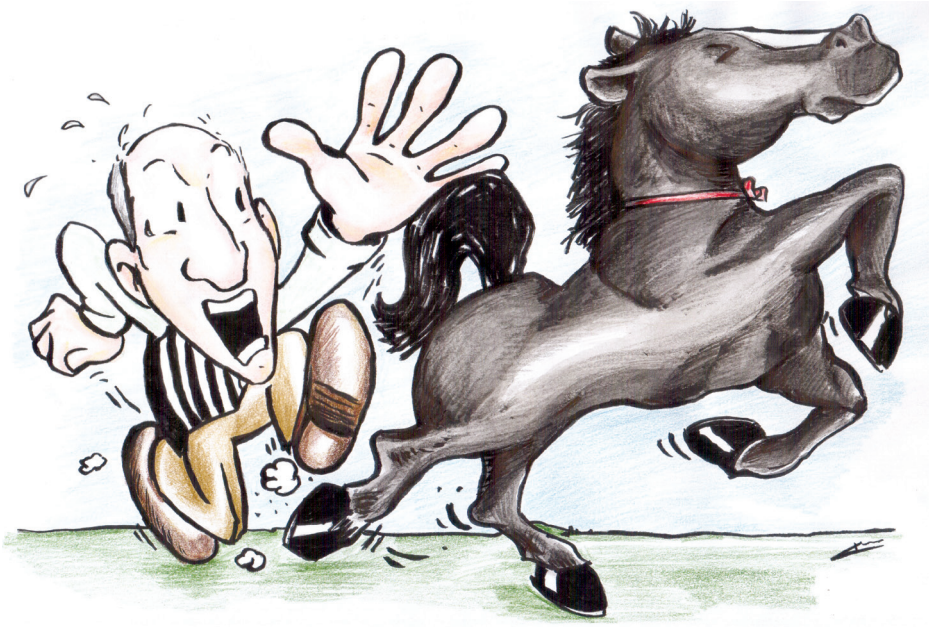
Λεξικόν

ἅγια, ων (τά)	Ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἱερουσαλήμ, δύο οἰκήματά ἐστιν · τὰ ἅγια καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.
αἰνῶ, -εῖς, -εῖν, αἰνεσον	Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αἰνοῦσιν πάντες οἱ Χριστιανοὶ τὸν Θεὸν ὅτι ἀγαθός ἐστιν καὶ εὐχαριστοῦσιν αὐτῷ.
ἀλλάσσω, -εις, -ειν, ἄλλαξον	Μήτηρ · Φίλιππε, ἄρα ὑποστρέφεις ἀπὸ τοῦ γυμνασίου ; Ἄλλαξον τὰ ἱμάτιά σου, παραχρήμα. Ὁσφραίνομαι γὰρ ἐντεῦθεν τῆς ὁσμῆς σου.
ἄρπάζω, -εις, -ειν, ἄρπαξον	Νυκτὸς εἰσέρχεται ὁ κλέπτης εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἄρπάζει τὸν κλοιδὸν καὶ ἐκφεύγει ἐκεῖθεν.
γίνομαι, -η, -εσθαι, γένου	Ὑπάγει ἡ νύξ καὶ γίνεται πρωία. Εἴτα δὲ ὑπάγει ἡ πρωία καὶ γίνεται μεσημβρία. Γίνεται ἀνὴρ τὸ παιδίον. Γίνεται γυνὴ τὸ κοράσιον.
δείκνυμι, -ς, -ναι, δεῖξον	Ἀλέξανδρος · Καλὸν ἵππον ἔχω, Ῥόδη. Ῥόδη · Δεῖξόν μοι τὸν ἵππον σου, Ἀλέξανδρε. Θέλω ἰδεῖν αὐτόν. Ποῦ δέ ἐστιν ;
δέρω, -εις, -ειν, δεῖρον	Νέστωρ · Τί ἐγένετό σοι, Τίμων ; Τιμών · Πορεύομαι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παραχρήμα ἔρχεται ληστής καὶ δέρει με · τύπτει γάρ με πολὺ. Εἴτα αἶρει τὸ ἀργύριόν μου καὶ φεύγει.
διακολυμβῶ, -ᾱς, -ᾱν, διακολύμβησον	Ἐρχεται ὁ Νικάνωρ πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ ἀλλάσσει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ διακολυμβᾷ τὸν ποταμὸν μέχρι τοῦ κατέναντι χείλους.
ἐγένετο · ἀόριστος τοῦ γίνεται, ἴδε γίνομαι ἐκεῖθεν	Νικάνωρ · Πῶς ἔχεις, Νέστωρ, ἐν τῷ κατέναντι χείλει τοῦ ποταμοῦ ; Βλέπω σε, ψιλέ. Ἄρα δύνασαι τύψαι με ἐκεῖθεν ; Ἄρα δύνασαι διακολυμβῆσαι τὸν ποταμὸν ἐκεῖθεν καὶ ὧδε ἐλθεῖν ;
ἐκκόπτω, -εις, -ειν, ἔκκοψον	Πορεύεται ἐν τῇ ὁδῷ ἀνὴρ καὶ ἔρχεται ληστής. Ὁ δὲ ἀνὴρ τοῖς δακτύλοις κρατεῖ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ. Ὁ δὲ ληστής ἐκκόπτει αὐτῷ δάκτυλον καὶ ἄρπάζει τὸ ἀργύριον καὶ φεύγει.
ἐμπροσθεν ἐντεῦθεν	Περιπατεῖ Στέφανος ὁ ποιμὴν ἐμπροσθεν πάντων τῶν προβάτων. Νικάνωρ · Πῶς ἔχεις, Νέστωρ, ἐν τῷ κατέναντι χείλει τοῦ ποταμοῦ ; Βλέπω σε ἐντεῦθεν, ψιλέ. Καταγελῶ σου ἐντεῦθεν, ψιλέ ἐν τοῖς ψιλοῖς. Ἀλλὰ οὐ διακολυμβῶ ἐντεῦθεν πρὸς σε.
ἐξάγω, -εις, -ειν, ἐξάγαγε	Ὁ ποιμὴν ἐξάγει τὰ πρόβατα ἐκ τῆς αὐλῆς.

θροοῦμαι, -ῆ, -εῖσθαι, θροήθητι	Ἔρχεται ὁ Νέστωρ μετὰ ῥάβδου καὶ θροεῖται ὁ Νικάνωρ · λευκὸν γὰρ γίνεται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ τρέμει καὶ φοβεῖται πολὺ.
θυρωρός, -οῦ (ὁ / ἡ) ἴδιος, -α, -ον	Ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς σχολῆς ὁ θυρωρός . 1. Χριστόφορος · Ἄρα ἔχεις τοὺς καλάμους σου, Βερνίκη ; Βερνίκη · Naί, διδάσκαλε. Τοὺς ἐμοὺς καλάμους ἔχω, τοὺς ιδίους καλάμους ἔχω. 2. Οὗτος ὁ ἵππος ἴδιός ἐστίν · οὐ γὰρ χόρτον ἐσθίει οὐδὲ πίνει ὕδωρ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι χόρτον ἐσθίουσι καὶ ὕδωρ πίνουσιν.
ἱμάτιον, -ου (τό)	1. Ἐχει ὁ Ἀλέξανδρος περιβόλαιον λαμπρὸν καὶ ἱμάτιον μέλαν πρὸς τὸ ψυχρὸς. 2. (πληθυντικόν) Ἀλλαξὸν τὰ ἱμάτιά σου, Φίλιππε · ὑποστρέφεις γὰρ ἀπὸ τοῦ γυμνασίου.
καταφρονητής, -οῦ (ὁ)	Νικάνωρ καταφρονητής ἐστίν. Πάντοτε γὰρ καταγελαῖ τῶν φίλων αὐτοῦ.
κατέναντι + γενική	Ἀλέξανδρος · Ποῦ ἐστίν ἡ οἰκία σου ; Πρὸς τὸ καπηλεῖον ; Νικόλαος · Οὐ πρὸς τὸ καπηλεῖον ἀλλὰ κατέναντι αὐτοῦ, ἐν τῷ κατέναντι χεῖλει τῆς ῥύμης.
κινεῖμαι, -ῆ, -εῖσθαι, κίνησαι	Τίμων · Μὴ κίνησαι , Νικόλαε. Μέλλεις ἀνατρέψαι τὴν τράπεζαν.
κλέπτης, -ου (ὁ)	Νυκτὸς εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ὁ κλέπτης καὶ ἀρπάζει τὸ ἀργύριον καὶ φεύγει.
ληστής, -οῦ (ὁ)	Προσοδοῦ ὁ ληστής ὀπίσω τοῦ δένδρου. Ἔρχεται δὲ ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐξέρχεται ὁ ληστής καὶ ἀρπάζει τὸ ἀργύριον αὐτοῦ.
λόγος, -ου (ὁ) λοιπός, -ή, -όν	Ἀκούσατε πάντες τοὺς λόγους μου. Σύνετε τί λέγω πρὸς ὑμᾶς. 1. Βουκέφαλος οὐ φιλεῖ τοὺς λοιποὺς ἵππους. Μόνον ἑαυτὸν φιλεῖ. Οὐ θέλει εἰσελθεῖν εἰς τὸν σταθμὸν μετὰ τῶν λοιπῶν ἵππων. 2. Βερνίκη · Τί ποιεῖς ταύτῃ τῇ ἐσπέρᾳ ; Ἀλέξανδρος · Τρέχω ἡμίωρον ἐν τῷ γυμνασίῳ. Τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον, περιπατῶ ἐν τῷ κήπῳ.
λύκος, -ου (ὁ) μέλει (ἀπρόσωπον ῥήμα)	Ἀρπάζει τὰ πρόβατα ὁ λύκος καὶ ἐσθίει αὐτά. Μήτηρ · Φίλιππε, ἀνάστηθι καὶ ἀνοίξον τὴν θύραν. Φίλιππε, ἀνοίξον τὴν θύραν. Οὐ μέλει σοι ὅτι κρούει ὁ Ἀλέξανδρος πολὺν χρόνον ἐπὶ τὴν θύραν ;
μετὰ βραχύ	Βερνίκη · Φίλιππε, ποῦ ἐστίν ὁ κάλαμός μου ; Φίλιππος · Προσφέρω σοι αὐτὸν μετὰ δύο λεπτά, προσφέρω δὲ αὐτὸν μετὰ βραχύ . Βερνίκη · Οὐ μετὰ βραχύ . Ἄρτι βούλομαι αὐτόν.
μισθωτός, -οῦ (ὁ)	Ἐργάζεται ὁ μισθωτός καὶ λαμβάνει ἀργύριον κατὰ μῆνα ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

οικοδεσπότης, -ου (ὁ)	Ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, Τίμων ἐστὶν ὁ οικοδεσπότης . Καλεῖ ὁ οικοδεσπότης τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς τί δεῖ ποιεῖν.
οἰνοπότης, -ου (ὁ)	Νικόλαος οἰνοπότης ἐστίν · πολὺν γὰρ οἶνον πίνει καθ' ἡμέραν.
ὁσμή, -ῆς (ῆ)	Ἀλέξανδρος · Τίς ἔρχεται ; Φίλιππος · Νικόλαος. Ὁσφραίνομαι γὰρ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ.
ὅσος, ὅση, ὅσον	Πᾶς ὅσος = ὅσος, πάντες ὅσοι = ὅσοι (Πάντες) ὅσοι κλέπται εἰσὶν καὶ ψεύδονται.
ὀσφραίνομαι, -η, -εσθαι, ὀσφράνθητι + γενική	Μάρθα · Νικόλαε, ἄρα ἀπὸ τοῦ καπηλείου ὑποστρέφεις ; Ὅν γὰρ ὀσφραίνομαι . Πάντοτε πίνεις, οἰνοπότα.
παρά + αἰτιατική	Περιπατεῖ ὁ Νικάνωρ παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ βλέπει πολλὰ δένδρα παρὰ τὴν ὁδόν.
πρὸ + γενική	Ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἐστὶν ἡ πρὸ τῆς παρασκευῆς ἡμέρα.
σκορπίζω, -εις, -ειν, σκόρπισον	1. Πάντες βούλονται πιεῖν καὶ ὁ κάπηλος σκορπίζει τοὺς ἀμφορέας τοῖς καθημένοις. 2. Μεθύσκειται ὁ Νικόλαος καὶ σκορπίζει πάντα τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ.
σφόδρα	Φίλιππος · Ὅρα πλούσιος εἶ, Ἀλέξανδρε ; Ἀλέξανδρος · Πλούσιος σφόδρα εἰμί · πολλὰς γὰρ οἰκίας ἔχω.
στόμα, -ατος (τό)	Μάρθα · Πόθεν ὑποστρέφεις, Νικόλαε ; Ἄνοιξον τὸ στόμα σου καὶ λάλει.
τολμῶ, -ᾷς, -ᾶν, τόλμησον	Ὅψέ ἔρχεται ἡ Βερνίκη εἰς τὴν σχολὴν καὶ ἔστηκε ἐπὶ τὴν θύραν καὶ οὐ τολμᾷ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δίδαγμα.
τρέμω, -εις, -ειν	Τρέμει ὁ Φίλιππος · κινεῖν γὰρ αἱ χεῖρες καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ. Δοκεῖ φάντασμα ἰδεῖν ἐν τῇ νυκτί.
ὑπέρ + γενική	Καθ' ἡμέραν κοσμεῖ καὶ σαροῖ καὶ τρέχει καὶ ἄγει τὸν ἵππον εἰς τὸν σταθμὸν καὶ κατάκοπός ἐστὶν ὁ Νέστωρ ἀλλὰ πάντα ταῦτα ποιεῖ ὑπὲρ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
φεύγω, -εις, -ειν, φύγε	Ἔρχεται ὁ κλέπτης νυκτὸς καὶ ἀρπάζει τὸν κλοῖον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ φεύγει .
φοβοῦμαι, -ῆ, -εῖσθαι, φοβήθητι	Φίλιππος · Τίς περιπατεῖ ἐκεῖ ἐν τῇ νυκτί ; Τίς εἶ σύ ; Τίς εἶ ;
φωνῶ, -εις, -εῖν, φώνησον	Ἀλέξανδρος · Μὴ φοβήθητι , Φίλιππε, ἐγὼ εἰμι, Ἀλέξανδρος. Νικόλαος · Ἐκεῖ ἐστὶν ὁ Νικάνωρ ἀλλὰ οὐ βλέπει ἡμᾶς. Φίλιππος · Φώνησον αὐτόν. Νικόλαος · Νικάνωρ, ἡμεῖς ὧδέ ἐσμεν, ἐλθέ ὧδε.
χεῖλος, -ους (τό)	1. Κλείσιν τὸ στόμα, κλείσιν τὰ χεῖλη σου, Βερνίκη, καὶ σίγα. 2. Νικάνωρ περιπατεῖ παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ Νέστωρ ἐστὶν ἐν τῷ κατέναντι χείλει .
ψυχή, -ῆς (ῆ)	1. (≈ πνεῦμα) Ἐν τῷ θανάτῳ ἀφήησι ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα. 2. (≈ ζωὴ) Δίδωσι ἡ μήτηρ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ὅτι σφόδρα φιλεῖ αὐτόν.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἑπτακαίδέκατον

Ἡ ὀργανικὴ *The instrumental complement*

Τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ, δύναται σημαίνειν ἡ δοτικὴ πτώσις τὴν ὀργανικὴν.
In Greek the dative case may indicate the instrumental complement

Πῶς ὀσφραίνῃ ; (ἡ ῥίς, ῥινός) <i>How do you smell ?</i> Τῇ ῥινὶ ὀσφραίνομαι <i>I smell through my nose</i>	Πῶς ἐσθίεις ; (τὸ στόμα, -ατος) <i>How do you eat ?</i> Τῷ στόματι ἐσθίω <i>I eat with my mouth</i>
Πῶς βλέπεις ; (ὁ ὀφθαλμός, οὐ) Τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπω	Πῶς περιπατεῖς ; (ὁ πούς, ποδός) Τοῖς ποσὶν περιπατῶ
Πῶς ἀκούεις ; (τὸ οὖς, ὠτός) Τοῖς ὠσὶν ἀκούω	Πῶς γράφεις ; (ἡ χεὶρ, χειρός) Τῇ χειρὶ γράφω

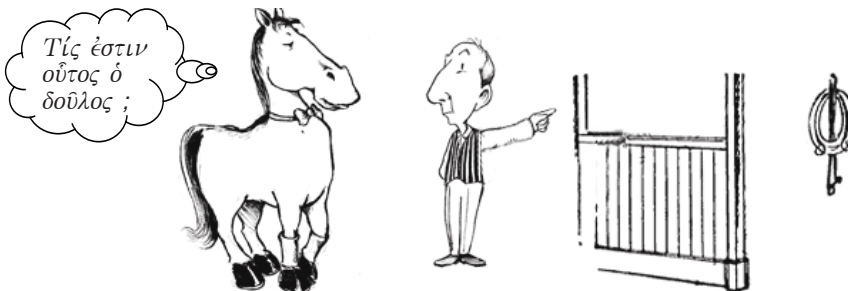
Ἀποκρίθητι ταῖς φράσεσι κατὰ τὸ παράδειγμα ·
Answer the questions according to the model.

1. Πῶς τρέχεις ;
Τοῖς ποσὶν τρέχω.
2. Πῶς διαγράφεις ; How do you draw ?
.....
3. Πῶς γελάς ;
.....
4. Πῶς ἐσθίεις ;
.....
5. Πῶς ἀναγινώσκεις ;
.....
6. Πῶς λαλεῖς ;
.....
7. Πῶς ὀσφραίνῃ ;
.....
8. Πῶς ἄπτῃ τῆς τραπέζης ;
.....
9. Πῶς ψηλαφᾷς τὸ ἀργύριον ;
.....
10. Πῶς ἀγαπᾷς ; (ἡ καρδιά, ας)
.....

Περὶ Βουκεφάλου καὶ Νέστορος

Ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Βουκεφάλου, ὀφθαλμοὶ κακοὶ εἰσιν. Τοῖς οὖν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ βλέπει εἰς τὸν δοῦλον ὁ Βουκέφαλος. Λέγει δὲ τῷ Βουκεφάλῳ ὁ δοῦλος ·
Βουκέφαλε, ἐλθὲ πρὸς τὸν σταθμόν.

Πολὺ λογίζεται ὁ Βουκέφαλος ἀλλὰ οὐκ ἀποκρίνεται οὐδέν

Οὐδὲν δὲ ἀποκρίνεται ὁ φρόνιμος Βουκέφαλος ἀλλὰ τάδε λογίζεται .

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ δοῦλος ; Μαίνεται.

Τί οὗτος θέλει ; Ἐγὼ δὲ ἵππος ἐλεύθερός εἰμι.

Οὐ θέλω καθεύδειν μετὰ τῶν λοιπῶν ἵππων.

Τοὺς λοιποὺς ἵππους μισῶ.

Ἐλεύθερός εἰμι

Ὁ δὲ δοῦλος διῆσχυρίζεται .

Βουκέφαλε, ἔρωτῶ σε, ἐλθὲ πρὸς τὸν σταθμόν. Ὅψι γάρ ἐστιν.

Οὐδεὶς λόγος εἰσέρχεται εἰς τὴν ὑπερήφανον καρδίαν σου.

Τὸ σχοινίον

Ὁ δὲ Βουκέφαλος ἐμβριμάται καὶ ἔλκει ἐκ τοῦ σχοινίου καὶ ἐκφεύγει.

Τρέχει οὖν εἰς τὴν δύσκολον ὁδὸν ὁ ταλαίπωρος δοῦλος καὶ κράζει μετὰ τὸν ἵππον .

Βουκέφαλε, Βουκέφαλε...

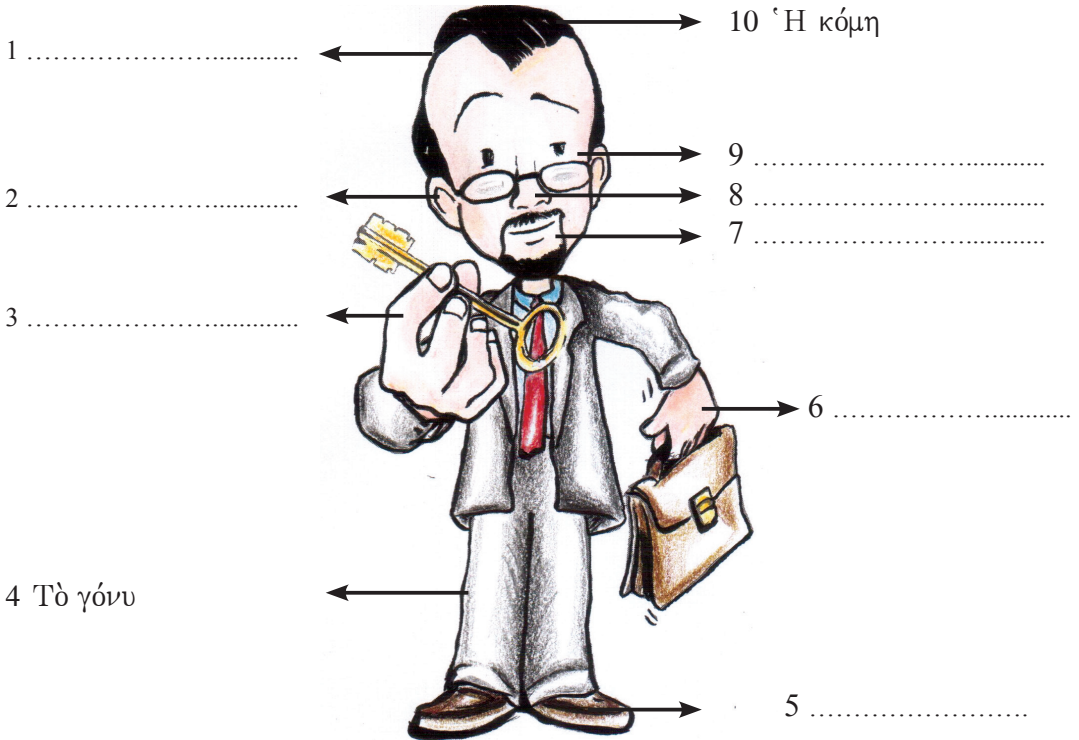
Ἑρωτήματα

1. Τί ποιεῖ ὁ Βουκέφαλος τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ;
.....
2. Τί λέγει τῷ Βουκεφάλῳ ὁ δοῦλος ;
.....
3. Ἐὰν ἀποκρίνεται τῷ δούλῳ ὁ Βουκέφαλος ;
.....
4. Διὰ τί οὐ θέλει καθεύδειν μετὰ τῶν λοιπῶν ἵππων ὁ Βουκέφαλος ;
.....
5. Τίς ἔλκει ἐκ τοῦ σχοινίου ;
.....
6. Ἐὰν τοῦ δούλου ἀκούει ὁ Βουκέφαλος ;
.....
7. Τί ποιεῖ ὁ δοῦλος ὅταν φύγῃ ὁ Βουκέφαλος ;
.....

Μελέτημα Α΄

Γράψατε τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τοῦ σώματος Write the names of the body parts

Τῷ Χριστοφόρῳ εἰσὶν ὀφθαλμοὶ καὶ πόδες καὶ ὠτία καὶ
δάκτυλοι καὶ κεφαλὴ

Αἱ πτώσεις *The cases.*

Ἡ εὐθεία

Ὁ ἵππος ἐν τῷ σταθμῷ ἐστίν. Οἱ ἵπποι ἐν τῷ σταθμῷ εἰσιν.

Ὁ ἵππος καλός ἐστίν. Οἱ ἵπποι καλοί εἰσιν.

Τὸ βιβλίον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστίν. Τὰ βιβλία ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐστίν.

Ἡ κλητική

Βουκέφαλε, ἐλθὲ ὦδε. ὦ Μαρία, ἐλθὲ ὦδε.

ὦ ἄνθρωποι, ἔλθετε ὦδε. ὦ Ῥόδη, ἐλθὲ ὦδε.

Ἡ αἰτιατική

Βλέπω τὸν ἵππον καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν οἰκίαν.

Εἰσέρχομαι εἰς τὸν σταθμόν. Πορεύομαι πρὸς τὰς οἰκίας.

Ἡ γενική

Βλέπω τὸν ἵππον τοῦ Ἀλεξάνδρου. Βλέπω τὸν ἵππον τῶν ἀνθρώπων.

Ἐξελθε ἐκ τῆς οἰκίας. Ἐξελθε ἐκ τῶν ἀγρῶν.

Ἀπτομαι τῆς τραπέζης.

Ἡ δοτική

Δίδωμι ἀργύριον τῷ δούλῳ. Δίδωμι ἀργύριον τῇ δούλῃ.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα δύσκολος ὑμῖν ἐστίν.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ βιβλία ἐστίν. Ἐν ταῖς οἰκίαις βιβλία ἐστίν.

Τοῖς ὀφθαλμοῖς μου βλέπω τὰ βιβλία.

Ἀκολουθῶ τῷ διδασκάλῳ.

Μελέτημα Β΄

Εύρετε τὸ συμπλήρωμα τὸ συμφέρον ἐκάστῳ ῥήματι.
For each verb find the corresponding complement.

1. Ἀνοίγω	ἐπιστολήν.
2. Εὐχαριστῶ	τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.
3. Γράφω	τῆς κεφαλῆς.
4. Ἔσθίω	τοῦ διδασκάλου.
5. Ἀναγινώσκω	τὴν σφαῖραν.
6. Ἀκούω	δέκα δραχμάς.
7. Μανθάνω	τῷ Θεῷ.
8. Πίνω	Ἀριστοτέλει τῷ φιλοσόφῳ.
9. Ἀπτομαι	τὸν ἄρτον.
10. Ἀκολουθῶ	τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.
11. Βάλλω	τὴν θύραν.
12. Ἔχω	οἶνον.

Μελέτημα Γ΄

Παραδείγματα ·

Φιλεῖς τοὺς ἵππους. (οἱ ἵπποι).
Ἀκολουθοῦμεν τῇ μαθητρίᾳ. (ἡ μαθήτρια).

1. Ἀναγινώσκομεν	(τὸ βιβλίον).
2. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ αὐτὸς κρούει	(ἡ θύρα).
3. Ἀνοίγουσιν	(αἱ ὕδριαι).
4. Ἔσθίετε	(ὁ ἄρτος).
5. Ἀκούουσιν	(ὁ διδάσκαλος).
6. Εὐχαριστοῦμεν	(ὁ Θεός).
7. Βλέπω	(οἱ ποταμοί).
8. Κλείεις	(ἡ μεγάλη θύρα).
9. Παῦλος ἀκούει	(αἱ μαθήτρια).
10. Γινώσκομεν	(ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα).
11. Ἀπτομαι	(τὸ δένδρον).
12. Ἔχομεν ἀλλὰ ζητοῦμεν	(αἱ δραχμαί) (τὰ δηνάρια).
13. Ἀκολουθοῦσιν	(ὁ σοφὸς διδάσκαλος).

14. Θέλω πιεῖν	καὶ φαγεῖν	(ὁ οἶνος) (ὁ τυρός).
15. Δὸς		(αὐτός) (ὁ κάλαμος).
16. Συνίημι		(ὁ λόγος).
17.	γράφω	(ἐπιστολή) (ὁ Ἀλέξανδρος).
18. Βάλε		(ἡ σφαῖρα) (ἡ Βερνίκη).

Μελέτημα Δ΄

Παραδείγματα ·

Φιλεῖς τοὺς ἵππους. (σύ, φιλῶ) (οἱ ἵπποι)

Μισοῦμεν τὴν νῆσον. (ἡμεῖς, μισῶ) (ἡ νῆσος)

- ἡ Βερνίκη. (κλείω) (αἱ θύραι)
- (ἡμεῖς, βλέπω) (ἡ νῆσος)
- οἱ δοῦλοι. (ἀκούω) (ἡ κυρία)
- (ὕμεῖς, ζητῶ) (αἱ δραχμαί)
- ὁ προφήτης. (λαλῶ) (οἱ ἄνθρωποι).
- (ἡμεῖς, ἀναγινώσκω) (αἱ ἐπιστολαί).
- οἱ μαθηταί. (ἀκολουθῶ) (ὁ διδάσκαλος).
- (ὕμεῖς, μανθάνω) (ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα).
- (ἡμεῖς, εὐχαριστῶ) (ἡ Πρίσκιλλα).
- Ἀπτομαι (τὰ χλωρὰ βιβλία).
- (ὕμεῖς, φιλῶ) (οἶνος).
- (σύ, γράφω) (ἐπιστολή) (ὁ Φίλιππος).

Μελέτημα Ε΄

Πλήρωσον τὰ ὀνόματα · Add the endings in the blanks.

- Ἐν τῷ μεγάλῳ σταθμ... βλέπει ὁ Βουκέφαλος ἵππ... καλ... ἀλλὰ τοῖς ἵππ... οὐ λαλεῖ ὁ Βουκέφαλος. Τοῖς καλ... ὀφθαλμ... αὐτοῦ βλέπει εἰς τὸν σταθμ... ὁ Βουκέφαλος καὶ ἐμβριμάται καὶ ἐκφεύγει.
- Ἐν τ... καλ... οἰκί... βλέπει ἡ Ῥόδη ἔσοπτρα καλ... καὶ οὐκ ἐκφεύγει. Τοῖς γὰρ ἔσοπτρ... λαλεῖ ἡ Ῥόδη. Τ... καλ... δακτύλ... αὐτῆς κρατεῖ τ... ἔσοπτρ... ἡ Ῥόδη καὶ γελᾷ.
- Ἐν τ... μεγάλῳ καπηλεί... βλέπει ὁ Νικόλαος ποτήρι... οἴνου καὶ εἰσέρχεται. Τοῖς ποτηρί... οὐ λαλεῖ ὁ Νικόλαος ἀλλὰ πίνει τ... οἶν... αὐτῶν.

Τὸ ἐπίθετον, τύπος Β΄

Ἑνικόν			
Εὐθεία	δύσκολος ἵππος	δύσκολος γλῶσσα	δύσκολον ζῶον
Κλητική	δύσκολε ἵππε / δύσκολος ἵππος	δύσκολε γλῶσσα / δύσκολος γλῶσσα	δύσκολον ζῶον
Αἰτιατική	δύσκολον ἵππον	δύσκολον γλῶσσαν	δύσκολον ζῶον
Γενική	δυσκόλου ἵππου	δυσκόλου γλώσσης	δυσκόλου ζώου
Δοτική	δυσκόλῳ ἵππῳ	δυσκόλῳ γλώσσει	δυσκόλῳ ζώῳ

Πληθυντικόν			
Εὐθεία	δύσκολοι ἵπποι	δύσκολοι γλῶσσαι	δύσκολα ζῶα
Κλητική	δύσκολοι ἵπποι	δύσκολοι γλῶσσαι	δύσκολα ζῶα
Αἰτιατική	δυσκόλους ἵππους	δυσκόλους γλώσσας	δύσκολα ζῶα
Γενική	δυσκόλων ἵππων	δυσκόλων γλωσσῶν	δυσκόλων ζώων
Δοτική	δυσκόλοις ἵπποις	δυσκόλοις γλώσσαις	δυσκόλοις ζώοις

Τὰ ἐπίθετα τὰ σύνθετα (οἶον · δύσ-κολος) καὶ τὰ παράγωγα (οἶον· φρόν-ιμος < φρον-ῶ, φρον-εῖς) οὐ λήγουσι εἰς -η / -α ἐπὶ τοῦ θηλυκοῦ. Compound adjectives (such as δύσ-κολος) and cognates (such as φρόν-ιμος < φρον-ῶ, φρον-εῖς) do not end in -η / -α in the feminine gender.

Παραδείγματα · ὁ δύσκολος διδάσκαλος, ἡ δύσκολος ἡμέρα.

οἱ δύσκολοι διδάσκαλοι, τὰς δυσκόλους ἡμέρας.

Ἐν τοῖς λεξικοῖς, διαφορῶς φέρεται τὰ ἐπίθετα τῶν τύπων Α΄ καὶ Β΄.

In dictionaries type A and B adjectives appear differently (three endings for the former, two for the latter):

Τύπος Α΄ · καλός, -ή, -όν · σκληρός, -ά, -όν

Τύπος Β΄ · δύσκολος, -ον · ταλαίπωρος, -ον

Μελέτημα ς΄

Πλήρωσον τὰ ὀνόματα · Complete the nouns and adjectives.

1. Βουκέφαλ..... ἵππ..... δύσκολ..... ἐστίν.
2. Βλέπω τ..... Βουκέφαλ..... ἐν τῷ σταθμ.....
3. Οἱ ὀφθαλμ..... τ..... Βουκεφάλ..... κακ..... εἰσιν.
4. Τ..... Βουκεφάλ..... οὐδὲν δίδωμι.
5. Ἴππ..... γὰρ κακ..... ἐστίν. Ἐγὼ δὲ τοὺς ἵππ..... οὐ φιλῶ.
6. Σκληρ..... γάρ ἐστίν καὶ φρόνιμ... καὶ δύσκολ...
ἢ κεφαλ.. τ..... ἵππ..... Τοῖς οὖν ἵππ..... οὐ λαλῶ.

Μελέτημα Ζ΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις · Complete the sentences.

Παράδειγμα · Ἡ μαθήτρια φρόνιμός ἐστίν. (φρόνιμος)

1. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα (δύσκολος)
2. Ἡ ὁδὸς (εὐκοπός)
3. Αἱ μαθήτραι (ταλαίπωρος)
4. Οἱ διδάσκαλοι (ἄσοφος)
5. Ἐγὼ (ἄσοφος)
6. Σὺ (φρόνιμος)
7. Ὑμεῖς (ὑπερήφανος)

Μελέτημα Η΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις χρώμενος τοῖς ἐπιθέτοις τοῦ πίνακος ·

Complete the sentences using adjectives from the chart.

1. Βουκέφαλος ἵππος ἐστίν. Καταφρονεῖ γὰρ τῶν ἵππων τῶν
καὶ Αὐτὸς δὲ δοκεῖ εἶναι.
2. Ἀλέξανδρος δὲ ἀγαπᾷ αὐτόν. γὰρ ἐστίν ὁ Βουκέφαλος ὅτι πολλάκις
πρῶτος ἐγένετο ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ.

3. Ταχέως δὲ τρέχει ἐν ταῖς ρύμαις τῶν παλαιῶν πόλεων καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς
4. ἐστὶν ὁ Βουκέφαλος · πολλοὶ γὰρ βούλονται ἀγοράσαι αὐτόν.
5. Ὅταν Βουκέφαλος ἀσθενῇ, ἐστὶν ὁ Ἀλέξανδρος. Ὅταν δὲ ὑγιαίνῃ, ἐστὶν ὁ κύριος αὐτοῦ.
6. Φιλεῖ οὖν ὁ Ἀλέξανδρος ἵππον Οὐ γὰρ ἀκούει Βουκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ μόνον τῶν βασιλέων.

Διάνοια / Δόξα Intelligence / Reputation	Χαρακτήρ	Μέγεθος / Ποιότης Size / Quality	Τιμή Price
μωρός	ὑπερήφανος	εὐρύχωρος	πολύτιμος
φρόνιμος	ταπεινός	στενός	εὐτελής
ἐνδοξος	περίλυπος	δύσκολος	
ἄγνωστος	ἱλαρός	εὐκοπος	

Μελέτημα Θ΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις ·

1. Ἀνάγνωθι τὰς (δύσκολος ἐπιστολή).
2. Τέσσαρες (μαθήτρια φρόνιμος)
ἐν τῇ (δύσκολος σχολή) τῆς
(ἐλληνικὴ γλῶσσα) εἰσὶν.
3. Ἐὰν γινώσκετε ταύτην τὴν (ὑπερήφανος μαθήτρια), ἥ ἔχει
τὴν (λαμπρὰ πῆρα);
4. Οὐ θέλω ὑπάγειν εἰς τὴν (δύσκολος ὁδός).
5. Γράφει ὁ Τιμόθεος δύο (μακρὰ καὶ δύσκολος ἐπιστολή)
τῇ (γαλλικὴ γλῶσσα).
6. Χαῖρε, ὦ (φρόνιμος Σαλώμη).

Τὰ ἐπίθετα πολὺς καὶ μέγας

Ἐνικόν			
Εὐθεία	χρόνος πολύς	ὁδὸς πολλή	ἔργον πολύ
Αἰτιατική	χρόνον πολύν	ὁδὸν πολλήν	ἔργον πολύ
Γενική	χρόνου πολλοῦ	ὁδοῦ πολλῆς	ἔργου πολλοῦ
Δοτική	χρόνῳ πολλῶ	ὁδῶ πολλῇ	ἔργῳ πολλῶ
Πληθυντικόν			
Εὐθεία	χρόνοι πολλοί	ὁδοὶ πολλαί	ἔργα πολλά
Αἰτιατική	χρόνους πολλούς	ὁδοὺς πολλάς	ἔργα πολλά
Γενική	χρόνων πολλῶν	ὁδῶν πολλῶν	ἔργων πολλῶν
Δοτική	χρόνοις πολλοῖς	ὁδοῖς πολλαῖς	ἔργοις πολλοῖς

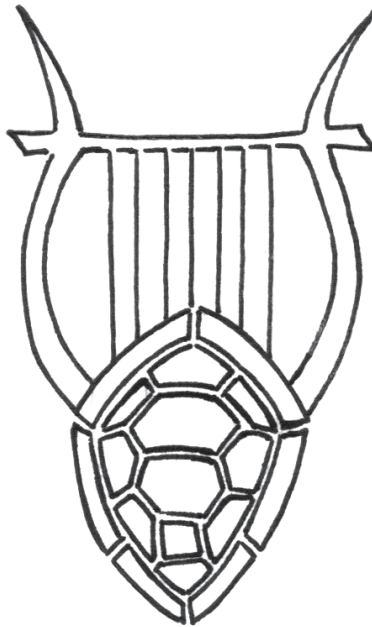
Ἐνικόν			
Εὐθεία	μέγας ἵππος	μεγάλη οἰκία	μέγα δῶρον
Κλητική	μέγας / μεγάλε ἵππε	μεγάλη οἰκία	μέγα δῶρον
Αἰτιατική	μέγαν ἵππον	μεγάλην οἰκίαν	μέγα δῶρον
Γενική	μεγάλου ἵππου	μεγάλης οἰκίας	μεγάλου δώρου
Δοτική	μεγάλῳ ἵππῳ	μεγάλῃ οἰκίᾳ	μεγάλῳ δώρῳ
Πληθυντικόν			
Εὐθεία	μεγάλοι ἵπποι	μεγάλαι οἰκίαι	μεγάλα δῶρα
Κλητική	μεγάλοι ἵπποι	μεγάλαι οἰκίαι	μεγάλα δῶρα
Αἰτιατική	μεγάλους ἵππους	μεγάλας οἰκίας	μεγάλα δῶρα
Γενική	μεγάλων ἵππων	μεγάλων οἰκιῶν	μεγάλων δώρων
Δοτική	μεγάλοις ἵπποις	μεγάλαις οἰκίαις	μεγάλοις δώροις

Μελέτημα Ι΄

Πλήρωσον τὰ ὀνόματα ·

1. Ἐν τῷ μεγ..... σταθμ... βλέπει ὁ Βουκέφαλος ἵππ... πολ... ἀλλὰ τοῖς πολ.... ἵππ.... οὐ λαλεῖ ὁ Βουκέφαλος. Τοῖς μεγ..... ὀφθαλμ... αὐτοῦ βλέπει εἰς τοὺς πολ..... ἵππ.... ὁ Βουκέφαλος καὶ ἐμβριμάται καὶ ἐκφεύγει.
2. Ἐν τ... μεγ..... οἰκί... βλέπει ἡ Ῥόδη ἔσοπτρα πολ... καὶ μεγ... καὶ οὐκ ἐκφεύγει. Πολ... γὰρ ἐσόπτρ.... λαλεῖ ἡ Ῥόδη. Τοῖς μεγ... ὀφθαλμ... αὐτῆς βλέπει εἰς τὰ ἔσοπτρα ἡ Ῥόδη καὶ γελᾷ.
3. Ἐν τ... μεγ..... καπηλείῳ βλέπει ὁ Νικόλαος μεγ... ποτήρ... οἴνου καὶ εἰσέρχεται. Τοῖς ποτηρί.... οὐ λαλεῖ ὁ Νικόλαος ἀλλὰ πίνει οἶνον πολ....

Λεξικόν

ἀγαπῶ, -ᾱς, -ᾱν, ἀγάπησον	1. Μᾶλλον ἀγαπῶ τὴν Σπανίαν ἢ τὴν Ἰταλίαν. 2. Τοὺς ἵππους φιλεῖ ὁ Ἀλέξανδρος, τὸν δὲ Βουκέφαλον ἀγαπᾷ.
ἀποκρίνομαι, -η, -εσθαι, ἀποκρίθητι ἄπτομαι, -η, -εσθαι, ἄψαι	Πολὺ ἐρωτῶ τὸν Νικόλαον, οὐδὲν δ' ἀποκρίνεται. Μόνον ὁσφράνθητι τοῦ ἄνθους τῇ ῥίνι, μὴ ἄψαι αὐτοῦ τοῖς δακτύλοις.
ἄσοφος, -ον	Ἄσοφός ἐστιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος · οὐδὲν γὰρ οἶδε.
διαγράφω, -εις, -ειν, διάγραψον	Παρακαλῶ, λάβε κάλαμον καὶ διάγραψόν μοι πρόβατον μικρὸν καὶ λευκὸν ἐν τῷ πινακιδίῳ μου.
διΐσχυρίζομαι, -η, -εσθαι, διΐσχυρίσαι	Ἀλέξανδρος · Γινώσκεις αὐτόν ; Νικόλαος · Οὐ. Ἀλέξανδρος · Ψεύδη. Νικόλαος · Διΐσχυρίζομαι · οὐ γινώσκω αὐτόν.
ἐκφεύγω, -εις, -ειν, ἔκφυγε ἐλεύθερος, -α, -ον ἔλκω, -εις, -ειν, ἔλξον ἐμβριμῶμαι, -ᾱσαι, -ᾱσθαι, ἐμβρίμασαι	Ἀρπάζει ὁ κλέπτης τὸ ἀργύριον καὶ ἐκφεύγει ἀπὸ τῆς οἰκίας. Ἐκφεύγει ὁ Νικόλαος ἐκ τῆς φυλακῆς καὶ ἄρτι ἐλεύθερός ἐστιν. Ἐλκει ὁ ποιμὴν ἐκ τοῦ σχοινίου καὶ ἄγει τὸ πρόβατον. Ἔρχονται οἱ φύλακες καὶ κρατοῦσιν τὸν Νικόλαον καὶ βάλλουσιν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἐμβριμᾶται ἡ Μάρθα καὶ κλαίει. Ἐμβριμᾶται δὲ ὁ Τίμων καὶ ὀργίζεται.
ἐπιστολή, -ῆς (ῆ)	Γράφει ἐπιστολὴν ὁ Νικόλαος πρὸς τὸν πατέρα · "Νικόλαος τῷ πατρί · εἰρήνη σοι. Ἐγὼ καλῶς ἔχω ἐν τῇ φυλακῇ. Παρακαλῶ, ἐλθὲ πρὸς με καὶ ἐπίσκεψαί με εἰς τὴν φυλακὴν."
ἔργον, -ου (τό)	1. Ἡμᾶς δεῖ ἀγαπᾶν οὐ μόνον λόγῳ ἀλλὰ καὶ ἔργῳ . 2. Ποιεῖ ὁ Νέστωρ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρωίας μέχρι τῆς ἐσπέρας· σαροῖ γὰρ καὶ κοσμεῖ τὴν οἰκίαν.
ἐρωτῶ, -ᾱς, -ᾱν, ἐρώτησον	1. Ἐρωτῶσιν τὸν Χριστόφορον οἱ μαθηταί · Ἄρα ὁ διδάσκαλος εἶ σύ ; 2. Παρακαλῶ, δός μοι ἀργύριον, ἐρωτῶ σε, μόνον ὀλίγον ἀργύριον, πρὸς τοὺς πόδας σου εἰμι, παρακαλῶ.
ἦτις καρδία, -ας (ῆ)	Ἰδε ὅστις . 1. Νεκρός ἐστιν· οὐ γὰρ κινεῖται ἡ καρδία αὐτοῦ. 2. Πτωχός ἐστιν ἀλλὰ δίδωσι ἀργύριον τοῖς ταλαιπώροις · καρδία γὰρ ἀγαθὴ αὐτῷ ἐστιν καὶ κακοπαθεῖ ὅταν βλέπῃ ἀνθρώπους ταλαιπώρους.
κλαίω, -εις, -ειν, κλαῦσον	Στέφανος παιδίον ἐστίν. Κακοπαθεῖ δὲ πολὺ ὅτι ἀσθενεῖ τῇ κεφαλῇ καὶ κλαίει .
λογίζομαι, -η, -εσθαι, λόγισαι	Λογίζεται ὁ Νικόλαος ὅτι διψᾷ πολὺ καὶ οἶνον ἐν τῇ φυλακῇ οὐκ ἔχει καὶ ζητεῖ πῶς δύναται ἐκείθεν ἐξελθεῖν.

μαίνομαι, -η, -εσθαι, μάνηθι	Μαίνεται οὗτος ὁ ἄνθρωπος · δοκεῖ γὰρ εἶναι Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς καὶ τρέχει ἐν τῇ ρύμῃ καὶ κράζει · Βασιλεὺς εἰμι, βασιλεὺς εἰμι.
μετά + αιτιατική	1. Βερνίκη · Πότε ἐστὶν τὸ δίδαγμα ; Μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἢ ἔμπροσθεν τῆς μεσημβρίας ; Διδάσκαλος · Μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐν τῷ δειλινῷ, τῇ ὥρᾳ τῇ ὀγδόῃ (= 14.00). 2. (= ὀπίσω) Οὐ βλέπω τὸν Νικόλαον ὅτι μετὰ τὸ δένδρον ἐστίν.
ὅστις, ἥτις, ὅ τι (ὑποτακτικὸν ἄρθρον)	Ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἰσέρχεται ἄρτι εἰς τὴν οἰκίαν, πατήρ ἐστὶν τῆς Βερνίκης.
οὗς, ὡτός (τό)	Διδάσκαλος · Πῶς ἀκούεις, Νικόλαε ; Νικόλαος · Τοῖς ὡσὶν μου ἀκούω.
πούς, ποδός (ὅ) (δοτική, πληθυντικόν · ποσίν)	Βερνίκη · Κροῦσον ἐπὶ τὴν θύραν, Νικόλαε. Νικόλαος · Τοκ, τοκ. Βερνίκη · Τί ποιεῖς, Νικόλαε ; Μὴ κροῦσον τοῖς ποσὶν ἀλλὰ ταῖς χερσίν.
ρίς, ρίνός (ή)	Φίλιππος · Νικόλαος ᾧδέ ἐστιν. Τῇ ρίνί μου ὁσφραίνομαι τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ.
τάδε	Φίλιππος · Τάδε λέγω · ἀκούσατέ μου. Νικάνωρ · Ταῦτα λέγεις ; ἀκούσατέ μου λέγεις ;
ψηλαφῶ, -ᾶς, -ᾶν, ψηλάφησον	Ψηλαφᾶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ Νέστωρ καὶ γινώσκει ὅτι ψιλός ἐστιν.

Τὸ δίδαγμα τὸ ὀκτωκαιδέκατον

18

Ἑντολαί Commands

Παραινοῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς.
We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν· To one student.

1. Διδάσκαλος ·	Ὅργισθητι. Τί ποιεῖς ;
Μαθητῆς ·	Ὅργίζομαι.
Διδάσκαλος ·	Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ ὀργίζῃ.
	Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
Πάντες ·	Οὗτος / αὕτη ὀργίζεται.
2. Δ. ·	Ἐλθὲ πρὸς τὸν πίνακα. Τί ποιεῖς ;
Μ. ·	
Δ. ·	Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
	Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
Πάντες ·	Οὗτος / αὕτη

3. Δ. · Τί ὄνομά σοί ἐστίν ; Ἀποκρίθητι. Τί ποιεῖς ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη
4. Δ. · Πορεύθητι πρὸς τὴν θύραν. Τί ποιεῖς ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη
5. Δ. · Στράφηθι εἰς τὴν ἀριστεράν. Τί ποιεῖς ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη
6. Δ. · Ὅσφράνθητι τῶν ἀνθῶν. Τί ποιεῖς ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη
7. Δ. · Ἐπίσκεψαι τὸν φίλον σου ἐν τῇ φυλακῇ. Τί ποιεῖς ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη
8. Δ. · Περιπάτει. Παῦσαι περιπατῶν / περιπατοῦσα.
 Τί ποιεῖς ;
 Μ. · *Παύομαι περιπατῶν / περιπατοῦσα.*
 Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
 Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
 Πάντες · Οὗτος / αὕτη

9. Δ. · Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου. Τί ποιεῖς ;
Μ. ·
Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
Πάντες · Οὗτος / αὕτη
10. Δ. · Νίψαι τὰς χεῖράς σου. Τί ποιεῖς ;
Μ. ·
Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθης, σὺ
Τί οὖν ποιεῖ οὗτος / αὕτη ;
Πάντες · Οὗτος / αὕτη

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς· To several students:

1. Διδάσκαλος · Ὅργισθητε. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Ὅργίζομεθα.
Διδάσκαλος · Ὅρθῳς ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς ὀργίζεσθε.
Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὗται ;
Πάντες · Οὗτοι / αὗται ὀργίζονται.
2. Δ. · Ἐλθετε πρὸς τὸν πίνακα. Τί ποιεῖτε ;
Μ. ·
Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὗται ;
Πάντες · Οὗτοι / αὗται
3. Δ. · Τί ὄνομα ὑμῖν ἐστίν ; Ἀποκρίθητε. Τί ποιεῖτε ;
Μ. ·
Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὗται ;
Πάντες · Οὗτοι / αὗται
4. Δ. · Πορεύθητε πρὸς τὴν θύραν. Τί ποιεῖτε ;
Μ. ·
Δ. · Ὅρθῳς ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
Τί οὖν ποιοῦσι οὗτοι / αὗται ;
Πάντες · Οὗτοι / αὗται

5. Δ. · Στράφητε εἰς τὴν ἀριστεράν. Τί ποιεῖτε ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται
6. Δ. · Ὅσφράνθητε τῶν ἀνθῶν. Τί ποιεῖτε ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται
7. Δ. · Ἐπισκέψασθε τὸν φίλον ὑμῶν ἐν τῇ φυλακῇ.
 Τί ποιεῖτε ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσι οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται
8. Δ. · Περιπατεῖτε. Παύσαθε περιπατοῦντες. Τί ποιεῖτε ;
 Μ. · *Παυόμεθα περιπατοῦντες.*
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται
9. Δ. · Περιβαλεῖσθε τὸ ἱμάτιον ὑμῶν. Τί ποιεῖτε ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσιν οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται
10. Δ. · Νίσσασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν. Τί ποιεῖτε ;
 Μ. ·
 Δ. · Ὅρθως ἀπεκρίθητε, ὑμεῖς
 Τί οὖν ποιοῦσι οὗτοι / αὐται ;
 Πάντες · Οὗτοι / αὐται

Κρούουσιν ἐπὶ τὴν θύραν

Κρούουσιν ἐπὶ τὴν θύραν ἐν τῇ πρωΐας ἡσυχίᾳ
καὶ ἀκούουσιν τὰς φωνὰς τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου.
Νικόλαος δὲ οὐκ **ἐξέρχεται** ἐκ τῆς κοίτης.

Ἔρχεται οὖν Μάρθα ἡ Νικολάου μήτηρ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς.

- Μ. · Τίνες ἄρα εἰσὶν, Νικόλαε ;
Ν. · Ἴσως κύνες ἢ ἵπποι, μήτηρ, οὐκ οἶδα
οὐδὲ **βούλομαι** ἀποκριθῆναι αὐτοῖς.
Μ. · Τί ἄρα λέγεις, Νικόλαε ; Ἀνθρώπιναι φωναὶ **γίνονται**.
Παρακαλῶ, περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ κατάρθῃ.
Πάντοτε τῷ κρούοντι ἀνοίγουσι, Νικόλαε.
Ν. · Εἰ δὲ ἄνθρωποι εἰσιν, **μαίνονται**.
Μ. · Σὺ δὲ **μαίνῃ**, Νικόλαε. Ν. · Οὐ **μαίνομαι**, μήτηρ.
Μ. · Ναί, σὺ **μαίνῃ**. Καθ' ἡμέραν πίνεις καὶ **μεθύσκη**.
Νῦν δὲ οὐκέτι **ἀποκρίνῃ** οὐδὲ ἀνοίγεις.
Κατάρθῃ ταχύ. **Ἔρχονται** δὲ ἀπὸ μακρόθεν οἱ φίλοι σου.

Ἴσως κύνες εἰσὶν

Περιβάλλεται οὖν ὁ Νικόλαος καὶ καταβαίνει ἀνοίξαι τοῖς φίλοις αὐτοῦ.

- Ν. · Διὰ τί **ἔρχεσθε** ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός,
Φίλανδρε καὶ Ἀλέξιππε ; Οὐδὲν δὲ **ἀποκρίνεσθε** ; **Μαίνεσθε** οὖν.
Φ. · Οὐχὶ οἴνου **ὀσφραίνῃ**, Ἀλέξανδρε ;
Δύνασαι **ὀσφραίνεσθαι** τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ ;
'Α. · Σίγα, Φίλιππε. Οὐ **μαινόμεθα**, Νικόλαε.
'Αδιαλείπτως σὺ πίνεις, εἴτα δ' οὐκ ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς.
Φ. · **Βούλει** εἰδέναι διὰ τί **ἐρχόμεθα** πρὸς σε ;
Πάντων γὰρ **ἐπιλανθάνῃ**. Σὺ δὲ ἐχθὲς ἐκάλεσας ἡμᾶς,
καὶ διὰ τοῦτο πρὸς σε **πορευόμεθα**.
Ν. · Ἀλλὰ **διῆσχυρίζομαι**, ὦ Ἰππάλεξε καὶ Ἀνδρόφιλε,
ὁψέ ἐστιν. Ἴδετε γὰρ ποία ὥρα ἐστίν.
'Α. · Οὐκ ἔστιν νύξ ἀλλὰ πρωΐα, Νικόλαε.
Σὺ δὲ πάλιν μεθύεις καὶ **ὀργίζῃ** καὶ **μαίνῃ**.
Εἰρήνῃ σοι, ἡμεῖς δὲ ὑπάγομεν.

Ἀδιαλείπτως σὺ πίνεις

Ὑπόμνησις · ὁ ἐνεστώς χρόνος ὁ ἐνεργητικός

Τύπος Α' · τὰ ῥήματα εἰς -ω

Τύπος Β' · τὰ ῥήματα εἰς -μι

Ἀπαρέμφατος · ἀνοίγ-ειν			Ἀπαρέμφατος · δεικνύ-ναι	
Ἐγὼ	ἀνοίγ-ω	Ἡμεῖς ἀνοίγ-ομεν	Ἐγὼ δείκνυ-μι	Ἡμεῖς δείκνυ-μεν
Σὺ	ἀνοίγ-εις	Ὑμεῖς ἀνοίγ-ετε	Σὺ δείκνυ-ς	Ὑμεῖς δείκνυ-τε
Αὐτὸς ἀνοίγ-ει	Αὐτοὶ ἀνοίγ-ουσι(ν)		Αὐτὸς δείκνυ-σι(ν)	Αὐτοὶ δεικνύ-ασι(ν)
Προστακτική · Ἄνοιγ-ε			Προστακτική · Δείκνυ	
Ἄνοιγ-ετε			Δείκνυ-τε	

Ὁ τύπος πορεύομαι

Ἐνεστώς χρόνος μέσον ῥήμα

Μέσον	
Ἀπαρέμφατος · πορεύ-εσθαι	
Ἐγὼ πορεύ-ομαι	Ἡμεῖς πορευ-όμεθα
Σὺ πορεύ-ῃ	Ὑμεῖς πορεύ-εσθε
Αὐτὸς πορεύ-εται	Αὐτοὶ πορεύ-ονται

Σεσημείωται τὸ ῥήμα βούλομαι · λέγεται γὰρ 'σὺ βούλει' ἀντὶ σὺ *βούλῃ.

The verb βούλομαι does not entirely follow the conjugation: we find σὺ βούλει instead of σὺ *βούλῃ.

Ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ πολλὰ ῥήματα ἐπὶ τοῦ μέσου πάρεσιν. Ἔσθ' ὅτε ἐνδέχεται ἐνεργητικὸν τὸ μέσον ῥήμα, ἄλλοτε δὲ οὐκ ἐνδέχεται. Τὰ δὲ τέλη ἐστὶν τὰ αὐτά.

In the text above many verbs occur in the middle voice. Sometimes they can also be expressed in active voice, sometimes not. The endings are the same in both cases.

Α΄. Ἐνδέχεται ἐνεργητικὸν τὸ μέσον ῥῆμα ·

The verb in the middle voice can also be expressed in the active one.

Ἐνεργητικόν · περιβάλλω, εἰς, εἰν
Μέσον· περιβάλλομαι, ἦ, εἶσθαι

Β΄. Οὐκ ἐνδέχεται ἐνεργητικὸν τὸ μέσον ῥῆμα ·

The verb in the middle voice cannot be expressed in the active one.

ἔρχομαι, ἔρχη, ἔρχεσθαι	ἀποκρίνομαι, ἀποκρίνη, ἀποκρίνεσθαι
μαίνομαι, μαίνη, μαίνεσθαι	ὀργίζομαι, ὀργίζη, ὀργίζεσθαι
πορεύομαι, πορεύη, πορεύεσθαι	ἔξερχομαι, ἔξερχη, ἔξερχεσθαι
ὀσφραίνομαι, ὀσφραίνη, ὀσφραίνεσθαι	μεθύσκομαι, μεθύσκη, μεθύσκεσθαι
διῆσχυρίζομαι, διῆσχυρίζη, διῆσχυρίζεσθαι	ἐπιλανθάνομαι, -η, -εσθαι

Μελέτημα Α΄

Μεταστρέψατε τὸ ἐνικὸν εἰς τὸ πληθυντικόν.

Παράδειγμα ·

Ἔρχομαι πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἐρχόμεθα πρὸς τὸν διδάσκαλον.

1. Πολὺ ὀργίζομαι.	
2. Περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιόν μου.	
3. Ἐπισκέπτομαι τὸν φίλον εἰς τὴν φυλακὴν.	
4. Διέρχομαι τὴν Σικελίαν.	
5. Νεανίσκος εἰμὶ καὶ γίνομαι ἀνὴρ.	ἄνδρες.

Μελέτημα Β΄

Μεταστρέψατε τὸ ἐνικὸν εἰς τὸ πληθυντικόν.

Παράδειγμα ·

Ἔρχη πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἔρχεσθε πρὸς τὸν διδάσκαλον.

1. Ὅσφραίνη τοῦ οἴνου ;
2. Καλῶς ἀποκρίνη, μαθήτρια.
3. Διὰ τί ὀργίζη ;
4. Διὰ τί οὐδὲν ἀποκρίνη ;
5. Σὺ πάντοτε λαλεῖς καὶ διῆσχυρίζη.
6. Πάντοτε πίνεις καὶ μεθύσκη.
 Οὐχί. Φιλόσοφος εἰμι καὶ οὐδέποτε πίνω
 οὐδὲ μεθύσκομαι.

Μελέτημα Γ΄

Μεταστρέψατε τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ ἐνικόν.

Παράδειγμα ·

Ἔρχεσθε πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Ἔρχη πρὸς τὸν διδάσκαλον.

1. Εἰς τὴν Γαλλίαν πορεύονται οἱ μαθηταί.
2. Ὅργίζονται αἱ μαθήτραι.
3. Οἱ φιλόσοφοι οὐδέποτε μεθύσκονται.
4. Ἐρώτημα ἔχομεν · ποῦ ἐργάζονται οὗτοι ;
 Δοκῶ ὅτι ἐν τοῖς καπηλείοις. Κάπηλοι γάρ εἰσιν.

Μελέτημα Δ΄

Πληρώσατε τὸν λόγον.

Κρούουσιν ἐπὶ τὴν θύραν ἐν τῇ πρωΐας ἡσυχίᾳ
καὶ ἀκούουσιν τὰς φωνὰς τοῦ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου.
Νικόλαος δὲ οὐκ ἐξέρχ..... ἐκ τῆς κοίτης.
Ἔρχ..... οὖν Μάρθα ἡ Νικολάου μήτηρ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς.

- M. · Τίνες ἄρα εἰσὶν, Νικόλαε ;
N. · Ἴσως κύνες ἢ ἵπποι, μήτερ,
οὐκ οἶδα οὐδὲ βούλ..... ἀποκρίν..... αὐτοῖς.
M. · Τί ἄρα λέγεις, Νικόλαε ; Ἀνθρώπιναι φωναὶ γίν.....
Παρακαλῶ, περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ κατάρβηθι.
Πάντοτε τῷ κρούοντι ἀνοίγουσι, Νικόλαε.
N. · Εἰ δὲ ἄνθρωποι εἰσιν, μαίν.....
M. · Σὺ δὲ μαίν....., Νικόλαε.
N. · Οὐ μαίν....., μήτερ.
M. · Ναὶ σὺ μαίν..... Καθ' ἡμέραν πίνεις καὶ μεθύσκ.....
Νῦν δὲ οὐκέτι ἀποκρίν..... οὐδὲ ἀνοίγεις.
Κατάρβηθι ταχύ. Ἔρχ..... δὲ ἀπὸ μακρόθεν οἱ φίλοι σου.

Περιβάλλ..... οὖν ὁ Νικόλαος καὶ καταβαίνει ἀνοῖξαι τοῖς φίλοις αὐτοῦ.

- N. · Διὰ τί ἔρχ..... ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτός,
Φίλανδρε καὶ Ἀλέξιππε ; Οὐδὲν δὲ ἀποκρίν..... ; Μαίν..... οὖν.
Φ. · Οὐχὶ οἴνου ὀσφραίν....., Ἀλέξανδρε ; Δύνασαι ὀσφραίν.....
τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ ;
'A. · Σίγα, Φίλιππε. Οὐ μαίν....., Νικόλαε.
'A. διαλείπτως σὺ πίνεις, εἶτα δ' οὐκ ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς.
Φ. · Βούλ... εἰδέναι διὰ τί ἔρχ..... πρὸς σε ;
Πάντων γὰρ ἐπιλανθάν..... Σὺ δὲ ἐχθὲς ἐκάλεσας ἡμᾶς,
καὶ διὰ τοῦτο πρὸς σὲ πορευ.....
N. · Ἀλλὰ διῴσχυρίζ....., ὦ Ἰππάλεξε καὶ Ἀνδρόφιλε, ὅψέ ἐστιν.
Ἴδετε γὰρ ποία ὥρα ἐστίν.
'A. · Οὐκ ἔστιν νῦξ ἀλλὰ πρωΐα, Νικόλαε. Σὺ δὲ πάλιν μεθύεις
καὶ ὀργίζ... καὶ μαίν.... Εἰρήνη σοι, ἡμεῖς δὲ ὑπάγομεν.

Μελέτημα Ε΄

Μεταστρέψατε τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ ἐνικόν.

Παράδειγμα ·

Πάντοτε πίνετε καὶ μεθύσκεσθε. Πάντοτε πίνεις καὶ μεθύσκη.

1. Ἐρχόμεθα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ δῶρον προσφέρομεν.
.....
2. Πολὺ ὀργίζονται καὶ κλαίουσιν.
.....
3. Μαίνεσθε. Ἀργύριον γὰρ δίδοτέ μοι.
.....
4. Τί περὶ αὐτῆς δοκεῖτε ;
.....
5. Τοῦ ἄνθους ὁσφραινόμεθα.
.....
6. Ταχὺ ἔρχονται οἱ προφήται.
.....
7. Δείκνυμέν σοι τὴν ὁδόν.
.....
8. Ἐπισκεπτόμεθα αὐτὸν καὶ δῶρον προσφέρομεν αὐτῷ.
.....
9. Διδόασιν αὐτῇ τὸ βιβλίον.
.....
10. Δεικνύασιν τὴν θύραν οἱ μαθηταὶ καὶ ἀνοίγουσιν αὐτήν.
.....
11. Τίθεμεν τὰ ποτήρια ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ἐξερχόμεθα.
.....
12. Θέλουσιν νῦν καθίσαι οἱ φιλόσοφοι καὶ βούλονται λαλεῖν περὶ τῆς καινῆς φιλοσοφίας.
.....

Μελέτημα 5'

Πληρώσατε τὰ ῥήματα.

1. Σήμερον οὐ βουλ... ὁ Στέφανος εἰς τὴν σχολὴν πορευθῆναι.
Μήτηρ · Ὑξελεθε ἐντεῦθεν, Στέφανε, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν σχολήν.
Στέφανος · Οὐ βούλ..., μητερ.
Μήτηρ · Διὰ τί οὐ βούλ... ; Ταχὺ ἔξελεθε.
Στέφανος · Οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ φίλος μου Φίλιππος βουλ... εἰς τὴν σχολὴν πορευθῆναι σήμερον.
Μήτηρ · Τί λέγετε ὑμεῖς ; Ὅτι εἰς τὴν σχολὴν οὐ βούλ..... πορευθῆναι ;
2. Δείξατέ μοι τὴν διαφορὰν οἰκίας παραφρόνων καὶ ταύτης τῆς χώρας.
Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ διαφορὰ · ἐν οἰκίᾳ παραφρόνων οὐ μαίν... ὁ ἡγεμών.
Μόνοι οἱ παραφρόνες μαίν....
Οὐ πάντες μαίν... ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἀλλὰ πολλοὶ δοκοῦσιν σῶφρονες εἶναι καὶ μαίν... καὶ πολλοὶ παράφρονες δοκοῦσιν εἶναι καὶ σωφρονοῦσιν.

Ἑντολαί Commands

Παραινοῦμεν τῷ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάξαι αὐτοῖς.
We advise the teacher to ask students the following questions or to give them the following commands:

Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν· To one student.

1. Διδάσκαλος · Νίψαι σου τὰς χεῖρας. Τί ποιεῖς ;
Μαθητῆς · Νίπτομαί μου τὰς χεῖρας.
2. Διδάσκαλος · Νίψον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Τί ποιεῖς ;
Μαθητῆς · Νίπτω τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
3. Διδάσκαλος · Ἐκδυσαι τὸ ἱμάτιον, Φίλιππε. Τὸ γὰρ καῶμα μέγα.
Τί ποιεῖς ;
Μαθητῆς · Ἐκδύομαι τὸ ἱμάτιον.
4. Διδάσκαλος · Ἐκδυσον τὸν ἀδελφόν σου τὸ ἱμάτιον, Φίλιππε.
Τὸ γὰρ καῶμα μέγα. Τί ποιεῖς ;
Μαθητῆς · Ἐκδύω αὐτὸν τὸ ἱμάτιον.

5. Διδάσκαλος · Περιβαλοῦ καὶ κατάρβηθι ἀνοῖξαι τοῖς φίλοις σου.
Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Περιβάλλομαι καὶ καταβαίνω ἀνοῖξαι τοῖς φίλοις μου.
6. Διδάσκαλος · Περίβαλε τὸν ἀδελφόν σου ἱμάτιον. Ψυχὸς γάρ
ἐστίν. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Περιβάλλω αὐτὸν ἱμάτιον.
7. Διδάσκαλος · Λοῦσαι ἐν τῷ λουτήρι. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Λούομαι ἐν τῷ λουτήρι.
8. Διδάσκαλος · Λοῦσον τὸν ἀδελφόν σου ἐν τῷ λουτήρι. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Λούω τὸν ἀδελφόν μου.
9. Διδάσκαλος · Δάνισαι δύο δηνάρια παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Δανίζομαι δύο δηνάρια παρ' αὐτοῦ.
10. Διδάσκαλος · Δάνισον δύο δηνάρια τῷ Νικολάῳ. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Δανίζω δύο δηνάρια τῷ Νικολάῳ.
11. Διδάσκαλος · Διὰ τί καθεύδεις ; Ἐγέρθητι. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Ἐγείρομαι.
12. Διδάσκαλος · Διὰ τί καθεύδει ὁ συμμαθητής σου ; Ἐγειρον
αὐτόν. Τί ποιεῖς ;
Μαθητής · Ἐγείρω αὐτόν.

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς· To several students:

1. Διδάσκαλος · Νίψασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Νιπτόμεθα τὰς χεῖρας ἡμῶν.
2. Διδάσκαλος · Νίψατε τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Νίπτομεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ.
3. Διδάσκαλος · Ἐκδύσασθε τὸ ἱμάτιον, Φίλιππε καὶ Νικόλαε. Τὸ
γὰρ καῦμα μέγα. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Ἐκδυόμεθα τὸ ἱμάτιον.
4. Διδάσκαλος · Ἐκδύσατε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸ ἱμάτιον, Φίλιππε
καὶ Φοίβη.
Μαθηταί · Τὸ γὰρ καῦμα μέγα. Τί ποιεῖτε ;
Ἐκδύομεν αὐτόν τὸ ἱμάτιον.
5. Διδάσκαλος · Διὰ τί καθεύδετε ; Ἐγέρθητε. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Ἐγειρόμεθα.
6. Διδάσκαλος · Διὰ τί καθεύδει ὁ συμμαθητής ὑμῶν ; Ἐγείρατε
αὐτόν. Τί ποιεῖτε ;
Μαθηταί · Ἐγείρομεν αὐτόν.

Παραδείγματα

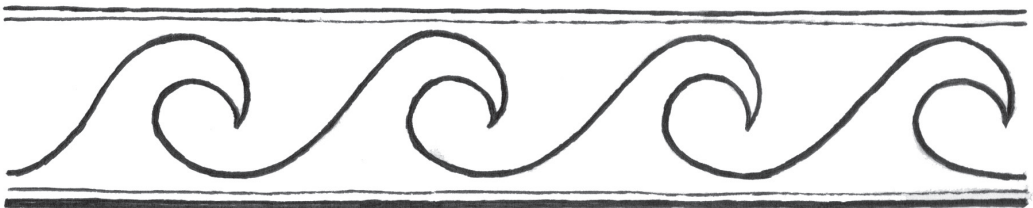
Ἐνεργητικόν

→

Μέσον

1. Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ ὁδῷ
μετὰ Τίτου τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
Καῦμα μέγα ἔστιν.
Ἐκδύει οὖν αὐτὸν τὸ ἱμάτιον ὁ Νικόλαος.
2. Ψυχός ἐστιν καὶ περιβάλλει τὸν Τίτον
ἱμάτιον ὁ Νικόλαος.
3. Ὁ Τίτος ῥυπαρός ἐστιν
καὶ νίπτει τὰς χεῖρας τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Νικόλαος.
4. Εἰς τὴν κοίτην ἄγει τὸν Τίτον
ὁ Νικόλαος καὶ ἀλλάσσει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἐνδύει αὐτὸν ἐγκοιμήτρῳ.
5. Εἰς τὸν λουτήρα ἄγει τὸν Τίτον
ὁ Νικόλαος καὶ ἐκδύει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ λούει αὐτόν.
6. Δύο δηνάρια δανίζει ὁ Ἀλέξανδρος
τῷ Νικολάῳ καὶ τῷ Φιλίππῳ.

- Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ ὁδῷ μόνος.
Καῦμα μέγα ἔστιν.
Ἐκδύεται οὖν τὸ ἱμάτιον ὁ Νικόλαος.
- Ψυχός ἐστιν καὶ περιβάλλεται ἱμάτιον
ὁ Νικόλαος.
- Νικόλαος ῥυπαρός ἐστιν
καὶ νίπτεται τὰς χεῖρας.
- Εἰς τὴν κοίτην πορεύεται ὁ Νικόλαος
καὶ ἀλλάσσει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ ἐνδύεται ἐγκοιμήτρῳ.
- Εἰς τὸν λουτήρα πορεύεται ὁ Νικόλαος
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
καὶ
- Δύο δηνάρια Νικόλαος καὶ
Φίλιππος ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Τὸ μέσον

Πολλὰ ῥήματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐνδέχεται μόνον **τὸ μέσον**.

Many Greek verbs have only the middle voice.

Παράδειγμα · **Πορεύομαι** (οὐκ ἔστιν τὸ ῥήμα *πορεύω). **Προσέρχομαι** (οὐ *προσέρχω).

Ἰδε · Τότε **προσέρχονται** τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Φαρισαῖοι (Μαθ. 15,1)

ῥήματα δέ τινα καὶ **τὸ ἐνεργητικὸν** καὶ **τὸ μέσον** ἐνδέχεται.

Some verbs have both active and middle voices.

Παράδειγμα · **Νίπτω / Νίπτομαι**.

Ἐν τούτοις τοῖς ῥήμασιν,

τὸ μὲν **ἐνεργητικὸν** σημαίνει *πρᾶξιν ἔξω τοῦ πράσσοντος πρασσομένην*,

τὸ δὲ **μέσον** *πρᾶξιν ἐν τῷ πράσσοντι πρασσομένην*.

In this latter category of verbs

the active expresses an action performed outside the subject,

the middle expresses an action performed within the subject.

Προσέχετε ταύτη τῇ διαφορᾷ ·

Observe the following distinction:

Ἐνεργητικόν · Κύριε, σύ μου **νίπτεις** τοὺς πόδας ; (Ἰωαν. 13,6)

Ὁ πράσσων Ἰησοῦς ἐστίν. Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματός ἐστιν *τοὺς πόδας [τοῦ Πέτρου]*.

Ἡ πρᾶξις ἔξω τοῦ ὑποκειμένου πράσσεται, ἐν τοῖς ποσὶν τοῦ Πέτρου.

The subject is *σύ* ("you"; that is, Jesus).

The complement of the verb is *τοὺς πόδας* ("the feet" of Peter).

The action is performed outside the subject; that is, upon the feet of Peter.

Μέσον · Οὐ **νίπτονται** τὰς χεῖρας αὐτῶν [οἱ μαθηταί] (Μαθ. 15,2)

Οἱ πράσσοντες οἱ μαθηταί εἰσίν. Τὸ συμπλήρωμα τοῦ ῥήματος τὰς χεῖρας [τῶν μαθητῶν] ἐστίν.

Ἡ πρᾶξις ἐν τῷ ὑποκειμένῳ πράσσεται, ἐν ταῖς χερσὶν τῶν μαθητῶν.

The ones performing the action are the disciples. The complement of the verb is τὰς χεῖρας (« the hands » of the disciples). The action is performed inside the subject; that is, in the hands of the disciples.

Ἄλλο παράδειγμα · Περιβάλλει τὸ παιδίον ἡ μήτηρ. Περιβάλλεται ὁ Νικόλαος.

Μελέτημα Ζ΄

Πληρώσατε τὰ ῥήματα.

Ἔρχ... οἱ κεκλημένοι εἰς τὸ δεῖπνον καὶ εἰσέρχ... ὁ οἰκοδεσπότης πρὸς αὐτούς. Ἔχει δὲ νιπτῆρα καὶ νίπτ.... τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Εἰς δὲ ἐκ τῶν κεκλημένων λέγει πρὸς αὐτόν·

Κεκλημένος · Σύ μου νίπτ... τοὺς πόδας ; Ἐγὼ δὲ νίπτ... μου τοὺς πόδας.

Λέγει δὲ αὐτῷ ὁ οἰκοδεσπότης ·

Οἰκοδεσπότης · Ἄφες με νί... τοὺς πόδας σου.

Κεκλημένος · Οὐχί. Ἐκαστος νίπτ... τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἡμεῖς νίπτ... τοὺς πόδας ἡμῶν.

Οἰκοδεσπότης · Ἐγὼ εἰμι ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ὑμεῖς ἐστε οἱ κεκλημένοι καὶ ἐγὼ νίπτ... ὑμῶν τοὺς πόδας.

Λεξικόν

άνθρώπινος, -η, -ον
βασιλεία, -ας (ή)
δείπνον, -ου (τό)
Ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ καλὴ σφόδρα ἐστίν, ἡ δὲ τοῦ ἵππου φωνὴ οὐ.
Ἡ Ἰορδανία βασιλεία ἐστίν · πάντοτε γὰρ ἔχει βασιλέα.
Τρεῖς (3x) ἐσθίομεν τῆς ἡμέρας · πρῶτον τῇ πρωΐᾳ,
καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ ἀκράτισμα · εἶτα τῇ μεσημβρίᾳ,
καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ ἄριστον · ὕστερον δὲ τῇ νυκτί,
καὶ ἐκεῖνό ἐστιν τὸ δείπνον.

	Πρωΐα	Μεσημβρία	Νύξ
Ὄνομα	ἀκράτισμα, -ατος (τό)	ἄριστον, -ου (τό)	δείπνον, -ου (τό)
Ῥῆμα	ἀκρατίζομαι, -η	ἀριστῶ, ἀριστᾶς	δειπνῶ, δειπνεῖς

διαφορά, -ᾶς (ή)
ἐκαστος, -η, -ον
ἐπιγινώσκω, -εις, -ειν, ἐπίγνωθι
ἐπιγραφὴ, -ῆς (ή)
ἐπιλανθάνομαι, -η, -εσθαι, ἐπιλάθου
ἐργάζομαι, -η, -εσθαι, ἔργασαι
ἡγεμών, -όνος (ό)
ἡσυχία, -ας (ή)
ἴσως
Διδάσκαλος · Τίς ἐστίν ἡ διαφορὰ τοῦ περιπατεῖν καὶ τοῦ τρέχειν ;
Βερνίκη · Αὕτη ἐστίν ἡ διαφορά · βραδέως περιπατοῦμεν, ταχέως δὲ τρέχομεν.
Καὶ Ἀλέξανδρος καὶ Ῥόδη καὶ Βερνίκη ἐν τῇ σχολῇ εἰσιν.
Αὐτοὶ πάντες ἐν τῇ σχολῇ εἰσιν.
Ἐκαστος ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ σχολῇ ἐστίν.
Νικόλαος · Ἀλέξανδρε, ἐγὼ εἰμι, Νικόλαος, ὁ φίλος σου.
Νῦν μετὰ πολὺν χρόνον ὑποστρέφω ἀπὸ τῆς Γαλλίας. Οὐκ ἐπιγινώσκεις με ;
Ἡ ἐπιγραφὴ τούτου τοῦ βιβλίου Πόλις ἐστίν
(—><— μνημονεύω)
Νικόλαος · Ὑπάγω, πάτερ.
Τίμων · Ἄρα μνημονεύεις λαβεῖν τὰς κλείδας ;
Μὴ ἐπιλάθου τῶν κλειδῶν σου ἐπὶ τῆς τραπέζης, Νικόλαε.
Καθ' ἡμέραν ἐργάζεται ὁ κάπηλος ἐν τῷ καπηλείῳ ·
σαροῖ γὰρ τὸ καπηλεῖον καὶ προσφέρει οἶνον καὶ σίκερα τοῖς καθημένοις.
Τίμων ἐστίν ὁ ἡγεμών τοῦ καπηλείου · πολλοὶ γὰρ ἄνθρωποι ἐργάζονται μετ' αὐτοῦ καὶ λέγει τούτῳ · ἐλθέ ὧδε καὶ ἔρχεται καὶ ἐκεῖνῳ · ὕπαγε καὶ ὑπάγει.
Ἀδιαλείπτως λαλεῖς καὶ κινῇ · οὐ γὰρ δύνασαι πολὺν χρόνον ἐν ἡσυχίᾳ εἶναι.
Φίλιππος · Κρούομεν ἀλλ' οὐκ ἀνοίγει τὴν θύραν.
Ἀλέξανδρος · Ἴσως καθεύδει.
Φίλιππος · Ἴσως γρηγορεῖ ἀλλὰ κωφὸς ἐγένετο.

καινός, -ή, -όν	Βερνίκη ·	Τί μανθάνομεν σήμερον, διδάσκαλε, ἐν τῷ διδάγματι ;
	Χριστόφορος ·	Σήμερον μανθάνομεν χρόνον καινόν .
	Βερνίκη ·	Ἄρτι οὐ γράφει ὁ κάλαμός μου.
	Χριστόφορος ·	Ἴδου κάλαμος καινός .
κεκλημένος, -η, -ον	Ταύτη τῇ νυκτὶ ποιεῖ δεῖπνον ὁ Τίμων τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ καλεῖ πάντας πρὸς τὸ δεῖπνον.	
	Ἔρχονται οὖν οἱ κεκλημένοι καὶ κρούουσιν ἐπὶ τὴν θύραν.	
κλάδος, -ου (ὁ)	Τὸ δένδρον κλάδους ἔχει.	
	Ὑποκάτω τῶν κλάδων τοῦ δένδρου πίνουσιν καὶ λαλοῦσιν οἱ καθήμενοι.	
	Οἱ δὲ κλάδοι φύλλα ἔχουσιν.	
κύων, κυνός (ὁ)	Φίλος ἐστὶν τοῦ ἀνθρώπου ὁ κύων .	
μακρόθεν	Νικάνωρ ·	Ποῦ εἶ σύ, Νικόλαε ; Οὐ γὰρ βλέπω σε.
	Νικόλαος ·	Μακρὰν ἀπὸ σοῦ.
	Νικάνωρ ·	Καὶ τί ποιεῖς ;
	Νικόλαος ·	Σὺ οὐ βλέπεις με ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ μακρόθεν βλέπω σε.
μεθύω, -εις, -ειν	Πίνει καὶ μεθύσκειται ὁ Νικόλαος ἐν τῷ καπηλείῳ ἀλλὰ οἶδε ποῦ ἐστὶν καὶ δύναται περιπατεῖν.	
	Εἶτα δὲ ὑποστρέφει ἀπὸ τοῦ καπηλείου. Νῦν μεθύει ὁ Νικόλαος · οὐ γὰρ οἶδε ποῦ ἐστὶν οὐδὲ δύναται περιπατεῖν.	
νιπτήρ, -ήρος (ὁ)	Ἐν τῷ νιπτήρι νίπεται τὰς χεῖρας ὁ Φίλιππος.	
νίπτομαι, -η, -εσθαι, νίψαι	Μήτηρ ·	Νίψαι τὸ πρόσωπόν σου πρὸ τοῦ ἀρίστου, Φίλιππε. Ἀπὸ γὰρ τοῦ γυμνασίου ὑποστρέφεις καὶ ὀσφραίνομαι τῆς ὀσμῆς σου.
νίπτω, -εις, -ειν, νίψον	Μάρθα ·	Νίψον τὰς χεῖρας τούτου τοῦ παιδίου πρὸ τοῦ δεῖπνου, Τίμων, παρακαλῶ.
οὐκέτι	Κατάκοπός εἰμι. Καθίζω οὖν. Οὐκέτι δύναμαι περιπατεῖν.	
οὕτως ἔχει	Μήτηρ ·	Ἄρα ἔχεις πάντα τὰ βιβλία πρὸς τὸ δίδαγμα ἐν τῇ πύρῃ σου, Φίλιππε ;
	Φίλιππος ·	Ναί, μήτερ.
	Μήτηρ ·	Ἄρα οὕτως ἔχει ταῦτα ; Δεῖξόν μοι τὴν πύρην σου.
		Οὐδὲν ἔχεις ὧδε, Φίλιππε. Οὐχ οὕτως ἔχει ταῦτα. Ψεύδῃ, Φίλιππε.
παράφρων, -ων, -ον	Ἄνθρωπος παράφρων ἐκεῖνός ἐστιν ὅστις μαίνεται.	
περιβάλλομαι, -η, -εσθαι, περιβαλοῦ	Μήτηρ ·	Τί ποιεῖς ἐν τῇ κοίτῃ, Φίλιππε. Ἴδε τὴν ὥραν.
		Ἀνάστηθι καὶ περιβαλοῦ .
	Φίλιππος ·	Ἀλλὰ κατάκοπός εἰμι.
	Μήτηρ ·	Ἀλλὰ ἀνάστηθι. Ἴδου τὰ ἱμάτιά σου.
		Ταχέως περιβαλοῦ .
πιστεύω, -εις, -ειν, πιστεύουσιν	Οὐδεὶς πιστεύει τῷ Νικάνורי, πάντοτε γὰρ ψεύδεται.	

πωλώ, -εις, -ειν, πώλησον

Φίλιππος · Δός μοι οἶνον, ὦ κάπηλε. Ἴδου τὸ ἀργύριον.
 Κάπηλος · Οὐ δύναμαι δοῦναί σοι οἶνον.
 Φίλιππος · Ἄλλὰ ἰδου τὸ ἀργύριον.
 Κάπηλος · Οὐ δύναμαι **πωλῆσαι** οἶνον ἢ σίκερα τοῖς νεανίσκοις.

σήμερον

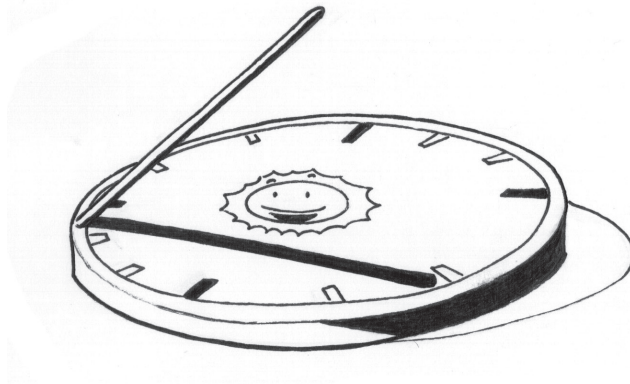
Σήμερόν ἐστίν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ λέγεται ὁ λόγος.
 Νικόλαος · Παρακαλῶ, Ἀλέξανδρε, δός μοι ἀργύριον.
 Ἀλέξανδρος · Καλῶς, ἀλλ' οὐ σήμερον. Ἐν τῇ ἐβδομάδι τῇ ἐρχομένη.
 Νικόλαος · **Σήμερον**, παρακαλῶ.
 Νῦν γὰρ βούλομαι εἰς τὸ καπηλεῖον πορευθῆναι.

σώφρων, -ων, -ον

Ἄνθρωπος **σώφρων** ἐστὶν ἄνθρωπος ὅστις οὐ μαίνεται.

σωφρονῶ, -εις, -ειν, σωφρόνησον
 ταχύ

Σωφρονῶ · οὐ γὰρ μαίνομαι.
 Τίμων · Ὑπαγε εἰς τὸ καπηλεῖον, Νικόλαε, καὶ ἄρον δύο ἀμφορέας καὶ ὑπόστρεψον **ταχύ**. Πάντες γὰρ ὧδε προσδοκῶμέν σε.
 Νικόλαος · Οὐ νῦν. Εἴτα ὑπάγω.
 Τίμων · Ἐξελθε **ταχύ** · τρέχε. Οὐ γὰρ δυνάμεθα προσδοκᾶν.

Τὸ δίδαγμα τὸ ἐννεακαίδέκατον

19

Διψᾷ ὁ Νικόλαος

Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ ῥύμῃ. Καῦμα δὲ μέγα ἐστὶν καὶ διψᾷ ὁ Νικόλαος. Τότε δὲ καπηλεῖον βλέπει κατέναντι αὐτοῦ καὶ θέλει ἔσω **εἰσελθεῖν**. Ἀνοίγει οὖν τὴν θύραν καὶ φωνεῖ τὸν ὑπηρέτην καὶ λαλεῖ μετ' αὐτοῦ.

- Νικόλαος · Χαῖρε. Καῦμα μέγα ἡμῖν σήμερον.
'Υπηρέτης · Naί, μέγα γὰρ τὸ καῦμα. Ἐὰν μὴ γένηται ψυχρότερον, εἰς Σιβηρίαν μέλλω ὑπάγειν.
Νικόλαος · Ἄρα ὦδε οἶνον ἢ ζῦθον ἔχετε ;
'Υπηρέτης · Ὡδε πωλοῦμεν, οὐδὲν δὲ δίδομεν.
Νικόλαος · Παρακαλῶ, **δός** μοι ἀμφορέα οἶνου, τὸ γὰρ καῦμα μέγα.
'Υπηρέτης · Ἀλλὰ σὺ οὐδέποτε δαπανᾷς.
Νικόλαος · Naί, ὅσον ἂν πῖω, ἐγὼ μέλλω δαπανῆσαι. **Προσένεγκέ** μοι οἶνον, παρακαλῶ.

- Ὑπηρέτης · Τοῦτο δὲ ἀδύνατόν ἐστιν.
 Πάντοτε οἶνον προσφέρω σοι,
 εἴτα δὲ σὺ μεθύσκη καὶ διαρῆσσεις καὶ κατάγνυς πάντα ἐν τῷ
 καπηλείῳ.
- Νικόλαος · Οὐχί, οὐχί, σήμερον οὐδὲν μέλλω **διαρῆξαι** ἐν τῷ καπηλείῳ
 οὐδὲ **κατάξαι**. Ὁμοσα δ' ἐγώ. **Ἐλθέτω** ὁ κάπηλος · πάλιν γὰρ
 μέλλω **ὁμόσαι** ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
Κρατησάτωσαν οἱ φύλακες ὅσοι ἂν μὴ δαπανῶσιν.
Πορευθήτωσαν εἰς τὴν φυλακὴν ὅσοι ἂν μὴ δαπανῶσιν.
- Ὑπηρέτης · Καλῶς, ἀλλὰ μόνον ἀμφορέα ἕνα. Μηδὲν δὲ **διάρηξον**, παρακαλῶ.
- Νικόλαος · Εὐχαριστῶ σοι, εὐχαριστῶ σοι, σὺ εἶ ὁ φίλος μου ὁ ἀληθινός.

Ὑπάγει οὖν ὁ ὑπηρέτης καὶ μετὰ βραχὺ προσφέρει αὐτῷ ἀμφορέα. Λάμπουσι δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Νικολάου, ἰδόντες τὸν οἶνον. Δοκεῖ γὰρ θησαυρὸν θεωρεῖν.

Ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ, εἰσὶν ἀόριστοι σιγματικοὶ καὶ ἀόριστοι θεματικοί.
Ἀόριστοι σιγματικοί · διὰ τοῦ σίγμα γράφεται τὸ τέλος.
In the text above there are both sigmatic and thematic aorists.
In the sigmatic aorist the first consonant of the ending is a sigma.

Τὸ ῥῆμα ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ <i>Verb in the text above</i>	Τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ἀορίστου χρόνου <i>Aorist tense form</i>	Τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου <i>Present tense form</i>
ὁμόσαι	ὁμό-σ-αι	ὁμνυ- (ὁμνύω)
κρατησάτωσαν	κρατη-σ-άτωσαν	κρατ- (κρατῶ)
διαρῆξαι διάρηξον	διαρῆγ-σ-αι (διαρῆξαι) διάρηγ-σ-ον (διάρηξον)	διαρησ- (διαρήσσω)
κατάξαι	κατάγ-σ-αι (κατάξαι)	καταγνυ- (κατάγνυμι)

Ἄοριστοι θεματικοί · οὐ γράφεται διὰ τοῦ σίγμα τὸ τέλος.

Τὸ δὲ θέμα τοῦ ἄορίστου διαφέρει τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστώτος χρόνου.

In the thematic aorist there is no sigma in the ending.

In addition, the form of the aorist differs from that of the present tense.

Τὸ ῥῆμα ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ	Τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ἄορίστου χρόνου	Τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου
εἰσελθεῖν	εἰσελθ-εῖν	εἰσερχ- (εἰσέρχομαι)
προσένεγκε	προσένεγκ-ε	προσφερ- (προσφέρω)
ἐλθέτω	ἐλθ-έτω	έρχ- (ἔρχομαι)

Ἡ προστακτικὴ καὶ ἡ ἀπαρέμφατος

Ἄοριστος χρόνος ἐνεργητικός

Aorist tense active, imperative and infinitive.

Ἄοριστος σιγματικός Λήγει τὸ θέμα εἰς φωνῆεν -ι ἢ -υ <i>The form ends in the vowels -ι or -υ</i>		Ἄοριστος σιγματικός Ῥήματα εἰς -ῶ, -εῖς	
ἀκού-ω, -εις, -ειν > ἀκου- κλεί-ω, -εις, -ειν > κλει-		φιλ-ῶ, -εῖς, -εῖν > φιλη- μισῶ, -εῖς, -εῖν > μιση-	
Προστακτικὴ	ἄκου-σον (σύ)	φίλη-σον	Προστακτικὴ
	ἄκου-σάτω (αὐτός)	φιλη-σάτω	
	ἀκού-σατε (ὕμεις)	φιλή-σατε	
	ἄκου-σάτωσαν (αὐτοί)	φιλη-σάτωσαν	
Ἀπαρέμφατος	ἀκοῦ-σαι	φιλῇ-σαι	Ἀπαρέμφατος

᾽Αόριστος σιγματικός Λήγει τὸ θέμα εἰς -κ, -γ, -χ, -ζ ἢ -σσ <i>The form ends in -κ, -γ, -χ, -ζ or -σσ</i>			
ἀνοίγ-ω, -εις, -ειν > ἀνοιγ-σ- > ἀνοιξ- κράζ-ω, -εις, -ειν > κραγ-σ- > κραξ-		δείκ-νυ-μι, -ς, -ναι > δεικ-σ- > δειξ- κατάγ-νυ-μι, -ς, -ναι > καταγ-σ- > καταξ-	
Προστακτική	ἄνοιξον	δείξον	Προστακτική
	ἀνοιξάτω	δείξάτω	
	ἀνοιξάτε	δείξάτε	
	ἀνοιξάτωσαν	δείξάτωσαν	
᾽Απαρέμφατος	ἀνοίξαι	δείξαι	᾽Απαρέμφατος
᾽Αόριστος σιγματικός Λήγει τὸ θέμα εἰς -τ, -δ, -θ ἢ -ζ		᾽Αόριστος σιγματικός Λήγει τὸ θέμα εἰς -π, -β, -φ ἢ -πτ	
ἀγοράζ-ω, -εις, -ειν > ἀγορα-σ- καθίζ-ω, -εις, -ειν > καθι-σ-		γράφ-ω, -εις, -ειν > γραφ-σ- > γραψ- ἐπιστρέφ-ω, -εις, -ειν > ἐπιστρεφ-σ- > ἐπιστρεψ-	
Προστακτική	ἄγόρασον	γράψον	Προστακτική
	ἀγορασάτω	γραψάτω	
	ἀγοράσατε	γράψατε	
	ἀγορασάτωσαν	γραψάτωσαν	
᾽Απαρέμφατος	ἀγοράσαι	γράψαι	᾽Απαρέμφατος

Μελέτημα Α΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα.
Complete the sentences according to the example:

- Ἄνοιξόν μοι τὴν θύραν καὶ δεῖξόν μοι τὴν οἰκίαν.
- Καλῶς. Ἄνοιγ'ω τὴν θύραν καὶ δείκνυμί σοι τὴν οἰκίαν.

1. - Ἀγόρασον τὸν κάλαμον καὶ κράτησον αὐτόν.
- Καλῶς
2. - Καθίσατε καὶ ἀκούσατε.
- Καλῶς
3. - Γράψον τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν πίνακα καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.
- Καλῶς
4. - Μὴ κράζον μηδὲ κατάξον πάντα.
- Καλῶς, οὐ οὐδὲ
5. - Κλείσον τὴν θύραν καὶ ὁμοσον μὴ εἰσελθεῖν ἔσω.
- Καλῶς

᾽Αόριστος θεματικός		᾽Ρήματα εἰς -ω	
λαμβάν-ω, -εις, -ειν > λαβ-		φέρ-ω, -εις, -ειν > ἐνεγκ-	
Προστακτική	λάβ-ε	ἔνεγκ-ε	Προστακτική
	λαβ-έτω	ἐνεγκ-έτω	
	λάβ-ετε	ἐνέγκ-ετε	
	λαβ-έτωσαν	ἐνεγκ-έτωσαν	
᾽Απαρέμφατος	λαβ-εῖν	ἐνεγκ-εῖν	᾽Απαρέμφατος

Παραδείγματα ·

᾽Ενεστώς, ὀριστική	᾽Αόριστος, προστακτική	᾽Ενεστώς, ὀριστική	᾽Αόριστος, προστακτική
ἄγω	ἄγαγε	βάλλω	βάλε
ἀποθνήσκω	ἀπόθανε	ἔρχομαι	έλθέ
ἐσθίω	φάγε	εὕρισκω	εὕρέ
θεωρῶ	ἴδε	λέγω	εἰπέ
μανθάνω	μάθε	πίνω	πίε
τρέχω	δράμε	φεύγω	φύγε

Μελέτημα Β΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις ἐπὶ τῆς προστακτικῆς · Complete the sentences with the imperative.

- (ἄγω) τὸν ἵππον σου καὶ (φεύγω) ἐντεῦθεν.
- (λαμβάνω) τὸ ποτήριον καὶ (πίνω).
- Ποῦ ἐστὶν διδάσκαλος ; (δείκνυμι) μοι διδάσκαλον.
- (εἰσέρχομαι) καὶ (καθίζω).
- (ἔρχομαι) πρὸς τὸν πίνακα καὶ (γράφω) τὸ ὄνομά μου.
- (τρέχω) καὶ (κλείω) τὴν θυρίδα.
- (ἀνοίγω) τὸ βιβλίον καὶ (μανθάνω) τὸ δίδαγμα.
- Σίγα καὶ (ἀκούω).

9. (βάλλω) μοι τὴν σφαῖραν καὶ (ὑποστρέφω) εἰς τὴν οἰκίαν σου.
10. (λέγω) μοι τὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου.
11. (περιπατῶ) μέχρι τοῦ τοίχου καὶ (ἐξέρχομαι) ἐκ τοῦ οἰκήματος.
12. (τρέχω) εἰς τὴν πόλιν καὶ (ἀγοράζω) τὰ βιβλία.
13. (θεωρῶ) τὸ μῆλον· (λαμβάνω) αὐτὸ καὶ (ἐσθίω).
14. (ζητῶ) τὸ ἀργύριον καὶ (εὐρίσκω) αὐτό.

᾽Αόριστος ᾽Ρήματα εἰς -μι			
δίδω-μι, -ς, -σι > δο-		τίθη-μι, -ς, -σι > θε-	
Προστακτική	δό-ς	θέ-ς	Προστακτική
	δό-τω	θέ-τω	
	δό-τε	θέ-τε	
	δό-τωσαν	θέ-τωσαν	
᾽Απαρέμφατος	δοῦναι	θεῖναι	᾽Απαρέμφατος
ἀφίη-μι, -ς, -σι > ἀφε-		ἀνίστα-μαι, -σαι, -ται > ἀναστη-	
Προστακτική	ἄφε-ς	ἀνάστη-θι	Προστακτική
	ἀφέ-τω	ἀναστή-τω	
	ἄφε-τε	ἀνάστη-τε	
	ἀφέ-τωσαν	ἀναστή-τωσαν	
᾽Απαρέμφατος	ἀφεῖναι	ἀναστήναι	᾽Απαρέμφατος

᾽Επὶ τοῦ ἀορίστου, ἐγκλίνεται τὰ ῥήματα γινώσκω (ἀναγινώσκω) καὶ πορεύομαι καὶ ἵσταμαι ὥσπερ ἀνίσταμαι ·

In the aorist tense the verbs γινώσκω (ἀναγινώσκω), πορεύομαι and ἵσταμαι are declined like ἀνίσταμαι:

Προστακτική ·	γνώθι,	γνώτω,	γνώτε,	γνώτωσαν
᾽Απαρέμφατος ·	γνῶναι			
Προστακτική ·	πορεύθῃτι,	πορευθήτω,	πορεύθητε,	πορευθήτωσαν,
᾽Απαρέμφατος ·	πορευθῆναι			
Προστακτική ·	στήθι,	στήτω,	στήτε,	στήτωσαν,
᾽Απαρέμφατος ·	στήναι			

᾽Επὶ τοῦ ἀορίστου, ἐγκλίνεται τὸ ῥῆμα συνίημι ὥσπερ ἀφίημι ·

In the aorist tense the verb συνίημι is declined like ἀφίημι :

Προστακτική ·	σύνες,	συνέτω,	σύνετε,	συνέτωσαν
᾽Απαρέμφατος ·	συνεῖναι			

Μελέτημα Γ΄

Πλήρωςον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα ·

- "Ανοιξόν μοι τὴν θύραν καὶ δεῖξόν μοι τὴν οἰκίαν
- Καλῶς. Ἀνοίγω τὴν θύραν καὶ δείκνυμί σοι τὴν οἰκίαν.

1. - Λάβε τὸν κάλαμον καὶ ἄφες αὐτὸν ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
- Καλῶς
2. - Δότε μοι τὸν κάλαμον καὶ ἀκούσατε.
- Καλῶς
3. - Θές τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν καὶ ὑπόστρεψον εἰς τὴν καθέδραν σου.
- Καλῶς
4. - Ἀνάστηθι καὶ ἀνάγνωθι τὴν φράσιν.
- Καλῶς
5. - Πορεύθητι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀγόρασον ἡμῖν ἄρτον.
- Καλῶς
6. - Ἀκουσον καὶ σύνες τὸ δίδαγμα.
- Καλῶς

Μελέτημα Δ΄

Παράδειγμα · Παῦλε, δράμε μεχρι τῆς ρύμης.

Παῦλε καὶ Φίλιππε δράμετε μέχρι τῆς ρύμης.

1. Παῦλε, ἄφες τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
Παῦλε καὶ Φίλιππε, τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
2. Παῦλε, ἀγόρασον ἄρτους. Παῦλε καὶ Φίλιππε, ἄρτους.
3. Πέτρε καὶ Φίλιππε · (προσφέρω) μοι τὸ βιβλίον.
4. Παῦλε, ἐλθὲ ὦδε. Παῦλε καὶ Φίλιππε, ὦδε.
5. Παῦλε καὶ Φίλιππε, (περιπατῶ) μέχρι τοῦ τοίχου.

Μελέτημα Ε΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις. Γράψον τὰ ῥήματα ἐπὶ τῆς προστακτικῆς τοῦ ἀορίστου χρόνου.

1. (ἀνίσταμαι) καὶ (ἐξέρχομαι). 2. Σίγα καὶ (ἀκούω).
3. Σίγα καὶ (ἀναγινώσκω) τὸ βιβλίον.
4. Ποῦ ἐστὶν διδάσκαλος ; (δείκνυμι) μοι διδάσκαλον.
5. (εἰσέρχομαι) καὶ (καθίζω).
6. (ἔρχομαι) πρὸς τὸν πίνακα καὶ (γράφω) τὸ ὄνομά μου.
7. (ἀνίσταμαι) καὶ (κλείω) τὴν θυρίδα.
8. (ἀνοίγω) τὸ βιβλίον καὶ (ἀναγινώσκω).
9. (βάλλω) μοι τὴν σφαῖραν καὶ (ὑποστρέφω) εἰς τὴν οἰκίαν σου.
10. (δίδωμι) μοι τὸ πινακίδιόν σου καὶ (τίθημι) τὸν κάλαμον ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
11. (ἀνίσταμαι) καὶ (περιπατῶ) μέχρι τοῦ τοίχου.
12. (πορεύομαι) εἰς τὴν πόλιν καὶ (ἀγοράζω) τὰ βιβλία.

Πάντα μέλλω δαπανῆσαι

Πίνει οὖν ἀμφορέα ἓνα καὶ ἄλλον ὁ Νικόλαος καὶ μεθύσκειται
καὶ οὐ μνημονεύει τῆς ὥρας οὐδὲ τοῦ τόπου οὐδὲ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος.
Τότε ἔρχεται ὁ ὑπηρέτης καὶ ἀργύριον αἰτεῖ παρ' αὐτοῦ.

- Υ· Παρακαλῶ, Νικόλαε, **δαπάνησον**. Δύο δηνάρια ὀφείλεις.
 Ν· Τίς εἶ σύ ; Τί λέγεις ; ἘΑρα γινώσκω σε ;
 Υ· Πολὺν χρόνον οὐκ ἔχω. **Δαπάνησον** δὴ. Εὐθέως **δός** μοι τὸ ἀργύριον.
 Ν· Οὐχί. Οὐ βούλομαι ἀργύριον **δοῦναί** σοι. Ὡδε οὐ παραιτοῦσιν ἀργύριον.
Ὑπαγε, φύγε. Τρέχε ἐν τῇ ρύμῃ. **Περιπάτει** ἐν τῇ πλατείᾳ.
Κάθισον πρὸς τὸν πυλῶνα τῆς ἐκκλησίας, ἐκεῖ δὲ **αἶτει**, παρακαλῶ.
 Υ· Δύο δηνάρια ὀφείλεις μοι. Οὐδέποτε δαπανᾷς, μέθυσε.
 Ν· **Ἄκουσόν** μου, ὦ προσαῖτα· **ἔξελθε** καὶ μὴ μοι κόπους **πάρεχε**.
 Σήμερον γὰρ γελᾶν οὐ θέλω. Ὡρα γὰρ τοῦ **παίζειν** οὐκ ἔστιν.
 Υ· Σὺ μαίνη καὶ μεθύεις, Νικόλαε. Οὐ μακροθυμῶ ἐπὶ σοί.
Δός οὖν μοι τὸ ἀργύριον.
 Ν· Κατηραμένε ἄνθρωπε, **ἔξελθε** δὴ ἐκ τῆς οἰκίας μου.
 Οὐ γὰρ γινώσκω σε.
 Υ· Οἰνοπότα αἰσχρὲ, νῦν μέλλω **κολαφίσαι** σε. **Δός** μοι τὸ ἀργύριον.
 Ν· Τί λέγεις, προσαῖτα ῥυπαρέ ;

Τότε λαμβάνει ἀμφορέα καὶ βάλλει αὐτὸν ἐπὶ τὸν ὑπηρέτην.
 Ἐρχεται οὖν ὁ κάπηλος καὶ βάλλει ὁ Νικόλαος ἄλλον ἀμφορέα ἐπ' αὐτόν,
 ἀνατρέπει δὲ τὴν τράπεζαν καὶ τὰς καθέδρας. Τότε ἀνίστανται πάντες
 οἱ καθήμενοι καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Νικόλαον εἰς τὸ κρατεῖν αὐτόν.
 Ἐκεῖνος δὲ διασκορπίζει πάσας τὰς ὑδρίας καὶ πάντα τὰ ποτήρια τοῦ καπηλείου
 καὶ φεύγει ἐκεῖθεν. Βλέποντες οὖν αὐτὸν οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει,
 διώκουσιν καὶ κρατοῦσιν αὐτόν. Εἶτα δὲ εἰς τὴν φυλακὴν βάλλουσιν αὐτόν.

Ἡ προστακτικὴ καὶ ἡ ἀπαρέμφατος

Ἐνεστώς χρόνος ἐνεργητικός

Continuous tense active, imperative and infinitive

ῥήματα εἰς -ω, -εις		ῥήματα εἰς -ῶ, -εῖς	
Προστακτική	ἄνοιγ-ε (σύ)	φίλ-ει	Προστακτική
	ἄνοιγ-έτω (αὐτός)	φιλ-είτω	
	ἄνοιγ-ετε (ὕμεῖς)	φιλ-εῖτε	
	ἄνοιγ-έτωσαν (αὐτοί)	φιλ-είτωσαν	
Ἀπαρέμφατος	ἀνοίγ-ειν	φιλ-εῖν	Ἀπαρέμφατος

ῥήματα εἰς -μι				
Προστακτική	ἴσθι	δίδου	τίθει	Προστακτική
	ἔστω / ἦτω	διδό-τω	τιθέ-τω	
	ἴστε	δίδο-τε	τίθε-τε	
	ἔστωσαν / ἦτωσαν	διδό-τωσαν	τιθέ-τωσαν	
᾿Απαρέμφατος	εἶναι	διδό-ναι	τιθέ-ναι	᾿Απαρέμφατος
Προστακτική	ἀφίει		ἴστη	Προστακτική
	ἀφιέ-τω		ἱστά-τω	
	ἀφιέ-τε		ἱστα-τε	
	ἀφιέ-τωσαν		ἱστά-τωσαν	
᾿Απαρέμφατος	ἀφιέ-ναι		ἱστά-ναι	᾿Απαρέμφατος
Προστακτική	κατάγνυ		δείκνυ	Προστακτική
	καταγνύ-τω		δεικνύ-τω	
	κατάγνυ-τε		δείκνυ-τε	
	καταγνύ-τωσαν		δεικνύ-τωσαν	
᾿Απαρέμφατος	καταγνύ-ναι		δεικνύ-ναι	᾿Απαρέμφατος

Μελέτημα 5'

Παράδειγμα · Παῦλε, τρέχε. Παῦλε καὶ Φίλιππε **τρέχετε**

1. Παῦλε, παρακαλῶ, ἀφίει τοὺς καλάμους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
Παῦλε καὶ Φίλιππε, παρακαλῶ, τοὺς καλάμους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὴν τράπεζαν.
2. Παῦλε, κατὰ καιρὸν ἀγόραζε ἄρτους.
Παῦλε καὶ Φίλιππε, κατὰ καιρὸν ἄρτους.
3. Πέτρε καὶ Φίλιππε · (προσφέρω) μοι βιβλίον καθ' ἡμέραν.
4. Παῦλε καὶ Φίλιππε, τάχιον (περιπατῶ).
5. ᾿Αρτον (δίδωμι) μοι καθ' ἡμέραν, ὧ οἰκοδεσπόται.

Μελέτημα Ζ΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις. Γράψον τὰ ῥήματα τῇ προστακτικῇ, ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου.

1. (περιπατῶ) ἐν τῇ ῥύμῃ καὶ (τρέχω).
2. Σίγα καὶ (ἀναγινώσκω) ὅλην τὴν ἡμέραν.
3. Ποῦ εἰσιν διδάσκαλοι ἐν τῇ πόλει; (δείκνυμι) μοι διδασκάλους.
4. Εἴσελθε εἰς τὸ οἶκημα καὶ (διδάσκω).
5. (αἶρω) καλάμους καὶ (γράφω) πᾶσαν τὴν ἡμέραν.
6. Ὑπονοῶν τὸ στόμα καὶ (λαλῶ).
7. Κατὰ καιρὸν, (ἀνοίγω) τὰς θύρας καὶ τὰς θυρίδας καὶ (κοσμῶ) αὐτάς.
8. Ἐν παντὶ διδάγματι, σίγα καὶ (ἀκούω).
9. (βάλλω) μοι σφαίρας καὶ (πιᾶζω) ὅσας ἂν βάλλω σοι.
10. Παρακαλῶ, (δίδωμι) μοι ἀργύριον καθ' ἡμέραν.
11. Κατὰ καιρὸν, (τίθημι) ἀργύριον εἰς τὸν κόλπον σου καὶ (ἀγοράζω) ἐν τῇ ἀγορᾷ.
12. Μὴ (λαλῶ) μηδὲ (ἄδω) ἐν τῇ ὁδῷ.

Μελέτημα Η΄

Πλήρωσον τὰς φράσεις κατὰ τὸ παράδειγμα ·

- Ἀνάστηθι καὶ τρέχε.
- Καλῶς. Ἀνίσταμαι καὶ τρέχω.

1. - Κρούσατε καὶ λαλεῖτε φωνῇ μεγάλῃ.
- Καλῶς.
2. - Κλείσον τὴν θύραν καὶ περιπάτει.
- Καλῶς.
3. - Γράψατε ἑλληνιστὶ καὶ προσέχετε τῷ διδασκάλῳ.
- Καλῶς.
4. - Ὑπάγε πρὸς τὴν θύραν καὶ κροῦε πολλὸν χρόνον.
- Καλῶς.
5. Ἀλέξανδρος · Σὺ, Φίλιππε, βάλλε τὰς σφαίρας καὶ σύ, Νικόλαε, πιάζε αὐτάς.
Νικόλαος · Καλῶς.
6. - Ἐλθέ ὧδε καὶ κόσμει τὸ οἶκημα.
- Καλῶς.

Μελέτημα Θ'

Πλήρωσον τὰς φράσεις. Δύνασαι γράψαι ἑτέρας ἀποκρίσεις ἢ τὰς ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ περιεχομένας

Complete the sentences. Feel free to give different answers than those of the original dialog.

Περιπατεῖ ὁ Νικόλαος ἐν τῇ ρύμῃ. Καῦμα δὲ μέγα ἐστὶν καὶ διψᾷ ὁ Νικόλαος. Τότε δὲ καπηλεῖον βλέπει κατέναντι αὐτοῦ καὶ θέλει ἔσω εἰσελθεῖν. Ἀνοίγει οὖν τὴν θύραν καὶ φωνεῖ τὸν ὑπηρέτην καὶ λαλεῖ μετ' αὐτοῦ.

- N. · Χαῖρε. Καῦμα μέγα ἡμῖν σήμερον.
'Y. ·
N. · Ἄρα ὧδε οἶνον ἢ ζῦθον ἔχετε ;
'Y. ·
N. · Παρακαλῶ, δός μοι ἀμφορέα οἴνου, τὸ γὰρ καῦμα πολὺ.
'Y. ·
N. · Ναί, ὅσον ἂν πῖω, ἐγὼ μέλλω δαπανῆσαι. Προσένεγκόν μοι οἶνον, παρακαλῶ.
'Y. ·
N. · Οὐχί, οὐχί, σήμερον οὐδὲν μέλλω διαρῆξαι ἐν τῷ καπηλείῳ οὐδὲ κατὰξαι. Ὡμοσα δ' ἐγώ.
'Y. ·
N. · Εὐχαριστῶ σοι, εὐχαριστῶ σοι, σὺ εἶ ὁ φίλος μου ὁ ἀληθινός.
'Υπάγει οὖν ὁ ὑπηρέτης καὶ μετὰ βραχὺ προσφέρει αὐτῷ
Μετὰ ὥσεί ὥραν μίαν, ὑποστρέφει ὁ ὑπηρέτης πρὸς τὸν Νικόλαον·
'Y. · Παρακαλῶ, Νικόλαε, δαπάνησον. Δύο δηνάρια ὀφείλεις.
N. ·
'Y. · Πολὺν χρόνον οὐκ ἔχω. Δαπάνησον δὴ. Εὐθέως δός μοι τὸ ἄργυριον.
N. ·
'Y. · Δύο δηνάρια ὀφείλεις μοι. Οὐδέποτε δαπανᾷς, μέθυσε.
N. ·
'Y. · Σὺ μαίνῃ καὶ μεθύεις, Νικόλαε. Οὐ μακροθυμῶ ἐπὶ σοί. Δὸς οὖν μοι τὸ ἄργυριον.
N. ·
'Y. · Οἶνοπότα αἰσchrέ, νῦν μέλλω κολαφίσαι σε. Δὸς μοι τὸ ἄργυριον.
N. ·

Λεξικόν

ἀγοράζω, -εις, -ειν, ἀγόρασον	ἀγοράζω →<← πωλῶ Τίμων · Παρακαλῶ, Νικόλαε· πορεύου καὶ ἀγόρασον ἡμῖν δύο ἄρτους.
ἀδύνατος, -ος, -ον	Νικάνωρ · Ὁ φίλος μου λαλεῖ τεσσεράκοντα (40) γλώσσαις. Ἀλέξανδρος · Τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν. Οὐ πιστεύω σοι · οὐδεὶς γὰρ δύναται λαλεῖν τεσσεράκοντα γλώσσαις.
αἰσχρός, -ά, -όν	αἰσχρός = οὐ καλός Ῥόδη καλή ἐστιν, Βερνίκη δὲ αἰσχρά.
αἰτῶ, -εις, -εῖν, αἴτησον	Εἰσέρχεται ὁ Νικόλαος εἰς καπηλεῖον καὶ αἰτεῖ παρὰ τοῦ ὑπηρέτου ἀμφορέα οἴνου. Τοῦτο τὸ παιδίον πάντοτε ψεύδεται. Οὐ γὰρ λέγει τὴν ἀλήθειαν.
ἀλήθεια, ἀληθείας, ἡ. ἀληθινός, -ή, -όν	Φίλιππος · Ἔχω ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ Βιλ Κλιντον. Νικάνωρ · Τί λέγεις ; Οὐ πιστεύω σοι. Οὐκ ἔγραψεν Κλιντον ἐκείνην τὴν ἐπιστολήν. Φίλιππος · Ἀλλὰ λέγω σοι ὅτι ἐκείνη ἐστὶν ἐπιστολὴ ἀληθινή παρὰ τοῦ Κλιντον.
ἄρτος, -ου (ὁ) δαπανῶ, -ᾷς, -ᾶν, δαπάνησον	Καθ' ἡμέραν, ὅταν ἀκρατίζωμαι, ἐσθίω ἄρτον καὶ πίνω γάλα. Φίλιππος · Βούλομαι ἀγοράσαι τοῦτο τὸ βιβλίον. Τίς ἐστὶν ἡ τιμὴ αὐτοῦ ; Ὁ πωλὼν · Τέσσαρα \$ ἀλλὰ σὺ δύνασαι δαπανῆσαι τρία \$ μόνον ὅτι πάντοτε ἀγοράζεις τὰ βιβλία σου ὧδε.
διαρῆσσω, -εις, -ειν, διάρῃξον	Βουκέφαλος ἐν τῷ σταθμῷ ἐστίν. Βούλεται δὲ ἐξελθεῖν. Ἔλκει οὖν ἀπὸ τῶν σχοινίων καὶ διαρῆσσει αὐτὰ καὶ φεύγει ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ.
διώκω, -εις, -ειν, δίωξον	Διώκει ὁ φύλαξ τὸν κλέπτην. Τρέχει ὁ κλέπτης καὶ τρέχει ὁ φύλαξ μετ' αὐτὸν ἵνα πιᾷσιν αὐτόν.
έστώς / -ώτος, έστῶσα / -ώσης, έστός / -ώτος	έστώς →<← καθήμενος Εἰσέρχεται ὁ διδάσκαλος εἰς τὸ οἶκον καὶ βλέπει ἔσω πάντας τοὺς μαθητὰς έστῶτας.
ἔσω	ἔσω →<← ἔξω Εἴσελθε, Νικάνωρ. Δεῦρο, ἔσω, Νικάνωρ.
εὐθέως	εὐθέως = ταχέως σφόδρα Μάρθα · Νικόλαε, ποῦ εἶ ; Εὐθέως ἔρχου. Προσδοκῶ σε.
θησαυρός, -οῦ (ὁ) ιδών / -όντος, ιδούσα / -ούσης, ιδόν / -όντος · ἀόριστος χρόνος τοῦ ῥήματος θεωρῶ ἐν τῇ μετοχῇ κατάγνυμι, -υς, -ύναι, κάταξον	Ἔγραψεν Ῥόβερτ Στέφενσον τὸ βιβλίον Ἡ νῆσος τοῦ θησαυροῦ. Βουκέφαλος ἐν τῷ σταθμῷ ἐστίν. Βούλεται δὲ ἐξελθεῖν. Κατάγνυσι οὖν τὴν θύραν καὶ φεύγει ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ.
κατὰ καιρόν = οὐ πάντοτε	Κατὰ καιρόν περιπατῶ ἐν τῷ κήπῳ μου · εἰσὶν ἡμέραι ἐν αἷς περιπατῶ ἐν τῷ κήπῳ.

	καὶ εἰσιν ἡμέραι ἐν αἷς οὐ περιπατῶ ἐκεῖ. Ἄπαξ (1x) γὰρ ἢ δις (2x) τῆς ἑβδομάδος περιπατῶ ἐν τῷ κήπῳ. κατηραμένος = ἄνθρωπος ὃν πάντες κακολογοῦσιν,
κατηραμένος, -η, -ον κατηραμένος →< εὐλογημένος	Ἐξελθε ἐντεῦθεν, κατηραμένε κλέπτα. Νικάνωρ · Κολάφισον αὐτόν, Φίλιππε. Φίλιππος · Οὐ βούλομαι. Πῶς δύναμαι κολαφίσαι αὐτόν ; Νικάνωρ · Δύσκολον οὐκ ἔστιν. Ἄνοιξον τὴν χεῖρά σου καὶ τύψον αὐτόν ἐν τῷ προσώπῳ.
κόλπος, -ου (ὁ)	Ἐξέρχομαι εἰς τὴν ῥύμην καὶ φέρω τὰς χεῖρας εἰς τοὺς κόλπους καὶ βραδέως περιπατῶ. Πολὺν γὰρ χρόνον ἔχω.
κόπους παρέχω, -εις, -ειν, παράσχεις	Νικόλαος · Ἀλέξανδρε, παρακαλῶ, δύνασαί μοι ἀργύριον δοῦναι ; Ἀλέξανδρος · Νῦν οὐ δύναμαι, Νικόλαε. Νικόλαος · Παρακαλῶ, Ἀλέξανδρε. Μόνον δύο \$. Ἀλέξανδρος · Μή μοι κόπους πάρεχε , Νικόλαε. Νῦν οὐ δύναμαι · μανθάνω γὰρ καὶ ποιῶ τὰ μελετήματά μου.
κυκλῶ, -οῖς, -οῦν, κύκλωσον λάμπω, -εις, -ειν, λάμψου μακροθυμῶ, -εῖς, -εῖν, μακροθύμησον	Κατ' ἐνιαυτόν, τὸν ἥλιον κυκλοῖ ἡ σφαῖρα τῆς γῆς. Λάμπει τὸ φῶς τῆς οἰκίας ἐν τῇ νυκτί. Νικόλαος · Μακροθύμει ἐπ' ἐμοί, Ἀλέξανδρε. Βραχὺ προσδόκα. Νῦν οὐ δύναμαι ἀποδοῦναί σοι τὸ ἀργύριον ἀλλὰ μακροθύμει · μέλλω γάρ σοι ἀποδοῦναι αὐτὸ τῇ ἑβδομαδί τῇ ἐρχομένη.
μέθυσοις, -η, -ον οἶκημα, -ατος (τό)	Ἄνθρωπος ὅστις πάντοτε πίνει καὶ μεθύει μέθυσός ἐστιν. Ἐν τῇ σχολῇ, πολλὰ οἰκήματά ἐστιν καὶ ἐν ἐκάστῳ οἰκήματι διδάσκει διδάσκαλος καὶ μανθάνουσιν οἱ μαθηταί. Καὶ ἐν οἰκίᾳ πολλὰ οἰκήματά ἐστιν · ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ ἀνάγαιον καὶ τὰ οἰκήματα τῶν παιδίων καὶ τὰ λοιπὰ οἰκήματα.
ὁμνυμι (ὁμνύω), -υς (ὁμνύεις), -ύνα (ὁμνύειν), ὁμοσσοι	Ἄρα ὁμνυς εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν ; Εἰπέ · ὦμοσα ἐγώ. ὅσον ἂν πῶ, ἐγὼ δαπανῶ = πᾶν ὅσον ἂν πῶ, ἐγὼ δαπανῶ. Διδάσκαλος · Φίλιππε, πάλιν ὀψὲ ἔρχη. Σὺ οὐδέποτε ἔρχη πρῶτί.
οὐδέποτε →< πάντοτε	
ὀφείλω, -εις, -ειν	Ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἰμί· δύο γὰρ δηνάρια ὀφείλω τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ πάντοτε αἰτεῖ παρ' ἐμοῦ τὸ ἀργύριον, ἀλλ' ἀργύριον οὐκ ἔχω. Οὐ δύναμαι ἀποδοῦναι αὐτῷ (πάλιν δοῦναι αὐτῷ) τοῦτο τὸ ἀργύριον.

παίζω, -εις, -ειν, παίζον
 παραιτώ, -είς, -είν, παραιτήσον

πιάζω, -εις, -ειν, πιάσον

πλατεία, -ας (ή)

προσαίτης, -ου (ό)

πυλών, -ώνος (ό)

ρύπαρός, -ά, -όν

σφαίρα, -ας (ή)

τόπος, -ου (ό)

τότε

υπηρέτης, -ου (ό)

ψυχρόν, -οῦ (τό)

ψυχρός, -ά, -όν

ψυχρότερος, -α, -ον

ώμοσα (άόριστος χρόνος του ρήματος ὁμνυμι ἐν τῇ ὀριστικῇ)

ώσεί

Παίζουσιν σφαῖραν τὰ παιδιά ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σχολῆς.

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος πτωχός ἐστιν · οὐ δύναται ἐργάζεσθαι.
 Καθ' ἡμέραν οὖν **παραιτεῖ** ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων·
 προσαίτης γάρ ἐστιν.

πιάζω →← βάλλω

Παίζουσιν σφαῖραν Νικάνωρ καὶ Φίλιππος.

‘Ο Νικάνωρ βάλλει αὐτῷ τὴν σφαῖραν καὶ τρέχει ὁ Φίλιππος
 καὶ πιάζει αὐτήν.

‘Η **πλατεία** ὁμόνοια (*de la Concorde*) καὶ ἡ **πλατεία** ἀστήρ
 (*de l'Etoile*) καλαὶ

ἐν ταῖς καλαῖς εἰσιν ἐν Λουκοτοκίᾳ (*Paris*).

Οὗτος ὁ ἄνθρωπος πτωχός ἐστιν · οὐ δύναται ἐργάζεσθαι.
 Καθ' ἡμέραν οὖν παραιτεῖ ἀργύριον παρὰ τῶν ἀνθρώπων·
προσαίτης γάρ ἐστιν.

Πυλὼν ἐστιν θύρα μεγάλη ἐκκλησίας ἢ σχολῆς ἢ γυμνασίου
 ἢ οἰκίας μεγάλης...

Μάρθα · Νίψον τὰς χεῖρας τούτου τοῦ παιδίου πρὸ τοῦ
 δεῖπνου, Τίμων, παρακαλῶ. ‘**Ρυπαρεῖ** γάρ εἰσιν.

‘Η οἰκουμένη **σφαῖρά** ἐστιν.

Τὸ **πότε** σημαίνει ἐρώτημα περὶ τοῦ χρόνου καὶ σημαίνει τὸ **ποῦ**
 περὶ τοῦ **τόπου** ἐρώτημα.

Ποῦ εἶ σύ ; = ‘Εν τίνι **τόπῳ** εἶ σύ ;

τότε = ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ

Περιπατεῖ ἐν τῇ ρύμῃ ὁ ‘Αλέξανδρος.

Βλέπει δὲ τὸν Νικόλαον ἀπὸ μακρόθεν.

Τότε φωνεῖ αὐτὸν καὶ καλεῖ αὐτὸν πρὸς δεῖπνον.

‘Ο νεανίας ὅστις ἐργάζεται ἐν τῷ καπηλείῳ

υπηρέτης ἐστὶν τοῦ καπήλου,

δοῦλος δὲ οὐκ ἔστιν. ‘Ο γὰρ δοῦλος ἐν οἰκίᾳ ἐργάζεται

καὶ οὐκ ἔστιν μισθωτὸς καπηλείου ἢ σχολῆς ἢ γυμνασίου.

Καὶ βασιλεὺς ἢ ἡγεμὼν σχολῆς **υπηρέτας** ἔχουσιν ὅτι οὐ
 δύνανται βασιλεύειν (βασιλεῖς εἶναι) ἢ ἡγεῖσθαι τὴν σχολὴν
 (ἡγεμόνες εἶναι τῆς σχολῆς) μόνοι.

ψυχρόν = ὕδωρ ψυχρόν

Δός μοι ποτήριον **ψυχροῦ**, παρακαλῶ.

Οὐ βούλομαι καταβῆναι εἰς τὴν κολυμβήθραν.

Τὸ γὰρ ὕδωρ **ψυχρόν** ἐστίν.

Ψυχρότερόν ἐστὶν ἐν τῇ Σιβηρίᾳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σααρα.

“**Ιδε ὁμνυμι, ὁμνύω.**

ώσεί = οὐκ ἀκριβῶς

Τίμων ἐστὶν ἐτών (ἐνιαυτῶν) ὥσεί πεντήκοντα (50).

“**Ισως** τεσσαράκοντα καὶ ἑπτὰ (47),

ἴσως δὲ πεντήκοντα καὶ δύο (52) · ὥσεί πεντήκοντα.

Τὸ δίδαγμα τὸ εἴκοστον

Τὸ παθητικόν · φράσεις *The passive voice, sentences*

Αὐταὶ εἰσιν φράσεις τινὲς ἑλληνιστί. Ὑποκρίθητε τὰς σκηνὰς μετὰ παρρησίας.
Below are some sentences in Greek. Feel free to enact the scenes as you wish.

Ἑνεργητικόν	Ἑνικόν →	Παθητικόν
1. Τρέχει ὁ Βουκέφαλος ἐν τῇ ρύμῃ. 'Ακούει δὲ τὸν ἵππον ὁ Νικόλαος.	→	'Ακούεται ὁ ἵππος.
2. Ὅψ' ἔρχεται ὁ Φίλιππος εἰς τὸ δίδαγμα. Κρούει δὲ τὴν θύραν	→	Κρούεται ἡ θύρα.
'Ανοίγει οὖν τὴν θύραν ἡ Βερνίκη.	→	'Ανοίγεται ἡ θύρα.
4. Καταγελᾷ τοῦ Νικολάου ὁ Νικάνωρ. Τύπτει οὖν αὐτὸν ὁ Νικόλαος.	→	Τύπτεται ὁ Νικάνωρ.
5. Κρύπτεται ὁ Ἀλέξανδρος ὑποκάτω τῆς τραπέζης καὶ οὐ βλέπει αὐτὸν ἡ Ῥόδη.	→	Οὐ βλέπεται ὁ Ἀλέξανδρος.

6. Βούλεται γράψαι ἐπιστολὴν ὁ Τίμων.
Αἶρει οὖν τὸν κάλαμον → ὁ κάλαμος.
καὶ **γράφει** τὴν ἐπιστολήν. → ἡ ἐπιστολή.
7. Διψᾷ ὁ Νικόλαος καὶ εἰσέρχεται εἰς
καπηλεῖον καὶ **πίνει** ἀμφορέα οἴνου. → ὁ ἀμφορεύς.
Μεθύσκεται οὖν ὁ Νικόλαος
καὶ **λαμβάνει** ἀμφορεὰ κενόν. → ὁ ἀμφορεύς.
Εἷτα δὲ **βάλλει** τὸν ἀμφορέα
ἐπὶ τὸν κάπηλον. → ὁ ἀμφορεύς.
Κρατεῖ δὲ τὸν Νικόλαον ὁ φύλαξ
καὶ **βάλλει** αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν. → ὁ Νικόλαος.
Κλείει οὖν τὴν θύραν ἐπ' αὐτόν. → ἡ θύρα.

Πληθυντικόν

Α. Ἑνεργητικόν

→ Παθητικόν

1. Πορεύονται ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Νικάνωρ
πρὸς τὸν Νικόλαον
καὶ **λαμβάνουσιν** δύο ἀμφορέας παρ' αὐτοῦ. → **Λαμβάνονται** οἱ ἀμφορεῖς.
Εἷτα δὲ ὑπάγουσιν καὶ **πίνουσιν** αὐτούς. → **Πίνονται** οἱ ἀμφορεῖς.
Μετὰ ἑβδομάδα, ἔρχεται ὁ Νικόλαος καὶ
αἰτεῖ τοὺς ἀμφορέας παρ' αὐτῶν,
ἐκεῖνοι δὲ
οὐκ ἔχουσιν ἀμφορέας. → Οὐκ **ἔχονται** οἱ ἀμφορεῖς.
Ὅργίζεται οὖν ὁ Νικόλαος
καὶ δέρει αὐτούς. → **Δέρονται** ὁ Φίλιππος
καὶ ὁ Νικάνωρ.
2. **Βάλλει** δύο σφαίρας ὁ Ἀλέξανδρος → αἱ σφαῖραι.
καὶ **πιάζουσιν** αὐτὰς Βερνίκη καὶ Ῥόδη. → αἱ σφαῖραι.
Πάλιν βάλλει αὐτὰς ὁ Ἀλέξανδρος
ἀλλ' οὐ **βλέπουσιν** αὐτὰς αἱ μαθήτριά. → Οὐ αἱ σφαῖραι.
Τύπτουσιν οὖν αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν. → αἱ μαθήτριά.
3. Περιπατοῦσιν ἐν τῇ ὁδῷ οἱ μαθηταί.
Βλέπουσιν δὲ τὸν Φίλιππον
καὶ διδόασιν αὐτῷ τὰς πῆρας αὐτῶν.
Φέρει οὖν πάσας τὰς πῆρας ὁ Φίλιππος. → αἱ πῆραι.
Τότε δὲ κακολογεῖ αὐτὸν ὁ Νικάνωρ
καὶ ὀργίζεται ὁ Φίλιππος
καὶ **σκορπίζει** τὰς πῆρας εἰς τὴν ὁδόν. → αἱ πῆραι.

Ἑντολαί

*Παρουσιάζω τῶ διδασκάλῳ ταῦτα ἐρωτῆσαι τοὺς μαθητὰς ἢ διατάζει αὐτοῖς.
Πρὸς μαθητὴν ἓνα ἢ μαθήτριαν μίαν ·*

1. *Κράζει ἡ μαθήτρια.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς ἀκούεται; Ἐὰν ἀκούῃ σύ ;
Ἡ μαθήτρια · Ναί, ἐγώ.
2. *Δείκνυσι ὁ μαθητὴς τὴν μαθήτριαν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς δείκνυται; Ἐὰν δεικνύῃ σύ ;
Ἡ μαθήτρια · Ναί, ἐγώ.
3. *Τύπτει ὁ μαθητὴς ἄλλον μαθητὴν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς τύπτεται; Ἐὰν τύπτῃ σύ ;
Ὁ μαθητὴς · Ναί, ἐγώ.
4. *Δέρει ὁ μαθητὴς ἄλλον μαθητὴν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς δέρεται; Ἐὰν δέρῃ σύ ;
Ὁ μαθητὴς · Ναί, ἐγώ.
5. *Ὑποκάτω τῆς τραπέζης μένει ὁ μαθητὴς. Οὐ βλέπουσιν αὐτόν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς οὐ βλέπεται; Ἐὰν οὐ βλέπῃ σύ ;
Ὁ μαθητὴς · Ὅρθῳς εἶπες, οὐ ἐγώ.
6. *Φεύγει ὁ μαθητὴς καὶ πιᾶζει αὐτόν ἄλλος μαθητής.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς πιᾶζεται; Ἐὰν πιᾶξῃ σύ ;
Ὁ μαθητὴς · Ναί, ἐγώ.
7. *Ἄγει ἡ μαθήτρια ἄλλην μαθήτριαν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς ἄγεται; Ἐὰν ἄγῃ σύ ;
Ἡ μαθήτρια · Ναί, ἐγώ.
8. *Φεύγει ἡ μαθήτρια καὶ διώκει αὐτὴν ἄλλη μαθήτρια.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς διώκεται; Ἐὰν διώκῃ σύ ;
Ἡ μαθήτρια · Ναί, ἐγώ.
9. *Ἀγοράζουσιν δούλους ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔρχεται ἀγοραστὴς πρὸς δοῦλον τινα.*
Περίεργός τις · Τίς ἀγοράζεται; Ἐὰν ἀγοράξῃ σύ ;
Ὁ δοῦλος · Ναί, ἐγώ.
10. *Ἐλκει ἡ μαθήτρια ἄλλην μαθήτριαν.*
Ὁ διδάσκαλος · Τίς ἔλκεται; Ἐὰν ἔλκῃ σύ ;
Ἡ μαθήτρια · Ναί, ἐγώ.

Πρὸς δύο ἢ τρεῖς μαθητάς ·

1. *Κράζουσιν δύο μαθήτριάι.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες ἀκούονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Αἱ μαθήτριάι · Ναί, ἡμεῖς.
2. *Δείκνυσι ὁ μαθητὴς τὰς δύο μαθητρίδας.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες δείκνυνται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Αἱ μαθήτριάι · Ναί, ἡμεῖς.
3. *Τύπτει ὁ μαθητὴς ἄλλους μαθητάς.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες τύπτονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Οἱ μαθηταί · Ναί, ἡμεῖς.
4. *Δέρει ὁ μαθητὴς ἄλλους μαθητάς.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες δέρονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Οἱ μαθηταί · Ναί, ἡμεῖς.
5. *Ὑποκάτω τῆς τραπέζης μένουσι οἱ μαθηταί. Οὐ βλέπουσιν αὐτούς.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες οὐ βλέπονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Οἱ μαθηταί · Ὅρθῶς εἶπες, οὐ ἡμεῖς.
6. *Φεύγουσι δύο μαθηταί καὶ πιάζει αὐτοὺς ἄλλος μαθητής.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες πιάζονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Οἱ μαθηταί · Ναί, ἡμεῖς.
7. *Ἄγει ἡ μαθήτρια δύο ἄλλας μαθητρίδας.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες ἄγονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Αἱ μαθήτριάι · Ναί, ἡμεῖς.
8. *Φεύγουσιν δύο μαθήτριάι καὶ διώκει αὐτὰς ἄλλη μαθήτρια.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες διώκονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Αἱ μαθήτριάι · Ναί, ἡμεῖς.
9. *Ἀγοράζουσιν δούλους ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔρχεται ἀγοραστὴς πρὸς δύο δούλους.*
 Περιεργός τις · Τίνες ἀγοράζονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Οἱ δούλοι · Ναί, ἡμεῖς.
10. *Ἐλκεῖ ἡ μαθήτρια ἄλλας μαθητρίδας.*
 Ὁ διδάσκαλος · Τίνες ἔλκονται; Ὑποθέτω ὑμεῖς ;
 Αἱ μαθήτριάι · Ναί, ἡμεῖς.

Ποῦ ἐστὶν Βουκέφαλος ;

Ἐστήκασιν Φίλιππος καὶ Βερνίκη πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, κρᾶζοντες.

Φίλιππος · Κράξον, Βερνίκη. Οὐ γὰρ ἀκουόμεθα. Κράξον φωνῇ μεγάλῃ.

Βερνίκη · Ἐγὼ μὲν ἀκούομαι. Σὺ οὐκ ἀκούῃ. Καλῶς οὐ κρᾶξεις.

Φίλιππος · Ἀ-ΛΕ-ΞΑΝ-ΔΡΕ, Ἀ-ΛΕ-ΞΑΝ-ΔΡΕ...

Ἀλέξανδρος · Βλέπεσθε, ἀκούεσθε, μὴ κρᾶξατε παρακαλῶ. Κωφὸς οὐκ εἰμί. Τί γίνεται;

Βερνίκη · Βουκέφαλος ἐξέφυγε. Οὐκέτι βλέπεται ἐν τῷ κήπῳ οὐδὲ ἐν τῷ σταθμῷ.

Ἔγονται νῦν οἱ λοιποὶ ἵπποι εἰς τὸν σταθμόν,

Βουκέφαλον δέ, οὐδεὶς εἶδεν αὐτόν.

Φίλιππος · Λέγεται ὅτι κλέπτης τις ἦλθεν νυκτὸς καὶ ἔλαβεν αὐτόν

εἰς τὸ ἀποκτεῖναι αὐτόν.

Βερνίκη · Ἀκούεται λόγος θαυμαστός. Λέγουσιν ὅτι τὸ φάντασμα τοῦ

Βουκεφάλου βλέπεται τῇ νυκτὶ ἐν ταῖς ρύμαις τῆς πόλεως.

Ἀλέξανδρε, δύσκολόν ἐστιν ἀκοῦσαι · οὐκέτι ζῇ ὁ Βουκέφαλός σου.

Γίνεται χρεμετισμὸς ἔσω, ὀπίσω Ἀλεξάνδρου.

Ἀλέξανδρος · Βουκέφαλε, ἐλθὲ ὦδε. Ἄκουσον τί λέγεται περὶ σοῦ.

Ἀπὸ πάντων γὰρ κλαίῃ ὡς ἵππος νεκρός.

Τὸ παθητικόν · ἐνεστώως χρόνος *The passive voice, present tense*

Παθητικόν <i>Passive</i>		Μέσον <i>Middle</i>	
ἀπαρέμφατος Infinitive : ἀνοίγ-εσθαι		ἀπαρέμφατος Infinitive : πορεύ-εσθαι	
Ἐγὼ ἀνοίγ-ομαι	Ἡμεῖς ἀνοίγ-όμεθα	Ἐγὼ πορεύ-ομαι	Ἡμεῖς πορευ-όμεθα
Σὺ ἀνοίγ-ῃ	Ὑμεῖς ἀνοίγ-εσθε	Σὺ πορεύ-ῃ	Ὑμεῖς πορεύ-εσθε
Αὐτὸς ἀνοίγ-εται	Αὐτοὶ ἀνοίγ-ονται	Αὐτὸς πορεύ-εται	Αὐτοὶ πορεύ-ονται

Ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος χρόνου, δύναται τὰ τέλη –ομαι, -ῃ, -εται.... ἐπιδειξάιναι καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ παθητικόν.

In the present tense the endings –ομαι, -ῃ, -εται.... may indicate both middle and passive voices.

Μελέτημα Α΄

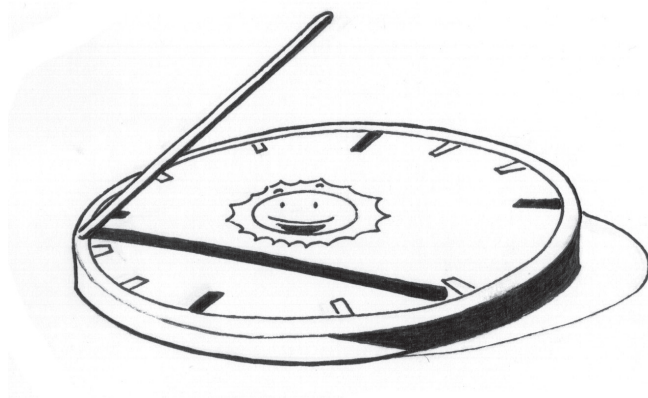
Μεταστρέψατε τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθητικόν

Παράδειγμα ·

Ἀνοίγει ὁ Φίλιππος τὰς θύρας.

Ἀνοίγονται αἱ θύραι.

1. Γράφει τὴν ἐπιγραφὴν ὁ Πιλᾶτος.
2. Κλείει τὴν θύραν ἡ Ἰωάννα.
3. Γινώσκει ἡ Μάρθα τοὺς διδασκάλους.
4. Τῆς μαθητρίας ἀκούει ὁ Φῆλιξ.
5. Ἀνοίγουσιν τὴν θύραν οἱ μαθηταί.
6. Ἐκκόπτει τὰ δένδρα ἡ Ἰουνία.
7. Εἰς τὴν γῆν βάλλει τοὺς κλάδους ὁ Σίμων.
8. Βιβλία καὶ καλάμους βάλλει τὸ παιδίον.
9. Τὴν φωνὴν τοῦ ποιμένος ἀκούει τὰ πρόβατα.
10. Βάλλουσιν οἱ φύλακες τὸν Νικόλαον
εἰς τὴν φυλακὴν.

Μελέτημα Β΄

Παράδειγμα ·

Κρύπτονται Φίλιππος καὶ Νικόλαος ὑποκάτω τῆς τραπέζης.

Φίλιππος · Ἐὰν καλῶς κρυπτόμεθα ; σύ, Νικόλαε, ἢ ἐγώ ;
Νικόλαος · Σὺ, Φίλιππε. (βλέπεσθαι)

→ Φίλιππος · Ἐὰν καλῶς κρυπτόμεθα ; **Βλέπη** σύ, Νικόλαε, ἢ **βλέπομαι** ἐγώ ;
Νικόλαος · Σὺ **βλέπη**, Φίλιππε.

1. Ἀλέξανδρος καὶ Νικάνωρ ἐν τῷ διδάγματί εἰσιν καὶ μετ' ἀλλήλων λαλοῦσιν.
Λέγει αὐτοῖς ὁ διδάσκαλος · Σιγᾶτε.
Ἀλέξανδρος · Ἀληθῶς ἐν ἡσυχίᾳ ἐσμέν ; σύ, Νικάνωρ, ἢ ἐγώ ;
Νικάνωρ · Σὺ, Ἀλέξανδρε. (ἀκούεσθαι)
2. Ἐν τῇ ρύμῃ παίζουσιν σφαῖραν οἱ νεανῖαι.
Ἐρχονται Φίλιππος καὶ Νικόλαος, αἵρουσιν δὲ τὴν σφαῖραν καὶ φεύγουσιν.
Φίλιππος · Ἐὰν ἐκφεύγομεν αὐτούς ; σύ, Νικόλαε, ἢ ἐγώ ;
Νικόλαος · σύ, Φίλιππε. (πιάζεσθαι)
3. Βουκέφαλος καὶ ἄλλος ἵππος εἰς τοὺς ἀγρούς εἰσιν.
Ἐρχεται δὲ ὁ δοῦλος πρὸς αὐτούς.
Ὁ ἄλλος ἵππος · Τί γίνεται νῦν ; σύ, Βουκέφαλε, εἰς τὸν σταθμὸν
ἢ ἐγώ ;
Βουκέφαλος · Σὺ , ἵππε. Ἐγὼ δὲ ἐκφεύγω. (ἄγεσθαι)
4. Ἐν τῷ λιμένι, ἀποτάσσονται πολλοὶ νεανίσκοι τῇ Ῥόδῃ καὶ τῇ Βερνίκῃ.
Ἀποδημεῖ γὰρ τὰ κοράσια εἰς τὴν Γαλλίαν.
Ῥόδῃ · Ἐὰν οὖν κλαιόμεθα ἀπὸ πάντων, Βερνίκῃ ; σὺ ἢ ἐγώ ;
Βερνίκῃ · Ἐγὼν , Ῥόδῃ. (κλαίεσθαι)
5. Παρὰ τῷ πωλοῦντι κεῖνται ἐπὶ τραπέζῃ δύο κάλαμοι, ὁ εἰς φοινικοῦς
καὶ ὁ ἕτερος ποώδης. Ἐρχεται ἄνθρωπος βουλόμενος καλάμους ἀγοράσαι.
Κάλαμος φοινικοῦς · Τίς ἐξ ἡμῶν ἀγοράζεται νῦν ; σύ, κάλαμε ποώδες, ἢ ἐγώ ;
Κάλαμος ποώδης · σύ, κάλαμε φοινικοῦς. (ἀγοράζεσθαι)

Φιλοῦμαι καὶ μισοῦμαι

Ὁ τύπος φιλοῦμαι, φιλῇ, φιλεῖσθαι

Περιπατοῦσι καὶ συναλοῦσιν μετ' ἀλλήλων Ἀλέξανδρος καὶ Νικόλαος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σχολῆς.

- Νικ. · Ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἰμί, Ἀλέξανδρε ·
συνέχομαι γὰρ ἐκ δύο, καὶ τί **αἰροῦμαι** οὐ γνωρίζω.
- Ἀλ. · Τίς οὖν ἡ ἀπορία ;
- Νικ. · Ὑπὸ γὰρ Ῥόδης **μισοῦμαι**,
ἀπὸ δὲ Βερνίκης **φιλοῦμαι**.
- Ἀλ. · Τί λέγεις, Νικόλαε ; Ὅτι ἀπὸ Βερνίκης **φιλῇ** ;
- Νικ. · Πολλὰ δὲ **ἀποροῦμαι** ·
ἀδιαλείπτως γὰρ **θεωροῦμαι** καὶ **κατανοοῦμαι**
καὶ **ἀκολουθοῦμαι**. Οὐ γὰρ ἀφίησί με.
- Ἀλ. · Θαυμαστὸν δὲ τοῦτο.
Οὐ δύναμαι πιστεύειν ὅτι οὕτως ἔχει.
Σὺ μόνος ἐν τῇ σχολῇ οὐ **μισῇ** ἀπ' αὐτῆς.
Πῶς δὲ οἶδας ὅτι **φιλῇ** ;

Ὑπὸ Βερνίκης φιλεῖται
ὁ Νικόλαος

Νικ. · Τὴν ἐμὴν εἰκόνα ἔχει ἐν τῇ πύρρᾳ.
Καθ' ἡμέραν δὲ ἀπὸ Βερνίκης **καταφιλείται** ἡ εἰκὼν.

Ἀφίησι οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ πορεύεται πρὸς τὸν Φίλιππον.

Ἀλ. · Νικόλαος **φιλείται**, Φίλιππε, καὶ **μισεῖται**.
Φ. · Μακάριός ἐστιν, Ἀλέξανδρε. Ἀπὸ τίνος δὲ **φιλείται** ;
Ἀλ. · Θαῦμα δὲ μέγα ἐστίν. Ἀπὸ Βερνίκης.
Φ. ·
Ἀλ. · Ἀδιαλείπτως **θεωρεῖται** ἀπ' αὐτῆς
καὶ **κατανοεῖται** καὶ **ἀκολουθεῖται**.
Φ. ·
Ἀλ. · Ἔτι καὶ **καταφιλείται** αὐτοῦ ἡ εἰκὼν.
Φ. · Οὐχὶ ὁσφραίνεται τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ ;
Ἀλ. · Ἀλλ' ἀπὸ Ῥόδης **μισεῖται**.

Καθ' ἡμέραν
ὑπὸ Βερνίκης **καταφιλείται**
ἡ εἰκὼν τοῦ Νικολάου

Πολλὰ οὖν **ἀποροῦνται**
καὶ ὁ Νικόλαος καὶ ἡ Βερνίκη καὶ ἡ Ῥόδη.
Φ. · Διὰ τί ἡμεῖς οὔτε **θεωρούμεθα** οὔτε **κατανοούμεθα**
οὔτε **ἀκολουθούμεθα** ἀπ' οὐδεμιᾶς ;
Ἀλ. · **Μισεῖσθε** γὰρ καὶ οὐκ **ἀκολουθεῖσθε** οὐδὲ **φιλεῖσθε**
ὅτι οὐκ οἴδατε πῶς πρὸς τὰ κοράσια δεῖ λαλεῖν.
Μὴ δεῖ **ἀπορεῖσθαι** ἔμπροσθεν τῶν κορασίων.
Φ. · Ἀνάγκη γὰρ καὶ **μισεῖσθαι** καὶ **φιλεῖσθαι** ·
ἀλλ' οἱ μὲν **μισεῖσθαι** θέλουσι καὶ **φιλοῦνται**,
οἱ δὲ **φιλεῖσθαι** θέλουσι καὶ **μισοῦνται**.

Ἐνεστὼς χρόνος · μέσον ῥῆμα καὶ παθητικόν
Ὁ τύπος φιλοῦμαι, -ῆ

Παθητικόν		Μέσον	
Ἐγὼ	φιλ-οῦμαι	Ἐγὼ	ἀπορ-οῦμαι
Σὺ	φιλ-ῆ	Σὺ	ἀπορ-ῆ
Αὐτὸς	φιλ-εῖται	Αὐτὸς	ἀπορ-εῖται
	Ἡμεῖς φιλ-οῦμεθα		Ἡμεῖς ἀπορ-οῦμεθα
	Ἑμεῖς φιλ-εῖσθε		Ἑμεῖς ἀπορ-εῖσθε
	Αὐτοὶ φιλ-οῦνται		Αὐτοὶ ἀπορ-οῦνται

Ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ, ταῦτα τὰ ῥήματα ἐκκλίνεται
κατὰ τὸν τύπον φιλοῦμαι ·

The verbs in the text above follow the type φιλοῦμαι:

Οὐκ ἐνδέχεται ἐνεργητικὸν τὸ μέσον ῥήμα ·
The middle verb cannot be expressed in active voice

αἰροῦμαι, αἶρῃ, αἰρεῖσθαι
ἀποροῦμαι, ἀπορῇ, ἀπορεῖσθαι

Ἐνδέχεται ἐνεργητικὸν τὸ παθητικὸν ῥήμα ·
The passive verb can be expressed in active voice:

μισοῦμαι	→ μισῶ	θεωροῦμαι	→ θεωρῶ
φιλοῦμαι	→ φιλῶ	κατανοοῦμαι	→ κατανοῶ
ἀκολουθοῦμαι	→ ἀκολουθῶ	λαλοῦμαι	→ λαλῶ
καταφιλοῦμαι	→ καταφιλῶ		

Μελέτημα Γ΄

Περιπατ..... καὶ συλλαλ..... μετ' ἀλλήλων Ἀλέξανδρος καὶ Νικόλαος
ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σχολῆς.

Νικ. · Ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἰμί, Ἀλέξανδρε ·
συνέχομαι γὰρ ἐκ δύο, καὶ τί αἶρ..... οὐ γνωρίζω.
'Αλ. · Τίς οὖν ἡ ἀπορία ;
Νικ. · Ὑπὸ γὰρ Ῥόδης μισ....., ὑπὸ δὲ Βερνίκης φιλ.....
'Αλ. · Τί λέγεις, Νικόλαε ; Ὅτι ὑπὸ Βερνίκης σὺ φιλ... ;
Νικ. · Πολλὰ δὲ ἀπορ..... · ἀδιαλείπτως γὰρ θεωρ.....
καὶ κατανο..... καὶ ἀκολουθ..... Οὐ γὰρ ἀφίησί με.
'Αλ. · Θαυμαστὸν δὲ τοῦτο.
Οὐ δύν..... πιστεύειν ὅτι οὕτως ἔχ....
Σὺ μόνος ἐν τῇ σχολῇ οὐ μισ.... ἀπ' αὐτῆς.
Πῶς δὲ οἶδας ὅτι φιλ..... ;
Νικ. · Τὴν ἐμὴν εἰκόνα ἔχει ἐν τῇ πύρᾳ.
Καθ' ἡμέραν δὲ ὑπὸ Βερνίκης καταφιλ..... ἡ εἰκὼν.

Ἀφίησι οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ πορεύ..... πρὸς τὸν Φίλιππον

'Αλ. · Νικόλαος φιλ....., Φίλιππε, καὶ μισ.....
Φ. · Μακάριός ἐστίν, Ἀλέξανδρε. Ἀπὸ τίνος δὲ φιλ..... ;
'Αλ. · Θαῦμα δὲ μέγα ἐστίν. Ἀπὸ Βερνίκης.
Φ. ·
'Αλ. · Ἀδιαλείπτως θεωρ..... ὑπ' αὐτῆς καὶ κατανο..... καὶ ἀκολουθ.....
Φ. ·
'Αλ. · Ἔτι καὶ καταφιλ..... αὐτοῦ ἡ εἰκὼν.
Φ. · Οὐχὶ ὀσφραίν..... τῆς ὀσμῆς αὐτοῦ ;
'Αλ. · ... Ἀλλ' ἀπὸ Ῥόδης μισ..... Πολλὰ οὖν ἀπορ.....
καὶ ὁ Νικόλαος καὶ ἡ Βερνίκη καὶ ἡ Ῥόδη.
Φ. · Διὰ τί ἡμεῖς οὔτε θεωρ..... οὔτε κατανο.....
οὔτε ἀκολουθ..... ἀπ' οὐδεμιᾶς ;
'Αλ. · Μισ..... γὰρ καὶ οὐκ ἀκολουθ..... οὐδὲ φιλ.....
ὅτι οὐκ οἶδατε πῶς πρὸς τὰ κοράσια δεῖ λαλεῖν.
Μὴ δεῖ ἀπορ..... ἔμπροσθεν τῶν κορασίων.
Φ. · Ἀνάγκη γὰρ καὶ μισ..... καὶ φιλ..... ·
ἀλλ' οἱ μὲν μισ..... θέλουσι καὶ φιλ....., οἱ δὲ θέλουσι
φιλ..... καὶ μισ.....

Τὸ παθητικόν

Προσέχετε ταύτη τῇ διαφορᾷ · *Observe the following difference:*

Ἑνεργητικόν · Εἰ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς **σκανδαλίζει** σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ (Μαθ. 5,29)

Παθητικόν · Οἱ Φαρισαῖοι ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ **σκανδαλίζονται** (Μαθ. 15,12).

Ὅμοιά ἐστιν ἡ φράσις · **Σκανδαλίζονται** οἱ ἄνθρωποι (ἔν) τῷ λόγῳ τοῦ Ἰησοῦ)
τῇ φράσει · **Σκανδαλίζει** τοὺς ἀνθρώπους ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ.

The two sentences above are equivalent in meaning.

Ἑνεργητικόν · Ὁ θερίζων (...) **συνάγει** καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον (Ἰωαν. 4,36)

Παθητικόν · **Συνάγονται** οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν (Μαρκ. 6,30).

Ὅμοιόν ἐστιν τὸ · **Συνάγονται** οἱ ἀπόστολοι (ὑπὸ / ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ)
τῷ · **Συνάγει** τοὺς ἀποστόλους ὁ Ἰησοῦς.

The two sentences above are equivalent in meaning.

Ἑνεργητικόν · Ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ **οἰκοδομῶ** μέγας (Παραλ. Β', 2,4)

Παθητικόν · Μετὰ σοφίας **οἰκοδομεῖται** οἶκος (Παροιμ. 24,3).

Ὅμοιον ἐστιν τὸ · Μετὰ σοφίας **οἰκοδομεῖται** οἶκος (ὑπὸ / ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων)
τῷ · Μετὰ σοφίας **οἰκοδομοῦσιν** οἶκον οἱ ἄνθρωποι.

The two sentences above are equivalent in meaning.

Κανὼν

Ἐπὶ μὲν ληγοῦσῃ κείμενος, πρὸ δὲ τονωμένης λέξεως ὑπάρχων, **πᾶς ὀξύτονος βαρύνει**.

In the last syllable of a word an acute accent becomes grave, when it is followed by another accented word.

Παράδειγμα ·

Καλή ἐστίν ἡ **γυνή**.

Ἀλλά ·

Ἡ **γυνή** καλή ἐστιν.

Μελέτημα Δ΄

Μεταστρέψατε τὸ ἐνικὸν εἰς τὸ πληθυντικόν.

Παράδειγμα ·

Πωλεῖς τὰ πρόβατα ;

Πωλεῖτε τὰ πρόβατα ;

1. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ.
2. Φιλόσοφος οὐδέποτε ἀπορεῖται.
3. Πολλῶν ἀργυρίων πωλεῖται ὁ κλοιός.
4. Κακολογεῖ πάντας ὁ μαθητής.
5. Λαλῶ πολὺ.
6. Ἀναβαίνει ὁ Φίλιππος ἐπὶ τὸ δένδρον
καὶ φοβεῖται.
Ἀναβαίνουνσιν ὁ Φίλιππος
καὶ ὁ Νικόλαος ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ

Μελέτημα Ε΄

Μεταστρέψατε τὸ ἐνεργητικὸν εἰς τὸ παθητικόν.

Παράδειγμα ·

Δύο ἀργυρίων πωλῶ τὴν πῆραν.

Δύο ἀργυρίων πωλεῖται ἡ πῆρα.

1. Μισεῖ με ἡ Ῥόδη.
2. Φιλῶ τὴν Ἰουλίαν.
3. Πωλοῦμεν τὰς καθέδρας.
4. Πανταχοῦ ἀκολουθῶ ὑμῖν.
5. Φωνεῖ ὁ οἰκοδεσπότης τὸν φίλον.
6. Διὰ τί ἀκολουθεῖς ἡμῖν ;
7. Πολὺ φιλοῦμέν σε.

Λεξικόν

ἀδιαλείπτως	(ἐν τῷ γυμνασίῳ) Διδάσκαλος · Περιπάτει. Στήθι. Περιπάτει. Στήθι. Νῦν δὲ ἀδιαλείπτως περιπάτει · μὴ στήθι.
αἰροῦμαι, -ῆ, -εῖσθαι, ἐλοῦ	Βερνίκη · Δίδωμί σοι κάλαμον, ἀλλὰ μόνον κάλαμον ἕνα. Κάλαμον ἐλοῦ . Ποῖον κάλαμον αἶρεις ; Φίλιππος · Οὐκ οἶδα τί ποιεῖν. Τί οὖν αἰροῦμαι , τὸν κάλαμον τὸν φοινικεῖον ἢ τὸν κάλαμον τὸν ποώδη;
ἀνάγκη, -ης, ῆ.	Νικόλαος · Δύναμαι οἶνον πιεῖν, ὑπηρετά ; Ὑπηρετής · Ἐὰν βούλῃ οἶνον πιεῖν, πρῶτον ἀνάγκη ἐστὶν δαπανῆσαι. Νικόλαος · Τί λέγεις, ὑπηρετά ; Ὅτι δεῖ πρῶτον δαπανῆσαι ;
ἀποκτείνω, -εις, -ειν, ἀπόκτεινον	Περιπατεῖ ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδῷ. Ἐξελθόντες δὲ οἱ λησταὶ ἀποκτείνουσιν αὐτὸν καὶ φεύγοντες ἀφίουςιν τὸν ἄνθρωπον νεκρόν.
ἀπορία, -ας (ῆ)	Ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἰμί· βούλομαι ἐρωτῆσαί τι παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἀλλὰ οὐ λαλῶ τῇ γλώσσει αὐτοῦ.
ἀποροῦμαι, -ῆ, -εῖσθαι, ἀπόρησαι βάλλω, -εις, -ειν, βάλε	ἀποροῦμαι = ἐν τῇ ἀπορίᾳ εἰμί. Ῥόδη · Βάλε μοι τὸν κάλαμον, Νικόλαε. Νικόλαος · Ἴδου αὐτός. Διδάσκαλος · Μὴ βάλε αὐτῇ τοὺς καλάμους, Νικόλαε. Ἐν τούτῳ τῷ διδάγματι πάντα κατὰ τάξιν γινέσθω. Ἀνάστηθι καὶ ἐλθὲ μέχρι τῆς καθέδρας τῆς Ῥόδης καὶ δὸς αὐτῇ τὸν κάλαμον ἐν τῇ χειρί.
γνωρίζω, -εις, -ειν, γνώρισον	1. Νικόλαος καὶ Βερνίκη· Τί ἐγένετο, Ῥόδη ; Ῥόδη · Γνωρίζω ὑμῖν τί ἐγένετο · λέγω ὑμῖν τί ἐγένετο. 2. Τί δεῖ ποιεῖν οὐ γνωρίζω . Οὐκ οἶδα τί δεῖ ποιεῖν. Νικάνωρ · Δύναμαι ἐξελθεῖν ταύτῃ τῇ νυκτί ; Ὁ πατήρ · Οὔ. Νικάνωρ · Διὰ τί ; Ἐγὼ βούλομαι ἐξελθεῖν. Ὁ πατήρ · Πολλὰ μελετήματα εἰς τὴν αὔριον ἔχεις. Ποίησον οὖν τὰ μελετήματά σου.
εἶδεν	Ὅριστικὴ ἀόριστος τοῦ ρήματος θεωρῶ, -εἰς, -ειν, ἴδε. Εἶδεν ὁ Νικόλαος ἀμφορέα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἔλαβεν αὐτόν.
εἰκών, -όνος (ῆ) ἔλαβεν	Ἐν τῷ ἐσόπτρῳ κατανοεῖ ἡ Ῥόδη τὴν ἑαυτῆς εἰκόνα . Ὅριστικὴ ἀόριστος τοῦ ρήματος λαμβάνω, -εις, -ειν, λάβε. Εἶδεν ὁ Νικόλαος ἀμφορέα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἔλαβεν αὐτόν.

ἐξέφυγε

Ὅριστικὴ ἀόριστος τοῦ ῥήματος ἐκφεύγω, -εις, -ειν, ἔκφυγε.
Ἐξέφυγε ὁ Βουκέφαλος ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ καὶ οὐδεὶς οἶδε νῦν ποῦ ἐστὶν.

ζῶ, ζῆς, ζῆν, ζῆσον

Κακῶς ἀσθενεῖ οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ ἔτι ζῇ.
Οὐ γὰρ νεκρὸς ἐστὶν.

θαῦμα, -ατος (τό)

Ἔρχεται ἐλέφας καὶ ἀνοίγει τὴν θύραν καὶ λέγει ·
Ἄρα ὧδέ ἐστὶν τὸ δίδαγμα ἡμῶν ;
Εἶτα δὲ καθίζει ἐπὶ καθέδραν.

θαυμαστός, -ή, -όν

Θαῦμα μέγα ἐστίν · ἐλέφας λαλεῖ καὶ ἔρχεται εἰς τὸ δίδαγμα...

καταφιλῶ, -εῖς, -εῖν, καταφίλησον

Θαυμαστόν ἐστιν ἰδεῖν καὶ ἀκοῦειν ἐλέφαντα ἐν τῷ διδάγματι...

κοράσιον, -ου (τό)

Καταφιλεῖ ἡ μήτηρ τὸν υἱὸν αὐτῆς.

Ῥόδη καὶ Βερνίκη κοράσιά ἐστίν·

οὔτε γὰρ εἰσιν γυναῖκες οὔτε νεάνιδες οὔτε παιδία.

			
Ἡ ἡλικία	Τὸ ὄνομα	Ἡ ἡλικία	Τὸ ὄνομα
0-2 ἔτη (0-2 ἐνιαυτοί)	Τὸ βρέφος	0-2 ἔτη	Τὸ βρέφος
2-15 ἔτη	Τὸ παιδίον	2-12 ἔτη	Τὸ παιδίον
15-25 ἔτη	Ὁ νεανίσκος	12-16 ἔτη	Τὸ κοράσιον / Ἡ νεάνις
25-30/35 ἔτη	Ὁ νεανίας	16-25 ἔτη	Ἡ νεάνις
30/35-50 ἔτη	Ὁ ἀνὴρ	25-50 ἔτη	Ἡ γυνή
50-60 ἔτη	Ὁ πρεσβύτες	50-60 ἔτη	Ἡ πρεσβυτίς
+ 60 ἔτη	Ὁ γέρον / Προβεβηκὸς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ	+ 60 ἔτη	Ἡ γεραία / Προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς

νεκρός, -ά, -όν

Ἐλθὼν ὁ ληστὴς ἀποκτείνει τὸν ἄνθρωπον
καὶ νεκρὸν ἀφήσιν αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ.

πανταχοῦ

Πανταχοῦ ἐν τῇ οἰκουμένη τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μαθήσαντες ·
καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ καὶ ἐν τῇ Βρεττανίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ
καὶ ἐν Ἀμερική καὶ ἐν Λιβύῃ καὶ ἐν Νομαδίᾳ ·
πανταχοῦ, πανταχοῦ.

συνέχομαι, -η, -εσθαι, συνέχου

Συνέχεται ὁ Φίλιππος ἐκ δύο ·

καλεῖ γὰρ αὐτὸν Ἀλέξανδρος πρὸς τὴν κολυμβήθραν,

Νικόλαος δὲ πρὸς τὸ καπηλεῖον

καὶ οὐκ οἶδε ὁ Φίλιππος τί δεῖ ποιεῖν.

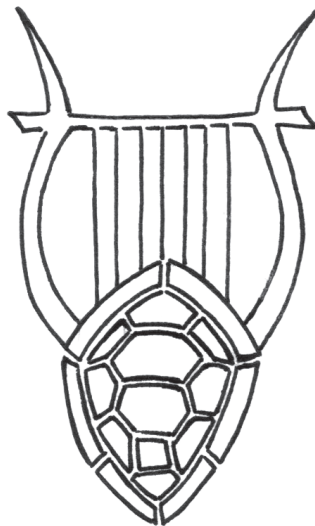
συνλαλῶ, -εῖς, -εῖν, συνλάλησον

Συνλαλοῦσιν Νικάνωρ καὶ Φίλιππος = Μετ' ἀλλήλων λαλοῦσιν

Νικάνωρ καὶ Φίλιππος.

χρεμετισμός, -οῦ, ὁ.

Ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ ἵππου, τοῦτ' ἔστιν, ὁ **χρεμετισμός** αὐτοῦ.

A word about the Polis Institute

This textbook is based on the experience acquired by the author as a Greek instructor at the Polis Institute in Jerusalem (www.polisjerusalem.org). The Polis Institute believes that the key to our heritage is considering and learning ancient languages as living ones, as the Humanists of the Renaissance did. Polis developed its own teaching method, which applies the most recent pedagogical techniques of language acquisition to the so-called dead languages. Thus, from day one, only the target language is used in class. Every year hundreds of students around the world learn to speak ancient languages in courses organized by the Institute in Jerusalem, Florida, Rome, Barcelona, Rabat or Lima.

Since September 2013, Polis is offering a Master's program in Ancient Philology at its headquarters in Jerusalem. This international program provides the students with a solid knowledge of Biblical Hebrew and Koine Greek. It also equips them with analytical tools such as linguistics, philology, history and paleography to interpret ancient texts.

In addition, Polis organizes yearly international conferences on important topics in the field of Humanities. The scope of these conferences is interdisciplinary. Scholars from various disciplines are invited to share their expertise with colleagues from all around the world. The last conference was devoted to the discovery of the Alphabet, and the proceedings will soon be published by Cambridge Scholars Publishing. The next international conference will be devoted to the Library of Alexandria (2015).

